

17. อาจารย์ กฤติมา อินทะกุล
18. อาจารย์ นवलลักษณ์ แสงเพิ่ม
19. อาจารย์ ณิชฐพงษ์ ราชมี
20. นางสาว อมรัตน์ โชติกะมงคล
21. นางสาว เปล่งศรี ตองอ่อน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ม.เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา
มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
เครือข่ายเชียงใหม่เขียวสวยหอม
เครือข่ายเชียงใหม่เขียวสวยหอม

บทสรุปผู้บริหาร

โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Surveys) ปี พ.ศ. 2559 มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงจากประชาชนที่ประสบเหตุอาชญากรรมโดยตรง (ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม) ซึ่งมุ่งหวังให้มีการนำข้อมูลที่ได้ไปใช้กำหนดนโยบายแก้ไขปัญหาอาชญากรรมให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเก็บข้อมูลอาชญากรรมพื้นฐาน จำนวน 5 ประเภท ได้แก่

- 1) อาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย
- 2) อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์
- 3) อาชญากรรมเกี่ยวกับเพศ
- 4) อาชญากรรมเกี่ยวกับการถูกล่อลวง
- 5) อาชญากรรมรูปแบบใหม่

มีระยะเวลาดำเนินการตามโครงการทั้งสิ้น 300 วัน (ตั้งแต่วันที่ 5 กันยายน 2559 – วันที่ 1 กรกฎาคม 2560) และมีวิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ โดยอาศัยระเบียบวิธีวิจัยและแบบสอบถามที่ได้รับการพัฒนามาจาก “โครงการทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปีพ.ศ. 2557” ซึ่งมีรายละเอียดการสำรวจเพื่อเก็บข้อมูล ดังนี้

1. **กลุ่มตัวอย่าง** ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนที่ตั้งอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของส่วนป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติทั้ง 11 หน่วยงานครอบคลุมทั่วประเทศไทย ได้แก่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล, กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1-9 และศูนย์ปฏิบัติการตำรวจชายแดนภาคใต้ โดยมีขนาดกลุ่มตัวอย่างละ 400 ตัวอย่างต่อกองบัญชาการ ซึ่งเมื่อรวมทั้งประเทศจะเท่ากับ 4,400 ตัวอย่าง
2. **การเลือกตัวอย่าง โดยอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ทางสถิติ** ซึ่งจะส่งผลให้ข้อมูลมีความอคติน้อยลงและการศึกษามีความเป็นวัตถุวิสัย (Objective) มากขึ้น โดยมีแผนการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้
 - 2.1 **การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling)** โดยแบ่งชั้นภูมิออกเป็น 11 ภาค ตามการแบ่งเขตภาคของตำรวจ เพื่อความสะดวกในการนำข้อมูลไปเปรียบเทียบกับข้อมูลสถิติอาชญากรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
 - 2.2 **การสุ่มตัวอย่างจากแต่ละกองบัญชาการ** จะมีการสุ่มจากจังหวัดในเขตพื้นที่กองบัญชาการจำนวน 2 จังหวัด จังหวัดละ 200 ตัวอย่าง
 - 2.3 **การสุ่มตัวอย่างจากแต่ละจังหวัด** จะมีการสุ่มซ้ำเพื่อให้ได้อำเภอตัวอย่าง 2 อำเภอ อำเภอละ 2 หน่วยการปกครองท้องถิ่น โดยให้เป็นเขตเทศบาลนครหรือเทศบาลเมืองเป็น

ตัวแทนพื้นที่เมืองจำนวน 1 แห่ง และให้เขตเทศบาลตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นตัวแทนพื้นที่ชนบทจำนวน 1 แห่ง

2.4 กำหนดให้สำรวจหมู่ที่ 1 หรือหน่วยการปกครองที่ใกล้เคียงที่สุด จำนวนแห่งละ 50 ตัวอย่าง โดยใช้แผนการสุ่มอย่างแบบมีระบบ (Systematic Sampling) โดยกำหนดช่วงของการสุ่ม (Sampling Interval) จากจำนวนบ้านทั้งหมดในหน่วยการปกครองนั้น ๆ เพื่อให้ได้ตามจำนวนที่ต้องการ ตัวอย่างเช่น จำนวนบ้านทั้งหมด เท่ากับ 200 ต้องการกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 ตัวอย่าง ช่วงของการสุ่มจะเท่ากับ 4 ดังนั้นจะทำการคัดเลือกทุกหน่วยที่ 4 ของจำนวนบ้านทั้งหมด

ส่วนที่ 1 ผลการเก็บข้อมูล

ตัวอย่างที่ทำการสำรวจจากการเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 4,400 ตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 11 พื้นที่ พบข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการเจ็บป่วยและพื้นที่ที่สุ่มตัวอย่าง

ลำดับที่	กองบัญชาการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	เหยื่อ (คน)	ร้อยละ
1	กองบัญชาการตำรวจนครบาล	400	9.10	16	12.12
2	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1	400	9.10	14	10.61
3	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2	400	9.10	37	28.03
4	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3	400	9.10	3	2.27
5	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4	400	9.10	11	8.33
6	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5	400	9.10	-	-
7	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6	400	9.10	4	3.03
8	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7	400	9.10	24	18.18
9	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8	400	9.10	2	1.52
10	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9	400	9.10	17	12.88
11	ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้	400	9.10	4	3.03
รวมทั้งสิ้น		4,400	100.00	132	100

จากกลุ่มตัวอย่าง 4,400 คน พบว่า พื้นที่ที่พบเหยื่ออาชญากรรมมากที่สุดได้แก่ กองบัญชาการ
 ภูธรภาค 2 คิดเป็นร้อยละ 28.03 รองลงมาได้แก่กองบัญชาการภาค 7 คิดเป็นร้อยละ 18.18 และ
 กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9 ร้อยละ 12.88 เป็นที่น่าสังเกตว่ากองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5 ไม่พบ
 เหยื่ออาชญากรรมจากการสำรวจครั้งนี้

ตารางที่ 2 จำนวนครั้งของการตกเป็นเหยื่อ

ลำดับที่	กลุ่มคดีอาชญากรรม	การเคยตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรม	
		จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	12	6.90
2	ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	127	72.99
3	กระทำทางเพศ	2	1.15
4	ถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	26	14.94
5	อาชญากรรมรูปแบบใหม่	7	4.02
รวมทั้งสิ้น		174	100.00

จากผู้ตกเป็นเหยื่อทั้งสิ้น 132 คน มีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 174 ครั้ง โดยตกเป็น
 เหยื่ออาชญากรรมในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน 127 ครั้ง ถูกหลอกลวงหรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/
 เอกสารส่วนตัว 26 ครั้ง อาชญากรรมรูปแบบใหม่ 7 ครั้ง เป็นที่น่าสังเกตว่าเหยื่ออาชญากรรมทั้งห้ากลุ่มคดี
 มีโอกาสตกเป็นเหยื่อในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินร่วมด้วย

ตารางที่ 3 ร้อยละของผู้ตกเป็นเหยื่อแบ่งตามประเภทอาชญากรรม

ลำดับที่	กลุ่มคดีอาชญากรรม	การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (คน)		
		เคย	ไม่เคย	รวมทั้งสิ้น
1	ประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	12 (0.27)	4,388 (99.73)	4,400 (100.00)
2	ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	90 (2.05)	4,310 (97.95)	4,400 (100.00)
3	กระทำทางเพศ	2 (0.04)	4,398 (99.96)	4,400 (100.00)
4	ถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/ เอกสารส่วนตัว	22 (0.50)	4,378 (99.50)	4,400 (100.00)
5	อาชญากรรมรูปแบบใหม่	6 (0.14)	4,394 (99.86)	4,400 (100.00)
รวมทั้งสิ้น		132 (3.00)	3,268 (97.00)	4,400 (100.00)

จากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีผู้ตกเป็นเหยื่อทั้งสิ้น 132 คน จาก 4,400 คน คิดเป็นร้อยละ 3 ของตัวอย่างทั้งหมด โดยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินมากที่สุด ร้อยละ 68.20 รองลงมา คดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว ร้อยละ 16.70 คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ร้อยละ 9.10 คดีอาชญากรรมรูปแบบใหม่ ร้อยละ 4.50 และคดีกระทำทางเพศ ร้อยละ 1.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตกเป็นเหยื่อแบ่งตามลักษณะของผู้ตกเป็นเหยื่อ

ลักษณะของผู้ตกเป็นเหยื่อ		กลุ่มคดีอาชญากรรม					รวม
		ประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	กระทำทางเพศ	ถูกหลอกลวงหรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	อาชญากรรมรูปแบบใหม่	
เพศ	ชาย	9 (75.0)	35 (38.9)	0 (0.0)	2 (9.1)	3 (50.0)	53 (40.1)
	หญิง	3 (25.0)	55 (61.1)	2 (100.0)	20 (90.9)	3 (50.)	79 (59.9)
	รวม	12 (100.0)	90 (100.0)	2 (100.0)	22 (100.0)	6 (100.0)	132 (100.0)
อายุ	10 – 19	5 (41.7)	1 (1.1)	1 (50.0)	1 (4.5)	0 (0.0)	7 (5.3)
	20 – 29	1 (8.3)	11 (12.2)	0 (0.0)	4 (18.2)	4 (66.6)	17 (12.9)
	30 – 39	3 (25.0)	13 (14.5)	1 (50.0)	5 (27.3)	1 (16.7)	26 (19.7)
	40 – 49	2 (16.7)	26 (28.9)	0 (0.0)	2 (9.1)	1 (16.7)	34 (25.7)
	50 – 59	0 (0.0)	20 (22.2)	0 (0.0)	2 (9.1)	0 (0.0)	22 (16.7)
	60 ปีขึ้นไป	1 (8.3)	19 (21.1)	0 (0.0)	7 (31.8)	0 (0.0)	26 (19.7)
	รวม	12 (100.0)	90 (100.0)	2 (100.0)	22 (100.0)	6 (100.0)	132 (100.0)

ลักษณะของผู้ตกเป็นเหยื่อ พบว่า ผู้ตกเป็นเหยื่อส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 59.9 และเพศชาย ร้อยละ 40.1 ตามลำดับ ช่วงอายุของผู้ตกเป็นเหยื่อ ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 40 – 49 ปี มากที่สุด ร้อยละ 25.7 รองลงมา คือ 30 – 39 ปี และ 60 ปีขึ้นไป ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 19.7

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มคดีอาชญากรรม จะพบว่า เพศหญิงตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมากกว่าเพศชายในเกือบทุกกลุ่มคดี ยกเว้นคดีเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกายที่เพศชายตกเป็นเหยื่อมากกว่าเพศหญิง และกลุ่มคดีอาชญากรรมรูปแบบใหม่ซึ่งเพศชายและเพศหญิงตกเป็นเหยื่อเท่ากัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ผู้ตกเป็นเหยื่อส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากที่สุด ร้อยละ 75.0 และเพศหญิง ร้อยละ 25.0 ตามลำดับ และมีช่วงอายุ 10 – 19 ปี มากที่สุด ร้อยละ 41.7 รองลงมา 30 – 39 ปี ร้อยละ 25.0 และ 40 – 49 ปี ร้อยละ 16.7 ตามลำดับ

กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ผู้ตกเป็นเหยื่อส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากที่สุด ร้อยละ 61.1 และเพศชาย ร้อยละ 38.9 ตามลำดับ และมีช่วงอายุ 40 - 49 ปี มากที่สุด ร้อยละ 28.9 รองลงมา 50 - 59 ปี ร้อยละ 22.2 และ 60 ปีขึ้นไป ร้อยละ 21.1 ตามลำดับ

กลุ่มคดีกระทำทางเพศ ผู้ตกเป็นเหยื่อเป็นเพศหญิงทั้งหมด ร้อยละ 100.0 และมีช่วงอายุ 10 – 19 ปี และ 30 – 39 ปี มากที่สุด มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 50.0

กลุ่มคดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว ผู้ตกเป็นเหยื่อส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากที่สุด ร้อยละ 90.9 และเพศชาย ร้อยละ 9.1 ตามลำดับ และมีช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป มากที่สุด ร้อยละ 31.8 รองลงมา 30 – 39 ปี ร้อยละ 27.3 และ 20 - 29 ปี ร้อยละ 18.2 ตามลำดับ

กลุ่มคดีอาชญากรรมรูปแบบใหม่ พบว่า ผู้ตกเป็นเหยื่อเป็นเพศชายและเพศหญิง จำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 50.0 ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 20 - 29 ปี มากที่สุด ร้อยละ 66.6 รองลงมา 30 – 39 ปี และ 40 – 49 ปี มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 16.7

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตกเป็นเหยื่อที่ระบุตามสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม

สถานที่เกิดเหตุ อาชญากรรม	กลุ่มคดีอาชญากรรม					รวม
	ประทุษร้าย ต่อชีวิต ร่างกาย	ประทุษร้าย ต่อ ทรัพย์สิน	กระทำ ทางเพศ	ถูกหลอกลวง หรือการแอบ อ้างใช้ข้อมูล/ เอกสาร ส่วนตัว	อาชญากรรม รูปแบบใหม่	
บ้านเรือน / ที่พักอาศัย	3 (25.0)	69 (76.7)	0 (0.0)	14 (63.7)	0 (0.0)	86 (65.2)
สถาน ประกอบการ	1 (8.3)	9 (10.0)	1 (50.0)	2 (9.1)	0 (0.0)	13 (9.8)
โรงเรียน/ สถานศึกษา	0 (0.0)	1 (1.1)	0 (0.0)	2 (9.1)	0 (0.0)	3 (2.3)
สถานที่ สาธารณะ/ถนน หนทาง/บริเวณ พื้นที่เปิดโล่ง	8 (66.7)	9 (10.0)	1 (50.0)	1 (4.5)	1 (16.7)	20 (15.2)
ในพาหนะ	0 (0.0)	2 (2.2)	0 (0.0)	1 (4.5)	1 (16.7)	4 (3.0)
ไม่ทราบที่เกิด เหตุแน่ชัด	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	2 (9.1)	4 (66.6)	6 (4.5)
รวม	12 (100.0)	90 (100.0)	2 (100.0)	22 (100.0)	6 (100.0)	132 (100.0)

สถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม ส่วนใหญ่เกิดเหตุที่บ้านเรือน/ที่พักอาศัย มากที่สุด ร้อยละ 65.2 รองลงมาคือ สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง ร้อยละ 15.2 และสถานประกอบการ ร้อยละ 9.8 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามกลุ่มคดีอาชญากรรม พบว่า

กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ส่วนใหญ่เกิดเหตุอาชญากรรมที่ สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง มากที่สุด ร้อยละ 66.7 รองลงมาคือ บ้านเรือน/ที่พักอาศัย ร้อยละ 25.0 และสถานประกอบการ ร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

กลุ่มคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ส่วนใหญ่เกิดเหตุอาชญากรรมที่ บ้านเรือน/ที่พักอาศัย มากที่สุด ร้อยละ 76.7 รองลงมาคือ สถานประกอบการ และ สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 10.0

กลุ่มคดีกระทำทางเพศ ส่วนใหญ่เกิดเหตุอาชญากรรมที่สถานประกอบการ และสถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง มากที่สุด มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 50.0

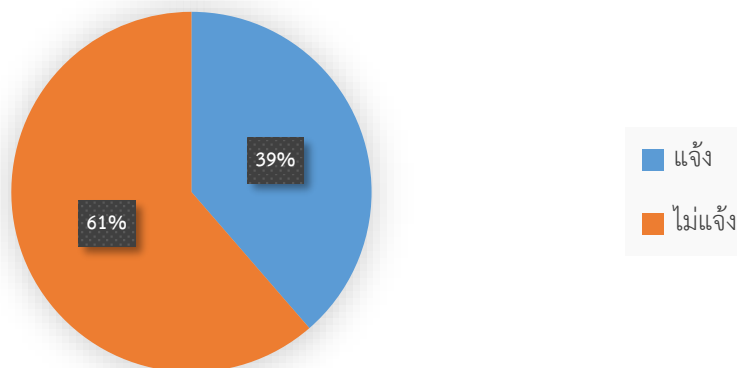
กลุ่มคดีถูกล่อลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว ส่วนใหญ่เกิดเหตุอาชญากรรมที่ บ้านเรือน/ที่พักอาศัย มากที่สุด ร้อยละ 63.7 รองลงมาคือ สถานประกอบการ โรงเรียน/สถานศึกษา และ ไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัด มีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 9.1

กลุ่มคดีอาชญากรรมรูปแบบใหม่ ส่วนใหญ่ไม่ทราบสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรมแน่ชัด มากที่สุด ร้อยละ 66.6 รองลงมาคือ สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง และในพาหนะ มีจำนวนเท่ากัน ร้อยละ 16.7

ส่วนที่ 2 การแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจและการได้รับบริการจากหน่วยอื่นในกระบวนการยุติธรรม

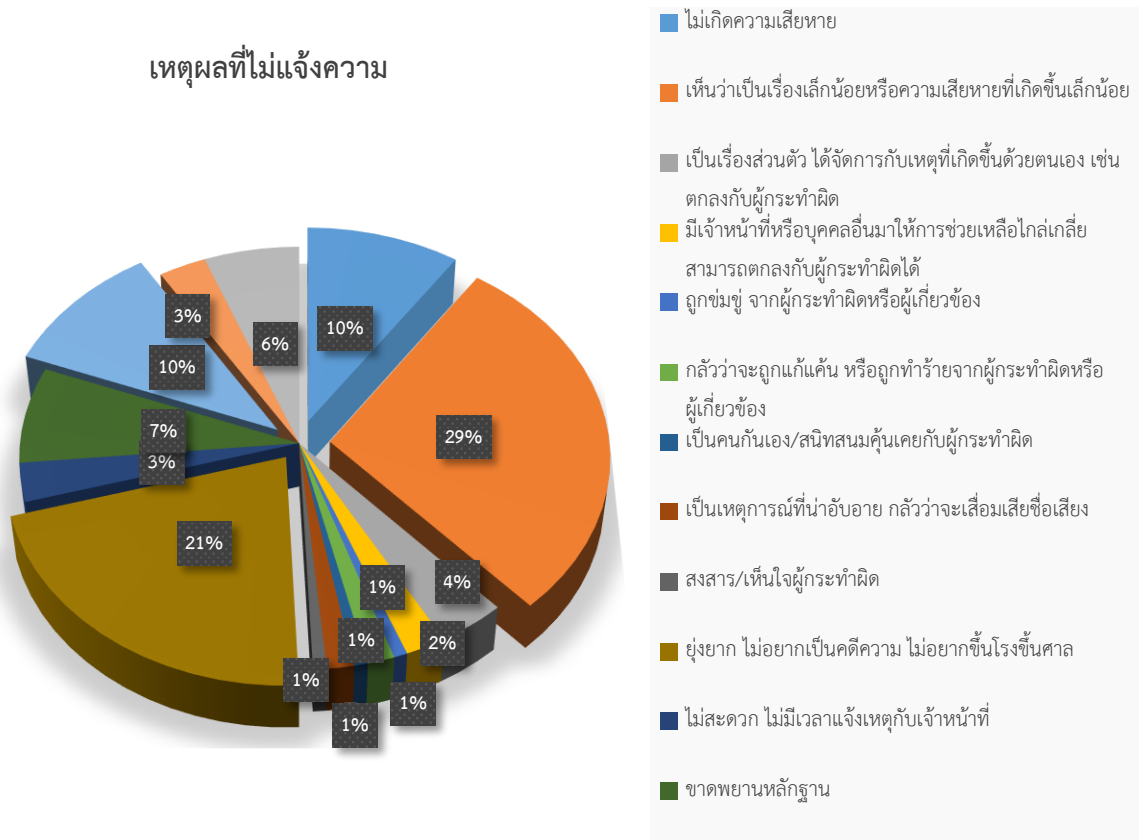
ภาพที่ 1 การแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจและการได้รับบริการจากหน่วยอื่นในกระบวนการยุติธรรม

การแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่

จากจำนวนผู้ประสบเหตุอาชญากรรม 132 คน ไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจมากกว่าแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 61.36 และแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจร้อยละ 38.63 ตามลำดับ

ภาพที่ 2 เหตุผลที่ไม่มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

จากการสำรวจพบว่าสาเหตุที่ไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจมากที่สุด คือ เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย ร้อยละ 28.68 รองลงมา คือ ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล ร้อยละ 21.32 คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีได้ ร้อยละ 10.29 และไม่เกิดความเสียหาย ร้อยละ 9.56 ตามลำดับ

สิ่งที่ประชาชนต้องการให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมดำเนินการเพิ่มเติม 3 อันดับแรก คือ 1) การดำเนินการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก ร้อยละ 34.95 2) ติดตามตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ ร้อยละ 24.27 3) ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดใช้ทรัพย์สินที่เสียหายกลับคืนมา ร้อยละ 18.45 จะเห็นได้ว่าสิ่งที่ต้องการมากที่สุดจากประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรมคือ ต้องการมิให้มีอาชญากรรมเกิดขึ้น และหากว่ามีอาชญากรรมเกิดขึ้นแล้วอย่างน้อยประชาชนขอให้ผู้กระทำความผิดได้รับการลงโทษโดยเร็ว ซึ่งมีความต้องการมากกว่าการได้ทรัพย์สินที่สูญหายกลับคืนมาเสียอีก

ส่วนที่ 3 การรับรู้ภัยอาชญากรรมในชุมชน

การรับรู้ภัยอาชญากรรมในชุมชน พบว่า มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ชุมชนรู้สึกว่ที่พักอาศัยมีปัญหาอาชญากรรมอยู่ในระดับน้อย จึงรู้สึกว่มีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินในระดับค่อนข้างมาก โดย ประชาชนมีความรู้สึกมั่นใจในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินจากตำรวจมากที่สุด รองลงมา ฝ่ายปกครองระดับพื้นที่ (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ชูรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน ฯลฯ) และองค์กรปกครองท้องถิ่น (อบต. เทศบาล อบจ. สก. สข. เมืองพัทยา)
2. ปัญหาที่ประชาชนรู้สึกมากที่สุดในชุมชน 3 อันดับได้แก่ ยาเสพติด การพนัน และปัญหาวัยรุ่นนั่วมั่วสุม
3. สาเหตุที่ทำให้รับรู้ว่ภาพรวมปัญหาอาชญากรรมในชุมชนที่พักอาศัยเพิ่มขึ้น 3 อันดับได้แก่ คำบอกเล่าของคนในชุมชนมากที่สุด การรายงานข่าวสารของสื่อมวลชน และเหตุเกิดขึ้นกับประชาชนโดยตรง
4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยเมื่อเดินในพื้นที่พักอาศัยเพียงลำพัง พบว่ รู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินในพื้นที่พักอาศัยเพียงลำพังมากที่สุด ร้อยละ 94.34
5. สาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในชุมชนที่พักอาศัย 3 อันดับแรก ได้แก่ การแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ ปัญหาเศรษฐกิจ / ความยากจน และการไม่ได้รับการศึกษา
6. ความคิดเห็นของประชาชนต่อหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเห็นว่ 3 อันดับแรกที่หน่วยงานภาครัฐควรให้ความสำคัญด้านกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ การเพิ่มบทลงโทษทางกฎหมาย การติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย และการดำเนินคดีที่ถูกต้องรวดเร็ว และเป็นธรรม

ส่วนที่ 4 ผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ. 2559 มีผลการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน คือ ความเท่าเทียมกันทางเพศ, ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม และสังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยกซึ่งจากการนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจวิเคราะห์ตามสามประเด็นข้างต้นพบว่า ในประเด็นความเท่าเทียมกันทางเพศนั้นมีผลดังนี้

1. ความเท่าเทียมกันทางเพศ ไม่พบว่มีผู้หญิงและเด็กหญิงอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่เคยอยู่ร่วมกับคู่ของตน และได้รับความรุนแรงทางร่างกาย ทางเพศ หรือทางจิตใจโดยคู่ของตนในปัจจุบัน แต่พบการรายงานว่มีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศจากบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่ครอง จำนวน 2 กรณี จากทั้งหมด 4,400 คน

2. ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ไม่พบว่ามีสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างใดที่ประสบเหตุอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการถูกแบ่งแยกเชื้อชาติหรือถูกข่มเหงเนื่องจากความแตกต่างทางด้านฐานะ
3. สังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก ไม่มีใครตกเป็นเหยื่อของการฆาตกรรมโดยเจตนาต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ไม่มีใครเสียชีวิตโดยมีสาเหตุมาจากความขัดแย้ง ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน มีเพียง 2 กรณีเท่านั้นที่มีการรายงานว่าถูกคุกคามทางเพศ 93% รายงานว่ารู้สึกปลอดภัยเมื่อต้องเดินในพื้นที่อยู่อาศัยเพียงลำพัง ไม่พบว่ามีเด็กอายุ 1-17 ปีที่เคยถูกใช้ความรุนแรงทางด้านร่างกายหรือจิตใจ ไม่พบว่ามีสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างใดที่เคยเกี่ยวข้องกับการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ และไม่มีสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างใดที่ประสบเหตุเกี่ยวข้องกับการเลือกปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ.2559 พบว่า รายความผิดที่เกิดขึ้นกับเหยื่อสูงที่สุดยังคงเป็นคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ซึ่งสอดคล้องตรงกันกับการสำรวจที่ผ่านมา แต่อย่างไรก็ตามการสำรวจในครั้งนี้เป็นการสำรวจทั่วประเทศครั้งแรกที่มีการปรับเปลี่ยนแนวทางการเก็บข้อมูลใหม่ จึงทำให้ไม่สามารถเปรียบเทียบจำนวนครั้งของการกระทำความผิดกับปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2551 และ พ.ศ.2555) ได้ แต่อย่างไรก็ตามหากวิเคราะห์แยกตามรายความผิดโดยเฉพาะในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้พบว่า ในด้านความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ความผิดที่โดดเด่นที่สุดคือ ปัญหาการขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินภายในบ้านหรือที่พักอาศัย ตามมาด้วยคดีเกี่ยวกับการถูกลอก อาชญากรรมรูปแบบใหม่ เพศ และอาชญากรรมรุนแรง ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายดังต่อไปนี้

1. สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะต้องปรับปรุงการเก็บข้อมูลทางคดีอาญา 4 กลุ่มที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกายและเพศ ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ฐานความผิดพิเศษ และคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ให้มีการจัดเก็บแบบแยกประเภทความผิดที่เกิดในเคสสถานกับความผิดภายนอกเคสสถานออกจากกันโดยเฉพาะในกลุ่มที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ซึ่งเป็นความผิดที่เกิดขึ้นมากที่สุด (มีผู้ตกเป็นเหยื่อร้อยละ 72.99)
2. ในกลุ่มผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่ทั้งสิ้น 6 ราย ทูกรายตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ทั้งสิ้น ดังนั้นหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ทั้งหมดต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในด้านดังกล่าวนี้ให้มากยิ่งขึ้นเพื่อเตรียมพร้อมรับมือกับรูปแบบอาชญากรรมที่เปลี่ยนแปลงไปจากการกระทำความผิดในลักษณะอาชญากรรมพื้นฐาน (Street Crime) เป็นการกระทำความผิดทางเทคโนโลยี (Cyber Crime) มากขึ้นอนาคตอันใกล้

3. การสำรวจด้านแง่เหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจและการได้รับบริการจากหน่วยอื่นในกระบวนการยุติธรรมพบว่า 2 ใน 3 ของผู้ตกเป็นเหยื่อยังคงไม่แง่เหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยประชาชนยังแง่เชื่อว่า การแง่เหตุนั้น ยุ่งยาก และไม่แง่เป็นคดีความ ไม่แง่ยื่นโรงขึ้นศาล รวมถึงคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีได้ จากเหตุดังกล่าวทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจและกระบวนการยุติธรรมควรจะต้องปรับตัว ลดความยุ่งยาก และความเป็นมิตรต่อประชาชนมากยิ่งขึ้น เพื่อให้จำนวนการแง่เหตุต่อเจ้าหน้าที่สะท้อนถึงจำนวนผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมอย่างแท้จริง

ข้อค้นพบที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งของการสำรวจในครั้งนี้คือผลการสำรวจการรับรู้ภัยอาชญากรรมในชุมชน ในด้านความหวาดกลัวอาชญากรรม (Fear of Crime) พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินในพื้นที่พักอาศัยเพียงลำพัง แสดงให้เห็นว่าการป้องกันอาชญากรรมพื้นฐาน (Street Crime) ของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมยังแง่ทำได้ดี แต่อย่างไรก็ตามพบว่าสิ่งที่ประชาชนแง่เชื่อว่าเป็นปัญหาอาชญากรรมที่สำคัญที่สุดคือปัญหาเสพติดในพื้นที่ ซึ่งแม้ว่าปัญหาดังกล่าวจะไม่กระทบต่อความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของประชาชน แต่ก็ยังเป็นปัญหาสำคัญที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องปรับปรุงแนวทางแก้ไขปัญหานี้ การแก้ไขปัญหายาเสพติดด้วยการบังคับใช้กฎหมายเพียงอย่างเดียวดังที่กระทำมา อาจจะไม่ใช่หนทางแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ถูกต้อง การจับกุมผู้กระทำความผิดรายย่อยไม่ได้ทำให้ปัญหายาเสพติดลดลง กลับเพิ่มปัญหาให้กับหน่วยงานเช่นกรมราชทัณฑ์ ที่จะต้องแบกรับผู้ต้องขังรายย่อยจำนวนมาก เป็นภาระต่อรัฐ และไม่สามารถแก้ไขปัญหามาตรังจุดดั่งนั้น

1. รัฐควรที่จะมุ่งจับกุมเฉพาะผู้กระทำความผิดรายใหญ่ ตัดเครือข่ายในเรือนจำ โดยเฉพาะการตัดสัญญาณโทรศัพท์ในเรือนจำ
2. ให้โอกาสผู้เสพ ผู้ใช้ รายย่อย ให้กลับเข้าสู่สังคมได้ตามปกติ
3. การเพิ่มบทลงโทษทางกฎหมาย, การติดตามตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย, และการดำเนินคดีที่ถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการสัมมนา

หลังจากเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอาชญากรรมเสร็จสิ้นแล้ว ทางสำนักงานกิจการยุติธรรมร่วมกับคณะวิจัยได้จัดให้มีการประชุมสัมมนาเพื่อนำเสนอผลการสำรวจข้อมูลอาชญากรรม พ.ศ. 2559 เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2560 ณ วิทยาลัยกิจการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม โดยให้ผู้ดำเนินการสำรวจในพื้นที่ต่างๆ ร่วมกันรายงานผลการสำรวจ พร้อมทั้งนำเสนอปัญหาและข้อเสนอแนะทั้งในมุมมองของการเก็บข้อมูลและมุมมองเชิงนโยบาย ทั้งนี้คณะวิจัยยังร่วมอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เข้าร่วมจากหน่วยงานต่างๆ เช่น สำนักงานศาลยุติธรรม, สำนักงานอัยการสูงสุด, สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, กระทรวงยุติธรรม, สำนักงานสถิติแห่งชาติ เพื่อนำเอาข้อเสนอแนะและข้ออภิปรายจากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องมาประกอบรายงานฉบับสมบูรณ์โดยการประชุมสัมมนามีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรจัดทำแผนที่อาชญากรรม (Crime Map) ซึ่งเป็นการนำเอาข้อมูลจากการสำรวจมาทำการวิเคราะห์ในเชิงพื้นที่ว่าพื้นที่ใดเกิดอาชญากรรมบ้าง, อาชญากรรมที่เกิดมีลักษณะแบบไหน และส่วนมากเกิดในเวลาใด
2. ควรทำการเผยแพร่ข้อมูลการสำรวจครั้งนี้ให้ประชาชนได้รับทราบทุกช่องทาง
3. ควรสำรวจข้อมูลจากบันทึกประจำวันของตำรวจเพื่อนำมาประกอบกับข้อมูลอื่นๆ
4. ควรพิจารณาการแบ่งประเภทอาชญากรรมให้สอดคล้องและสะท้อนสภาพอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงให้มากขึ้น
5. ควรปรับปรุงข้อคำถามให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจโดยประชาชนทั่วไปและหลีกเลี่ยงประเด็นที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความกังวล
6. ในการลงพื้นที่ครั้งต่อไปการลงพื้นที่เก็บข้อมูลควรมอบหมายให้เป็นภารกิจของกรมคุมประพฤติ เนื่องจากกรมคุมประพฤติมีหน่วยงานประจำอยู่ในทุกเขตพื้นที่ เจ้าหน้าที่ที่มีความคุ้นเคยกับสภาพปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่และยังมีความรู้ความชำนาญในประเด็นต่างๆ ที่สอดคล้องกับข้อคำถามในแบบสอบถาม

ข้อเสนอแนะในการดำเนินโครงการครั้งต่อไป

การจัดทำโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในครั้งต่อไปหากจะให้ได้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้เทียบเท่ากับมาตรฐานสากลควรปรับปรุงดังนี้

1. ควรเพิ่มขนาดตัวอย่างจาก 4,400 ตัวอย่าง ให้เทียบเท่ากับมาตรฐานสากลคือ 35,000 ตัวอย่าง โดยจะต้องเพิ่มงบประมาณมากกว่าการสำรวจในครั้งนี้ ซึ่งอาจมีภาระค่าใช้จ่ายสูงขึ้นประมาณ 8 เท่าตัว
2. จัดให้มีความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ ที่ต้องการข้อมูลลักษณะเดียวกัน อย่างเช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมคุมประพฤติ โดยอาจจัดให้มีการแบ่งหน้าที่และพื้นที่รับผิดชอบและใช้งบประมาณของแต่ละหน่วยงานในดำเนินโครงการ
3. อาจนำเอาวิธีการสำรวจทางโทรศัพท์หรือรูปแบบอื่นๆ ที่ประหยัด, มีประสิทธิภาพ และสามารถเก็บข้อมูลได้ในจำนวนที่มากกว่าเดิมในงบประมาณของประเทศที่มีอยู่อย่างจำกัด

ประสิทธิผลและความเหมาะสมของการใช้วิธีการสำรวจข้อมูลทางโทรศัพท์

จากการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Surveys) ปี พ.ศ. 2559 จำนวน 4,400 ครั้วเรือน มีจำนวนครั้วเรือนที่ให้เบอร์โทรศัพท์สำหรับการสำรวจข้อมูลทางโทรศัพท์จำนวน 1,865 หมายเลข หรือคิดเป็นร้อยละ 42.40 และจากจำนวนเบอร์โทรศัพท์ 1,865 หมายเลขดังกล่าวสามารถติดต่อผู้ให้ข้อมูลได้ 958 หมายเลข ซึ่งนับว่าน่าพอใจสำหรับการทำการสำรวจทางโทรศัพท์

ในครั้งแรก สาเหตุที่ประชาชนไม่ยินดีให้ข้อมูลหมายเลขโทรศัพท์นั้น มีความเป็นไปได้ว่าผู้ให้ข้อมูลแต่ละครัวเรือนไม่มีความไว้วางใจเพียงพอต่อนักวิจัยผู้เก็บข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยมิได้มีเอกสารจากทางราชการที่ชัดเจน ไม่มีบัตรประจำตัวนักวิจัยในโครงการฯ เพื่อใช้แสดงตนให้ชัดเจนและสร้างความไว้วางใจให้แก่ผู้ให้ข้อมูล สาเหตุอีกประการเชื่อได้ว่าในปัจจุบัน ทางธุรกิจมีการนำเอาข้อมูลหมายเลขโทรศัพท์ของประชาชนไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการตลาดเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในธุรกิจประกันภัย ส่งผลให้ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ยินดีที่จะรับสายจากหมายเลขโทรศัพท์ที่แปลกปลอม ดังนั้นกล่าวได้ว่าข้อเสนอในการเก็บข้อมูลครั้งต่อไป เมื่อผู้วิจัยทำการขอหมายเลขข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลแต่ละครัวเรือนแล้วนั้น คณะผู้วิจัยควรที่จะให้ผู้ให้ข้อมูลแต่ละครัวเรือนบันทึกหมายเลขโทรศัพท์ของผู้เก็บข้อมูลไว้ และในภายหลังผู้เก็บข้อมูลควรที่จะใช้เลขหมายนั้นในการติดต่อกลับเพื่อสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมเพิ่มเติมในอนาคต

Executive Summary

The Crime Victimization Survey of 2016 (B.E. 2559) aims to collect all criminal data from all citizens who were victims. This research hopes that the Thai government will use this data to propose policies that are suitable for current situations. The Crime Victimization Survey of 2016 (B.E. 2559) collected data in five types that are;

1. Body and violent crime
2. Property crime
3. Sex crime
4. Identity theft
5. Non-traditional crime

This research took about 300 days (from September 5, 2016 to July 1, 2017) to complete by College of Government, Rangsit University. The research methodology and questionnaire that had been used, was developed from 'the review project and preparing collected data for crime victimization survey of 2014 (B.E. 2557)'. The following are more detail for collecting data;

1. **Sample Size:** any people who are 15 years of age and over and live in the selected areas under eleven bureaus of the Royal Thai Police (RTP) which are Metropolitan Police Bureau, Provincial Police Region 1 – 9 and Southern Border Provinces Police Operation Center. Approximately 400 households for each bureau were interviewed. This means that there were around 4,400 households for the whole country.
2. **Probability Sampling:** this technique reduces biases and fulfill research's objectives with the following details;
 - 2.1. **Stratified Sampling:** according to the RTP, the research team collected data from 11 bureaus in order to compare statistical data with the criminal record of the RTP
 - 2.2. **Probability Sampling from each bureau:** randomly selected two provinces from each bureau and collected 200 households for one province
 - 2.3. **Probability Sampling from one province:** randomly selected two districts and two local governments. District represents urban people who live in the city while local government represents rural people

2.4. **Restricted to collect data in Village 1 or nearest for 50 households:** systematic sampling and sampling interval were used in this research. For example, there are 200 households in village 1. However, only 50 households will be selected for this research. Therefore, sampling interval is 4 and the research team will select every 4th house.

Part 1: Research Findings

There are approximately 4,400 households from eleven bureaus. The following are more details on victimization.

Tabel 1: Information on households and selected areas

Ranking	Bureaus	Total (households)	Percentage	Victim (person)	Percentage
1	Metropolitan Police Bureau	400	9.10	16	12.12
2	Provincial Police Region 1	400	9.10	14	10.61
3	Provincial Police Region 2	400	9.10	37	28.03
4	Provincial Police Region 3	400	9.10	3	2.27
5	Provincial Police Region 4	400	9.10	11	8.33
6	Provincial Police Region 5	400	9.10	-	-
7	Provincial Police Region 6	400	9.10	4	3.03
8	Provincial Police Region 7	400	9.10	24	18.18
9	Provincial Police Region 8	400	9.10	2	1.52
10	Provincial Police Region 9	400	9.10	17	12.88
11	Southern Border Provinces Police Operation Center	400	9.10	4	3.03
Total		4,400	100.00	132	100

This research found that from 4,400 households, Provincial Police Region 2 has the highest number of crime victimization that is 28.03 percent following by Provincial Police Region 7 and Provincial Police Region 9 which are 18.18 and 12.88 respectively. Interestingly, there is no household that reported crime victimization in Provincial Police Region 5.

Table 2: The amount of times for crime victimization

Ranking	Type of Crime	Victimization	
		Amount of Times	Percentage
1	Body and violent crime	12	6.90
2	Property crime	127	72.99
3	Sex crime	2	1.15
4	Identity theft	26	14.94
5	Non-traditional crime	7	4.02
Total		174	100.00

There are around 132 victims and approximately 174 times to be victimized. The highest victimization is property crime that are around 127 times then following by identity theft and non-traditional crime, 26 times and 7 times respectively. The research team observe one thing that all victims in other type of crime have high chances to be victim in property crime at the same time.

Table 3: The percentage of victims divided by type of crime

Ranking	Type of crime	Victimization (person)		
		Yes	No	Total
1	Body and violent crime	12 (0.27)	4,388 (99.73)	4,400 (100.00)
2	Property crime	90 (2.05)	4,310 (97.95)	4,400 (100.00)
3	Sex crime	2 (0.04)	4,398 (99.96)	4,400 (100.00)
4	Identity theft	22 (0.50)	4,378 (99.50)	4,400 (100.00)
5	Non-traditional crime	6 (0.14)	4,394 (99.86)	4,400 (100.00)
Total		132 (3.00)	3,268 (97.00)	4,400 (100.00)

There are around 132 victims or approximately three percent from 4,400 households. The highest number of victims was found in property crime, around 68.20 percent following by identity theft, body and violent crime, non-traditional crime and sex crime at 16.70 percent, 9.10 percent, 4.50 percent and 1.50 percent respectively.

Table 4: The number and percentage of crime victimization by sex and age

Victims		Type of crime					Total
		Body and violent crime	Property crime	Sex crime	Identity theft	Non-traditional crime	
Sex	man	9 (75.0)	35 (38.9)	0 (0.0)	2 (9.1)	3 (50.0)	53 (40.1)
	woman	3 (25.0)	55 (61.1)	2 (100.0)	20 (90.9)	3 (50.)	79 (59.9)
	Total	12 (100.0)	90 (100.0)	2 (100.0)	22 (100.0)	6 (100.0)	132 (100.0)
Age	10 – 19	5 (41.7)	1 (1.1)	1 (50.0)	1 (4.5)	0 (0.0)	7 (5.3)
	20 – 29	1 (8.3)	11 (12.2)	0 (0.0)	4 (18.2)	4 (66.6)	17 (12.9)
	30 – 39	3 (25.0)	13 (14.5)	1 (50.0)	5 (27.3)	1 (16.7)	26 (19.7)
	40 – 49	2 (16.7)	26 (28.9)	0 (0.0)	2 (9.1)	1 (16.7)	34 (25.7)
	50 – 59	0 (0.0)	20 (22.2)	0 (0.0)	2 (9.1)	0 (0.0)	22 (16.7)
	60 and above	1 (8.3)	19 (21.1)	0 (0.0)	7 (31.8)	0 (0.0)	26 (19.7)
	Total	12 (100.0)	90 (100.0)	2 (100.0)	22 (100.0)	6 (100.0)	132 (100.0)

Most victims are women, around 59.9 percent while there are about 40.10 percent of male victims. Most people who are at the age of 40 to 49 years tend to be victimized, around 25.70 percent, following with the age of 30 to 39 years and the age of 60 years and above at the same percentage of 19.70.

Moreover, if considering in more details, table 4 shows clearly that women are likely to be crime victimized in nearly all type of crimes, only body and violent crime that men are like to be victimized more than women. Interestingly, there are the same number of victims for men and women in non-traditional crime. The following are more detail in each type of crime.

For body and violent crime, most victims are male, around 75 percent and women are around 25 percent. The range of age between 10 and 19 years is likely to be victimized at 41.70 percent, following by the age of 30 to 39 years and the age of 40 to 49 years at 25 percent and 16.7 percent respectively.

For property crime, most victims are female, around 61.10 percent and 38.9 percent for men. Most victims for property crime are at the age of 40 to 49 years, around 28.90 percent, following by the age of 50 to 59 years and the age of 60 years and above at 22.20 percent and 21.10 percent respectively.

For sex crime, all victims are women (100 percent) and the age of 10 to 19 years and the age of 30 to 39 years are likely to be victimized at around 50 percent.

For identity theft, most victims are also women, around 90.90 percent and only 9.10 percent are men. The age of 60 years and above are likely to be victimized in this type of crime at 31.80 percent, following by the age of 30 to 39 years and the age of 20 to 29 years at 27.30 percent and 18.20 percent respectively.

For non-traditional crime, the number of victims are equally between men and women at 50 percent. The age of 20 to 29 years is likely to be victimized at 66.60 percent, following by the age of 30 to 39 years and the age of 40 to 49 years at the same percentage of 16.70.

Table 5: The number and percentage of crime victimization by crime scene

Crime scene	Type of crime					Total
	Body and violent crime	Property crime	Sex crime	Identity crime	Non-traditional crime	
Residence	3 (25.0)	69 (76.7)	0 (0.0)	14 (63.7)	0 (0.0)	86 (65.2)
Workplace	1 (8.3)	9 (10.0)	1 (50.0)	2 (9.1)	0 (0.0)	13 (9.8)
School/University	0 (0.0)	1 (1.1)	0 (0.0)	2 (9.1)	0 (0.0)	3 (2.3)
Public places/Road	8 (66.7)	9 (10.0)	1 (50.0)	1 (4.5)	1 (16.7)	20 (15.2)
In vehicle	0 (0.0)	2 (2.2)	0 (0.0)	1 (4.5)	1 (16.7)	4 (3.0)
Not sure	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	2 (9.1)	4 (66.6)	6 (4.5)
Total	12 (100.0)	90 (100.0)	2 (100.0)	22 (100.0)	6 (100.0)	132 (100.0)

Table 5 clearly shows that most crime had happened in their residence, around 65.20 percent, following by public places/road and workplace at 15.2 percent and 9.80 percent. When considering more detail in each type of crime, the research team found the following details.

For body and violent crime, most victims faced with offenders in public places/road at 66.70 percent, following by residence and workplace at 25 percent and 8.3 percent respectively.

For property crime, most of crime had happened in residence at 76.70 percent, following by workplace and public places/road at the same percentage of 10.

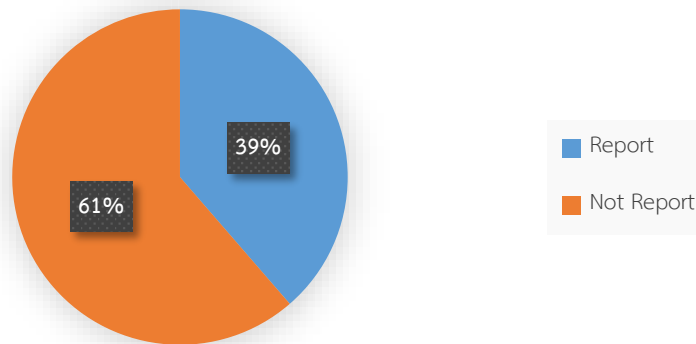
For sex crime, most of crime had happened in workplace and public places at the same percentage of 50.

For identity theft, most crimes had happened in residence at 63.70 percent, following by workplace, School/University, and not sure at the same percentage of 9.10

For non-traditional crime, most victims could not identify crime scene at 66.60 percent, following by public place/road and in vehicle at the same percentage of 16.70.

Part 2: Reporting to police and serviced in justice system

Figure 1: The percentage of victims who report to police

The total number of victims were 132. Approximately 61.36 percent did not report to police and only 38.63 did report to police.

Figure 2: Reasons that victims did not report to police

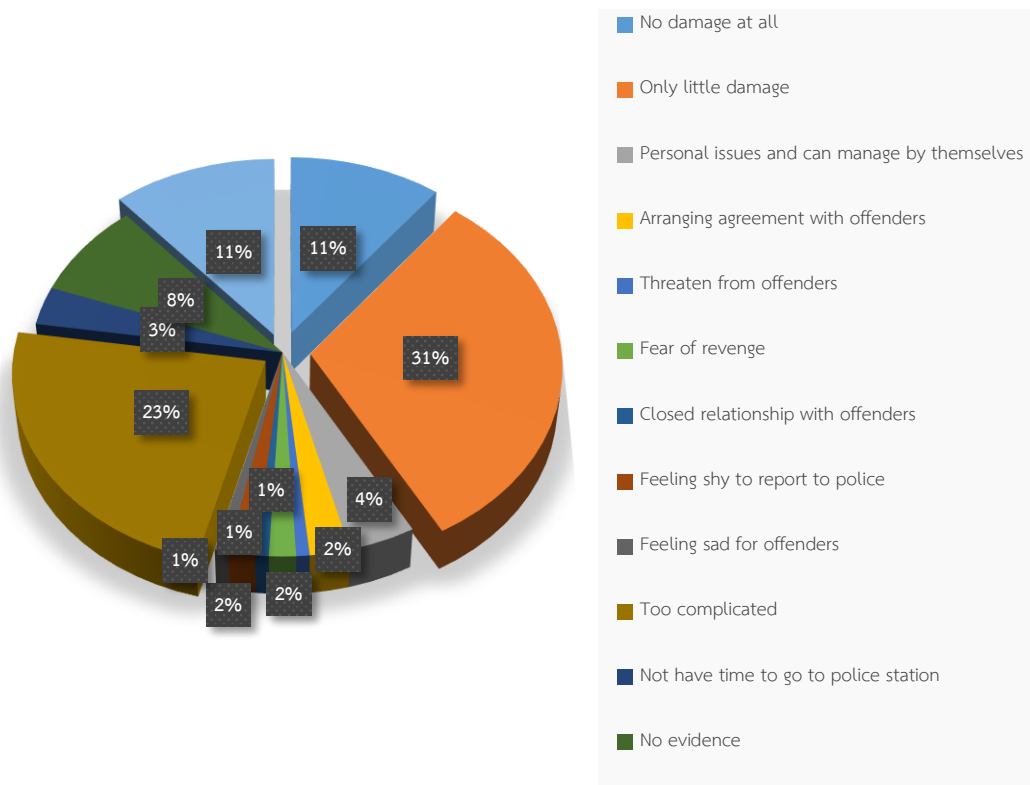

Figure 2 showed that the most common reason (28.68 percent) that they did not report to police was that the damage that had happened from criminal was so little .and not serious. The second reason (21.32 percent) was that reporting to police is too complicated and did not want to waste their time to go to court. The third reason (10.29 percent) was that victims believe that police officers could not find any offenders for these cases and the last reason (9.56 percent) was that there is no damage happening.

There are three things that Thai citizens would like to see some development from agencies in justice system. Firstly, around 34.95 percent would like the Thai justice system to prevent crime that always happened. The second point (24.37 percent) is that police officers should work very fast and effectively to arrested offenders. Lastly, approximately 18.45 percent would like to receive compensation when they have property damage. From this point, it can see clearly that Thai people would like the justice system to prevent and reduce crime in Thailand. If crime happens, Thai citizens at least want police officers to work fast and effective to arrest offenders rather than receive compensation.

Part 3: Awareness of crime in community

There are six major points about the awareness of crime in community.

1. Thai citizens believe that their community is quite safe and the level of crime in their area is quite low. They therefore feel very safety to live in their community. People feel very confident with police; district government such as sub-district headman and village headman; and local government such as Provincial Administration Organization, Sub-district Administration Organization and Pattaya City Council.
2. The most common three problems in community are drugs, gambling and teenage gangsters.
3. There are three ways that let people in community know about crimes, which are hearing from their neighbor, reporting from media and directed victims.
4. Approximately 94.34 percent feel very safe to walk alone in their home at night time.
5. The cause of crime in community are drugs, poverty and uneducation

6. Survey respondents strongly believe that the justice system in Thailand should improve in these three areas that are increasing penalties, arresting offenders very fast and working fast and effective.

Part 4: Research findings and Sustainable Development Goals

The Crime Victimization Survey of 2016 (B.E. 2559) has some research findings that is related to Sustainable Development Goals (SDGs) in three specific goals that are gender equality, reduced inequality and peace, justice and strong institutions. The research team analyze all of these data and conclude into three points which are;

1. For gender equality, there are no women and girls who are over 15 years of age and live with their partner, have been faced sexual violence in the past 12 months. However, there were two women from 4,400 survey respondents who reported that had been threaten to sexual assault.
2. For reduced inequality and peace, no survey respondents reported that they faced discrimination in Thailand.
3. For justice and strong institution, the survey did not find any victim who was died from murder and nobody dies from conflict of interest. Only two survey respondents reported that they had been threaten to sexual assault. Moreover, approximately 93 percent reported that they feel confident to walk alone in their home. The research further found that there is no young people who are the age between 1 years and 17 years have been victimized from both physical and mental violence. Finally, all survey respondents reported that they have never experienced corruption in Thai justice system and have never faced discrimination in Thailand.

Policy Recommendations

The Crime Victimization Survey of 2016 (B.E. 2559) found that most victims had experienced with property crime that is similar result to last survey. However, at this time, the survey team decided to change the way to collect data. Therefore, the research findings from this time could not compare with the last two surveys in 2008 and 2012. When considering and analyzing all data of crime. It can see clearly that most victims faced with property crime, especially burglary, identity theft, non-traditional crime, sexual crime and body and violence crime. The following are policy recommendations.

1. The Royal Thai Police (RTP) should change the way to collect criminal data. Nowadays, the RTP collects criminal data through four types of criminal crimes which are body and violence crime, property crime, special crime and mischief. This collected data did not indicated that whether criminal crime that has happened is burglary or theft (there were victims in property crime about 72.99 percent). These confused statistics make it very hard for the RTP to prevent and solve burglary in Thailand.
2. There are six victims in non-traditional crime and all cases are related to computer crime. Therefore, the related public agency should train more people to deal with this type of crime.
3. Two-thirds of victims did not report to police because they still believe that it is too complicated to report to police about crime, they did not want to go to court and finally they believe that police officers could not arrest offenders. All of these reasons strongly show that police officers and government agencies should make the less complicated process and easy to understand all process of police working in order to make people trust and report cases to police officers.

Interestingly, the Crime Victimization Survey of 2016 (B.E. 2559) also found that the percentage of fear of crime is very low. This means that most people feel very safety to walk in their home alone. This percentage also shows that all agencies in the justice system work very hard to prevent street crime and make people feel safety to live in their home. However, most people reported that the major problem in their community is drug problem. To solve this problem, strong law enforcement and punishment may not the

right way to solve it. The research team suggests that there are three solutions to solve drug problem which are;

1. The government should focus on major drug dealers rather than small drug dealers and banning mobile phone and mobile signal in the prison.
2. Giving more opportunities for people who addicted a small amount of drug to return to society.
3. The government should increase the punishment, working very fast and effectively to arresting offenders and fair treatment for everyone.

Recommendations from Seminar

After collecting and analyzing data, the research team and Office of Justice Affairs organized a seminar in order to report the Crime Victimization Survey of 2016 (B.E. 2559) on June 7th, 2017 at the Office of Justice Affairs. The research team presented all data and recommendations and also discussed with many experts from several public agencies such as Royal Thai Police, Ministry of Justice, Office of the Attorney General, Court of Justice, National Statistics Office and Office of the National Anti-Corruption Commission. The following are recommendations from this seminar.

1. Creating crime map from the research findings to analyze that which area always have crimes, what time that offenders often choose to commit crimes and what type of crime always happen. Therefore, this useful information should be announced to citizens in order to reduce and prevent crime.
2. Publishing the research findings.
3. Collecting data from police daily report to compare with other type of data.
4. Considering how to divide type of crime that will be the best to receive the correct number of the criminal cases in Thailand.
5. Changing the survey questionnaire to make it less complicated and confused and avoiding questions that respondents feel uncomfortable to answer.
6. Department of Probation should be the main agency to collect data for the future research as they have a very good understanding about technique terms in the questionnaire and know very well about criminal problems in that area.

Recommendations for future research

There are three points to develop the future Crime Victimization Survey.

1. Collecting more data. At least, 35,000 households should be collected and the government should support more budget.
2. Collaboration between government agencies that will use the same statistics such as the RTP and Department of Probation. They should work together or dividing the areas to collect data.
3. Using telephone survey in the future research to reduce the spending and collecting more data at the same time.

Effectiveness of telephone survey

The Crime Victimization Survey of 2016 (B.E. 2559) collected data from 4,400 households and only get 1,865 mobile number or 42.40 percent. From all of these mobile number, only 958 mobile number were received calls from the research team. The reason that survey respondents did not trust the research team giving mobile phone number are because the research team did not have any official document and research card to show to survey respondents to make them feel confident to provide personal data.

Moreover, The reason that most people did not receive a phone call from the research team because there are many insurance companies that always call to people in Thailand and this point makes many people avoid to receive a call or block a call from stranger number. Therefore, the research team suggests that when the research team asks survey respondents for their mobile phone number, the research team should provide their mobile phone number to survey respondents too in order to contact in the future to collect data.

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 หลักการและเหตุผล.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 เป้าหมายการดำเนินงาน.....	2
1.4 ระยะเวลาดำเนินการ.....	2
1.5 ผู้รับผิดชอบโครงการ.....	2
1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	4
2.1 ระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา.....	4
2.2 ระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมในสหราชอาณาจักร.....	10
2.3 ระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมในประเทศไทย.....	14
2.4 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals).....	22
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
บทที่ 3 การพัฒนาแบบสอบถามในการสำรวจ	33
3.1 แบบสอบถามที่ใช้ในการสำรวจในช่วง พ.ศ. 2548 - พ.ศ. 2555.....	33
3.2 การพัฒนาแบบสอบถามที่ใช้ในการสำรวจในปี พ.ศ. 2557.....	37
3.3 การพัฒนาแบบสอบถามเพื่อการสำรวจข้อสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ. 2559... 39	
บทที่ 4 ระเบียบวิธีวิจัย	44
4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	44
4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
4.4 การนำเสนอข้อมูล.....	60
4.5 แผนการดำเนินงาน.....	60
4.6 นิยามศัพท์.....	61

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 5 ผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ. 2559	63
5.1 ข้อมูลทั่วไปของประชาชน	63
5.2 ข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของกลุ่มตัวอย่าง	66
5.3 การรับรู้ภัยอาชญากรรมในชุมชน	169
5.4 การเปรียบเทียบภาพรวมปัญหาอาชญากรรมในชุมชนเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า (ปี 2558)....	171
5.5 ผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนที่สอดคล้องกับ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	180
บทที่ 6 สรุปผลการศึกษาโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2559	185
6.1 สรุปผลการศึกษาโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2559.....	185
6.2 ปัญหา / อุปสรรคในการดำเนินโครงการ	189
บทที่ 7 สรุปผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนโดยโทรศัพท์	195
7.1 ที่มาของการทดลองสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนโดยโทรศัพท์	195
7.2 สรุปผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนโดยโทรศัพท์.....	196
7.3 ประสิทธิภาพและความเหมาะสมของการใช้วิธีการสำรวจข้อมูลทางโทรศัพท์	202
บทที่ 8 ข้อเสนอแนะโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ. 2559	203
8.1 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ	203
8.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	204
8.3 ข้อเสนอแนะเชิงพัฒนาวิชาการ	206
บรรณานุกรม	208
ภาคผนวก	

สารบัญตาราง

ตารางที่ 2.1	ตารางเปรียบเทียบการปรับเปลี่ยนระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมโดยตำรวจ -----	15
ตารางที่ 4.1	พื้นที่และตำแหน่งที่พักอาศัยของกลุ่มตัวอย่าง -----	46
ตารางที่ 4.2	รายชื่อผู้รับผิดชอบเก็บรวบรวมข้อมูล -----	59
ตารางที่ 4.3	แผนการดำเนินงาน -----	60
ตารางที่ 5.1	ข้อมูลเกี่ยวกับการแจกแจงพื้นที่กลุ่มตัวอย่าง -----	63
ตารางที่ 5.2	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเขตปกครอง -----	64
ตารางที่ 5.3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่อาศัย ห่าง พ.ศ.2559 มากกว่า 6 เดือนขึ้นไป -----	64
ตารางที่ 5.4	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามเพศ -----	65
ตารางที่ 5.5	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามช่วงอายุ -----	65
ตารางที่ 5.6	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามการเคยตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรมในรอบปี 2559 -----	66
ตารางที่ 5.7	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จำแนกตาม กลุ่มคดีที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี 2559 -----	66
ตารางที่ 5.8	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี 2559 -----	67
ตารางที่ 5.9	จำนวนและร้อยละของจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จำแนกตาม กลุ่มคดีที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี 2559 -----	67
ตารางที่ 5.10	จำนวนและร้อยละของจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จำแนกตาม คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายในรอบปี 2559 -----	68
ตารางที่ 5.11	จำนวนและร้อยละของจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จำแนกตาม คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในรอบปี 2559 -----	68
ตารางที่ 5.12	จำนวนและร้อยละของจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จำแนกตาม คดีกระทำทางเพศในรอบปี 2559 -----	69
ตารางที่ 5.13	จำนวนและร้อยละของจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จำแนกตาม คดีถูกล่อกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัวในรอบปี 2559 -----	69
ตารางที่ 5.14	จำนวนและร้อยละของจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จำแนกตาม คดีอาชญากรรมรูปแบบใหม่ในรอบปี 2559 -----	70
ตารางที่ 5.15	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามการเสียชีวิตจากการตกเป็น เหยื่ออาชญากรรมในรอบปี 2559 -----	70

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ 5.16	การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี 2559 จำแนกตามกองบัญชาการตำรวจ -----	71
ตารางที่ 5.17	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง ที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี 2559 จำแนกตามการปกครอง -----	71
ตารางที่ 5.18	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเพศของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี 2559 -----	71
ตารางที่ 5.19	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี 2559 -----	72
ตารางที่ 5.20	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามกองบัญชาการ -----	74
ตารางที่ 5.21	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเขตปกครองที่เกิดเหตุอาชญากรรม -----	74
ตารางที่ 5.22	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม -----	75
ตารางที่ 5.23	จำนวนและร้อยละของจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี 2559 -----	75
ตารางที่ 5.24	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเพศของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม -----	75
ตารางที่ 5.25	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม -----	76
ตารางที่ 5.26	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุตามสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม -----	76
ตารางที่ 5.27	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม -----	77
ตารางที่ 5.28	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกิจกรรมที่กระทำอยู่ระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม -	78
ตารางที่ 5.29	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ -----	78
ตารางที่ 5.30	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของผู้กระทำความผิด (เฉพาะตัวอย่าง ที่พบเหตุตัวผู้กระทำความผิดซึ่งหน้า และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) -----	79
ตารางที่ 5.31	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิด -----	80
ตารางที่ 5.32	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเคยมีปัญหา / ข้อขัดแย้ง / โกรธเคือง กับผู้กระทำความผิดมาก่อน -----	80
ตารางที่ 5.33	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำความผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการ มีนเมาจากฤทธิ์ของสุรา / เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติดในขณะที่ก่อเหตุ -----	81
ตารางที่ 5.34	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกรณีหลักของสาเหตุที่เกิดขึ้น -----	81
ตารางที่ 5.35	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของการก่อเหตุหลักที่เกิดขึ้น -----	82
ตารางที่ 5.36	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของการใช้อาวุธในการก่อเหตุ -----	82
ตารางที่ 5.37	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการก่อเหตุเป็นเหตุให้เสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บ -	83

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ 5.38	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุอาการบาดเจ็บจากเหตุที่เกิดขึ้น (เฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บ) -----	83
ตารางที่ 5.39	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุระยะเวลาในการพักรักษาตัว (เฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บ) -----	84
ตารางที่ 5.40	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสถานที่ที่ได้รับการรักษาพยาบาล (เฉพาะตัวอย่างที่ ได้รับบาดเจ็บต้องพักรักษาตัว และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	84
ตารางที่ 5.41	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเกิดความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (เฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บ) -----	84
ตารางที่ 5.42	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	85
ตารางที่ 5.43	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผู้รับผิดชอบความสูญเสีย / ค่าเสียหาย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	86
ตารางที่ 5.44	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ -----	86
ตารางที่ 5.45	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	87
ตารางที่ 5.46	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุ-----	87
ตารางที่ 5.47	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุหลังจากเกิดเหตุ ฝ่ายผู้กระทำผิด มีการข่มขู่ คุกคามให้เกรงกลัว-----	88
ตารางที่ 5.48	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการจับกุม / ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือ ผู้ต้องสงสัยที่ เกี่ยวข้องในเหตุการณ์-----	88
ตารางที่ 5.49	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการนำตัวผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ขึ้นฟ้องคดีต่อศาล-----	88
ตารางที่ 5.50	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด -----	88
ตารางที่ 5.51	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคล (เฉพาะ ตัวอย่างที่ระบุมีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	89
ตารางที่ 5.52	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษ ตามกฎหมาย -----	89
ตารางที่ 5.53	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษ (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษ) -----	90

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ 5.54	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการได้รับการบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรม นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว -----	90
ตารางที่ 5.55	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม-----	90
ตารางที่ 5.56	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสิ่งที่ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	91
ตารางที่ 5.57	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามกองบัญชาการ -----	92
ตารางที่ 5.58	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเขตปกครองที่เกิดเหตุอาชญากรรม -----	92
ตารางที่ 5.59	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม -----	93
ตารางที่ 5.60	จำนวนและร้อยละของจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี 2559-----	93
ตารางที่ 5.61	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเพศของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม -----	94
ตารางที่ 5.62	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม -----	94
ตารางที่ 5.63	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุตามสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม -----	94
ตารางที่ 5.64	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม -----	95
ตารางที่ 5.65	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกิจกรรมที่กระทำอยู่ระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม -	96
ตารางที่ 5.66	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ -----	96
ตารางที่ 5.67	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของผู้กระทำผิด (เฉพาะตัวอย่างที่พบเหตุตัวผู้กระทำความผิดซึ่งหน้า และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากผู้ตอบทั้งหมด 31 คน) -----	97
ตารางที่ 5.68	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด -----	98
ตารางที่ 5.69	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเคยมีปัญหา / ข้อขัดแย้ง / โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน-----	98
ตารางที่ 5.70	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำความผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสุรา / เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติดในขณะที่ก่อเหตุ -----	99
ตารางที่ 5.71	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุที่เกิดขึ้นของอาชญากรรม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	99
ตารางที่ 5.72	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุคนร้ายได้ทรัพย์สิน -----	100
ตารางที่ 5.73	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุได้รับทรัพย์สินคืนมา (เฉพาะที่ระบุว่าคนร้ายได้ทรัพย์สินไป)-----	100

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ 5.74	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุได้รับทรัพย์สินคืนเนื่องจาก (เฉพาะที่ระบุว่าได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วนหรือทั้งหมด) -----	100
ตารางที่ 5.75	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกรณีหลักของสาเหตุที่เกิดขึ้น -----	101
ตารางที่ 5.76	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะการก่อเหตุความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน -----	102
ตารางที่ 5.77	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการวางระบบรักษาความปลอดภัย หรือการระวังป้องกันภัย -----	103
ตารางที่ 5.78	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของการวางระบบรักษาความปลอดภัย หรือการระวังป้องกันภัย (เฉพาะที่ระบุว่ามีการรักษาความปลอดภัยและ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	103
ตารางที่ 5.79	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุคนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตราย ต่อผู้เสียหาย -----	103
ตารางที่ 5.80	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของการก่อเหตุหลักที่เกิดขึ้น (เฉพาะที่ระบุว่าคนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย) -----	104
ตารางที่ 5.81	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของการใช้อาวุธในการก่อเหตุ -----	104
ตารางที่ 5.82	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุทรัพย์สินได้รับความเสียหาย / สูญเสีย จากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) -----	105
ตารางที่ 5.83	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการก่อเหตุเป็นเหตุให้เสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บ	106
ตารางที่ 5.84	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุอาการบาดเจ็บจากเหตุที่เกิดขึ้น (เฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บ) -----	106
ตารางที่ 5.85	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุระยะเวลาในการพักรักษาตัว (เฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บ) -----	107
ตารางที่ 5.86	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสถานที่ได้รับการรักษาพยาบาล (เฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บต้องพักรักษาตัว และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	107
ตารางที่ 5.87	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเกิดความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (เฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บ) -----	108
ตารางที่ 5.88	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	108
ตารางที่ 5.89	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผู้รับผิดชอบความสูญเสีย / ค่าเสียหาย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	109
ตารางที่ 5.90	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ -----	109

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ 5.91	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	110
ตารางที่ 5.92	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุ-----	110
ตารางที่ 5.93	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุหลังจากเกิดเหตุ ฝ่ายผู้กระทำผิด มีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัว-----	111
ตารางที่ 5.94	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการจับกุม / ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือ ผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์-----	111
ตารางที่ 5.95	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการนำตัวผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดี ต่อศาล (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุมีการจับกุม / ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัย) -----	111
ตารางที่ 5.96	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด -----	112
ตารางที่ 5.97	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคล (เฉพาะ ตัวอย่างที่ระบุมีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	112
ตารางที่ 5.98	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษ ตามกฎหมาย-----	112
ตารางที่ 5.99	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษ (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษ)-----	113
ตารางที่ 5.100	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ที่ได้รับการลงโทษ ตามกฎหมาย (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษ ตามกฎหมาย)-----	113
ตารางที่ 5.101	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการได้รับการบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ด้าน กระบวนการยุติธรรม นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและ การตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว -----	113
ตารางที่ 5.102	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุรูปแบบการได้รับการบริการจากหน่วยงานอื่นๆ (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุได้รับรูปแบบการได้รับการบริการจากหน่วยงานอื่นๆ และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	114
ตารางที่ 5.103	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการ จากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม-----	114

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ 5.104	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสิ่งที่ต้องการได้รับการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุต้องการได้รับการหรือการดำเนินการจาก หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	115
ตารางที่ 5.105	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามกองบัญชาการ -----	116
ตารางที่ 5.106	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเขตปกครองที่เกิดเหตุอาชญากรรม -----	116
ตารางที่ 5.107	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ----	117
ตารางที่ 5.108	จำนวนและร้อยละของจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี 2559-----	117
ตารางที่ 5.109	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเพศของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม -----	117
ตารางที่ 5.110	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม -----	118
ตารางที่ 5.111	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุตามสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม -----	118
ตารางที่ 5.112	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม-----	119
ตารางที่ 5.113	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกิจกรรมที่กระทำอยู่ระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม -----	120
ตารางที่ 5.114	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ-----	120
ตารางที่ 5.115	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของผู้กระทำผิด (เฉพาะตัวอย่างที่พบเหตุตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	121
ตารางที่ 5.116	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด -----	122
ตารางที่ 5.117	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเคยมีปัญหา / ข้อขัดแย้ง / โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน-----	122
ตารางที่ 5.118	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำความผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมินมาจากฤทธิ์ของสุรา / เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติดในขณะก่อเหตุ -----	123
ตารางที่ 5.119	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะการก่อเหตุเกี่ยวกับเพศที่เกิดขึ้น -----	123
ตารางที่ 5.120	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุนอกจากกระทำข่มขืนหรือกระทำอนาจารคนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตรายต่อผู้เสียหาย-----	123
ตารางที่ 5.121	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการก่อเหตุเป็นเหตุให้เสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บ	124
ตารางที่ 5.122	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเกิดความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (เฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บ)-----	124
ตารางที่ 5.123	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ -----	125

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ 5.124	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) -----	125
ตารางที่ 5.125	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุ-----	126
ตารางที่ 5.126	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุหลังจากเกิดเหตุ ฝ่ายผู้กระทำผิด มีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัว-----	126
ตารางที่ 5.127	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการจับกุม / ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือ ผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์-----	126
ตารางที่ 5.128	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการนำตัวผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ขึ้นฟ้องคดีต่อศาล-----	126
ตารางที่ 5.129	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด -----	127
ตารางที่ 5.130	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษ ตามกฎหมาย-----	127
ตารางที่ 5.131	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษ (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษ)-----	127
ตารางที่ 5.132	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ด้าน กระบวนการยุติธรรม นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและ การตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว -----	128
ตารางที่ 5.133	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการ จากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม-----	128
ตารางที่ 5.134	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสิ่งที่ต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการ จากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	129
ตารางที่ 5.135	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามกองบัญชาการ-----	130
ตารางที่ 5.136	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเขตปกครองที่เกิดเหตุอาชญากรรม-----	130
ตารางที่ 5.137	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม----	131
ตารางที่ 5.138	จำนวนและร้อยละของจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม-----	131
ตารางที่ 5.139	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเพศของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม-----	131
ตารางที่ 5.140	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม-----	132
ตารางที่ 5.141	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุช่องทางการทำกระทำความผิดที่ผู้กระทำผิด ติดต่อกับผู้เสียหาย-----	132
ตารางที่ 5.142	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของการกระทำผิด-----	133

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ 5.143	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุตามสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม -----	134
ตารางที่ 5.144	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม -----	134
ตารางที่ 5.145	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกิจกรรมที่กระทำอยู่ระหว่าง เกิดเหตุอาชญากรรม -----	135
ตารางที่ 5.146	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ -----	135
ตารางที่ 5.147	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของผู้กระทำผิด (เฉพาะตัวอย่าง ที่พบเหตุตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) -----	136
ตารางที่ 5.148	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด -----	137
ตารางที่ 5.149	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเคยมีปัญหา / ข้อขัดแย้ง / โกรธเคือง กับผู้กระทำผิดมาก่อน -----	137
ตารางที่ 5.150	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุว่าเหตุที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากสาเหตุ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) -----	138
ตารางที่ 5.151	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุว่าทราบถึงการก่อเหตุในเรื่องนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) -----	139
ตารางที่ 5.152	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุเหตุที่เกิดขึ้นคนร้ายได้ทรัพย์สินไป -----	139
ตารางที่ 5.153	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุได้รับทรัพย์สินกลับคืนมา (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุคนร้ายได้ทรัพย์สินไป) -----	140
ตารางที่ 5.154	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการใช้งานอินเทอร์เน็ตของผู้เสียหาย -----	140
ตารางที่ 5.155	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการดำเนินการระวังป้องกันภัย หรือ ได้รับการบริการป้องกันภัย -----	140
ตารางที่ 5.156	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะการระวังป้องกันภัยหรือได้รับ การบริการป้องกันภัย (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุมีการระวังป้องกันภัยหรือได้รับ การบริการป้องกันภัย และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) -----	141
ตารางที่ 5.157	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความเสียหายทรัพย์สิน / สูญเสีย จากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) -----	142
ตารางที่ 5.158	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการก่อเหตุเป็นเหตุให้เสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บ	142
ตารางที่ 5.159	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเกิดความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (เฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บ) -----	143
ตารางที่ 5.160	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) -----	143

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ 5.161	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผู้รับผิดชอบความสูญเสีย / ค่าเสียหาย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	144
ตารางที่ 5.162	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ -----	144
ตารางที่ 5.163	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) -----	145
ตารางที่ 5.164	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุ-----	145
ตารางที่ 5.165	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุหลังจากเกิดเหตุ ฝ่ายผู้กระทำผิด มีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัว-----	146
ตารางที่ 5.166	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการจับกุม / ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือ ผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์-----	146
ตารางที่ 5.167	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการนำตัวผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ขึ้นฟ้องคดีต่อศาล-----	146
ตารางที่ 5.168	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด -----	147
ตารางที่ 5.169	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคล (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุมีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	147
ตารางที่ 5.170	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ได้รับ การลงโทษตามกฎหมาย -----	147
ตารางที่ 5.171	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษ (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษ)-----	148
ตารางที่ 5.172	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ด้าน กระบวนการยุติธรรม นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและ การตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว -----	148
ตารางที่ 5.173	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการ จากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม-----	148
ตารางที่ 5.174	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสิ่งที่ต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการ จากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	149
ตารางที่ 5.175	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามกองบัญชาการ -----	150
ตารางที่ 5.176	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเขตปกครองที่เกิดเหตุอาชญากรรม -----	150
ตารางที่ 5.177	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ----	151

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ 5.178	จำนวนและร้อยละของจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี 2559-----	151
ตารางที่ 5.179	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเพศของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม -----	152
ตารางที่ 5.180	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม -----	152
ตารางที่ 5.181	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง ที่ระบุลักษณะการกระทำผิดเกี่ยวกับ อาชญากรรมรูปแบบใหม่-----	152
ตารางที่ 5.182	จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง ที่ระบุลักษณะการกระทำผิด (เฉพาะตัวอย่างที่ ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์) -----	153
ตารางที่ 5.183	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุตามสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม -----	153
ตารางที่ 5.184	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม -----	154
ตารางที่ 5.185	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกิจกรรมที่กระทำอยู่ระหว่าง เกิดเหตุอาชญากรรม -----	155
ตารางที่ 5.186	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ-----	155
ตารางที่ 5.187	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด -----	156
ตารางที่ 5.188	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเคยมีปัญหา / ข้อขัดแย้ง / โกรธเคือง กับผู้กระทำผิดมาก่อน -----	156
ตารางที่ 5.189	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุที่เกิดขึ้นของอาชญากรรม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	157
ตารางที่ 5.190	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุคนร้ายได้ทรัพย์สิน-----	158
ตารางที่ 5.191	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผู้เสียหายได้รับทรัพย์สินกลับคืน -----	158
ตารางที่ 5.192	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุคนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตราย ต่อผู้เสียหาย -----	158
ตารางที่ 5.193	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะการใช้งานอินเทอร์เน็ต -----	158
ตารางที่ 5.194	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุทรัพย์สินที่เสียหาย / สูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	159
ตารางที่ 5.195	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุได้ความเสียหายต่อชื่อเสียงจากเหตุการณ์ -----	159
ตารางที่ 5.196	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการก่อเหตุเป็นเหตุให้เสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บ	159
ตารางที่ 5.197	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเกิดความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น-----	159
ตารางที่ 5.198	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	160

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ 5.199	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผู้รับผิดชอบความสูญเสีย / ค่าเสียหาย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	161
ตารางที่ 5.200	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ -----	161
ตารางที่ 5.201	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ (เฉพาะ ตัวอย่างที่ระบุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	162
ตารางที่ 5.202	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุ-----	163
ตารางที่ 5.203	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุหลังจากเกิดเหตุ ฝ่ายผู้กระทำผิด มีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัว-----	163
ตารางที่ 5.204	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการจับกุม / ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือ ผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์-----	163
ตารางที่ 5.205	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการนำตัวผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ขึ้นฟ้องคดีต่อศาล-----	163
ตารางที่ 5.206	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด -----	164
ตารางที่ 5.207	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคล (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุมีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	164
ตารางที่ 5.208	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษ ตามกฎหมาย -----	164
ตารางที่ 5.209	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษ (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษ)-----	165
ตารางที่ 5.210	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ด้าน กระบวนการยุติธรรม นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและ การตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว -----	165
ตารางที่ 5.211	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการ จากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม-----	166
ตารางที่ 5.212	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสิ่งที่ต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการ จากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	166
ตารางที่ 5.213	คะแนนเฉลี่ยความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินและความหวาดกลัวภัยอาชญากรรม ในชุมชน-----	169

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ 5.214	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพรวมปัญหา อาชญากรรมในชุมชนที่พักอาศัย ปี พ.ศ. 2559 ว่าเพิ่มขึ้นหรือลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2558-----	171
ตารางที่ 5.215	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุเหตุที่ทำให้รับรู้ภาพรวมปัญหาอาชญากรรม ในชุมชนที่พักอาศัยเพิ่มขึ้น (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่าภาพรวมปัญหาอาชญากรรม ในปี พ.ศ. 2559 เพิ่มขึ้น/เพิ่มมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2558 และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	171
ตารางที่ 5.216	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัย เมื่อเดินในพื้นที่พักอาศัยเพียงลำพัง -----	172
ตารางที่ 5.217	แสดงการจัดอันดับ จำนวนและร้อยละสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในชุมชน ที่พักอาศัย (จากการให้เรียง 3 อันดับ)-----	173
ตารางที่ 5.218	แสดงการจัดอันดับ จำนวนและร้อยละของหน่วยงานภาครัฐควรให้ความสำคัญ ด้านกระบวนการยุติธรรม (จากการให้เรียง 3 อันดับ) -----	174
ตารางที่ 5.219	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ-----	175
ตารางที่ 5.220	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) -----	175
ตารางที่ 5.221	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการได้รับการบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมนอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี และการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว -----	176
ตารางที่ 5.222	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุรูปแบบการได้รับการบริการจากหน่วยงานอื่นๆ (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุได้รับรูปแบบการได้รับการบริการจากหน่วยงานอื่นๆ และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	177
ตารางที่ 5.223	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุต้องการได้รับการหรือการดำเนินการ จากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม -----	177
ตารางที่ 5.224	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสิ่งที่ต้องการได้รับการหรือการดำเนินการ จากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุต้องการ ได้รับการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)-----	178
ตารางที่ 7.1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ให้เบอร์โทรศัพท์-----	196
ตารางที่ 7.2	จำนวนและร้อยละของการติดตามข้อมูลทางโทรศัพท์-----	197

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ 7.3	จำนวน และร้อยละของการสำรวจเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นเพิ่มเติมทางโทรศัพท์ -----	199
ตารางที่ 7.4	จำนวน และร้อยละของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพิ่มเติมจำแนกตามเพศ-----	199
ตารางที่ 7.5	จำนวนและร้อยละของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพิ่มเติม จำแนกตามอายุ -----	200
ตารางที่ 7.6	จำนวนและร้อยละของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพิ่มเติม จำแนกตาม กลุ่มคดีที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม-----	200
ตารางที่ 7.7	จำนวน และร้อยละของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพิ่มเติม จำแนกตาม ประเภทความผิดที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย -----	201
ตารางที่ 7.8	จำนวนและร้อยละของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพิ่มเติม จำแนกตาม ประเภทความผิดที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน -----	201

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่ 2.1 สัญลักษณ์ของเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ 8 เป้าหมาย ที่ใช้โดยองค์การสหประชาชาติ-----	23
ภาพที่ 2.2 สัญลักษณ์ของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 เป้าหมายที่ใช้โดยองค์การสหประชาชาติ-----	25
ภาพที่ 3.1 แบบสอบถามของ NATIONAL CRIME VICTIMIZATION SURVEY (NCVS)-----	34
ภาพที่ 3.2 แบบสอบถามที่ได้รับการพัฒนาจากแบบสอบถามของ NCVS -----	35
ภาพที่ 3.3 ตัวอย่างแบบ สอญ.2-4 ความผิดเกี่ยวกับการถูกล่วงแอบอ้างใช้ข้อมูล-----	40
ภาพที่ 3.4 สัญลักษณ์ของเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ 8 เป้าหมาย ที่ใช้โดยองค์การสหประชาชาติ -----	41
ภาพที่ 3.5 สัญลักษณ์ของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 เป้าหมายที่ใช้โดยองค์การสหประชาชาติ-----	43
ภาพที่ 4.1 การลงพื้นที่เก็บข้อมูลของกองบัญชาการตำรวจนครบาล-----	51
ภาพที่ 4.2 การลงพื้นที่เก็บข้อมูลของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1 -----	52
ภาพที่ 4.3 การลงพื้นที่เก็บข้อมูลของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4 -----	53
ภาพที่ 4.4 การลงพื้นที่เก็บข้อมูลของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5 -----	54
ภาพที่ 4.5 การลงพื้นที่เก็บข้อมูลของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6 -----	55
ภาพที่ 4.6 การลงพื้นที่เก็บข้อมูลของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 -----	56
ภาพที่ 4.7 การลงพื้นที่เก็บข้อมูลของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9 -----	57
ภาพที่ 4.8 การลงพื้นที่เก็บข้อมูลของศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้-----	58
ภาพที่ 5.1 แสดงสัดส่วนของประชากรว่ารู้สึกปลอดภัยหรือไม่เมื่อเดินบริเวณพื้นที่ที่อาศัยเพียงลำพัง---	183

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมนั้น ปัจจุบันสามารถหาได้จากฐานข้อมูลอาชญากรรมที่มีอยู่ในหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งได้จัดเก็บจากการปฏิบัติงานตามภารกิจหลัก คือเก็บข้อมูลเฉพาะเมื่อคดีเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมเท่านั้น แต่ในสภาพความเป็นจริง มีอาชญากรรมอีกจำนวนมากที่ไม่ได้เข้าสู่ระบบกระบวนการยุติธรรมอย่างเป็นทางการ ด้วยสาเหตุต่างๆ กันไป การดำเนินการสำรวจฯ เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ.2549 โดยเป็นการนำร่องสำรวจข้อมูลอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2549 และมีการขยายการดำเนินงานในลักษณะการนำร่องไปสู่ภูมิภาค จังหวัดนครศรีธรรมราช ในปี พ.ศ. 2550 เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมไปสู่การสำรวจอาชญากรรมทั่วประเทศครั้งแรกในปี พ.ศ.2551 และครั้งที่ 2 ในปี พ.ศ.2555 ซึ่งในแต่ละครั้งของการสำรวจจะต้องใช้การวางแผนวิธีการสำรวจรวมถึงพัฒนาแบบสำรวจอาชญากรรม ลงสำรวจภาคสนาม และวิเคราะห์ผลการสำรวจ เป็นระยะเวลาทั้งสิ้น 3 ปีโดยประมาณ โดยสำนักงานกิจการยุติธรรมเป็นหน่วยงานหลัก รับผิดชอบการดำเนินงานร่วมกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ และคณาจารย์ที่ปรึกษาอิสระด้านอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม

โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Surveys) ปี พ.ศ. 2559 นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริง จากประชาชนที่ประสบเหตุอาชญากรรมโดยตรง (ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม) ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลประเภทอาชญากรรมพื้นฐานจำนวน 5 ประเภท ได้แก่

1. อาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย
2. อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์
3. อาชญากรรมเกี่ยวกับเพศ
4. อาชญากรรมเกี่ยวกับการถูกหลอกลวง
5. อาชญากรรมรูปแบบใหม่

วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต โดยสถาบันรัฐประศาสนศาสตร์, สถาบันอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม, และคณะรัฐศาสตร์ ตลอดจนเครือข่ายทางวิชาการ ได้รับงบประมาณสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานกิจการยุติธรรมให้มีการดำเนินการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนในปี พ.ศ. 2559 ซึ่งจะเป็นการเพิ่มเติมข้อมูลด้านอาชญากรรมในประเทศไทยให้สมบูรณ์ขึ้น ที่สำคัญจะเป็นประโยชน์อย่างมากในการนำมาประกอบการกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการบริหารจัดการที่มีความเหมาะสม ตอบรับกับสถานการณ์ของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้ การดำเนินการสำรวจยังเป็นการ

ให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ให้มีการประชาสัมพันธ์งานยุติธรรมสู่สาธารณชน อันจะเป็นการสร้าง ความเชื่อมั่นต่อกระบวนการยุติธรรมของประเทศในที่สุด ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะถูกจัดทำในรูปแบบการ รายงานสถานการณ์อาชญากรรม เพื่อเผยแพร่แก่สาธารณชนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

- 1.2.1 เพื่อสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน ในประเด็นลักษณะของเหยื่ออาชญากรรม ลักษณะของผู้กระทำผิด พฤติการณ์แห่งคดี เวลาและสถานที่เกิดเหตุ ความเสียหายและ ผลกระทบจากอาชญากรรม การรายงานต่อเจ้าหน้าที่ การตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ ได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และข้อค้นพบสำคัญเกี่ยวกับการวิเคราะห์สถานการณ์ อาชญากรรมที่ได้จากผลสำรวจ เป็นต้น
- 1.2.2 เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มอาชญากรรมที่ถูกต้อง ตรงกับความเป็นจริง และใช้ในการกำหนด นโยบายแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ที่สอดคล้องกับสภาพอาชญากรรมที่เปลี่ยนแปลง
- 1.2.3 เพื่อนำเสนอและเผยแพร่ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาค ประชาชน อันเป็นประโยชน์ในการกำหนดนโยบายการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม การ เตรียมความพร้อมของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม และใช้ประโยชน์ในทางวิชาการ ต่อไป

1.3 เป้าหมายการดำเนินงาน

- 1.3.1 ข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ซึ่งประกอบไปด้วย อาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตและ ร่างกาย อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน อาชญากรรมเกี่ยวกับเพศ และอาชญากรรม เกี่ยวกับการถูกละเมิด และอาชญากรรมรูปแบบใหม่
- 1.3.2 รายงานผลการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Surveys) ปี พ.ศ.2559 และผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงสถานการณ์อาชญากรรมใน ประเทศไทย และข้อเสนอแนะในการพัฒนากระบวนการยุติธรรมในระยะต่อไป

1.4 ระยะเวลาดำเนินการ

300 วัน (ตั้งแต่วันที่ 5 กันยายน 2559 – วันที่ 1 กรกฎาคม 2560)

1.5 ผู้รับผิดชอบโครงการ

วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต

1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ผลผลิต

- เอกสารรายงานผลการดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Surveys) ปี พ.ศ.2559
- การจัดประชุม/สัมมนา นำเสนอผลที่ได้จากการดำเนินโครงการและข้อค้นพบสำคัญ
- ผลการทดลองจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีสำรวจข้อมูลทางโทรศัพท์
- ผลการสรุป/วิเคราะห์ประสิทธิผลและความเหมาะสมของการทดลองใช้วิธีการสำรวจข้อมูลทางโทรศัพท์
- บทสรุปผู้บริหารสรุปย่อผลที่ได้จากการดำเนินโครงการทั้งภาคภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- บทความทางวิชาการตีพิมพ์ในวารสารทั้งในประเทศและต่างประเทศ

1.6.2 ผลลัพธ์

- ผู้บริหารงานยุติธรรมและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทราบถึงสถานการณ์ที่สำคัญเกี่ยวกับสถานภาพอาชญากรรมของประชาชน สามารถนำไปประกอบการตัดสินใจกำหนดนโยบายยุติธรรมได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
- สามารถนำแนวคิดและสภาพปัญหาในการเก็บรวบรวมข้อมูล มาวางกรอบการเก็บข้อมูลกระบวนการยุติธรรม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีโอกาสหารือเพื่อแลกเปลี่ยนและนำข้อมูลมาประกอบการวางแผนการพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลกระบวนการยุติธรรมของไทยในอนาคต
- สามารถนำผลการสรุป/วิเคราะห์ประสิทธิผลและความเหมาะสมของการทดลองใช้วิธีการสำรวจข้อมูลทางโทรศัพท์ไปประยุกต์ใช้กับการสำรวจข้อมูลตามโครงการอื่นของสำนักงานกิจการยุติธรรมในอนาคต

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ในบทที่ 2 คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึงระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา, ในสหราชอาณาจักร, และในประเทศไทย โดยได้ทำการศึกษาผ่านตำรา หนังสือ เอกสาร รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังจะครอบคลุมรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 2.1 ระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา
- 2.2 ระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมในสหราชอาณาจักร
- 2.3 ระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมในประเทศไทย
- 2.4 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals)
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา

ระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกาประกอบไปด้วย 2 ระบบหลัก คือ การรายงานข้อมูลอาชญากรรมของทางราชการในประเทศสหรัฐอเมริกา (Uniform Crime Reports: UCR) และ การสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติ (National Crime Victimization Survey: NCVS) ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (จอมเดช ตรีเมฆ, 2558)

2.1.1 การรายงานข้อมูลอาชญากรรมของทางราชการในประเทศสหรัฐอเมริกา หรือ Uniform Crime Reports (UCR)

การรายงานข้อมูลอาชญากรรมของทางราชการในประเทศสหรัฐอเมริกาหรือ Uniform Crime Reports (UCR) เริ่มแรกเกิดจากความร่วมมือระหว่างสมาคมหัวหน้าตำรวจนานาชาติ (International Association of Chiefs of Police: IACP) และคณะกรรมการการวิจัยด้านสังคมศาสตร์ (Social Science Research Council: SSRC) ในช่วงปี ค.ศ. 1920 โดยเริ่มกำหนดรูปแบบและประเภทของสถิติอาชญากรรมพื้นฐานขึ้นมา 7 ประเภท คือ

1. ฆาตกรรม (เจตนา)	2. ฆาตกรรม (ไม่เจตนา)
3. ช่มชู้นกระทำชำเรา	4. บุกรุก
5. ทำร้ายร่างกาย	6. ลักทรัพย์
7. โจรกรรมรถ	

ซึ่งการดำเนินการในช่วงแรกได้มีหน่วยงานตำรวจสอบสวนกลางหรือ Federal Bureau Investigation (FBI) เข้ามาช่วยกำกับดูแลโดยจัดทำเป็นรายงานประจำเดือนโดยเผยแพร่ครั้งแรกในเดือนมกราคม ค.ศ. 1930 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 400 เมืองใน 43 รัฐ ทั่วสหรัฐอเมริกา ครอบคลุมกว่า 20 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 20 ของประชากรในสหรัฐอเมริกาในสมัยนั้นจนกระทั่งต่อมาได้มีการตรากฎหมายสำหรับคุ้มครองการรวบรวมข้อมูลต่างๆ และมีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโดยตรงต่อการจัดทำสถิติอาชญากรรมแห่งชาติขึ้นมาโดยเป็นเจ้าหน้าที่ของ FBI (Department of Justice, 2004)

ในปัจจุบันของ UCR นั้นประกอบไปด้วยการรวบรวมข้อมูลกว่า 18,000 หน่วยงาน และครอบคลุมกว่าร้อยละ 93 ของประชากรในสหรัฐอเมริกาใน 46 มลรัฐ ผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินการยังคงเป็นหน่วยงานตำรวจสอบสวนกลางหรือ Federal Bureau Investigation (FBI) และปัจจุบัน UCR มีการจัดกลุ่มหรือแบ่งประเภทความผิดออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ โดยจัดทำเป็นดัชนีอาชญากรรม คือ Index Crime ส่วนที่ 1 และ ส่วนที่ 2 ซึ่งได้แก่

ดัชนีที่ 1 อาชญากรรมรุนแรง (Part 1 Index Crimes) ประกอบไปด้วยอาชญากรรม 8 ประเภทได้แก่

1. อาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย (Violent Crime)
 - ฆาตกรรม (Criminal homicide)
 - ทารุณกรรมทางเพศ (Forcible Rape)
 - ปล้นทรัพย์ (Robbery)
 - ทำร้ายร่างกายสาหัส (Aggravated Assault)
2. อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน (Property Crime)
 - ย่องเบา (Burglary)
 - ลักทรัพย์ (Larceny)
 - โจรกรรมยานพาหนะ (Motor vehicle theft)
 - วางเพลิงเผาทรัพย์ (Arson)

และดัชนีที่ 2 อาชญากรรมไม่รุนแรง (Part 2 Index Crimes) ประกอบไปด้วยอาชญากรรม 21 ประเภทดังต่อไปนี้

1. ทำร้ายร่างกาย (Other assaults(simple))
2. ปลอมแปลงเอกสาร (Forgery and counterfeiting)
3. หลอกหลวง (Fraud)
4. ยักยอก (Embezzlement)

5. รับของโจร (Stolen property: buying, receiving, possessing)
6. ทำให้เสียหาย (Vandalism)
7. พกพาอาวุธโดยผิดกฎหมาย (Weapons: carrying, possessing, etc.)
8. ค้าประเวณีโดยผิดกฎหมาย (Prostitution and commercialized vice)
9. ความผิดเกี่ยวกับเพศอื่นๆยกเว้นความผิดฐานข่มขืนและการค้าประเวณีโดยผิดกฎหมาย (Sex offenses (except forcible rape, prostitution, and commercialized vice))
10. ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (Drug abuse violations)
11. การพนันผิดกฎหมาย (Gambling)
12. ความรุนแรงในครอบครัว (Offenses against the family and children)
13. ขับรถขณะมึนเมา (Driving under the influence)
14. ความผิดเกี่ยวกับสุรา (Liquor Laws)
15. เมาสุราอาละวาด (Drunkenness)
16. สร้างความเดือดร้อนรำคาญ (Disorderly conduct)
17. คนเร่ร่อน (Vagrancy)
18. ความผิดอื่นๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาข้างต้น (All other offenses)
19. กระทบการพิรุช (Suspicion)
20. ความผิดตามคำสั่งห้ามออกจากเคหสถานยามวิกาล กรณีอายุต่ำกว่า 18 ปี (Curfew and loitering laws (persons under age 18))
21. ความผิดฐานหนีออกจากบ้าน กรณีอายุต่ำกว่า 18 ปี (Runaways (persons under age 18))

(Uniform Crime Report, 2011)

สำหรับการรวบรวมสถิติอาชญากรรมดังที่กล่าวมาข้างต้นนั้น มีวิธีการรวบรวมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายในระดับท้องถิ่นให้ความร่วมมือรายงานอาชญากรรมที่ได้รับแจ้งมายังหน่วยงานกลาง ซึ่งข้อมูลทั้งหมดเป็นข้อมูลที่ได้จากการแจ้งความโดยผู้เสียหายและหากการสืบสวนสอบสวนในคดีนั้นๆ ไม่มีความคืบหน้าหรือไม่มีการดำเนินการใดๆ ก็จะถูกตัดออกไปจากสาระบบ ข้อมูลที่รายงานมาจึงเป็นข้อมูลที่ปรากฏตัวผู้กระทำผิดอย่างแท้จริง (Actual Offense Known)

UCR ใช้วิธีการ 3 วิธีในการแสดงข้อมูลด้านการประกอบอาชญากรรม

1. จำนวนผู้ประกอบการอาชญากรรมที่มีการรายงานต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจและถูก
2. อัตราการเปลี่ยนแปลงในแต่ละประเภทคดีในลักษณะเป็นอัตราร้อยละ เพื่อชี้ให้เห็นว่ามีการประกอบอาชญากรรมเพิ่มสูงขึ้นหรือลดลง

3. อัตราการเกิดอาชญากรรมต่อหนึ่งแสนคน โดยทำการคำนวณตามสูตรคือ จำนวนผู้ประกอบอาชญากรรมหารด้วยจำนวนพลเมืองทั้งหมดคูณด้วย 100,000

(Department of Justice, 2004)

2.1.2 การสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติ (National Crime Victimization Survey: NCVS)

การสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา เริ่มทำการสำรวจครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1973 เนื่องจากสหรัฐอเมริกาประสบปัญหาสถิติอาชญากรรมที่ใช้การอยู่นั้นไม่สามารถวัดจำนวนสถิติอาชญากรรมที่เกิดขึ้นได้อย่างแท้จริง กล่าวคือยังมีผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำนวนมากที่ไม่ได้รายงานให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ ด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงได้เริ่มต้นการสำรวจดังกล่าว โดยอนุมัติงบประมาณเพื่อใช้ในการดำเนินการสำรวจอาชญากรรมจากผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้เกิดความถูกต้องและสร้างความน่าเชื่อถือของสถิติอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกามากยิ่งขึ้น โดยรัฐบาลในขณะนั้นได้มอบหมายให้องค์การสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนแห่งชาติ (National Crime Victimization Survey: NCVS) เป็นผู้รับผิดชอบ (จอมเดช ตรีเมฆ, 2558)

ในปัจจุบันผู้รับผิดชอบหลักในการสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติคือ สำนักงานสำมะโนประชากร (U.S. Census Bureau) ซึ่งอยู่ภายใต้สำนักงานกระทรวงยุติธรรมและการสถิติ (Bureau of Justice Statistic) โดยจะทำการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจากทั่วประเทศจำนวน 95,760 หลังคาเรือน หรือประมาณ 163,880 คน (Bureau of Justice Statistic, 2015) ซึ่งการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนนี้มีใช้เพียงแต่เป็นการสำรวจจำนวนอาชญากรรมที่เกิดขึ้นเท่านั้น แต่ยังเป็นข้อมูลรายบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มบุคคลที่มีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมด้วย ซึ่งรวมถึงการสำรวจพื้นที่และช่วงเวลาที่ยเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม เป็นต้น

การสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติในประเทศสหรัฐอเมริกาจะทำการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์เป็นหลักในการเก็บข้อมูล โดยจะทำการเก็บข้อมูลทุกๆ 6 เดือน รวมทั้งหมด 7 ครั้ง ในช่วงระยะเวลา 3 ปี โดยในการเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 และครั้งที่ 5 จะเก็บข้อมูลแบบสัมภาษณ์ตัวต่อตัว (Face to Face) ส่วนครั้งอื่นๆจะทำการเก็บข้อมูลทางโทรศัพท์ (Department of Justice, 2016) ในการสัมภาษณ์ครั้งแรกจะเป็นการสัมภาษณ์ที่มีการกำหนดขอบเขตของคำถามชัดเจน เพื่อใช้ในการบันทึกอาชญากรรมที่เกิดขึ้น และเป็นการหลีกเลี่ยงการเล่าเรื่องอาชญากรรมที่เกิดขึ้นซ้ำอีกครั้งในการสัมภาษณ์ครั้งต่อไป

ในการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์จะในปัจจุบันเรียกว่า Computer-Assisted Telephone Interviewing (CATI) โดยมีการเก็บข้อมูลผ่านศูนย์ข้อมูลกลาง และใช้ระบบคอมพิวเตอร์ในศูนย์ข้อมูล CATI ในการเก็บข้อมูล ตั้งอยู่ที่เมือง Hagerstown, Maryland, Tucson และ Arizona ในปัจจุบันการเก็บข้อมูลของ NCVS จะใช้การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เว้นแต่การเก็บข้อมูลเหยื่อรายนั้นๆเป็นครั้งแรกเท่านั้นที่จะเป็นการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว

ผู้ให้สัมภาษณ์ในการสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมจะต้องเป็นผู้ที่อยู่อาศัยในบ้านหลังนั้น และมีอายุมากกว่า 12 ปีขึ้นไป ถ้าหากว่าคนที่อาศัยอยู่ในบ้านเป็น (1) คนที่ถูกคุมประพฤติหรืออยู่ในสถานพยาบาล (2) ใช้ชีวิตอยู่บนเรือเป็นส่วนใหญ่ และ (3) คนที่อาศัยอยู่ในเขตของทหาร จะถูกยกเว้นในการสัมภาษณ์และไม่นับรวมเข้าในการเก็บสถิติทุกประเภท ในการสัมภาษณ์หนึ่งครั้งจะใช้เวลาในการสอบถามประมาณ 25 นาที (Department of Justice, 2016)

ในการสัมภาษณ์จะมีการเก็บรวบรวมข้อมูลในด้านต่างๆเช่น อายุ เพศ เชื้อชาติ สัญชาติ สถานภาพสมรส รายได้ ระดับการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เสียหายและอาชญากร สถานที่และเวลาเกิดเหตุ ระดับการใช้อาวุธ และผลเสียหายที่ได้รับ เป็นต้น นอกจากนี้ถ้าหากว่าผู้ให้สัมภาษณ์คนใดตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จะต้องบอกเล่ารายละเอียดเหล่านี้ของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้

1. วันและเวลาที่เกิดเหตุ สถานที่เกิดเหตุ
2. ความสัมพันธ์ระหว่างเหยื่อและคนร้าย
3. ลักษณะของคนร้าย
4. มีการต่อสู้ป้องกันตัวระหว่างที่เกิดเหตุหรือไม่ และผลของการต่อสู้เป็นอย่างไร
5. ประเภทของทรัพย์สินที่สูญเสียน
6. มีการแจ้งความกับตำรวจหรือไม่
7. คนร้ายมีอาวุธหรือไม่ และมีการตีมีแอลกอฮอล์หรือเมายาหรือไม่
8. รายละเอียดทั่วไปของคนที่เกิดเป็นเหยื่อ เช่นอายุ เชื้อชาติ เพศ และรายได้ เป็นต้น
9. ผลที่ตามมาจากการที่ตกเป็นเหยื่อ

(Department of Justice, 2016)

ประเภทสถิติอาชญากรรมที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลมีดังนี้คือ

1. อาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย (Violence Crime)
 - ช่มชู้/กระทำรุนแรงทางเพศ (Rape/sexual assault)
 - ชิง/ปล้นทรัพย์ (Robbery)
 - ทำร้ายร่างกาย (Assault)
 - กระทำคามรุนแรงในครอบครัว (Domestic violence)
 - กระทำอาชญากรรมรุนแรงเป็นเหตุให้ได้รับบาดเจ็บ (Violent crime involving injury)
2. อาชญากรรมรุนแรง (Serious violent crime)
 - กระทำร้ายแรงในครอบครัว (Serious domestic violence)
 - ก่อเหตุอาชญากรรมร้ายแรงบุคคลแปลกหน้า (Serious stranger violence)
 - ก่อเหตุอาชญากรรมร้ายแรงโดยใช้อาวุธ (Serious violent crime involving weapons)
 - ก่ออาชญากรรมร้ายแรงเป็นเหตุให้ได้รับบาดเจ็บ (Serious violent crime involving injury)
3. อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน
 - ลักทรัพย์ในเคหะสถาน/อาคาร (ย่องเบา) (Burglary)
 - โจรกรรมยานพาหนะ (Motor vehicle theft)
 - ขโมยทรัพย์สิน (Theft)

(Truman&Langton, 2014)

2.2 ระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมในสหราชอาณาจักร

ระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมในสหราชอาณาจักรมีอยู่ด้วยกัน 2 รูปแบบ เช่นเดียวกับการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา ประกอบด้วยการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ (Police Recorded Crime) และการสำรวจอาชญากรรมแห่งสหราชอาณาจักร (The British Crime Survey) ซึ่งปัจจุบันได้เปลี่ยนชื่อเป็น The Crime Survey for England and Wales (จอมเดช ตรีเมฆ, 2558)

2.2.1 การจัดเก็บสถิติอาชญากรรมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ (Police Recorded Crime)

การรวบรวมสถิติอาชญากรรมประเภทนี้ เป็นการรวบรวมจากสถิติที่เจ้าหน้าที่ตำรวจแต่ละท้องที่ได้รับรายงานและบันทึกไว้ แต่วิธีนี้ไม่ได้รวมไปถึงเหตุหรือคดีที่เกิดขึ้น แต่ไม่ได้มีการรายงานไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ทำการบันทึก (Office for National Statistics, 2012) การบันทึกข้อมูลสถิติอาชญากรรมในลักษณะนี้นั้นเป็นดัชนีสำคัญที่ชี้ให้เห็นถึงปริมาณงานของตำรวจ หรือสามารถใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์รูปแบบหรือแนวโน้มการเกิดอาชญากรรม โดยเฉพาะในคดีฆาตกรรมหรือคดียาเสพติด เนื่องจากคดีเหล่านี้โดยส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นจากการรวบรวมข้อมูลของเจ้าหน้าที่ตำรวจ การบันทึกสถิติอาชญากรรมโดยตำรวจนั้นมีการเก็บรวบรวมจากหน่วยงานตำรวจ 43 หน่วยทั่วประเทศอังกฤษและเวลส์ และตำรวจขนส่ง ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะถูกรายงานไปยังกระทรวงมหาดไทยเป็นรายเดือนโดยแยกประเภทตามรายกลุ่ม และมีการตรวจสอบความถูกต้องโดยหน่วยงานสถิติประจำกระทรวงมหาดไทยก่อนที่จะส่งข้อมูลไปยังสำนักงานสถิติแห่งชาติ (ONS) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่งและตีพิมพ์เผยแพร่ในนามสถิติอาชญากรรมแห่งชาติ ต่อมากระทรวงมหาดไทยกำหนดกระบวนการรวบรวมข้อมูลขึ้นใหม่ โดยออกแบบให้สถานีตำรวจแต่ละสถานีรายงานจำนวนและรายละเอียดคดีที่เกิดขึ้นตรงไปยังกระทรวงมหาดไทย ซึ่งผลปรากฏว่ามีการรายงานข้อมูลล่าช้ากว่าเดิมเล็กน้อยแต่ได้ข้อมูลที่ถูกต้องมากขึ้น (Office for National Statistics, 2014)

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติอาชญากรรมในประเทศอังกฤษสิ่งหนึ่งที่ปรากฏให้เห็นอยู่เสมอคือการเปลี่ยนแปลงการแบ่งประเภทหรือกลุ่มอาชญากรรมให้มีความทันสมัยและเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์และสภาพปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในประเทศ ในระหว่างปี ค.ศ. 2011-2012 กระทรวงมหาดไทยได้จัดทำคำอธิบายถึงการกำหนดกฎแห่งการนับเพื่อสร้างความเข้าใจให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติหรือประชาชนทั่วไปให้ทราบถึงแนวทางการปฏิบัติรูปแบบใหม่ จากการเปลี่ยนแปลงในปี ค.ศ. 2012 ส่งผลให้การจัดแบ่งประเภทอาชญากรรมนั้นลดจำนวนลงจาก 148 ประเภท เหลือเพียง 126 ประเภท แต่อย่างไรก็ตามสถิติอาชญากรรมในภาพรวมไม่ได้ลดลงแต่อย่างใดและไม่ส่งผลกระทบต่อการจัดทำสถิติอาชญากรรมแห่งชาติในปี ค.ศ. 2012 การจัดแบ่งประเภทอาชญากรรมแบบใหม่ส่งผลให้

สามารถมองเห็นภาพรวมของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นได้ดียิ่งขึ้น และมีส่วนช่วยเหลือให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างเป็นระบบมากขึ้น (ก่อเกียรติ วุฒิจำนงค์, 2560)

ปัจจุบันสถิติอาชญากรรมที่จัดเก็บโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการแยกกลุ่มหรือประเภทความผิดเอาไว้อย่างละเอียดเป็น 8 กลุ่ม 140 รายความผิด โดยการรายงานจะถูกส่งไปยังกระทรวงมหาดไทย (Home Office) เป็นประจำทุกเดือน ก่อนที่จะส่งต่อไปยังสำนักงานสถิติแห่งชาติ (Office for National Statistics : ONS) เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่เป็นสถิติอาชญากรรมในภาพรวมของประเทศอังกฤษและเวลส์ (Home Office Counting Rules for Recorded Crime, 2014) การแยกกลุ่มประเภทความผิดของสถิติอาชญากรรมที่เก็บรวบรวมโดยตำรวจตามที่กล่าวมาข้างต้นมีการแยกออกเป็น 8 กลุ่มประเภทความผิดดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 คดีความผิดต่อชีวิตและร่างกาย (Violence against the Person)

กลุ่มที่ 2 คดีความผิดต่อเพศ (Sexual Offences)

กลุ่มที่ 3 ปล้นทรัพย์ (Robbery)

กลุ่มที่ 4 ความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ (Theft Offences)

กลุ่มที่ 5 ความผิดเกี่ยวกับทำให้เสียหายและวางเพลิงเผาทรัพย์ (Criminal Damage and Arson)

กลุ่มที่ 6 คดียาเสพติด (Drug Offences)

กลุ่มที่ 7 คดีความผิดต่อสาธารณะ (Public Order Offences)

กลุ่มที่ 8 ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกง (Fraud Offences)

(Office for National Statistics, 2014)

2.2.2 การสำรวจอาชญากรรมในประเทศอังกฤษและเวลส์ (The Crime Survey for England and Wales)

การสำรวจอาชญากรรมในสหราชอาณาจักร (The British Crime Survey) หรือปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็นการสำรวจอาชญากรรมในประเทศอังกฤษและเวลส์ (The Crime Survey for England and Wales) มีการเปลี่ยนผู้รับผิดชอบจากกระทรวงมหาดไทย (Home Office) เป็นสำนักงานสถิติแห่งชาติ (Office for National Statistics) (Office for National Statistics, 2012)

เดิมที่การสำรวจอาชญากรรมจะมีการเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมโดยการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 46,000 ครั้วเรือน แต่ในปี 2013 ได้มีการปรับลดลงเหลือ 35,000 ครั้วเรือน (Office for National Statistics, 2014) โดยสุ่มตัวแทนจากประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศ เพื่อสำรวจถึงจำนวนของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม โดยเฉพาะการสำรวจถึงกรณีอาชญากรรมที่ผู้เสียหายไม่ได้แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ นอกจากนี้ยังมีการสำรวจความรู้สึกของประชาชนและสังคมต่ออาชญากรรม

และมีการสำรวจความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือกระบวนการยุติธรรมอีกด้วย
 วิธีการดำเนินการสำรวจจะเป็นการสัมภาษณ์แบบเผชิญหน้า (Face to Face) ในส่วนของอายุของผู้ถูก
 สืบสวน เดิมทีการสำรวจจะสำรวจเฉพาะบุคคลที่อายุ 16 ปี ขึ้นไป (เฉพาะที่พักอาศัยอยู่ในบ้านพักส่วนตัว)
 จนกระทั่งในปี ค.ศ.2009 ได้เริ่มมีเพิ่มกลุ่มการสำรวจในเด็กเยาวชนอายุระหว่าง 10 ถึง 15 ปี การสำรวจ
 สถิติอาชญากรรมแห่งชาติในประเทศอังกฤษและเวลส์นั้นได้มีการแยกกลุ่มหรือประเภทความผิดเอาไว้เป็น
 2 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่ อาชญากรรมระดับครัวเรือน (Household crimes) และอาชญากรรมระดับบุคคล
 (Personal crimes) ดังมีรายละเอียดประเภทความผิดดังต่อไปนี้

1. อาชญากรรมระดับครัวเรือน (Household crimes)

- พยายามลักทรัพย์ในส่วนเชื่อมต่อกับเคหสถาน (Attempted burglary to non-connected domestic garage/outhouse)
- ลักทรัพย์ในเคหสถาน (ไม่มีทรัพย์สินสูญหาย) (Burglary in a dwelling (nothing taken))
- ลักทรัพย์ในเคหสถาน (มีทรัพย์สินสูญหาย) (Burglary in a dwelling (something taken))
- พยายามลักทรัพย์ในเคหสถาน Attempted burglary in a dwelling
- ลักทรัพย์ในส่วนเชื่อมต่อกับเคหสถาน (ไม่มีทรัพย์สินสูญหาย) (Burglary from non-connected domestic garage/outhouse-nothing taken)
- ลักทรัพย์ในส่วนเชื่อมต่อกับเคหสถาน (มีทรัพย์สินสูญหาย) Burglary from non-connected domestic garage/outhouse-something taken
- ขโมยรถยนต์ (Theft of car/van)
- ขโมยของในรถยนต์ (Theft from car/van)
- ขโมยรถจักรยานยนต์ (Theft of motorbike, motor scooter or moped)
- ขโมยของจากรถจักรยานยนต์ (Theft from motorbike, motor scooter or moped)/ลักทรัพย์นอกเคหสถาน (Theft from outside dwelling)
- พยายามขโมยรถ (Attempted theft of/from car/van)
- พยายามขโมยรถจักรยานยนต์ Attempted theft of/from motorcycle
- วางเพลิง (Arson)

2. อาชญากรรมระดับบุคคล (Personal crimes)

- ทำร้ายร่างกายเป็นเหตุให้ได้รับบาดเจ็บสาหัส (Serious wounding)
- ทำร้ายร่างกายเป็นเหตุให้ได้รับบาดเจ็บอื่นๆ (Other wounding)
- ทำร้ายร่างกายทั่วไป (Common assault)

- พยายามทำร้ายร่างกาย (Attempted assault)
- ทำร้ายร่างกายเป็นเหตุให้ได้รับบาดเจ็บสาหัสโดยมีแรงจูงใจในความผิดเกี่ยวกับเพศ (Serious wounding with sexual motive)
- ทำร้ายร่างกายเป็นเหตุให้ได้รับบาดเจ็บโดยมีแรงจูงใจในความผิดเกี่ยวกับเพศ (Other wounding with sexual motive)
- ชิงทรัพย์หรือปล้นทรัพย์ (Robbery)
- พยายามชิงทรัพย์หรือปล้นทรัพย์ (Attempted robbery)
- ชิงทรัพย์ (Snatch theft from the person)
- การลักทรัพย์จากบุคคลกรณีอื่นๆ (Other theft from the person)
- พยายามลักทรัพย์จากบุคคล (Attempted theft from the person)
- การลักทรัพย์อื่นๆ (Other theft)
- การพยายามลักทรัพย์อื่นๆ (Other attempted theft)

(Office for National Statistics, 2014)

ในแต่ละวิธีของการดำเนินการรวบรวมสถิติอาชญากรรมดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นสถิติอาชญากรรมที่เกิดจากการรวบรวมของเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนจะมีทั้งข้อดีและข้อเสียที่แตกต่างกัน การผนวกสถิติอาชญากรรมทั้ง 2 วิธี โดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้อย่างถี่ถ้วนและแยกแยะถึงข้อดีและข้อเสียของระบบการรวบรวมข้อมูล สามารถแสดงให้เห็นถึงสถานภาพอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในสังคมได้ครอบคลุมกว่าการแยกวิเคราะห์เพียงวิธีใดวิธีหนึ่ง ซึ่งในแต่ละปีกระทรวงมหาดไทยของประเทศไทย (Home Office) จะมีการเผยแพร่สถิติข้อมูลในรูปแบบเอกสารทางวิชาการที่ได้มาจากทั้ง 2 แหล่ง (Crime in England and Wales: Findings from the British Crime Survey and Police Recorded Crime) โดยจะมีการระบุถึงผลการสำรวจของแต่ละประเภทของการรวบรวม โดยแยกแต่ละประเภทความผิด สถานที่เกิดเหตุ ช่วงเวลากระทำความผิด การวิเคราะห์ไปถึงทัศนคติของประชาชนต่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้น และการเปรียบเทียบข้อมูลเพื่อแสดงภาพรวมที่กว้างขึ้นของอาชญากรรมในประเทศ รวมถึงสะท้อนให้เห็นแนวโน้มของอาชญากรรมในอดีตและที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต

2.3 ระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมในประเทศไทย

ระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมในประเทศไทยนั้นไม่แตกต่างไปจากในประเทศสหรัฐอเมริกา หรือในสหราชอาณาจักร กล่าวคือมีการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมโดยตำรวจโดยใช้ชื่อเรียกว่า ‘สถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม’ หรือที่ปัจจุบันมีการปรับปรุงใหม่เป็น ‘สถิติคดีอาญา 4 กลุ่ม’ (ก่อเกียรติ วุฒิจำนงค์, 2560) และในขณะเดียวกันมีการเก็บข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจากประชาชนโดยตรงภายใต้ชื่อ ‘โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน’ โดยมีผู้รับผิดชอบหลักคือสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมเป็นผู้จัดเก็บข้อมูล (จอมเดช ตรีเมฆ, 2558) โดยการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมในประเทศไทยทั้งสองรูปแบบมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.3.1 ระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมโดยตำรวจ

แต่เดิมที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ยังมีฐานะเป็น "กรมตำรวจ" ซึ่งสังกัดอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ "กระทรวงมหาดไทย" ได้กำหนดให้มีการแบ่งคดีอาญาที่เกิดขึ้นออกเป็น 5 กลุ่ม (ก่อเกียรติ วุฒิจำนงค์, 2560) ทำการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมเพื่อแสดงให้เห็นถึงภาพรวมของจำนวนคดีอาญาและคดีจราจรที่เกิดขึ้นในประเทศไทยทั้งหมด จำแนกคดีอาชญากรรมที่เกิดขึ้นเป็นรายเดือนและรายปี แยกตามแต่ละหน่วยงาน โดยศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้รับผิดชอบในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยต่างๆทั่วประเทศ ในส่วนของการจัดเก็บและรวบรวมสถิติจะดำเนินการเก็บรวบรวมโดยการบันทึกข้อมูลคดีของพนักงานสอบสวนหรือร้อยเวรที่ปฏิบัติหน้าที่ตามสถานีตำรวจทั่วประเทศ โดยรวบรวมจำนวนคดีอาญาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ที่รับผิดชอบในช่วงเวลาที่ตนปฏิบัติหน้าที่เป็นผลัด โดยนับต่อเนื่องกันไป และรายงานให้หน่วยที่อยู่เหนือขึ้นไป คือ หน่วยงานระดับกองบังคับการและกองบัญชาการเพื่อรวบรวมข้อมูล และรายงานข้อมูลที่รวบรวมไปยัง สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (สทส.) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (คณะนิติศาสตร์ปริธี พนมยงค์, 2554)

สถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม จะถูกเผยแพร่โดยเว็บไซต์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง ในรูปแบบไฟล์ PDF โดยแยกกลุ่มและประเภทคดีในแต่ละกลุ่ม และแสดงข้อมูลการรับแจ้งความ การจับกุม จับกุมค้ำเก่า ร้อยละความสำเร็จในการจับกุม อัตราคดีแต่ละประเภทต่อประชาชนหนึ่งแสนคน และเป้าหมายและผลการปฏิบัติในด้านการปราบปราม

ต่อมาในปี พ.ศ.2557 สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ประกาศปรับเปลี่ยนกลุ่มการจัดเก็บสถิติคดีอาชญากรรมโดยปรับจำนวนกลุ่มเหลือเพียง 4 กลุ่ม และให้เรียกว่า ‘สถิติความผิดในคดีอาญาที่สำคัญ’ และให้ใช้ระบบการจัดเก็บนี้แทน ‘สถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม’ เดิม เริ่มทำการจัดเก็บในปี พ.ศ.2558 เป็นต้นไป โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 ตารางเปรียบเทียบการปรับเปลี่ยนระบบการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมโดยตำรวจ

สถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม	สถิติความผิดในคดีอาญาที่สำคัญ (4 กลุ่ม)
<p>กลุ่มที่ 1 คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา - ปล้นทรัพย์ - ชิงทรัพย์ - ลักพาเรียกค่าไถ่ - วางเพลิง 	<p>กลุ่มที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา - ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย - พยายามฆ่า - ทำร้ายร่างกาย - ข่มขืนกระทำชำเรา
<p>กลุ่มที่ 2 คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา - ฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา - ทำให้ตายโดยประมาท - พยายามฆ่า - ทำร้ายร่างกาย - ข่มขืนกระทำชำเรา 	<p>กลุ่มที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปล้นทรัพย์ - ชิงทรัพย์ - วิ่งราวทรัพย์ - ลักทรัพย์ - กรรโชกทรัพย์ - ฉ้อโกง - ยักยอกทรัพย์ - ทำให้เสียทรัพย์ - รับของโจร - ลักพาเรียกค่าไถ่ - วางเพลิง
<p>กลุ่มที่ 3 คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ลักทรัพย์ - วิ่งราวทรัพย์ - ริดเอาทรัพย์ - กรรโชกทรัพย์ - ชิงทรัพย์ - ปล้นทรัพย์ - รับของโจร - ทำให้เสียทรัพย์ 	<p>กลุ่มที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ</p> <ul style="list-style-type: none"> - พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ - พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก - พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ - พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า - พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดทางคอมพิวเตอร์ - พ.ร.บ.ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ - พ.ร.บ.ป่าไม้ - พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ

สถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม	สถิติความผิดในคดีอาญาที่สำคัญ (4 กลุ่ม)
	<ul style="list-style-type: none"> - พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ - พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า - พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม - พ.ร.บ.เลื่อยโซ่ยนต์ - พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน - พ.ร.บ.ศุลกากร - พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน - พ.ร.บ.ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา
<p>กลุ่มที่ 4 คดีน่าสนใจ</p> <ul style="list-style-type: none"> - โครงการรถจักรยานยนต์ - โครงการรถยนต์ - โครงการโคกระบือ - โครงการเครื่องมือเกษตร - ปล้น ชิงรถโดยสาร - ปล้น ชิงรถแท็กซี่ - ช่มชืนและฆ่า - ลักพาเรียกค่าไถ่ - ฉ้อโกง - ยักยอก 	<p>กลุ่มที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ยาเสพติด - อาวุธปืนและวัตถุระเบิด - การพนัน
<p>กลุ่มที่ 5 คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - อาวุธปืน - การพนัน - ยาเสพติด - ปราบปรามการค้าประเวณี - มีหรือเผยแพร่วัตถุลามกอนาจาร 	

นอกจากนี้ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติยังมีการจัดเก็บข้อมูลและรายงานจำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรทางบกควบคู่ไปกับการจัดเก็บคดีอาญาดังที่กล่าวมาข้างต้น โดยทำการจำแนกประเภทของอุบัติเหตุออกเป็น จำนวนคน/ยานพาหนะที่เกิดอุบัติเหตุ, สาเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น, ความสูญเสียทั้งหมดที่เกิดจากอุบัติเหตุ, และจำนวนผู้ต้องหา ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. จำนวนคน/ยานพาหนะที่เกิดอุบัติเหตุแบ่งออกเป็น

- คนเดินเท้า
- รถจักรยาน
- รถสามล้อ
- รถจักรยานยนต์
- รถสามล้อเครื่อง
- รถยนต์นั่ง
- รถโดยสารขนาดเล็ก (รถตู้)
- รถบรรทุกขนาดเล็ก (ปิคอัพ)
- รถโดยสารขนาดใหญ่
- รถบรรทุก 6 ล้อ
- รถบรรทุก 10 ล้อหรือมากกว่า
- รถอีแต๋น
- อื่นๆ

2. สาเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น

- ขับรถเร็วเกินอัตราที่ กม. กำหนด
- ตัดหน้าระยะกระชั้นชิด
- แชนงรถอย่างผิด กม.
- ขับรถไม่เปิดไฟ/ไม่ใช้แสงสว่างตามกำหนด
- ไม่ให้สัญญาณจอด/ชะลอ/เลี้ยว
- ฝ่าฝืนป้ายหยุดขณะออกจากทางร่วมแยก
- ฝ่าฝืนสัญญาณไฟ/เครื่องหมายจราจร
- ไม่ขับรถในช่องทางเดินรถซ้ายสุด
- รถเสียไม่แสดงเครื่องหมายหรือสัญญาณตามที่กำหนด
- บรรทุกเกินอัตรา
- ขับไม่ชำนาญ/ไม่เป็น

- อุปกรณ์ชำรุด
- เมาส์รา
- หลับใน
- ไม่คาดเข็มขัดนิรภัย
- ไม่สวมหมวกกันน็อค
- เสพสารออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท เช่น ยาบ้า
- สัตว์พาหนะวิ่งตัดหน้า เช่น วัว ควาย
- ขับรถผิดช่องทาง, ขับคร่อมเส้น
- ขับรถตามกระชั้นชิด
- ไม่ยอมให้รถที่มีสิทธิ์ไปก่อน
- อื่นๆ

3. ความสูญเสียทั้งหมดที่เกิดจากอุบัติเหตุ

- จำนวนผู้เสียชีวิตทั้งหมด
- จำนวนผู้บาดเจ็บสาหัส
- จำนวนผู้บาดเจ็บเล็กน้อย
- มูลค่าทรัพย์สินเสียหาย

4. จำนวนผู้ต้องหา

- จับกุม
- หลบหนี
- ไม่รู้ตัว

(ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2558)

2.3.2 โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน

การจัดทำรายงานสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) นั้นมีจุดเริ่มต้นในการจัดทำจากหน่วยงานศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม โดยการจัดทำรายงานดังกล่าวมีการจัดทำขึ้นครั้งแรกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 ถือเป็นโครงการนำร่องโดยจัดทำขึ้นที่กรุงเทพมหานคร ต่อมาในปี พ.ศ. 2549 ได้จัดทำรายงานสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนอีกหนึ่งโครงการนำร่องที่จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อเป็นตัวแทนของต่างจังหวัด และในปี พ.ศ. 2551 ได้มีการจัดเก็บข้อมูลทั่วประเทศขึ้นเป็นครั้งแรก โดยมีรายงานออกมาในปี พ.ศ. 2552 โดยการจัดเก็บข้อมูลในครั้งนั้นใช้งบประมาณประมาณ 2 ล้านบาท

ในด้านแนวทางในการจัดเก็บข้อมูลทั่วประเทศในปี พ.ศ. 2551 วิธีการจัดเก็บข้อมูลโดยการฝากแบบสอบถามหรือเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บไปกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ กล่าวคือสำนักงานสถิติแห่งชาติมีโครงการที่จะต้องดำเนินการในหน้าที่ปกติดอยู่แล้วนั่นคือ โครงการสำมะโนประชากร เมื่อศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม ดำเนินการด้วยวิธีการดังกล่าวจึงทำให้สามารถที่จะจัดเก็บกลุ่มตัวอย่างทั่วประเทศได้ในวงเงิน 2 ล้านบาท ซึ่งในการทำงานของเจ้าหน้าที่จากสำนักงานสถิติแห่งชาตินั้นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติจะทำการถามข้อคำถามในแบบสอบถามของรายงานสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) เพิ่มขึ้นจากข้อคำถามที่มีอยู่ในโครงการสำมะโนประชากร ซึ่งแบบสอบถามที่ถูกใช้เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์นี้ถูกประยุกต์จากแบบสอบถามของ National Crime Victimization Survey Questionnaire ของสหรัฐอเมริกา (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2552)

ในด้านข้อคำถามในเครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์ของสำนักงานสถิติแห่งชาตินั้นประกอบด้วยแบบสอบถาม 2 แบบ โดยเจ้าหน้าที่จะสัมภาษณ์ตามข้อคำถามในแบบแรกก่อนว่า “ในปีที่ผ่านมาท่านเคยประสบเหตุอาชญากรรมหรือไม่ มีหรือไม่มี” ถ้าพบผู้ประสบเหตุ จึงทำการสัมภาษณ์ตามแบบสอบถามที่ 2 ซึ่งเป็นรายละเอียดของการประสบเหตุ ส่วนข้อคำถามในแบบสอบถามดังกล่าวนั้นจัดได้ว่ามีความซับซ้อนสูงซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นบุคคลทั่วไปไม่สามารถตอบข้อคำถามได้เอง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นผู้เดินลงพื้นที่สัมภาษณ์ด้วยวิธีการ ‘สัมภาษณ์ตามแบบ’ และเจ้าหน้าที่จะกรอกแบบสอบถามจากการสัมภาษณ์อีกทีหนึ่ง ส่วนในด้านระเบียบวิธีวิจัยการเลือกกลุ่มตัวอย่าง วิธีการแบ่งชั้นครัวเรือนนั้น เจ้าหน้าที่จากสำนักงานสถิติแห่งชาติขออนุญาตไม่เปิดเผยข้อมูลเนื่องจากเป็นระเบียบข้อบังคับของหน่วยงาน

ในปี พ.ศ. 2553 สำนักงานกิจการยุติธรรมไม่ได้รับงบประมาณจาก สำนักงบประมาณ แต่สำนักงานสถิติแห่งชาติเห็นถึงประโยชน์ จึงมีการนำเอาแบบ 1 ไปร่วมเก็บข้อมูลกับ “โครงการสำมะโน

ประชากร” ด้วย กล่าวคือมีการถามว่า “ในรอบปีที่ผ่านมาท่านเคยประสบเหตุอาชญากรรมหรือไม่” เพียงเท่านั้น ดังนั้นในปี พ.ศ. 2553 สำนักงานสถิติแห่งชาติจะมีสถิติในส่วนนี้อยู่ แต่ไม่มีรายละเอียดของคดีที่เกิดขึ้น ในด้านแนวทางการจัดทำแบบสอบถามของ Victim Survey นั้น สำนักงานกิจการยุติธรรมได้นำมาจากหน่วยงาน Bureau of Justice Statistic ของสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่เรียกว่า National Crime Victimization Survey หรือ NCVS โดยทางศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม ได้นำมาพัฒนาด้วยการแปล การจัดทำสถิติการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (Victim Survey) ได้มีการกำหนดวงรอบจัดทำทุก 5 ปี หรือตามกรอบงบประมาณที่ได้ นอกจากนี้สำนักงานกิจการยุติธรรมยังมีการจัดทำวิจัยเรื่องอัตราการกระทำความผิดซ้ำทั่วประเทศ และมีการจัดทำโครงการสำรวจระยะเวลาการดำเนินคดีอาญาอีกด้วย

ในปี พ.ศ. 2555 ทางสำนักงานกิจการยุติธรรมกลับมาได้รับงบประมาณเช่นเดิมคือ 2 ล้านบาท และตั้งนั้นทางสำนักงานกิจการยุติธรรมจึงได้ใช้วิธีการเช่นเดิมคือ ให้สำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นผู้จัดเก็บ และให้สถาบันการศึกษา หรือนักวิชาการเป็นผู้ประมวลผลในลักษณะของการให้ทุนวิจัยซึ่งผลรายงานออกมาเป็น “โครงการวิเคราะห์และจัดทำรายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศภายใต้โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ.2555 (อาภาศิริ สุวรรณานนท์ และ คณะ, 2556) โดยได้มีการจัดทำ รายงานประเมินผลการสำรวจสถิติอาชญากรรม ภาคประชาชนโดยวิเคราะห์ถึงประเด็นข้อมูลที่เป็นปัญหาข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบสำรวจ ข้อเสนอประเด็นที่ควรสำรวจเพิ่มเติม รวมทั้งนำเสนอปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการทำสำรวจเพื่อนำมาพัฒนาแนวทางการดำเนินงาน และเตรียมการสำรวจสถิติอาชญากรรมภาค ประชาชนทั่วประเทศในครั้งต่อไป จากการประเมินผลการศึกษาในครั้งนั้น ได้พบข้อจำกัดบางประการ ที่ทำให้การสำรวจลดทอนความถูกต้องแม่นยำในการสะท้อน ภาพปัญหาอาชญากรรม ศูนย์พัฒนาข้อมูล กระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม จึงได้พยายามพัฒนาวิธีการ ศึกษาวิจัยให้มีประสิทธิภาพ รัดกุมมากขึ้น และ ได้ร่วมมือกับสำนักวิจัยเอแบคโพลล์มหาวิทยาลัย อัสสัมชัญดำเนินการศึกษาวิจัย ‘โครงการทบทวน และเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูล สถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปีพ.ศ.2557’ ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ประการแรกเพื่อวิเคราะห์ทบทวนเนื้อหาแบบสอบถามในโครงการ สำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในครั้งที่ผ่านมา ประการที่สองเพื่อวิเคราะห์ ทบทวนวิธีการสำรวจและการสุ่มตัวอย่างให้มี ประสิทธิภาพและสะท้อนถึงการเกิดปัญหา อาชญากรรมที่แท้จริง ประการที่สามพัฒนา เนื้อหาในแบบสอบถามการสำรวจ ครั้งต่อไปให้ สามารถเข้าถึงผู้ตอบได้ง่ายขึ้น และทำให้การ เก็บข้อมูลมีประสิทธิภาพมากขึ้น (เทวินทร์ อินทรจันงค์, 2558)

ในปี พ.ศ. 2559 วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต โดยสถาบันรัฐประศาสนศาสตร์, สถาบันอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม, และคณะรัฐศาสตร์ ตลอดจนเครือข่ายทางวิชาการ ได้รับ

งบประมาณสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานกิจการยุติธรรมให้มีการดำเนิน 'โครงการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนในปี พ.ศ.2559' โดยอาศัยระเบียบวิธีวิจัยและแบบสอบถามที่ได้รับการพัฒนาจาก 'โครงการทบทวน และเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูล สถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ.2557' ดังที่กล่าวมาข้างต้น มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน ในประเด็นลักษณะของเหยื่ออาชญากรรม ลักษณะของผู้กระทำผิด พฤติการณ์แห่งคดี เวลาและสถานที่เกิดเหตุ ความเสียหายและผลกระทบจากอาชญากรรม การรายงานต่อเจ้าหน้าที่ การตอบสนองต่ออาชญากรรมที่ได้รับแจ้งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และข้อค้นพบสำคัญเกี่ยวกับการวิเคราะห์สถานการณ์อาชญากรรมที่ได้จากผลสำรวจ เป็นต้น, เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มอาชญากรรมที่ถูกต้อง ตรงกับความเป็นจริง และใช้ในการกำหนดนโยบายแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ที่สอดคล้องกับสภาพอาชญากรรมที่เปลี่ยนแปลง, เพื่อนำเสนอและเผยแพร่ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน อันเป็นประโยชน์ในการกำหนดนโยบายการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม การเตรียมความพร้อมของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม และใช้ประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป มีกรอบระยะเวลาการดำเนินโครงการตั้งแต่วันที่ 5 กันยายน 2559 – วันที่ 1 กรกฎาคม 2560 ดังจะกล่าวถึงรายละเอียดของระเบียบวิธีการดำเนินวิจัยในบทต่อไป

2.4 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals)

เนื่องจากในโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ.2559 นี้ ทางคณะผู้วิจัยได้จัดเก็บรวบรวมข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนทั่วประเทศ โดยมีการจัดเก็บข้อมูลอาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย เกี่ยวกับเพศ และอาชญากรรมรูปแบบใหม่ ซึ่งมีคำถามเป็นจำนวนมากที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ ทางคณะผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นความสำคัญในส่วนนี้และได้จัดทำข้อมูลการตกเป็นเหยื่อของประชาชนที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ภาษาอังกฤษใช้คำว่า Sustainable Development Goals (SDGs) หรือ Global Goals เริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่เดือนมกราคม ค.ศ. 2016 (United Nations Development Programme, 2017b) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนนี้เป็นโครงการที่ดำเนินการต่อเนื่องมาจากจากเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ หรือที่ภาษาอังกฤษใช้คำว่า Millennium Development Goals (MDGs) ซึ่งสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 2015

เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ เริ่มขึ้นเมื่อที่ประชุม Millennium Summit ได้มีการประชุมกันเมื่อเดือนกันยายน ค.ศ. 2000 ที่องค์การสหประชาชาติ สำนักงานใหญ่ เมืองนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ในที่ประชุมนี้ผู้นำจากประเทศต่างๆได้ประกาศรับรอง United Nations Millennium Declaration ซึ่งเป็นการตกลงร่วมกันระหว่างนานาชาติในการลดความยากจนลงและได้มีการประกาศเป้าหมายหลัก 8 ข้อที่จะต้องทำให้บรรลุในปี ค.ศ. 2015 ซึ่งเป้าหมายทั้ง 8 ข้อนี้ประกอบไปด้วย

1. ขจัดความยากจนและความหิวโหย
2. ให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา
3. ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศและบทบาทของสตรี
4. ลดอัตราการตายของเด็ก
5. พัฒนาสุขภาพของสตรีมีครรภ์
6. ต่อสู้กับโรคเอดส์ มาลาเรีย และโรคสำคัญอื่นๆ
7. รักษาและจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
8. ส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในประชาคมโลก

(United Nations Development Programme, 2017a)

ภาพที่ 2.1 สัญลักษณ์ของเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ 8 เป้าหมาย
ที่ใช้โดยองค์การสหประชาชาติ

ที่มา: United Nations Development Programme, 2017a

หลังจากที่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมีการประกาศใช้มาเป็นเวลา 15 ปี ทางองค์การสหประชาชาติก็ได้รายงานเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า 15 ปีที่ผ่านมาเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนถือเป็นการร่วมมือกันระหว่างนานาชาติที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด ในประวัติศาสตร์ในการขจัดความยากจนให้หมดไป ทางองค์การสหประชาชาติได้สรุปความสำเร็จในช่วง 15 ปีที่ผ่านมาออกมา 6 เรื่องด้วยกันคือ

1. ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1990 เป็นต้นมา จำนวนของประชาชนที่อยู่อาศัยในสภาพที่ยากจนมากขยับลดลงไปกว่าครึ่งหนึ่ง
2. สัดส่วนของประชาชนที่ไม่ได้รับสารอาหารที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตในหนึ่งวัน ที่อยู่อาศัยในประเทศกำลังพัฒนา ลดลงกว่าครึ่งหนึ่ง
3. จำนวนนักเรียนที่เข้าเรียนในระดับประถมศึกษาในประเทศกำลังพัฒนามีจำนวนเพิ่มมากขึ้นถึง 91% และยังมีจำนวนนักเรียนหญิงได้เข้ารับการศึกษาระดับต่างๆเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก เมื่อเปรียบเทียบกับช่วง 15 ปีที่แล้ว
4. ความสำเร็จในการต่อสู้กับโรคเอดส์ มาลาเรีย และวัณโรค ซึ่งมีผู้เสียชีวิตจากโรคเหล่านี้น้อยลงอย่างเห็นได้ชัดเจน
5. จำนวนเด็กที่อายุต่ำกว่า 5 ปีและเสียชีวิตลดน้อยลงมากกว่าครึ่งหนึ่ง และจำนวนผู้หญิงที่เสียชีวิตระหว่างกำลังตั้งครรภ์ก็ลดลงมากกว่า 45% จากทั่วโลก
6. บรรลุเป้าหมายที่ต้องการให้ประชาชนครึ่งหนึ่งสามารถเข้าถึงน้ำสะอาดที่สามารถใช้ดื่มกินได้

(United Nations Development Programme, 2017a)

ในทางตรงกันข้ามหนังสือพิมพ์ออนไลน์ The Huffington Post ก็ได้ชี้แจงว่าเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้นล้มเหลว อย่างในเป้าหมายที่ 2 ที่ต้องการให้จำนวนเด็กนักเรียนที่เข้าเรียนในระดับประถมศึกษา นั้นเพิ่มขึ้น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเน้นแต่จำนวนนักเรียนที่สมัครเข้าไปเรียน แต่ไม่ได้สนใจที่คุณภาพของการศึกษา โดยเฉพาะในหลายๆโรงเรียนที่ยังคงประสบปัญหาการขาดแคลนครูผู้สอนอยู่ และยังไม่มีการแก้ไขปัญหานี้ ทำให้นักเรียนที่ไปเรียนในโรงเรียนเหล่านี้จะได้เรียนรู้อย่างเต็มที่ได้อย่างไร (Hobbes, 2015)

ถึงแม้ว่าเป้าหมายพัฒนายั่งยืนจะมีทั้งคนที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยว่าประสบความสำเร็จ แต่ทางองค์การสหประชาชาติก็ได้ริเริ่มการกำหนดวาระการพัฒนาภายหลังปี ค.ศ. 2015 ในการประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ (United Nations General Assembly) ปี ค.ศ. 2010 เพื่อกระตุ้นให้ประเทศต่างๆพัฒนาประเทศเพื่อขจัดความยากจน ความหิวโหย ส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและความเท่าเทียมกัน เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ดูแลสิ่งแวดล้อม และพร้อมรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ โดยยึดถือหลักสำคัญว่า “No one left behind” (United Nations, 2016)

ประเด็นสำคัญในการกำหนดวาระการพัฒนาภายหลังปี ค.ศ. 2015 คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ SDGs ที่จะมุ่งเน้นไปที่การเปลี่ยนแปลงโลกเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนในปี ค.ศ. 2030 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนประกอบไปด้วย 17 เป้าหมายดังนี้

1. ขจัดความยากจน	2. ขจัดความหิวโหย
3. การมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี	4. การศึกษาที่เท่าเทียมกัน
5. ความเท่าเทียมกันทางเพศ	6. การจัดการน้ำและสุขาภิบาล
7. พลังงานสะอาดที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้	
8. การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ	
9. อุตสาหกรรม นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐาน	
10. ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม	
11. เมืองและถิ่นฐานมนุษย์อย่างยั่งยืน	
12. แผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน	
13. การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	
14. การใช้ประโยชน์จากมหาสมุทรและทรัพยากรทางทะเล	
15. การใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศทางบก	
16. สังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก	
17. ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	

(United Nations Development Programme, 2017b)

ภาพที่ 2.2 สัญลักษณ์ของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 เป้าหมายที่ใช้โดยองค์การสหประชาชาติ

ที่มา: United Nations Development Programme, 2017b

ถึงแม้ว่าเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนจะมีเป้าหมายด้วยกันทั้งหมด 17 ข้อ แต่ในรายงานเล่มนี้ ทางคณะผู้วิจัยจะทำการศึกษาเพียงแค่ 3 เป้าหมายเท่านั้นคือ

1. ความเท่าเทียมกันทางเพศ (เป้าหมายที่ 5)
2. ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม (เป้าหมายที่ 10)
3. สังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก (เป้าหมายที่ 16)

สาเหตุที่ทางคณะผู้วิจัยจะทำการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเพียงแค่ 3 เป้าหมายนี้เท่านั้นก็เพราะว่า ในแบบสอบถามข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ. 2559 สามารถเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ 3 เป้าหมายนี้ได้

ในขณะที่เดียวกันทางคณะผู้วิจัยไม่สามารถเก็บข้อมูลมาทำการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลทุกเป้าหมายในการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง 17 ข้อได้ เนื่องจากว่าเป็นการเก็บข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องกับการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชน ทำให้ข้อมูลที่ได้มาไม่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในข้ออื่นๆ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานกิจการยุติธรรม (2552) จัดทำรายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศ พ.ศ. 2550. ซึ่งนับเป็นการเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมจากผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทั่วประเทศโดยตรงอย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรกของประเทศไทย ที่ดำเนินการในปี พ.ศ. 2551 ภายหลังจากที่สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมได้ริเริ่มทำการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2548 ขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศไทย ซึ่งเป็นโครงการนำร่อง และมีการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549 ในปีถัดมาซึ่งเป็นโครงการนำร่องในส่วนภูมิภาค การสำรวจในปี พ.ศ. 2551 นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ผลการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชนและจัดทำรายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศ ปี พ.ศ. 2550 พร้อมทั้งนำเสนอและเผยแพร่ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแก่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและสาธารณชน รวมถึงนำไปใช้ในแนวทางการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในประเทศไทย การสำรวจและการจัดทำรายงานดังกล่าวนี้ทำการสำรวจกรณีเหตุอาชญากรรมเกิดระหว่าง 1 มกราคม – 31 ธันวาคม พ.ศ. 2550 โดยมีคาบเวลาการปฏิบัติงานเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ.2550 – เดือนกันยายน พ.ศ.2551 และได้ดำเนินการประมวลผลข้อมูลรวมทั้งวิเคราะห์การจัดทำรายงานแล้วเสร็จในเดือนธันวาคม พ.ศ.2552 ในด้านการแบ่งประเภทอาชญากรรมที่ใช้ในการสำรวจได้แบ่งการสำรวจออกเป็น 4 ประเภทอาชญากรรม ได้แก่ อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน, อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย, อาชญากรรมทางเพศ, และอาชญากรรมเกี่ยวกับการแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลทางการเงินหรือแอบอ้างใช้เอกสาร

การศึกษาครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยใช้แบบสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน 2 แบบ เป็นเครื่องมือในการสัมภาษณ์ประชากรครัวเรือนและสัมภาษณ์เจาะลึกบุคคลในครัวเรือนที่ประสบเหตุซึ่งมีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่อาศัยอยู่ทั่วประเทศ โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นหน่วยงานรับผิดชอบในการจัดเก็บ ผ่านการสำรวจสัมโนประชากร การสุ่มตัวอย่างได้ใช้การสุ่มแบบ Stratified One Stage Sampling โดยมีจังหวัดเป็นชั้นภูมิ (Stratum) และมีชุมรุมอาคาร (ในเขตเทศบาล) และหมู่บ้าน (นอกเขตเทศบาล) เป็นหน่วยตัวอย่าง โดยกำหนดขนาดตัวอย่างทั้งสิ้น 5,796 ชุมรุมอาคาร/หมู่บ้าน จากจำนวนชุมรุมอาคาร/หมู่บ้านทั้งสิ้น 109,966 ชุมรุมอาคาร/หมู่บ้าน มีขนาดตัวอย่างกระจายตามเขตการปกครองและกระจายตามภาคซึ่งจำแนกตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ได้แก่

- กรุงเทพมหานคร
- ภาค 1 มี 9 จังหวัด ได้แก่ พระนครศรีอยุธยา นนทบุรี สมุทรปราการ สระบุรี อ่างทอง ลพบุรี สิงห์บุรี ชัยนาท ปทุมธานี
- ภาค 2 มี 8 จังหวัด ได้แก่ ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา จันทบุรี ปราจีนบุรี ตราด นครนายก สระแก้ว
- ภาค 3 มี 8 จังหวัด ได้แก่ นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี ยโสธร อำนาจเจริญ
- ภาค 4 มี 11 จังหวัด ได้แก่ ขอนแก่น อุดรธานี เลย มหาสารคาม กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด มุกดาหาร นครพนม สกลนคร หนองคาย หนองบัวลำภู
- ภาค 5 มี 8 จังหวัด ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง แม่ฮ่องสอน ลำพูน แพร่ น่าน พะเยา
- ภาค 6 มี 9 จังหวัด ได้แก่ พิษณุโลก นครสวรรค์ เพชรบูรณ์ กำแพงเพชร พิจิตร ตาก อุตรดิตถ์ อุทัยธานี สุโขทัย
- ภาค 7 มี 8 จังหวัด ได้แก่ นครปฐม กาญจนบุรี สุพรรณบุรี ราชบุรี เพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร ประจวบคีรีขันธ์
- ภาค 8 มี 7 จังหวัด ได้แก่ สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ชุมพร พังงาน ระนอง ภูเก็ต กระบี่
- ภาค 9 มี 7 จังหวัด ได้แก่ สงขลา พัทลุง ตรัง ปัตตานี สตูล ยะลา นราธิวาส

ผลการสำรวจพบว่า จำนวนคนที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในภาพรวมทั้งประเทศ จากประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปรวมทั้งสิ้น 51,070,971 คน ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม 288,683 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.6 ส่วนพื้นที่ที่มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมากที่สุดคือกรุงเทพมหานคร จำนวน 52,410 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.9 และน้อยที่สุดคือ ภาค 5 จำนวน 12,561 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.3 ในด้านการดำเนินการเกี่ยวกับเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นพบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบว่ามีเหตุอาชญากรรมของผู้ตกเหยื่อเกิดขึ้นคิดเป็นร้อยละ 65.2 โดยเหยื่ออาชญากรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่ไม่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถทำอะไรได้ร้อยละ 62.0

อาภาศิริ สุวรรณานนท์ และคณะ (2556) จัดทำโครงการวิเคราะห์และจัดทำรายงานสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศ ภายใต้โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2555 เป็นงานวิจัยที่เกิดจากความร่วมมือของสำนักงานกิจการยุติธรรมและมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อทำการวิเคราะห์ นำเสนอและเผยแพร่ข้อมูลอาชญากรรมจากผลสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน (Victim Survey) ให้ทราบถึงข้อมูลที่ได้จากเหยื่ออาชญากรรมเพื่อนำปัญหาข้อขัดข้องและพิจารณาประเด็นต่างๆ มาพัฒนาแนวทางและเตรียมการสำรวจอาชญากรรมภาคประชาชน

ทั่วประเทศในครั้งต่อไป ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ทำการวิเคราะห์อาชญากรรม 4 ประเภท คืออาชญากรรมต่อทรัพย์สิน อาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมทางเพศ และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว โดยเป็นการนำข้อมูลสถิติจากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติมาวิเคราะห์เปรียบเทียบในระดับพื้นที่ และเปรียบเทียบในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล รวมทั้งวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลในภาพรวมหรือประเด็นที่น่าสนใจของ การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศในปี พ.ศ. 2550 (เหตุเกิดระหว่าง 1 มกราคม – 31 ธันวาคม พ.ศ. 2550) กับปี พ.ศ. 2555 (เหตุเกิดระหว่าง 1 มกราคม – 31 ธันวาคม พ.ศ.2555)

ผลการวิจัยพบว่าในรอบปี พ.ศ.2555 มีผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทั้งสิ้น 152,229 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.3 น้อยกว่าผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในปี พ.ศ.2550 อยู่ 136,454 ราย เหยื่ออาชญากรรมในปี พ.ศ. 2550 และ ปี 2555 ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 45-59 ปี มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีสถานภาพสมรสแล้ว มีรายได้ในระดับปานกลาง ในข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของทั้ง 2 ปี พบว่าอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ อาชญากรรมต่อทรัพย์สิน ตามมาด้วยอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว ตามลำดับ ทั้งในและนอกเขตเทศบาล ปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้นเป็นประจำ ได้แก่ การทำงานนอกบ้านในระหว่างวัน โดยไม่มีบุคคลเฝ้าบ้านในเวลากลางวัน การสวมใส่เครื่องประดับที่มีราคาแพง และการออกนอกบ้านในเวลากลางคืนเป็นต้น ใน ปี พ.ศ. 2550 อาชญากรรมส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18-25 ปี ในขณะที่ ปี พ.ศ. 2555 อาชญากรรมส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี ส่วนใหญ่การประกอบอาชญากรรมเกิดขึ้นในเวลากลางคืน ระหว่างเวลา 18.01-06.00 น. ในส่วนของอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินส่วนใหญ่คือการขโมยทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 82.10 และมีอัตราสูงขึ้น เป็นร้อยละ 95.10 ในปี พ.ศ. 2555 ทรัพย์สินที่ขโมยส่วนใหญ่ ได้แก่ยานพาหนะ รวมทั้งชิ้นส่วนของยานพาหนะ ทั้งในและนอกเขตเทศบาล อาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายส่วนใหญ่ คือ การทำร้ายร่างกาย โดยใช้วิธี การฉุด กระชากตบ ตี ต่อย ในส่วนของอาชญากรรมทางเพศส่วนใหญ่ เป็นการพยายามกระทำอนาจาร และล่วงเกินทางเพศ โดยไม่ใช้อาวุธ และในส่วนของอาชญากรรมการแอบอ้างการใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว พบว่า เป็นการถูกกระทำในลักษณะการใช้ข้อมูลส่วนตัว หรือเอกสารโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อขอทำบัตรเครดิต หรือทำธุรกรรม โดยมีสถิติเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2550 จากร้อยละ 49.4 เพิ่มเป็นร้อยละ 54.3 ในปีพ.ศ. 2555 ในส่วนของการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจในปี พ.ศ. 2555 พบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเหตุที่เกิดขึ้นจำนวน 101,322 หรือคิดเป็นร้อยละ 66.55 ของจำนวนผู้ตกเป็นเหยื่อทั้งหมด โดยผู้ที่ไม่แจ้งความส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า ไม่มีการแจ้งเพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรจำนวน 65,690 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 64.83 ของการรายงานเหตุทั้งหมด

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย 1. การดำเนินงานครั้งต่อไปควรดำเนินการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์เฉพาะกลุ่มเพื่อสามารถป้องกันและช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมได้อย่างตรงจุด โดยเฉพาะ กลุ่มผู้หญิง

กลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 12 ปี กลุ่มวัยรุ่น ผู้อพยพ ต่างด้าว และกลุ่มเชื้อชาติเฉพาะต่างๆ เป็นต้น และควรขยายการเก็บข้อมูลไปยังอาชญากรรมที่ไม่มีผู้เสียหาย 2. การให้ความสำคัญกับนโยบายด้านกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทและกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ในกระบวนการยุติธรรมให้เพิ่มมากขึ้นเพื่อลดจำนวนเหยื่ออาชญากรรมที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม 3. เพิ่มบทบาทของหน่วยงานระดับท้องถิ่น เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อบต. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่อยู่ในพื้นที่ที่สามารถช่วยเหลือเหยื่อ อาชญากรรม และการไกล่เกลี่ยแก้ปัญหาให้แก่เหยื่ออาชญากรรมได้โดยเฉพาะอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกาย อาชญากรรมทางเพศ และการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

จอมเดช ตรีเมฆ (2558) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความเป็นไปได้ในการจัดทำโครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรมโดยมหาวิทยาลัยรังสิต โดยทำการวิเคราะห์รูปแบบการจัดเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมของสหรัฐอเมริกา และสหราชอาณาจักรเพื่อศึกษาแนวทางในการดำเนินการจัดทำโครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรม และเพื่อค้นหาแนวทางที่เหมาะสมที่สุดในการดำเนินการจัดทำโครงการดังกล่าวโดยมหาวิทยาลัยรังสิต งานวิจัยฉบับนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดเก็บและวิเคราะห์สถิติคดีอาญาทั้งหมด 6 ท่าน เพื่อทราบถึงสภาพปัญหา รวมถึงแนวทางแก้ไขในการจัดเก็บสถิติคดีอาญาของประเทศไทย และทำการศึกษาโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้เชี่ยวชาญในการจัดเก็บสถิติอาชญากรรมทั้งหมด 8 ท่าน เพื่อทราบถึงแนวทางการจัดทำโครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรมโดยมหาวิทยาลัยรังสิต

ผลการวิจัยพบว่าจากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บและประมวลผลสถิติคดีอาญา 5 กลุ่มของสำนักงานตำรวจแห่งชาติพบว่า สถิติคดีอาญา 5 กลุ่มมีข้อบกพร่องในการแบ่งกลุ่มที่ทับซ้อนกันในประเภทความผิด ข้อหาปล้นทรัพย์และชิงทรัพย์ ข้อหาโจรกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการนำเสนอสถิติอาชญากรรมที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง รวมถึงไม่มีการแยกกลุ่มการบันทึกคดีลักทรัพย์ในเคหสถานกับการลักทรัพย์ในที่สาธารณะซึ่งทำให้ไม่สามารถกำหนดนโยบายที่แยกออกจากกันได้ นอกจากนี้ยังพบปัญหาในด้านความเชี่ยวชาญทางเทคโนโลยีของผู้ปฏิบัติ ปัญหาด้านการบันทึกข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง และปัญหาการเผยแพร่ข้อมูลที่ไม่เป็นมาตรฐานสากลอีกด้วย จึงสามารถสรุปได้ว่าการจัดเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมอย่างเป็นทางการจากการรายงานเหตุอาชญากรรม (Police Recorded Crime) ของสำนักงานตำรวจแห่งชาตินั้นขาดมาตรฐานในการจัดเก็บ และมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงแนวปฏิบัติของการเก็บข้อมูลอย่างเร่งด่วน

ในด้านการสำรวจการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (Crime Victimization Survey) ผู้วิจัยพบว่าในประเทศไทยมีหน่วยงานหลักที่ดำเนินการจัดทำข้อมูลในส่วนนี้ได้แก่ ศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม

สำนักงานกิจการยุติธรรม ซึ่งมีการนำเอา “การสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติ (National Crime Victimization Survey หรือ NCVS) ของสหรัฐอเมริกาเป็นแนวปฏิบัติ ได้จับเก็บข้อมูลทั่วประเทศเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2550 และครั้งต่อมาในปี พ.ศ. 2555 รวมการจัดทำข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทั่วประเทศจนถึงปัจจุบันทั้งหมด 2 ครั้ง ใช้งบประมาณในการจัดทำครั้งละ 2 ล้านบาท โดยประมาณ (เจ้าหน้าที่จากสำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นผู้จัดเก็บโดยทำการเก็บร่วมกับโครงการสำรวจสัมมนาประชากร) อย่างไรก็ตามการสำรวจการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมดังกล่าวยังคงมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นเช่น การนำแบบสำรวจของสหรัฐอเมริกามาใช้โดยไม่ปรับเข้ากับบริบทของสังคมไทย โดยเฉพาะในฐานความผิด “การแอบอ้างใช้ข้อมูลผู้อื่น” (Identity Theft) เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดในการจัดเก็บข้อมูลซึ่งเกิดจากเจ้าหน้าที่ที่จัดเก็บข้อมูลจะปฏิบัติหน้าที่เฉพาะเวลาราชการ ไม่ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาว่าง และวันหยุดเสาร์อาทิตย์ ทำให้ไม่พบผู้ให้ข้อมูลที่มีเวลาทำงานตรงกับเจ้าหน้าที่จัดเก็บ ส่งผลให้ข้อมูลที่ได้อาจคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง รวมถึงมีข้อจำกัดในด้านการติดตั้งโทรศัพท์บ้านของประเทศไทย ซึ่งไม่ครอบคลุมทุกครัวเรือนส่งผลให้การจัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีทางโทรศัพท์ที่เป็นแนวทางการสำรวจข้อมูลของสหรัฐอเมริกา ไม่สามารถทำได้ในประเทศไทย รวมถึงพบข้อจำกัดในด้านการเผยแพร่ข้อมูลอันเป็นผลเสียต่อหน่วยงานราชการด้วยตนเอง ทำให้สำนักงานกิจการยุติธรรมไม่สามารถเผยแพร่ข้อมูลในหลายส่วน

ในด้านทิศทางในการจัดทำโครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรมโดยมหาวิทยาลัยรังสิตนั้น ผู้วิจัยได้รับฟังความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญพบว่า ทิศทางในการจัดทำโครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรมโดยมหาวิทยาลัยรังสิต (The Rangsit Crime Survey) มีดังต่อไปนี้

1. โครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรมโดยมหาวิทยาลัยรังสิต ควรจะใช้สถิติคดีอาญา 5 กลุ่มของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นประเภทคดีตั้งต้นในการจัดเก็บข้อมูลต่อไป แม้ว่า จะพบปัญหาข้อขัดข้องในการแบ่งกลุ่มประเภทคดีก็ตาม แต่การแบ่งประเภทคดีที่มีความแตกต่างจากการบันทึกเหตุอาชญากรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จะทำให้ไม่สามารถเปรียบเทียบข้อแตกต่างของข้อมูลการจับแจ้งเหตุกับข้อมูลการตกเป็นเหยื่อได้
2. โครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรมโดยมหาวิทยาลัยรังสิต สามารถจัดทำขึ้นในรูปแบบของการจัดทำวิจัยเปรียบเทียบสถิติคดีอาญา 5 กลุ่มของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กับการจัดทำรายงานสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ของสำนักงานกิจการยุติธรรม ซึ่งใช้งบประมาณในการจัดทำน้อยกว่าการจัดเก็บข้อมูลขึ้นใหม่โดยมหาวิทยาลัยรังสิตเอง
3. การสำรวจสถานภาพอาชญากรรม ควรมีลักษณะเป็นความร่วมมือระหว่างสถาบัน เนื่องจาก การเก็บข้อมูลจะต้องอาศัยการเก็บข้อมูลทั้งประเทศ หากมหาวิทยาลัยรังสิตจัดเก็บข้อมูลโดยลำพัง จะต้องใช้งบประมาณและบุคลากรในการจัดเก็บ ที่สูงมากกว่าจำนวนเงิน 2 ล้านบาทที่

สำนักงานกิจการยุติธรรมอาศัยเจ้าหน้าที่สำนักงานสถิติแห่งชาติในการจัดเก็บถึง 5 เท่า ดังนั้น หากมหาวิทยาลัยรังสิตจะเป็นผู้จัดทำโครงการดังกล่าวควรอาศัยความร่วมมือกับ สถาบันการศึกษาอื่น เพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณและทรัพยากรที่จะต้องใช้ในการ จัดเก็บ อย่างไรก็ตามการจัดทำโครงการในลักษณะความร่วมมือระหว่างสถาบันนั้นอาจเกิด ข้อจำกัดบางประการในการจัดทำโครงการขึ้นตามมา และหากมหาวิทยาลัยรังสิตจะเป็นผู้ จัดเก็บข้อมูลแต่เพียงผู้เดียว ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าควรให้สำนักงานคุมประพฤติเป็นผู้จัดเก็บ และ ให้มหาวิทยาลัยรังสิตเป็นผู้ประมวลผล

4. โครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรมโดยมหาวิทยาลัยรังสิต ควรที่จะดำเนินการในรูปแบบ ของการจัดทำโพลสำรวจ ซึ่งใช้งบประมาณและทรัพยากรน้อยกว่าการเก็บข้อมูลทั้งหมดดังที่ สำนักงานกิจการยุติธรรมปฏิบัติอยู่ โดยการจัดทำโพลที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นควรให้มีการจัดทำคือ “การสำรวจความกลัวอาชญากรรม” ในแต่ละพื้นที่โดยทำการวัดซ้ำทุก 3 – 4 เดือน และการ จัดอันดับ “10 ปัญหาอาชญากรรมที่เป็นเรื่องเดือดร้อนมากที่สุด” เป็นต้น

จากการศึกษาพบว่าการจัดเก็บข้อมูลสถิติอาชญากรรมในประเทศไทยนั้นยังคงมีข้อบกพร่องอยู่ หลายประการ โดยเฉพาะการจัดเก็บข้อมูลการแจ้งเหตุอาชญากรรมของประชาชนโดยสำนักงานตำรวจ แห่งชาติ (สถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม) ที่ไม่มีการปรับปรุงระบบการจัดเก็บให้เป็นมาตรฐานนับแต่มีการเริ่มใช้การ จัดเก็บสถิติในลักษณะดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าสิ่งแรกที่จะต้องทำการปรับปรุงระบบการจัดเก็บสถิติ อาชญากรรมในประเทศไทยนั้น เป็นหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ควรทบทวนแนวทางการจัดเก็บ สถิติดังกล่าว ให้มีมาตรฐาน และเป็นสากลมากยิ่งขึ้น ส่วนในด้านการจัดเก็บข้อมูลการตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรมที่จัดทำโดยสำนักงานกิจการยุติธรรมนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า ควรที่จะมีการปรับปรุงที่นำมา จากสหรัฐอเมริกา ให้เข้ากับบริบทของสังคมไทยมากขึ้น โดยเฉพาะในการเก็บบันทึกฐานความผิดประเภท ที่ 4 “การแอบอ้างใช้ข้อมูลผู้อื่น” (Identity Theft) เห็นควรให้เปลี่ยนเป็น “ความผิดในกลุ่มที่ถูก หลอกหลวง” หรือ Fraud แทน

ส่วนการจัดทำโครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรมโดย มหาวิทยาลัยรังสิต (The Rangsit Crime Survey) นั้น ผู้วิจัยเห็นควรให้มีการจัดทำในรูปแบบของการจัดทำโพลสำรวจความกลัว อาชญากรรม ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นแนวทางการจัดทำที่ใช้งบประมาณน้อยที่สุด ใช้บุคลากร น้อยที่สุด มีความจำเป็นและความเป็นไปได้ในการจัดทำมากที่สุด โดยใช้ชื่อว่า RSU Crime Survey เพื่อ สื่อถึงตัวมหาวิทยาลัยมากยิ่งขึ้นและเริ่มต้นการดำเนินงานจากบุคลากรที่มีอยู่ในวิทยาลัย ใช้งบประมาณ ปกติของหน่วยงานหรืออาจทำการจัดของงบประมาณจากมหาวิทยาลัยเป็นรายครั้ง ผู้วิจัยเห็นว่าควรจัดทำ โพลที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมโดยตรงนั้นมีอยู่จำนวนน้อยในประเทศไทย และการจัดทำโพลที่เกี่ยวข้อง

กับอาชญากรรมนั้นจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อประชาชนในวงกว้างรวมถึง การจัดทำโพลดังกล่าวเป็น การสร้างความโดดเด่นในการจัดทำโพล ของมหาวิทยาลัยรังสิตในประเด็นเรื่องอาชญากรรมให้เกิดขึ้น ผู้วิจัยจึงเห็นควรให้มีการเริ่มต้นจัดทำโครงการสำรวจสถานการณ์อาชญากรรมโดย มหาวิทยาลัยรังสิต ใน ลักษณะของการจัดทำโพลต่อไป

บทที่ 3

การพัฒนาแบบสอบถามในการสำรวจ

สำนักงานกิจการยุติธรรมเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการจัดทำรายงานสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 เป็นต้นมา จนถึงขณะนี้นับเป็นเวลา กว่า 12 ปี แล้ว ตลอดระยะเวลาดังกล่าวนี้ ทั้งในด้านแนวทางวิธีการจัดเก็บข้อมูล และเครื่องมือวัด (Measurement) หรือแบบสอบถามในการสำรวจที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล ได้มีการปรับปรุงพัฒนาอยู่ตลอดเวลาเพื่อจุดประสงค์ที่ว่าจะสามารถพบเจอข้อมูลการตกเป็นเหยื่อจากประชาชนที่แท้จริงมากที่สุด ในงบประมาณที่จำกัด การพัฒนาปรับปรุงแบบสอบถามได้มีการพัฒนาข้อคำถามที่ใช้ในการจัดเก็บอย่างต่อเนื่อง เพื่อจุดประสงค์ในด้านความคล่องตัวในการจัดเก็บ, การนำมาซึ่งข้อมูลที่แท้จริงจากประชาชน (โดยเฉพาะประชาชนผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมและไม่มีการแจ้งความเอาผิดกับผู้กระทำความผิดต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ), ความทันสมัยในการจัดเก็บข้อมูลอาชญากรรมที่เป็นสากล และนำไปสู่การวิเคราะห์ ข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริงกับสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมในประเทศไทยมากที่สุด โดยในบทนี้คณะผู้วิจัยจะกล่าวถึงการพัฒนาปรับปรุงแบบสอบถาม โดยสำนักงานกิจการยุติธรรม และคณะ ทีมงานนักวิจัยนับแต่ที่เริ่มมีการจัดเก็บข้อมูล ดังจะครอบคลุมรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 แบบสอบถามที่ใช้ในการสำรวจในช่วง พ.ศ. 2548 - พ.ศ. 2555

3.2 การพัฒนาแบบสอบถามที่ใช้ในการสำรวจในปี พ.ศ. 2557

3.3 การพัฒนาแบบสอบถามเพื่อการสำรวจข้อสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ. 2559

3.1 แบบสอบถามที่ใช้ในการสำรวจในช่วง พ.ศ. 2548 - พ.ศ. 2555

จากที่กล่าวมาในบทที่ 2 สำนักงานกิจการยุติธรรมเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการจัดทำรายงานสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) มีจุดเริ่มต้นในการจัดทำจากหน่วยงานศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม การจัดทำรายงานดังกล่าวมีการจัดทำขึ้นครั้งแรกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 โดยเก็บข้อมูลเฉพาะในกรุงเทพมหานครและในปี พ.ศ. 2549 เก็บข้อมูลในจังหวัดนครศรีธรรมราช จนกระทั่งปี พ.ศ. 2551 ได้มีการจัดเก็บข้อมูลทั่วประเทศเป็นครั้งแรก แบบสอบถามของรายงานสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) ที่ใช้ในการจัดเก็บ ณ ขณะนั้น เป็นแบบสอบถามที่ประยุกต์จากแบบสอบถามของ National Crime Victimization Survey Questionnaire ของสหรัฐอเมริกา (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2552) ประกอบด้วยแบบสอบถาม 2 แบบ โดยเจ้าหน้าที่จะสัมภาษณ์ตามข้อคำถามในแบบแรกก่อนว่า “ในปีที่ผ่านมาท่านเคยประสบเหตุอาชญากรรมหรือไม่ มีหรือไม่มี” ถ้าพบผู้ประสบเหตุ จึงทำการสัมภาษณ์ตามแบบสอบถามที่ 2 ซึ่งเป็นรายละเอียดของการประสบเหตุ ส่วนข้อคำถามในแบบสอบถามดังกล่าวนี้จัดได้ว่ามีความซับซ้อนสูงซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามที่

เป็นบุคคลทั่วไปไม่สามารถตอบข้อคำถามได้เอง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมึเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นผู้เดินลงพื้นที่สัมภาษณ์ด้วยวิธีการ ‘สัมภาษณ์ตามแบบ’ และเจ้าหน้าที่ที่จะกรอกแบบสอบถามจากการสัมภาษณ์อีกทีหนึ่ง ตัวอย่างของแบบสอบของ National Crime Victimization Survey ที่สำนักงานกิจการยุติธรรมนำมาประยุกต์ใช้ มีลักษณะดังต่อไปนี้

ภาพที่ 3.1 แบบสอบถามของ National Crime Victimization Survey (NCVS)

NOTICE - We are conducting this survey under the authority of Title 13, United States Code, Section 8, Section 9 of this law requires us to keep all information about you and your household strictly confidential. We may use this information only for statistical purposes. Also, Title 42, Section 3752, United States Code, authorizes the Bureau of Economic Analysis, Department of Justice, to collect information using this survey. Title 42, Sections 3789g and 3785, United States Code, also requires us to keep all information about you and your household strictly confidential. According to the Paperwork Reduction Act of 1995, no persons are required to respond to a collection of information unless such collection displays a valid OMB number.

BEFORE INTERVIEW - TRANSCRIBE FROM CONTROL CARD

Control number
 PSU | Segment/Suffix | Sample designation/Suffix | Serial Suffix | HH No. | Spinoff Indicator

ITEMS FILLED AT START OF INTERVIEW

1. Field representative identification
 [201] Code | Name

2. Unit status
 [202] 1 Unit in sample the previous enumeration period - Fill 3
 2 Unit in sample first time this period - SKIP to 4

3. Household status - Mark first box that applies.
 [203] 1 Same household interviewed the previous enumeration
 2 Replacement household since the previous enumeration
 3 Noninterview the previous enumeration
 4 Other - Specify _____

4. Line number of household respondent
 [204] _____ Go to page 2

AFTER INTERVIEW - TRANSCRIBE FROM CONTROL CARD

5. Group Quarters (GQ) type code
 [205] _____

6. Tenure (cc item 8a)
 [206] 1 Owned or being bought 2 Rented for cash 3 No cash rent

7. Land use (cc item 9)
 [207] 1 Urban 2 Rural

8. Farm sales (cc item 10)
 [208] x Item blank 1 \$1,000 or more 2 Less than \$1,000

9. Type of living quarters (cc items 11c and 11d)
 [209] **Housing unit**
 1 House, apartment, flat
 2 HU in nontransient hotel, motel, etc.
 3 HU permanent in transient hotel, motel, etc.
 4 HU in rooming house
 5 Mobile home or trailer with no permanent room added
 6 Mobile home or trailer with one or more permanent rooms added
 7 HU not specified above - Describe _____
OTHER unit
 8 Quarters not HU in rooming or boarding house
 9 Unit not permanent in transient hotel, motel, etc.
 10 Unoccupied site for mobile home, trailer, or tent
 11 Student quarters in college dormitory
 12 OTHER unit not specified above - Describe _____

Use of telephone (cc item 26a and b)

10a. Location of phone - Mark first box that applies.
 [210] 1 Phone in unit
 2 Phone in common area (hallway, etc.)
 3 Phone in another unit (neighbor, friend, etc.)
 4 Work/office phone
 5 No phone - SKIP to 11a

10b. Is phone interview acceptable? (cc item 26d)
 [211] 1 Yes 2 No 3 Refused to give number

11a. Number of housing units in structure (cc item 27a)
 [212] 1 1 - SKIP to 11c 4 4 7 Mobile home/trailer -
 2 2 5 5-9 SKIP to 11c
 3 3 6 10+ 8 Only OTHER units

11b. Direct outside access (cc item 27b)
 [213] 1 Yes 2 No 3 DK x Item blank

11c. Restricted access (cc item 27c)
 [222] Gated or walled community 1 Yes 2 No x Item blank
 [223] Building with restricted access 1 Yes 2 No x Item blank

OMB No. 1121-0111 - Approval Expires 7/31/2006

NCVS-1 U.S. DEPARTMENT OF COMMERCE
 (9-16-2004) Bureau of Economic Analysis
 U.S. DEPARTMENT OF JUSTICE
 Bureau of Justice Statistics
 U.S. CENSUS BUREAU

NATIONAL CRIME VICTIMIZATION SURVEY
NCVS-1 BASIC SCREEN QUESTIONNAIRE

AFTER INTERVIEW - TRANSCRIBE FROM CONTROL CARD - Cont.

12a. Household Income (cc item 28)
 [214] 1 Less than \$5,000 6 15,000 - 17,499 11 35,000 - 39,999
 2 5,000 - 7,499 7 17,500 - 19,999 12 40,000 - 49,999
 3 7,500 - 9,999 8 20,000 - 24,999 13 50,000 - 74,999
 4 10,000 - 12,499 9 25,000 - 29,999 14 75,000 and over
 5 12,500 - 14,999 10 30,000 - 34,999

12b. College/University (cc item 8b)
 [218] 1 Yes 2 No

12c. Public Housing (cc item 8c)
 [219] x Item blank 1 Yes (public housing) 2 No (not public housing)

12d. Manager Verification of Public Housing (cc item 8d)
 [220] x Item blank
 Able to verify Unable to verify
 1 Public housing 3 CATV/Telephone
 2 Not public housing 4 Other - Specify _____

12e. American Indian Reservation or American Indian Lands (cc item 8e)
 [221] 1 Yes 2 No

ITEMS FILLED DURING AND/OR AFTER INTERVIEW

13. Proxy information - Fill for all proxy interviews

a. Proxy interview obtained for Line No.	b. Proxy respondent Name	c. Reason (Enter code)
[301]	[302]	[303]
[304]	[305]	[306]
[307]	[308]	[309]
[310]	[311]	[312]

Codes for item 13c
 1-12-13 years old and parent refused permission for self interview
 2- Physically/mentally unable to answer } **FULL INTER-COMM**
 3- TA and won't return before closeout

14. Type Z noninterview

a. Interview not obtained for Line No.	b. Reason (Enter code)	Codes for item 14b
[313]	[314]	1 - Never available
[315]	[316]	2 - Refused
[317]	[318]	3 - Physically/mentally unable to answer - no proxy available
[319]	[320]	4 - TA and no proxy available
		5 - Other
		6 - Office use only

Complete 17-26 for each Line No. in 14a

15a. Household members 12 years of age and OVER
 [321] _____ Total number

15b. Household members UNDER 12 years of age
 [322] _____ Total number 0 None

15c. Number of Type Z noninterview household members 12 years of age and OVER
 [323] _____ Total number 0 None

15d. Crime Incident Reports filled
 [323] _____ Total number of NCVS-2s filled 0 None

16. Changes in Household Composition (cc item 25a)

a. Line No.	b. Reason (Enter code)
[324]	[325]
[326]	[327]
[328]	[329]
[330]	[331]

Only transcribe changes discovered during the current enumeration

U S CENSUS BUREAU

Fill BOUNDING INFORMATION

NCVS 1

สำนักงานกิจการยุติธรรมได้ทำการพัฒนาแบบสอบถามดังกล่าวให้เหมาะสมกับการเก็บข้อมูลในประเทศไทย โดยแนวทางการจัดทำแบบสอบถามของ Victim Survey นั้น สำนักงานกิจการยุติธรรมได้นำมาจากหน่วยงาน Bureau of Justice Statistic ของสหรัฐอเมริกาตั้งที่กล่าวมาข้างต้น โดยทางศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม ได้นำมาพัฒนาด้วยการแปล และมีกลุ่มนักวิชาการกลุ่มหนึ่ง นำโดยอาจารย์จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย ซึ่งเป็นผู้ผลักดันในการจัดทำแบบสำรวจครั้งแรกหรือกล่าวได้ว่าเป็นบุคคลสำคัญในส่วนของนักวิชาการเกี่ยวกับการจัดทำสถิติการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (Victim Survey) (จอมเดช ตรีเมฆ, 2558) แบบสอบถามดังกล่าวได้ถูกพัฒนาอย่างต่อเนื่องและได้นำมาใช้เก็บข้อมูลอีกครั้งในปี พ.ศ. 2555 ซึ่งทางสำนักงานกิจการยุติธรรมได้ใช้วิธีการจัดเก็บเช่นเดิมคือ ให้สำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นผู้จัดเก็บและให้สถาบันการศึกษา หรือนักวิชาการเป็นผู้ประมวลผลในลักษณะของการให้ทุนวิจัยซึ่งผลรายงานออกมาเป็น “โครงการวิเคราะห์และจัดทำรายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศภายใต้โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ.2555 (อาภาศิริ สุวรรณานนท์ และ คณะ, 2556) โดยแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนั้น มีลักษณะดังต่อไปนี้

ภาพที่ 3.2 แบบสอบถามที่ได้รับการพัฒนามาจากแบบสอบถามของ NCVS

การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ. 2555

แบบ สอญ.2

1. ภาค..... REG 2. จังหวัด..... CWT 3. ส่วนเขต..... AMP 4. ส่วนแขวง..... TMB 5. เขตการปกครอง..... AREA

6. เขตทะเบียนครัวอยู่ที่..... EA 7. หมู่ที่..... VIL 8. รหัสพื้นที่จดทะเบียนครัวอยู่ที่..... PSU-NO 9. รหัสพื้นที่วีรือน..... HH-NO

(1) ในเขตเทศบาล ชื่อ.....(2) นอกเขตเทศบาล

<p>แบบ สอญ.2 : ใช้สัมภาษณ์ผู้ใหญ่ที่อายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ถูกกระทำในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 ตุลาคม 2553 ถึง 30 กันยายน 2554) ใช้ 1 แบบ ต่อ 1 ประเภทที่ถูกกระทำ</p> <p>- ถ้าถูกกระทำมากกว่า 1 ประเภท ให้ตอบมาทุกประเภท (โดยแยกแบบสอบถามประเภทละ 1 แบบ)</p> <p>- ถ้าถูกกระทำ 1 ประเภทเดียวกัน มากกว่า 1 ครั้ง ให้ตอบครั้งล่าสุด</p>	<p>ประเภทที่ถูกกระทำ</p> <p>1) ประเภทที่ 1 ทรัพย์สินของตนเอง/ครอบครัว (ถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สิน รวมถึงยานพาหนะ บุคคลหรือพยายามบุกรุกเข้าที่พักอาศัยในบ้าน/ที่พักอาศัย หรือ มีผู้ล่วงเกินความเสียหายหรือทำร้ายทรัพย์สิน</p> <p>2) ประเภทที่ 2 ชีวิตและร่างกาย (ถูกฉกชิงทรัพย์ หรือ พยายามทำร้าย ถูกคน ลอบคิดตาม ชมชู้ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือทำร้ายผู้อื่น) การใช้กำลังข่มขืนกระทำชำเรา หรือทำร้ายเพื่อพยายามข่มขืนกระทำชำเรา</p> <p>3) ประเภทที่ 3 กระทำทางเพศ (ถูกกระทำอนาจาร ลวนลามข่มขืน หรือ โจมตีทางเพศ เช่น การข่มขืนหรือพยายามข่มขืนกระทำชำเรากระทำอนาจาร ลวนลามทางเพศ หรือข่มขืน) ถูกคนด้วยวาจาข่มขืนกระทำชำเรา</p> <p>4) ประเภทที่ 4 การแอบอ้างใช้ข้อมูลเอกสารส่วนตัว (ถูกนำข้อมูลส่วนตัวเอกสารส่วนตัว หรือข้อมูลทางการเงินไปแอบอ้างใช้ เช่น บัตรเครดิต บัตรประชาชน รวมถึง การขโมยจดหมายบัตรเครดิต หรือบัตรประชาชนเงินสด (ยกเว้น))</p>
--	---

ให้ทำ ใน และบันทึกข้อความลงบน.....

ลักษณะของการถูกกระทำ ที่เกิดขึ้นกับผู้ถูกกระทำ

ก. ชื่อผู้ถูกกระทำ..... สืบค้นที่มาชื่อที่ถูกกระทำ..... MEM-NO

ข. ประเภทที่ทราบถูกกระทำ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (ตอบให้มากกว่า 1 ประเภท)
(ทำ ให้ตรงกับประเภทที่ถูกกระทำ)

1) ประเภทที่ 1 ทรัพย์สินของตนเอง/ครอบครัว

2) ประเภทที่ 2 ชีวิตและร่างกาย

3) ประเภทที่ 3 กระทำทางเพศ

4) ประเภทที่ 4 การแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

ค. แบบสอบถามชุดนี้ใช้บันทึกข้อมูลของการถูกกระทำ ประเภทที่ และมีผู้ที่ถูกกระทำ 1 ครั้ง จำนวน.....คน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา เกิดเหตุที่ถูกกระทำ 1 ครั้ง จำนวน.....ครั้ง

ง. มีถูกกระทำ 1 ประเภทอื่นนอกเหนือจากประเภทที่ถูกกระทำ ที่บันทึกในข้อ ก หรือไม่ (ตอบให้มากกว่า 1 ประเภท)

1. ไม่มี

2. มี ระบุ 1) ประเภทที่ 1 ทรัพย์สินของตนเอง/ครอบครัว 2) ประเภทที่ 2 ชีวิตและร่างกาย 3) ประเภทที่ 3 กระทำทางเพศ 4) ประเภทที่ 4 การแอบอ้างใช้ข้อมูลเอกสารส่วนตัว

B1 B2
B3 B4
B5 B6 B7 B8
B9 B10 B11 B12

การแบ่งกลุ่มประเภทอาชญากรรมในช่วงการจัดเก็บ พ.ศ.2548 – พ.ศ. 2555 นั้นมีการแบ่งกลุ่มตรงตามที่มีการจัดเก็บข้อมูลในประเทศสหรัฐอเมริกาโดยแบ่งเป็น 4 กลุ่มประเภทที่เหี่ยวถูกระทำอันประกอบไปด้วย

ประเภทที่ 1 ทรัพย์สินของตนเอง/ครอบครัว ถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สิน รวมถึง ยานพาหนะ บุกรุกหรือพยายามบุกรุกเข้าเขตภายในรั้วบ้าน/ที่พักอาศัย หรือมีผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สิน

ประเภทที่ 2 ชีวิตและร่างกาย ถูกลักพาตัว ทำร้าย พยายามทำร้าย คุกคาม ลอบติดตาม ช่มชู้ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือฆ่า แต่ไม่รวมถึงการใช้กำลังข่มขืนกระทำชำเราหรือทำร้ายเพื่อพยายามข่มขืนกระทำชำเรา

ประเภทที่ 3 กระทำทางเพศ ถูกกระทำอนาจาร ลวนลามข่มขืน หรือโทรมหญิง เช่น การข่มขืนหรือพยายามข่มขืนกระทำชำเรา กระทำอนาจาร ลวนลามทางเพศ หรือข่มขู่ คุกคามด้วยวาจาว่าจะข่มขืนกระทำชำเรา

ประเภทที่ 4 การแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว ถูกนำข้อมูลส่วนตัวเอกสารส่วนตัว หรือข้อมูลทางการเงินไปแอบอ้างใช้ เช่น บัตรเครดิต บัตรประชาชน รวมถึง การขโมยเลขบัตรเครดิต หรือรหัสบัตรเครดิตเงินสด

การพัฒนาแบบสอบถามและการแบ่งกลุ่มประเภทอาชญากรรมที่ใช้การพัฒนาผ่านการแปลโดยตรงจากแบบเก็บข้อมูลของ NCVS นั้น แม้จะสามารถเก็บข้อมูลได้ครบถ้วน แต่การเก็บข้อมูลบางกลุ่มประเภทอาชญากรรมโดยเฉพาะประเภทที่ 4 การแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัวนั้น ประชาชนคนไทยผู้ให้ข้อมูลนั้นไม่เข้าใจถึงการกระทำความผิดประเภทดังกล่าว ซึ่งเป็นความผิดที่เกิดขึ้นน้อยในประเทศไทย โดยเฉพาะในชนบท ดังนั้นการพัฒนาแบบสอบถามโดยการแปลโดยตรงจาก NCVS สำนักงานกิจการยุติธรรมมีความเห็นจากการจัดเก็บในช่วงเวลาดังกล่าวนี้ว่า มีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความเหมาะสมกับการเก็บข้อมูลในประเทศไทย นำมาซึ่งการจัดทำโครงการศึกษา ทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2557 ดังจะกล่าวถึงในส่วนต่อไป

3.2 การพัฒนาแบบสอบถามที่ใช้ในการสำรวจในปี พ.ศ. 2557

จากผลการวิจัยตามโครงการวิเคราะห์และจัดทำรายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศภายใต้โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ. 2555 การประเมินผลการศึกษาในครั้งนั้น ได้พบข้อจำกัดบางประการ ที่ทำให้การสำรวจลดทอนความถูกต้องแม่นยำในการสะท้อนภาพปัญหาอาชญากรรม ศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมจึงได้พยายามพัฒนาวิธีการศึกษาวิจัยให้มีประสิทธิภาพรัดกุมมากขึ้นและได้ร่วมมือกับสำนักวิจัยเอแบคโพลล์มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โดย นายเทวินทร์ อินทรจำนงค์ และคณะ (2558) ได้ทำการวิจัย ‘โครงการทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ. 2557’ ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ประการแรกเพื่อ วิเคราะห์ทบทวนเนื้อหาแบบสอบถามในโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในครั้งที่ผ่านมา ประการที่สองเพื่อวิเคราะห์ทบทวนวิธีการสำรวจและการสุ่มตัวอย่างให้มีประสิทธิภาพและสะท้อนถึงการเกิดปัญหาอาชญากรรมที่แท้จริง ประการที่สามคือเพื่อพัฒนาเนื้อหาในแบบสอบถามการสำรวจครั้งต่อไปให้สามารถเข้าถึงผู้ตอบได้ง่ายขึ้นและทำให้การสำรวจข้อมูลมีประสิทธิภาพมากขึ้น โครงการดังกล่าวมีการดำเนินโครงการในช่วงระหว่างเดือนเมษายน พ.ศ. 2556 ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ.2557 โดยมีขอบเขตการศึกษาคือเพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของข้อจำกัดในการสำรวจครั้งที่ผ่านมามีผลต่อการทำให้ข้อมูลที่ได้อาจไม่สอดคล้องกับสถานการณ์อาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงหรือไม่อย่างไรโดยการศึกษาข้อมูลจากเอกสารและผลงานสำรวจวิจัยที่เคยดำเนินการมา การศึกษาคูณานจากหน่วยงานตำรวจในพื้นที่ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดระบบบันทึกข้อมูลสถิติอาชญากรรมตลอดจนศึกษาความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ/ผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง โดยใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) เพื่อพัฒนาเครื่องมือวัด (Measurement) หรือแบบสอบถามในการสำรวจ โดยนำประเด็นข้อปัญหาในการเก็บข้อมูลครั้งก่อนหน้ามาพิจารณาแก้ไขและปรับปรุงแบบสอบถาม มีการศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานสำรวจที่ผ่านมาและจากการศึกษากลุ่มประชาชนที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายในรูปของการสนทนากลุ่ม (Focus Group) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และเป็นการศึกษาเพื่อนำเสนอวิธีการสำรวจและการสุ่มตัวอย่างให้เป็นไปตามหลักวิชาการสอดคล้องกับระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Social Science Research) นอกจากนี้ยังมีการดำเนินการศึกษาวิจัยนำร่องเพื่อทดสอบแบบสอบถามด้วยการสำรวจกลุ่มเป้าหมายประชาชนในพื้นที่กรุงเทพมหานครและตัวอย่างตัวแทนจังหวัดในภูมิภาค 4 ภูมิภาคอีกด้วย

จากผลการศึกษาในครั้งนั้นได้ได้ผลผลิตเป็นเครื่องมือวัด (Measurement) หรือแบบสอบถามในการสำรวจ ที่มีความเหมาะสมกับการเก็บข้อมูลในประเทศไทยมากยิ่งขึ้น โดยมีการปรับปรุงแก้ไขแบบสำรวจ และสร้างแบบสำรวจชุดใหม่ 2 ประเภทคือ แบบ สอญ-1 ซึ่งเป็นแบบสอบถามสำหรับการเก็บข้อมูล

พื้นฐานในเบื้องต้น เพื่อบันทึกข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทต่างๆ ในภาพรวม ส่วนแบบสอบถามประเภทที่ 2 (แบบ สอญ 2) จะเป็นการเก็บข้อมูลเจาะจงลงไปเฉพาะผู้ที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม และมีชุดแบบสอบถามเฉพาะแต่ละกรณีไป โดยมีการแบ่งประเภทการตกเป็นเหยื่อออกเป็น 4 ประเภทดังต่อไปนี้

1. ถูกประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ได้ระบุรายละเอียดเป็น ข่าหรือพยามฆ่าทำร้ายร่างกาย คุณความ ช่มชู้ว่าจะทำร้าย กักขังลักพาตัว เป็นต้น
2. ถูกประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน โดยมีการระบุรายละเอียดเป็นการถูกจี้ชิงปล้น วิ่งราวทรัพย์สิน ล้วงกระเป๋า ช่มชู้หรือกรรโชกเอาทรัพย์สิน ถูกขโมยยานพาหนะ ทรัพย์สินในยานพาหนะในบ้าน เครื่องมืออุปกรณ์การเกษตร ถูกทำลายข้าวของทรัพย์สิน และถูกบุกรุกทรัพย์สิน เป็นต้น
3. ถูกกระทำทางเพศ ได้แก่ ถูกข่มขืน กระทำชำเรา กระทำอนาจาร ช่มชู้คุณความทางเพศ
4. ถูกหลอกลวงแอบอ้างใช้ข้อมูล ได้ระบุรายละเอียดเป็น แอบอ้างใช้ข้อมูลเอกสาร หลอกลวงหางาน หลอกลวงทางอินเทอร์เน็ต แชร์ลูกโซ่ หลอกให้โอนเงินเข้าบัญชี และหลอกลวงทำให้เสียทรัพย์สินด้วยวิธีต่างๆ

3.3 การพัฒนาแบบสอบถามเพื่อการสำรวจข้อสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ. 2559

งานวิจัยฉบับนี้ได้นำเอาแบบสอบถามที่ได้รับการพัฒนาโดยโครงการศึกษาทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2557 ดังที่กล่าวมาข้างต้นมาเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแบบสำรวจในปัจจุบัน โดยได้นำเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลที่มีการแบ่งออกเป็น 5 ชุดย่อย ได้แก่

1. แบบ สอญ.1 ใช้สอบถามกลุ่มตัวอย่างเรื่องประสบการณ์ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม
2. แบบ สอญ.2-1 ใช้สอบถามผู้ถูกระงับโทษที่ 1 ชีวิตและร่างกาย
3. แบบ สอญ.2-2 ใช้สอบถามผู้ถูกระงับโทษที่ 2 ทรัพย์สินของตนเอง/ครอบครัว
4. แบบ สอญ.2-3 ใช้สอบถามผู้ถูกระงับโทษที่ 3 ถูกระงับทางเพศ
5. แบบ สอญ.2-4 ใช้สอบถามผู้ถูกระงับโทษที่ 4 การแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว

มาเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาการแบบสอบถามอีกครั้ง จากผลการประชุมสรุปการพัฒนา ระหว่างคณะผู้วิจัยกับสำนักงานกิจการยุติธรรมพบว่า มีเพียงรายละเอียดภายในข้อคำถามของแบบสอบถามแต่ละชุดย่อยเท่านั้น ที่เห็นควรมีการปรับปรุงแก้ไขหรือตัดออก ดังนั้นการเก็บข้อมูลในโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในครั้งนี้ จึงคงไว้ซึ่งแบบสอบถามย่อยดังที่มีการพัฒนาในโครงการศึกษาทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2557 แต่มีการเปลี่ยนชื่อกลุ่มย่อยของแบบ สอญ.2 ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นได้แก่

1. แบบ สอญ.2-1 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย
2. แบบ สอญ.2-2 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
3. แบบ สอญ.2-4 ความผิดเกี่ยวกับเพศ
4. แบบ สอญ.2-5 ความผิดเกี่ยวกับการถูกละเมิดแอบอ้างใช้ข้อมูล

และได้มีการเพิ่มลำดับของกลุ่มตัวอย่างและลำดับสมาชิกในครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่างไว้เพื่อความสะดวกในการจัดเก็บร่วมกับแบบ สอญ.1 ดังตัวอย่างดังต่อไปนี้

ภาพที่ 3.3 ตัวอย่างแบบ สอญ.2-4 ความผิดเกี่ยวกับการถูกลอกวงแอบอ้างใช้ข้อมูล

ครีวเรือนลำดับที่.....
 สมาชิกในครัวเรือนลำดับที่.....

สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม
ดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ.2559

การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์นโยบาย และแนวทางการแก้ปัญหาพร้อมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ จะรายงานผลโดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และจะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบเป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย

คำชี้แจง: ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2559 ถึง 31 ธันวาคม 2559) จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “การถูกลอกวงแอบอ้างใช้ข้อมูล”

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือนี้อย่างสูงและขอแสดงความยินดี
 ณ โอกาสนี้

แบบ สอญ.2-4 ความผิดเกี่ยวกับการถูกลอกวงแอบอ้างใช้ข้อมูล

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

1.1 เพศ (1) ชาย (2) หญิง

1.2 อายุ ปี

1.3 สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุ “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)

1) ในประเทศ

(1) กรุงเทพมหานคร (2) จังหวัดอื่นๆ (ระบุ).....

เขต..... อำเภอ.....

แขวง..... ตำบล.....

สถานีตำรวจนครบาล..... อบต./ท.ตำบล/ท.เมือง/ท.นคร.....

2) ต่างประเทศ (ระบุ).....

- กรณีผู้กระทำผิดลอบลวงซึ่งหน้า ให้ระบุโดยใช้สถานที่เกิดเหตุ
- กรณีไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัดเนื่องจากเป็นการลอบลวงโดยผู้กระทำผิดไม่ได้กระทำการซึ่งหน้า ให้ระบุสถานที่ที่รับทราบว่ามีกรลอบลวงครั้งแรกเป็นสถานที่เกิดเหตุ เช่น
 - กรณีผู้กระทำผิดลอบลวงทางจดหมาย ให้ใช้สถานที่รับจดหมาย
 - กรณีผู้กระทำผิดลอบลวงทางอินเทอร์เน็ต ให้ใช้สถานที่ที่เปิดใช้อินเทอร์เน็ต
 - กรณีแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวให้ระบุสถานที่ซึ่งมีการนำข้อมูลไปใช้
 - กรณีแอบอ้างใช้ข้อมูลเอกสารราชการ เช่น บัตรประจำตัวประชาชน ให้ระบุสถานที่ซึ่งมีการนำข้อมูลไปใช้ เช่น สำนักงานเขต สำนักงานที่ดิน ธนาคาร
 - กรณีแอบอ้างใช้ข้อมูลบัตรเครดิตไปซื้อสินค้า/บริการ ให้ระบุสถานที่ที่ขายสินค้า/บริการ

นอกจากนั้นคณะผู้วิจัยและสำนักงานกิจการยุติธรรมได้มีความเห็นร่วมกันให้เพิ่มแบบ สอญ. 2-5 ความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่ขึ้นซึ่งได้นำเอาความสำคัญของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) มาทำการพัฒนา โดยเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ได้นำมาสู่การทดลองเก็บข้อมูลในครั้งนี้นั้นมีที่มาดังต่อไปนี้

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนหรือที่ภาษาอังกฤษใช้คำว่า Sustainable Development Goals (SDGs) หรือ Global Goals เริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่เดือนมกราคม ค.ศ. 2016 (United Nations Development Programme, 2017b) โดยเป็นโครงการที่ดำเนินการต่อเนื่องมาจากเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ หรือที่ภาษาอังกฤษใช้คำว่า Millennium Development Goals (MDGs) ซึ่งสิ้นสุด

ลงในปี ค.ศ. 2015 เป้าหมายดังกล่าวเริ่มขึ้นเมื่อที่ประชุม Millennium Summit ได้มีการประชุมกันเมื่อเดือนกันยายน ค.ศ. 2000 ที่องค์การสหประชาชาติ สำนักงานใหญ่ เมืองนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ในที่ประชุมนี้ผู้นำจากประเทศต่างๆ ได้ประกาศรับรอง United Nations Millennium Declaration ซึ่งเป็นการตกลงร่วมกันระหว่างนานาชาติในการลดความยากจนลงและได้มีการประกาศเป้าหมายหลัก 8 ข้อที่จะต้องทำให้บรรลุในปี ค.ศ. 2015 ซึ่งเป้าหมายทั้ง 8 ข้อนี้ประกอบไปด้วย

1. ขจัดความยากจนและความหิวโหย
2. ให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา
3. ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศและบทบาทของสตรี
4. ลดอัตราการตายของเด็ก
5. พัฒนาสุขภาพของสตรีมีครรภ์
6. ต่อสู้กับโรคเอดส์ มาลาเรีย และโรคสำคัญอื่นๆ
7. รักษาและจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
8. ส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในประชาคมโลก

(United Nations Development Programme, 2017a)

ภาพที่ 3.4 สัญลักษณ์ของเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ 8 เป้าหมาย
ที่ใช้โดยองค์การสหประชาชาติ

ที่มา: United Nations Development Programme, 2017a

ถึงแม้ว่าเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ จะมีทั้งคนที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยว่าประสบความสำเร็จ แต่ทางองค์การสหประชาชาติก็ได้ริเริ่มการกำหนดวาระการพัฒนาภายหลังปี ค.ศ. 2015 ในการประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ (United Nations General Assembly) ปี ค.ศ. 2010 เพื่อกระตุ้นให้ประเทศต่างๆพัฒนาประเทศเพื่อขจัดความยากจน ความหิวโหย ส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและความเท่าเทียมกัน ส่งเสริมเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ดูแลสิ่งแวดล้อม และพร้อมรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ โดยยึดถือหลักสำคัญว่า “No one left behind” (United Nations, 2016) ประเด็นสำคัญในการกำหนดวาระการพัฒนาภายหลังปี ค.ศ. 2015 คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ SDGs ที่จะมุ่งเน้นไปที่การเปลี่ยนแปลงโลกเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนในปี ค.ศ. 2030 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนประกอบไปด้วย 17 เป้าหมายดังต่อไปนี้

1. ขจัดความยากจน	2. ขจัดความหิวโหย
3. การมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี	4. การศึกษาที่เท่าเทียมกัน
5. ความเท่าเทียมกันทางเพศ	6. การจัดการน้ำและสุขาภิบาล
7. พลังงานสะอาดที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้	
8. การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ	
9. อุตสาหกรรม นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐาน	
10. ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม	
11. เมืองและถิ่นฐานมนุษย์อย่างยั่งยืน	
12. แผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน	
13. การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	
14. การใช้ประโยชน์จากมหาสมุทรและทรัพยากรทางทะเล	
15. การใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศทางบก	
16. สังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก	
17. ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	

(United Nations Development Programme, 2017b)

ภาพที่ 3.5 สัญลักษณ์ของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 เป้าหมายที่ใช้โดยองค์การสหประชาชาติ

ที่มา: United Nations Development Programme, 2017b

ในแบบสอบถามข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ.2559 ได้มีการเพิ่มเติมประเภทความผิดที่มีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนอันมีความเกี่ยวข้องกับการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมโดยความผิดใดที่ตกหล่นจากแบบ สอญ.2-1 ถึง สอญ.2-4 นั้น ได้ถูกนำไปรวมไว้ที่แบบสอบถามที่ถูกพัฒนาขึ้นใหม่คือแบบ สอญ.2-5 ความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่ ประกอบไปด้วยความผิดเกี่ยวกับการ ถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่รัฐ, การตกเป็นเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม และการถูกเลือกปฏิบัติโดยมิชอบ อันเนื่องมาจาก เพศ ความพิการ ศาสนา และเชื้อชาติ เป็นต้น

บทที่ 4

ระเบียบวิธีวิจัย

โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Surveys) ปี พ.ศ. 2559 คณะผู้วิจัยมีขั้นตอนในการศึกษาวิจัยดังนี้

- 4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.4 การนำเสนอข้อมูล
- 4.5 แผนการดำเนินงาน

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการสำรวจครั้งนี้ ได้แก่ บุคคลซึ่งประกอบด้วยผู้มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป และตั้งอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของส่วนป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม สำนักงานตรวจแห่งชาติ ทั้ง 11 หน่วยงาน ครอบคลุมทั่วทั้งประเทศไทย ได้แก่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1-9 และ ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจชายแดนภาคใต้ คำนวณขนาดตัวอย่างจากสูตรหาขนาดตัวอย่างเมื่อไม่ทราบค่าที่แน่ชัดของประชากร (Cochran, 1977) โดยมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$n = \frac{z^2 \sigma^2}{e^2}$$

เมื่อ	n	คือ	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ
	σ	คือ	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวอย่าง
	e	คือ	ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมให้เกิดขึ้นได้
	Z	คือ	ค่า Z ที่ระดับความเชื่อมั่นหรือระดับนัยสำคัญ
แทนค่า	n	=	$(1.96)^2 (0.50)/(0.07)^2$
		=	392

จำนวนขนาดตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ปรับเพิ่มเป็น 400 ตัวอย่างต่อกองบัญชาการซึ่งเมื่อรวมทั่วทั้งประเทศแล้วจำนวนตัวอย่างจะเท่ากับ 4,400 ตัวอย่าง นอกจากนั้นเมื่อประกอบกับการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มที่เป็นระบบ (Systematic Sampling) แล้วจะส่งผลให้ข้อมูลมีความอคติน้อยลงและการศึกษามีความเป็นวัตถุวิสัย (Objective) มากขึ้น (Leedy and Ormrod, 2013; McNabb, 2004; Robson, 2011)

โดยการสุ่มครั้งนี้จะมีการสุ่มจังหวัดในเขตพื้นที่จำนวน 2 จังหวัด แต่ละจังหวัดสุ่มซ้ำเพื่อให้ได้อำเภอตัวอย่าง 2 อำเภอ อำเภอละ 2 หน่วยการปกครองท้องถิ่น โดยให้เป็นเขตเทศบาลนครหรือเทศบาลเมืองเป็นตัวแทนพื้นที่เมืองจำนวน 1 แห่งและให้เป็นเขตเทศบาลตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นตัวแทนพื้นที่ชนบทจำนวน 1 แห่ง และสุดท้ายให้สำรวจหมู่ที่ 1 หรือหน่วยการปกครองที่ใกล้เคียงที่สุดซึ่งอยู่ในตำบลนั้น ๆ โดยสุ่มจากจำนวนบ้านทั้งหมดในหมู่ ตัวอย่างเช่น จำนวนบ้านทั้งหมดเท่ากับ 200 และ 200/50 เท่ากับ 4 ดังนั้น ใน 4 คริวเรือนจะมี 1 คริวเรือนเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพราะฉะนั้นจะได้ตัวอย่างคริวเรือน หมู่ละ 50 ตัวอย่าง ทั้งนี้การกำหนดให้หมู่ที่ 1 เป็นกลุ่มตัวอย่างเนื่องจากทางผู้วิจัยมองเห็นปัญหาว่าในบางพื้นที่หากใช้การสุ่มหมู่บ้านอีกครั้ง อาจได้หมู่บ้านที่มีจำนวนคริวเรือนไม่ถึง 50 คริวเรือนหรืออาจจะมีคริวเรือนที่มีผู้อยู่อาศัยจริงรวมแล้วไม่ถึง 50 คริวเรือนก็เป็นได้ ดังนั้นการกำหนดให้หมู่ที่ 1 หรือหน่วยการปกครองอื่นที่ขึ้นเป็นอันดับแรกเป็นกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากหมู่ 1 โดยมากแล้วจะเป็นหมู่บ้านที่เกิดขึ้นเป็นอันดับแรกหรือมีขนาดใหญ่ที่สุดในตำบลนั้นส่งผลให้มีขนาดของประชากรที่ค่อนข้างใหญ่ การกำหนดหมู่ดังกล่าวจึงสามารถหลีกเลี่ยงปัญหาข้างต้นได้ (รายละเอียดผลการสุ่มตัวอย่างตามตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 พื้นที่และตำแหน่งที่พักอาศัยของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนป้องกันและ ปราบปรามอาชญากรรม	พื้นที่รับผิดชอบ	กองบังคับการ	อำเภอ/เขต	สถานี
กองบัญชาการ ตำรวจนครบาล	กรุงเทพมหานคร	ตำรวจนครบาล 2		สน.ดอนเมือง, สน.พหลโยธิน
		ตำรวจนครบาล 4		สน.โชคชัย, สน.หัวหมาก
		ตำรวจนครบาล 6		สน.พระราชวัง, สน.ปทุมวัน
		ตำรวจนครบาล 8		สน.ราชวัชรบุรณะ, สน.บางมด
กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 1	ชัยนาท, นนทบุรี, ปทุมธานี, พระนครศรีอยุธยา, ลพบุรี, สมุทรปราการ, สระบุรี, สิงห์บุรี, อ่างทอง	ตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี	อ.เมืองปทุมธานี อ.ลำลูกกา	ทม.ปทุมธานี, อบต.บ้านฉาง ทต.ลำสามแก้ว, อบต.บึงทองหลาง
		ตำรวจภูธรจังหวัดสระบุรี	อ.เมืองสระบุรี อ.พระพุทธบาท	ทม.สระบุรี, อบต.ดาวเรือง ทม.พระพุทธบาท, อบต.เขาวง
กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 2	จันทบุรี, ฉะเชิงเทรา, ชลบุรี, ตราด, นครนายก, ปราจีนบุรี, ระยอง, สระแก้ว	ตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี	อ.เมืองชลบุรี อ.บางละมุง	ทม.ชลบุรี, ทต.บางทราย ทม.หนองปรือ, ทต.บางละมุง
		ตำรวจภูธรจังหวัดระยอง	อ.เมืองระยอง อ.บ้านฉาง	ทม.ระยอง, ทต.เนินพระ ทม.บ้านฉาง, อบต.สำนักท้อน

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ส่วนป้องกันและ ปราบปรามอาชญากรรม	พื้นที่รับผิดชอบ	กองบังคับการ	อำเภอ/เขต	สถานี
กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 3	ชัยภูมิ, นครราชสีมา, บุรีรัมย์, ยโสธร, ศรีสะเกษ, สุรินทร์, อำนาจเจริญ, อุบลราชธานี	ตำรวจภูธรจังหวัด นครราชสีมา	อ.เมืองนครราชสีมา อ.ปากช่อง	ทน.นครราชสีมา, อบต.จอหอ ทม.ปากช่อง, อบต.จันทึก
		ตำรวจภูธรจังหวัดศรีสะเกษ	อ.เมืองศรีสะเกษ อ.กันทรลักษณ์	ทม.ศรีสะเกษ, อบต.คูซอด ทม.กันทรลักษณ์, อบต.บึงมะลู
กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 4	กาฬสินธุ์, ขอนแก่น, นครพนม, มหาสารคาม, มุกดาหาร, ร้อยเอ็ด, สกลนคร, หนองคาย, หนองบัวลำภู, อุดรธานี, เลย	ตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น	อ.เมืองขอนแก่น อ.พล	ทน.ขอนแก่น, อบต.โคกสี ทม.พล, อบต.โจดหนองแก
		ตำรวจภูธรจังหวัดหนองคาย	อ.เมืองหนองคาย อ.ท่าบ่อ	ทม.หนองคาย, อบต.หินโงม ทม.ท่าบ่อ, อบต.โคกคอน
กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 5	น่าน, พะเยา, ลำปาง, ลำพูน, เชียงราย, เชียงใหม่, แพร่, แม่ฮ่องสอน	ตำรวจภูธรจังหวัดพะเยา	อ.เมืองพะเยา อ.ดอกคำใต้	ทม.พะเยา, อบต.แม่ณาเรือ ทม.ดอกคำใต้, อบต.บ้านปินทน.
		ตำรวจภูธรจังหวัด เชียงใหม่	อ.เมืองเชียงใหม่ อ.แม่แตง	เชียงใหม่, อบต.ช้างเผือก ทม.แม่แตง, อบต.สบเปิง

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ส่วนป้องกันและ ปราบปรามอาชญากรรม	พื้นที่รับผิดชอบ	กองบังคับการ	อำเภอ/เขต	สถานี
กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 6	กำแพงเพชร, ตาก, นครสวรรค์, พิจิตร, พิษณุโลก, สุโขทัย, อุตรดิตถ์, อุทัยธานี, เพชรบูรณ์	ตำรวจภูธรจังหวัดพิจิตร	อ.เมืองพิจิตร อ.บางมูลนาก	ทม.พิจิตร, อบต.ไผ่ขวาง ทม.บางมูลนาก, อบต.วังสำโรง
		ตำรวจภูธรจังหวัดสุโขทัย	อ.เมืองสุโขทัย อ.ศรีสัชชนาลัย	ทม.สุโขทัยธานี, อบต.ปากแคว ทม.ศรีสัชชนาลัย, อบต.ป่าจั่ว
กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 7	กาญจนบุรี, นครปฐม, ประจวบคีรีขันธ์, ราชบุรี, สมุทรสงคราม, สมุทรสาคร, สุพรรณบุรี, เพชรบุรี	ตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี	อ.เมืองกาญจนบุรี อ.ท่าม่วง	ทม.กาญจนบุรี, อบต.วังด้ง ทม.ท่าเรือพระแท่น, อบต.พงดึก
		ตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบุรี	อ.เมืองเพชรบุรี อ.ชะอำ	ทม.เพชรบุรี, อบต.บางจาน ทม.ชะอำ, อบต.หนองศาลา
กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 8	กระบี่, ชุมพร, นครศรีธรรมราช, พังงา, ภูเก็ต, ระนอง, สุราษฎร์ ธานี	ตำรวจภูธรจังหวัดพังงา	อ.เมืองพังงา อ.ตะกั่วป่า	ทม.พังงา, อบต.นบปรัง ทม.ตะกั่วป่า, อบต.บางไทร
		ตำรวจภูธรจังหวัด นครศรีธรรมราช	อ.เมืองนครศรีธรรมราช อ.ทุ่งสง	ทม.นครศรีธรรมราช, อบต.นาทราย ทม.ทุ่งสง, อบต.หนองหงส์

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ส่วนป้องกันและ ปราบปรามอาชญากรรม	พื้นที่รับผิดชอบ	กองบังคับการ	อำเภอ/เขต	สถานี
กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 9	ตรัง, พัทลุง, สงขลา, สตูล	ตำรวจภูธรจังหวัดตรัง	อ.เมืองตรัง อ.กันตัง	ทน.ตรัง, อบต.นาพละ ทม.กันตัง, อบต.ควนธานี
		ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา	อ.เมืองสงขลา อ.หาดใหญ่	ทน.สงขลา, อบต.ทุ่งหวัง ทน.หาดใหญ่, อบต.อู่ตะเภา
ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจ จังหวัดชายแดนภาคใต้	ยะลา, ปัตตานี, นราธิวาส, สงขลา (เฉพาะ อำเภอสะบ้าย้อย, อำเภอนาทวี, อำเภอเทพา และ อำเภอจะนะ)	ตำรวจภูธรจังหวัดยะลา	อ.เมืองยะลา อ.เบตง	ทน.ยะลา, อบต.ลีดล ทม.เบตง, อบต.ยะรม
		ตำรวจภูธรจังหวัดนราธิวาส	อ.เมืองนราธิวาส อ.สุไหงโกลก	ทม.นราธิวาส, อบต.ลำภู ทม.สุไหงโกลก, อบต.มูโนะ

จากตารางที่ 4.1 คณะผู้วิจัยทำการสำรวจข้อมูลทั้งสิ้น 4,400 ตัวอย่าง ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1.1 กองบัญชาการตำรวจนครบาล

สุ่มตัวอย่างได้ 4 กองบังคับการ จากทั้งหมด 9 กองบังคับการ จากนั้นคณะผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างสุ่มสถานีตำรวจจากระดับกองบังคับการ กองบังคับการละ 2 สถานีตำรวจ และแต่ละสถานีตำรวจ คณะผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างสถานีละ 50 ตัวอย่าง รวมเก็บข้อมูลจากกองบัญชาการตำรวจนครบาลทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง

4.1.2 กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1-9 และศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้

คณะผู้วิจัยได้ทำการสุ่มสุ่มกองบัญชาการ/ศูนย์ปฏิบัติการละ 2 จังหวัด จังหวัดละ 2 อำเภอ อำเภอละ 2 หน่วยการปกครองท้องถิ่นระดับตำบล จำแนกเป็นเขตเทศบาลนครหรือเทศบาลเมือง (พื้นที่เมือง) 1 แห่ง และเขตเทศบาลตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล (พื้นที่ชนบท) อีก 1 แห่ง จากนั้นคณะผู้วิจัยได้ทำการสุ่มหมู่บ้านอีกครั้งโดยทำการสุ่มแห่งละ 1 หมู่บ้าน และทำการเก็บข้อมูลหมู่บ้านละ 50 ตัวอย่าง รวมเก็บข้อมูลจาก กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1-9 และศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ทั้งสิ้น 4,000 ตัวอย่าง

4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่

- 1) การเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ.2559 โดยส่งผู้รับผิดชอบ (รายชื่อปรากฏตาม ตารางที่ 3.2) ออกไปสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับการประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆ ในรอบปี พ.ศ.2559 (1 มกราคม - 31 ธันวาคม พ.ศ.2559) โดยดำเนินการพร้อมกันทุกพื้นที่ทั่วประเทศ ระหว่างวันที่ 2-31 มกราคม พ.ศ.2560
- 2) การทดลองใช้วิธีการสำรวจข้อมูลทางโทรศัพท์ (Computer-Assisted Telephone Interview: CATI) โดยมอบหมายให้ผู้รับผิดชอบโทรศัพท์ไปสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดิม เกี่ยวกับการประสบเหตุอาชญากรรมประเภทต่างๆ ซ้ำ ในรอบ 3 เดือน (1 มกราคม - 31 มีนาคม พ.ศ.2560) โดยดำเนินการพร้อมกันทุกพื้นที่ทั่วประเทศ ระหว่างวันที่ 1-30 พฤษภาคม พ.ศ.2560

ภาพที่ 4.1 การลงพื้นที่เก็บข้อมูลของกองบัญชาการตำรวจนครบาล

ภาพที่ 4.2 การลงพื้นที่เก็บข้อมูลของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1

ภาพที่ 4.3 การลงพื้นที่เก็บข้อมูลของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4

ภาพที่ 4.4 การลงพื้นที่เก็บข้อมูลของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5

ภาพที่ 4.5 การลงพื้นที่เก็บข้อมูลของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6

ภาพที่ 4.6 การลงพื้นที่เก็บข้อมูลของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7

ภาพที่ 4.7 การลงพื้นที่เก็บข้อมูลของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9

ภาพที่ 4.8 การลงพื้นที่เก็บข้อมูลของศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้

ตารางที่ 4.2 รายชื่อผู้รับผิดชอบเก็บรวบรวมข้อมูล

ส่วนป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม	ผู้รับผิดชอบ
กองบัญชาการตำรวจนครบาล	อาจารย์ นवलักษณ์ แสงเพิ่ม และ นายวิวัฒน์ แสงเพิ่ม
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร และ อาจารย์ ดร.อายุุทธ เนติธนากุล
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2	อาจารย์ ปริญญา สิริอิตตะกุล และ นาย ภาณุพงศ์ แก้วด้วง
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วันวิชาติ บุญโปร่ง และ อาจารย์ ศิวพล ละอองสกุล
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4	อาจารย์ ณ์ฐพงษ์ ราชมี และ นาย ชัชรินทร์ ชัยดี
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5	นางสาว อมรัตน์ โชติเกษมมงคล และ นางสาว เปล่งศรี ตองอ่อน
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6	อาจารย์ ดร.อรุณี กาศยานนท์ และ อาจารย์ กฤติมา อินทะกุล
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7	นายอรรถสิทธิ์ เรืองศิลป์ อาจารย์ กิตติศักดิ์ เจริญสิทธิประเสริฐ และ อาจารย์ ชนุดร์ นาคทรานันท์
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8	อาจารย์ ดร.ศศิภัทรา ศิริวาโท
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9	อาจารย์ ดร.ศุภกร ปุญญฤทธิ์
ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้	ร้อยตำรวจเอก ดร.จอมเดช ตรีเมฆ

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้รับผิดชอบเก็บรวบรวมข้อมูลในแต่ละพื้นที่ เป็นผู้ทำหน้าที่บรรณาธิกร ลงรหัส และบันทึกข้อมูลด้วยชุดโปรแกรมสถิติเพื่อสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences: SPSS) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.6 นิยามศัพท์

อาชญากรรม หมายถึง การกระทำที่ผิดกฎหมายอาญาซึ่งก่อให้เกิดความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน โดยผู้กระทำจะต้องรับโทษตามกฎหมาย

เหยื่ออาชญากรรม หมายถึง ผู้ประสบผลร้ายหรือความเสียหาย ทั้งด้านชีวิต ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สิน อันเนื่องมาจากการกระทำที่เป็นการละเมิดต่อกฎหมาย

การสำรวจสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) หมายถึง การจัดเก็บข้อมูลคดีอาญาซึ่งจัดเก็บโดยมุ่งเน้นจัดเก็บข้อมูลจากมุมมองของเหยื่ออาชญากรรมซึ่งทำให้ได้รับข้อมูลในมุมมองที่ต่างจากข้อมูลที่รายงานอย่างเป็นทางการ รวมทั้งข้อมูลที่ไม่ได้มีการรายงานให้หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบ

การสำรวจสถิติอาชญากรรมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ (Police Crime Record) หมายถึง การจัดเก็บข้อมูลคดีอาญาซึ่งจัดเก็บโดยพนักงานสอบสวนเจ้าของคดี มุ่งเน้นจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด, ลักษณะของเหตุ และพฤติการณ์แห่งคดีเป็นหลัก

เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals) หมายถึง เป้าหมายที่กำหนดโดยองค์การสหประชาชาติเพื่อให้ชาติสมาชิกลดความยากจน, ลดอัตราการเสียชีวิตวัยเด็ก, เพิ่มอัตราการเข้าเรียนขั้นปฐมวัย, ต่อสู้กับโรคสำคัญ และตระหนักถึงการรักษาสีงแวดล้อม ฯลฯ โดยเริ่มในปีค.ศ. 2000 ถึงปีค.ศ. 2015

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) หมายถึง เป้าหมายที่กำหนดโดยองค์การสหประชาชาติเพื่อให้ชาติสมาชิกมุ่งพัฒนาประเทศเพื่อขจัดความยากจน, ความหิวโหย, ส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและความเท่าเทียมกัน, เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม, ดูแลสิ่งแวดล้อม และพร้อมรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ โดยเริ่มในปีค.ศ. 2015 ถึงปีค.ศ. 2030

การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) หมายถึง การรวบรวมและศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งต้องสร้างความเข้าใจรายละเอียดของปัญหาจากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาทางแก้ปัญหา, กำหนดนโยบาย, วางแผนโครงการ, ประเมินผล หรือวิจัยต่อยอด

การสุ่มตัวอย่างแบบมีชั้นภูมิ (Stratified One Stage Sampling) หมายถึง แผนการเลือกตัวอย่างจากประชากรที่มีการแบ่งออกเป็นชั้นภูมิ (Stratum) แล้วเลือกตัวแทนของประชากรในแต่ละชั้นภูมิขึ้นมาตามขนาดตัวอย่างที่กำหนดเพื่อเป็นตัวอย่างในการสำรวจ

การสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic Sampling) หมายถึง การสุ่มตัวอย่างโดยมีรายชื่อของทุกหน่วยประชากรมาเรียงเป็นระบบตามบัญชีเรียกชื่อ การสุ่มจะแบ่งประชากรออกเป็นช่วง ๆ ที่เท่ากัน

โดยอาจใช้ช่วงจากสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างและประชากร จากนั้นจึงสุ่มประชากรหน่วยแรกตามด้วยส่วน
หน่วยต่อไปนับจากช่วงสัดส่วนที่คำนวณไว้

แผนที่อาชญากรรม (Crime map) หมายถึง กระบวนการหรือระบบการจัดการข้อมูลสารสนเทศ
ทางภูมิศาสตร์มาทำการวิเคราะห์เชิงพื้นที่สำหรับการแก้ปัญหาอาชญากรรมหรือปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกัน

บทที่ 5

ผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน

โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Surveys) ปี พ.ศ. 2559 มีผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนดังต่อไปนี้

- 5.1 ข้อมูลทั่วไปของประชาชน
- 5.2 ข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของกลุ่มตัวอย่าง
- 5.3 การรับรู้ภัยอาชญากรรมในชุมชน
- 5.4 การเปรียบเทียบภาพรวมปัญหาอาชญากรรมในชุมชนเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า (ปี 2558)
- 5.5 ผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

5.1 ข้อมูลทั่วไปของประชาชน

ตารางที่ 5.1 ข้อมูลเกี่ยวกับการแจกแจงนับและพื้นที่สุ่มตัวอย่าง

ลำดับที่	จังหวัด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	กองบัญชาการตำรวจนครบาล	400	9.10
2	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1	400	9.10
3	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2	400	9.10
4	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3	400	9.10
5	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4	400	9.10
6	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5	400	9.10
7	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6	400	9.10
8	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7	400	9.10
9	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8	400	9.10
10	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9	400	9.10
11	ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้	400	9.10
รวมทั้งสิ้น		4,400	100.00

ตารางที่ 5.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเขตปกครอง

ลำดับที่	เขตการปกครอง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เขตกรุงเทพมหานคร	400	9.09
2	เทศบาลเมือง/นคร	1,950	44.32
3	เทศบาลตำบล	350	7.95
4	องค์การบริหารส่วนตำบล	1,700	38.64
รวมทั้งสิ้น		4,400	100.00

ตารางที่ 5.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่อาศัยห่าง พ.ศ.2559 มากกว่า 6 เดือนขึ้นไป

ลำดับที่	จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	1 คน	514	11.68
2	2 คน	1,039	23.62
3	3 คน	1,068	24.27
4	4 คน	915	20.80
5	5 คน	466	10.59
6	6 คน	224	5.09
7	7 คน	80	1.82
8	8 คน	49	1.11
9	9 คน	12	0.27
10	10 คน	33	0.75
รวมทั้งสิ้น		4,400	100.00

หมายเหตุ

มัธยฐาน (Median) = 3 คน

ฐานนิยม (Mode) = 3 คน

ต่ำสุด (Minimum) = 1

สูงสุด (Maximum) = 10

จำนวนเฉลี่ย (Mean) = 3.3 คน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.65 คน

ตารางที่ 5.4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามเพศ

ลำดับที่	เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ชาย	1,968	44.73
2	หญิง	2,432	52.27
รวมทั้งสิ้น		4,400	100.00

ตารางที่ 5.5 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามช่วงอายุ

ลำดับที่	อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	10 – 19	72	1.64
2	20 – 29	443	10.07
3	30 – 39	768	17.45
4	40 – 49	989	22.48
5	50 – 59	983	22.34
6	60 ปีขึ้นไป	1,145	26.02
รวมทั้งสิ้น		4,400	100.00

จากตารางที่ 5.1 – 5.5 พบว่า ประชาชนที่สู่มตัวอย่างมีจำนวน 4,400 คน จากกองบัญชาการตำรวจนครบาล ร้อยละ 9.10 กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1 ร้อยละ 9.10 กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2 ร้อยละ 9.10 กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3 ร้อยละ 9.10 กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4 ร้อยละ 9.10 กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5 ร้อยละ 9.10 กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6 ร้อยละ 9.10 กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 ร้อยละ 9.10 กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8 ร้อยละ 9.10 กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9 ร้อยละ 9.10 และศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ร้อยละ 9.10

จากเขตเทศบาลเมือง/นครมากที่สุด ร้อยละ 44.32 รองลงมาองค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 38.64 เขตกรุงเทพมหานคร 9.09 และเทศบาลตำบล ร้อยละ 7.95 ตามลำดับ

จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่อยู่อาศัยห่าง พ.ศ.2559 มากกว่า 6 เดือนขึ้นไป จำนวน 3 คน มากที่สุด ร้อยละ 24.27 รองลงมา จำนวน 2 คน ร้อยละ 23.61 และจำนวน 4 คน ร้อยละ 20.80 ตามลำดับ

เป็นเพศหญิงมากที่สุด ร้อยละ 52.27 และเพศชาย ร้อยละ 44.73 ตามลำดับ

ช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่าง มีอายุ 60 ปีขึ้นไป มากที่สุด ร้อยละ 26.02 รองลงมา อยู่ระหว่าง 40 – 49 ปี ร้อยละ 22.48 และอยู่ระหว่าง 50 – 59 ปี ร้อยละ 22.34 ตามลำดับ

5.2 ข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 5.6 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามการเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี 2559

ลำดับที่	การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เคย	132	3.00
2	ไม่เคย	4,268	97.00
รวมทั้งสิ้น		4,400	100.00

ตารางที่ 5.7 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จำแนกตามกลุ่มคดีที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี 2559

ลำดับที่	กลุ่มคดีอาชญากรรม	การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (คน)		
		เคย	ไม่เคย	รวมทั้งสิ้น
1	ประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	12 (0.27)	4,388 (99.73)	4,400 (100.00)
2	ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	90 (2.05)	4,310 (97.95)	4,400 (100.00)
3	กระทำทางเพศ	2 (0.04)	4,398 (99.96)	4,400 (100.00)
4	ถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	22 (0.50)	4,378 (99.50)	4,400 (100.00)
5	อาชญากรรมรูปแบบใหม่	6 (0.14)	4,394 (99.86)	4,400 (100.00)
รวมทั้งสิ้น		132 (3.00)	3,268 (97.00)	4,400 (100.00)

ตารางที่ 5.8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี 2559

ลำดับที่	จำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	1 ครั้ง	115	87.12
2	2 ครั้ง	6	4.55
3	3 ครั้ง	6	4.55
4	4 ครั้ง	4	3.03
5	5 ครั้ง	0	0.00
6	มากกว่า 5 ครั้ง	1	0.75
รวมทั้งสิ้น		132	100.00

ตารางที่ 5.9 จำนวนและร้อยละของจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จำแนกตามกลุ่มคดีที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี 2559

ลำดับที่	กลุ่มคดีอาชญากรรม	การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	
		จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1	ประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	12	6.90
2	ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	127	72.99
3	กระทำทางเพศ	2	1.15
4	ถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	26	14.94
5	อาชญากรรมรูปแบบใหม่	7	4.02
รวมทั้งสิ้น		174	100.00

ตารางที่ 5.10 จำนวนและร้อยละของจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จำแนกตามคดีประทุษร้าย
ต่อชีวิตร่างกายในรอบปี 2559

คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	
	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1. ถูกฆ่า/ถูกพยายามฆ่า	1	8.33
2. ถูกทำร้าย หรือพยายามทำร้ายร่างกาย	11	91.67
3. ถูกคุกคาม ลอบติดตาม ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือจะฆ่า	-	-
4. กักขังหน่วงเหนี่ยว	-	-
5. ถูกลักพาตัว	-	-
รวมทั้งสิ้น	12	100.00

ตารางที่ 5.11 จำนวนและร้อยละของจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จำแนกตามคดีประทุษร้าย
ต่อทรัพย์สินในรอบปี 2559

คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี 2559	
	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1. ถูกปล้น จี้ ชิงทรัพย์	20	15.75
2. ถูกชิงทรัพย์	7	5.51
3. ถูกปล้นกระเป๋าสตางค์	3	2.36
4. ถูกขโมยหรือพยายามขโมยพาหนะ รวมถึงทรัพย์สินในพาหนะ	9	7.09
5. ถูกขโมยหรือพยายามขโมยเครื่องใช้หรือเครื่องมือการเกษตร	3	2.36
6. ถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศัย	72	56.70
7. ถูกขโมยทรัพย์สินหรือพยายามขโมยทรัพย์สินโดยวิธีอื่นๆ	11	8.66
8. ถูกริดเอาทรัพย์สิน (ถูกข่มขู่ว่าจะเปิดเผยข้อมูลความลับที่จะทำให้เสียหาย/อับอายเพื่อแลกเอาทรัพย์สิน เช่น แบล็กเมลล์ จะเผยแพร่ภาพลับ/คลิปลับ เป็นต้น)	-	-
9. ถูกกรรโชกทรัพย์ (ขู่เช็ญว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต/ร่างกายทรัพย์สิน เพื่อแลกกับการเอาทรัพย์สิน)	-	-
10. ทำให้เสียทรัพย์สิน (เช่น ทำลายทรัพย์สิน ยานพาหนะ)	2	1.57
11. ถูกบุกรุกทรัพย์สิน เช่น บ้าน ที่ดิน	-	-
รวมทั้งสิ้น	127	100.00

ตารางที่ 5.12 จำนวนและร้อยละของจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จำแนกตามคดีกระทำทางเพศในรอบปี 2559

คดีกระทำทางเพศ	การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี 2559	
	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1. ถูกข่มขืนหรือพยายามจะข่มขืนกระทำชำเรา	-	-
2. ถูกกระทำอนาจาร หรือถูกลวนลามทางเพศ	-	-
3. ถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศ	2	100
รวมทั้งสิ้น	2	100.00

ตารางที่ 5.13 จำนวนและร้อยละของจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จำแนกตามคดีถูกล่วงละเมิดหรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัวในรอบปี 2559

คดีถูกล่วงละเมิด หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	การเคยตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรม	
	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1. แอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	4	15.38
2. ถูกหลอกลวงแชร์ลูกโซ่	4	15.38
3. ถูกหลอกลวงจัดหางานหรือให้ไปทำงานในประเทศ หรือต่างประเทศ	-	-
4. ถูกหลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารคนร้าย	3	11.54
5. ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้าย โดยมีการแสดงเอกสารเท็จให้หลงเชื่อ	5	19.23
6. ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้ายด้วยวิธีการอื่นๆ	10	38.47
รวมทั้งสิ้น	26	100.00

ตารางที่ 5.14 จำนวนและร้อยละของจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จำแนกตามคดีอาชญากรรม
รูปแบบใหม่ในรอบปี 2559

คดีอาชญากรรมรูปแบบใหม่	การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี 2559	
	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1. ถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ	-	-
2. ตกเป็นเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม เช่น ถูกคุกคามหรือไม่ได้รับความเป็นธรรมจากคดีอาญา (แพะรับบาป)	-	-
3. ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ เช่น ถูกเข้าถึงโดยมิชอบหรือถูกทำให้เสียหาย เผยแพร่ข้อมูลทางคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ	7	100.00
4. ถูกเลือกปฏิบัติโดยมิชอบ เช่น เพศ คนพิการ ศาสนา เชื้อชาติ	-	-
รวมทั้งสิ้น	7	100.00

ตารางที่ 5.15 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามการเสียชีวิตจากการตกเป็นเหยื่อ
อาชญากรรมในรอบปี 2559

ลำดับที่	ผู้เสียชีวิตจากการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เสียชีวิตจากการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	-	-
2	ไม่เสียชีวิตจากการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	4,400	100.00
	รวมทั้งสิ้น	4,400	100.00

ตารางที่ 5.16 การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี 2559 จำแนกตามกองบัญชาการตำรวจ

ลำดับที่	จังหวัด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	กองบัญชาการตำรวจนครบาล	16	12.12
2	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1	14	10.61
3	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2	37	28.03
4	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3	3	2.27
5	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4	11	8.33
6	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5	-	-
7	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6	4	3.03
8	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7	24	18.18
9	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8	2	1.52
10	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9	17	12.88
11	ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้	4	3.03
รวมทั้งสิ้น		132	100.00

ตารางที่ 5.17 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง ที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี 2559

จำแนกตามการปกครอง

ลำดับที่	จังหวัด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เขตกรุงเทพมหานคร	16	12.12
2	เทศบาลเมือง/นคร	69	52.27
3	เทศบาลตำบล	14	10.61
4	องค์การบริหารส่วนตำบล	33	25.00
รวมทั้งสิ้น		132	100.00

ตารางที่ 5.18 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเพศของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี 2559

ลำดับที่	เพศของของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ชาย	53	40.15
2	หญิง	79	59.85
รวมทั้งสิ้น		132	100.00

ตารางที่ 5.19 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม
ในรอบปี 2559

ลำดับที่	อายุของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	แรกเกิด – 9 ปี	-	-
2	10 – 19	7	5.30
3	20 – 29	17	12.89
4	30 – 39	26	19.69
5	40 – 49	34	25.76
6	50 – 59	22	16.67
7	60 ปีขึ้นไป	26	19.69
รวมทั้งสิ้น		132	100.00

จากตารางที่ 5.6 – 5.19 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ไม่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 97.00 และเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 3.00 ตามลำดับ

โดยการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินมากที่สุด ร้อยละ 72.99 รองลงมา คดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว ร้อยละ 14.94 คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ร้อยละ 6.90 คดีอาชญากรรมรูปแบบใหม่ ร้อยละ 4.02 และคดีกระทำทางเพศ ร้อยละ 1.15 ตามลำดับ

คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน พบว่า ถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศัยมากที่สุด ร้อยละ 56.70 รองลงมา ถูกปล้น จี้ ชิงทรัพย์ ร้อยละ 15.75 และถูกขโมยทรัพย์สินหรือพยายามขโมยทรัพย์สินโดยวิธีอื่นๆ ร้อยละ 8.66 ตามลำดับ

คดีถูกหลอกลวง พบว่า ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้ายด้วยวิธีการอื่น ๆ มากที่สุด ร้อยละ 38.47 รองลงมา ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้าย โดยมีการแสดงเอกสารเท็จให้หลงเชื่อ ร้อยละ 19.23 และแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว และถูกหลอกลวงแชร์ลูกโซ่ ร้อยละ 15.38 ตามลำดับ

คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย พบว่า ถูกทำร้าย หรือพยายามทำร้ายร่างกายมากที่สุด ร้อยละ 91.67 และถูกฆ่า/ถูกพยายามฆ่า ร้อยละ 8.33 ตามลำดับ

คดีอาชญากรรมรูปแบบใหม่ พบว่า ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ เช่น ถูกเข้าถึงโดยมิชอบ หรือถูกทำให้เสียหาย เผยแพร่ข้อมูลทางคอมพิวเตอร์โดยมิชอบมากที่สุด ร้อยละ 100.00

และคดีกระทำทางเพศ พบว่า ถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศมากที่สุด ร้อยละ 100.00

จำนวนครั้งของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่า ส่วนใหญ่ตกเป็นเหยื่อเพียง 1 ครั้ง มากที่สุด ร้อยละ 87.12 รองลงมาคือ ตกเป็นเหยื่อจำนวน 2 ครั้ง และ จำนวน 3 ครั้ง ร้อยละ 4.55 ตามลำดับ

การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมพบมากที่สุด คือ กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2 ร้อยละ 28.03 รองลงมา คือ กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 ร้อยละ 18.18 กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9 ร้อยละ 12.88 กองบัญชาการตำรวจนครบาล ร้อยละ 12.12 กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1 ร้อยละ 10.61 กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4 ร้อยละ 8.33 กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6 ร้อยละ 3.03 ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ร้อยละ 3.03 กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3 ร้อยละ 2.27 และกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8 ร้อยละ 1.52

การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจำแนกตามเขตการปกครอง พบว่า เทศบาลเมือง/นครมากที่สุด ร้อยละ 52.27 รองลงมา องค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 25.00 เขตกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 12.12 และเทศบาลตำบล ร้อยละ 10.61 ตามลำดับ

เพศหญิงตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมากที่สุด ร้อยละ 59.85 และเพศชาย ร้อยละ 40.15 ตามลำดับ

ช่วงอายุที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมากที่สุด คือ 40 – 49 ปี ร้อยละ 25.76 รองลงมา 30 – 39 ปีกับ 60 ปีขึ้นไป ร้อยละ 19.69 และ 50 – 59 ปี ร้อยละ 16.67 ตามลำดับ

ตอนที่ 5.2.1 การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย

ตอนที่ 5.2.1.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและลักษณะเหตุอาชญากรรม

ตารางที่ 5.20 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามกองบัญชาการ

ลำดับที่	กองบัญชาการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	กองบัญชาการตำรวจนครบาล	-	-
2	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1	-	-
3	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2	-	-
4	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3	2	16.70
5	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4	-	-
6	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5	-	-
7	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6	2	16.70
8	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7	-	-
9	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8	2	16.70
10	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9	6	49.90
11	ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้	-	-
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตารางที่ 5.21 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเขตปกครองที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	เขตการปกครอง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เขตกรุงเทพมหานคร	6	50.00
2	เทศบาลเมือง/นคร	2	16.67
3	เทศบาลตำบล	-	-
4	องค์การบริหารส่วนตำบล	4	33.33
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตารางที่ 5.22 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

ลำดับที่	จำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	1 ครั้ง	12	100.00
2	2 ครั้ง	0	0.00
3	3 ครั้ง	0	0.00
4	4 ครั้ง	0	0.00
5	5 ครั้ง	0	0.00
6	มากกว่า 5 ครั้ง	0	0.00
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตารางที่ 5.23 จำนวนและร้อยละของจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี 2559

คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	
	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1. ถูกฆ่า/ถูกพยายามฆ่า	1	8.33
2. ถูกทำร้าย หรือพยายามทำร้ายร่างกาย	11	91.67
3. ถูกคุกคาม ลอบติดตาม ช่มชู้ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือจะฆ่า	-	-
4. กักขังหน่วงเหนี่ยว	-	-
5. ถูกลักพาตัว	-	-
รวมทั้งสิ้น	12	100.00

ตารางที่ 5.24 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเพศของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ชาย	9	75.00
2	หญิง	3	25.00
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตารางที่ 5.25 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	แรกเกิด - 9 ปี	-	-
2	10 - 19	5	41.67
3	20 - 29	1	8.33
4	30 - 39	3	25.00
5	40 - 49	2	16.67
6	50 - 59	-	-
7	60 ปีขึ้นไป	1	8.33
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตารางที่ 5.26 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุตามสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	สถานที่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	บ้านเรือน/ที่พักอาศัย	3	25.00
2	สถานประกอบการ	1	8.33
3	โรงเรียน/สถานศึกษา	-	-
4	สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง	8	66.67
5	ในพาหนะ	-	-
6	สถานที่อื่น ๆ	-	-
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตารางที่ 5.27 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	ช่วงเวลา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	06.01 - 09.00 น.	-	-
2	09.01 - 12.00 น.	-	-
3	12.01 - 15.00 น.	2	16.68
4	15.01 - 18.00 น.	1	8.33
5	18.01 - 21.00 น.	1	8.33
6	21.01 - 24.00 น.	1	8.33
7	24.01 - 03.00 น.	-	-
8	03.01 - 06.00 น.	1	8.33
9	กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	5	41.67
10	กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	1	8.33
11	ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ	-	-
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตารางที่ 5.28 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกิจกรรมที่กระทำอยู่ระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับ ที่	กิจกรรมที่กระทำอยู่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน	-	-
2	กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบันกวดวิชา)	-	-
3	เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน	4	33.33
4	จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า	-	-
5	อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่สันทนาการ เช่น สวนสาธารณะ	1	8.33
6	เล่นกีฬา ออกกำลังกาย	1	8.33
7	ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น ดูภาพยนตร์ เทียวผับ/ บาร์	4	33.33
8	ระหว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท	-	-
9	นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)	-	-
10	ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน	2	16.68
11	อื่นๆ	-	-
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตารางที่ 5.29 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ

ลำดับที่	การพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำ ผิดซึ่งหน้า	4	33.30
2	พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า	8	66.70
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตารางที่ 5.30 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของผู้กระทำผิด

(เฉพาะตัวอย่างที่พบเหตุตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ลักษณะของผู้กระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	กระทำผิดคนเดียว	1	12.50
2	กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป	5	62.5
3	เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย	6	75.00
4	เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเป็นหญิง	2	25.00
5	มีการรวมกลุ่ม ทั้งชายและหญิง	-	-
6	ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา	2	25.00
7	ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน	1	12.50
8	กระทำผิดโดยรวมตัวเป็นกลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง	3	37.50
9	กระทำผิดโดยองค์การอาชญากรรม ผู้มีอิทธิพล	-	-
10	ติดยาเสพติด หรือเสพสารเสพติด (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่)	-	-
11	มีคนใดคนหนึ่งเป็นชาวต่างชาติ	-	-
12	ส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อยหรือมีความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์	-	-

ตารางที่ 5.31 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด

ลำดับที่	ความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน	1	8.33
2	รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน	7	58.34
3	เป็นสามีหรือภรรยา	0	0
4	อดีตสามีภรรยา	0	0
5	คนรัก	0	0
6	อดีตคนรัก	0	0
7	เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย	0	0
8	เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน	0	0
9	เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน	1	8.33
10	เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน	0	0
11	กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่	3	25.00
12	เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน	0	0
13	เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน	0	0
14	เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน	0	0
15	เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ	0	0
16	เป็นคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต	0	0
17	ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด	0	0
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตารางที่ 5.32 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเคยมีปัญหา / ข้อขัดแย้ง / โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน

ลำดับที่	การเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เคย	1	8.33
2	ไม่เคย	5	41.67
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	6	50.00
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตารางที่ 5.33 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำความผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมีนเมาจากฤทธิ์ของสุรา / เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติดในขณะที่ก่อเหตุ

ลำดับที่	การพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่ดื่ม/ไม่เสพ	8	66.67
2	ดื่ม/เสพแต่ไม่ถึงกับมีนเมา	1	8.33
3	มีอาการมีนเมา	1	8.33
4	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	2	16.67
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตารางที่ 5.34 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกรณีหลักของสาเหตุที่เกิดขึ้น

ลำดับที่	สาเหตุที่เกิดขึ้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	จ้างวานฆ่า/จ้างทำร้าย	0	0
2	นักเรียนตีกัน	1	8.33
3	เหตุทะเลาะวิวาทภายในครอบครัว	1	8.33
4	เมาสุราทะเลาะวิวาท	1	8.33
5	มีสาเหตุโกรธเคืองกันส่วนตัว	2	16.67
6	หึงหวง	0	0
7	ข่มขู่ คุกคาม	0	0
8	ขัดแย้งผลประโยชน์	0	0
9	เขม่น/กระทบกระทั่งกันเฉพาะหน้า	5	41.67
10	ก่อการร้าย	0	0
11	ผู้ก่อเหตุมีอาการทางจิต	0	0
12	เกี่ยวข้องกับกลุ่มอิทธิพล/กลุ่มอันธพาล/แก๊งค์กวนเมือง	0	0
13	สืบเนื่องมาจากความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์/ชนกลุ่มน้อย ความแตกต่างทางความเชื่อศาสนา	0	0
14	อื่นๆ	0	0
15	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	2	16.67
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตารางที่ 5.35 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของการก่อเหตุหลักที่เกิดขึ้น

ลำดับที่	ลักษณะของการก่อเหตุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ใช้อาวุธปืนยิง/วัตถุระเบิดทำร้าย	0	0
2	ขว้างปาสิ่งของใส่	0	0
3	แทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม	1	8.33
4	ทุบ ตี ทำร้ายด้วยไม้ หรืออาวุธอื่น	5	41.67
5	ทำร้ายร่างกาย เช่น ฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อย	6	50.00
6	กักขังหน่วงเหนี่ยว	0	0
7	ขี้ปาด หนะพุงชน	0	0
8	ใช้ไฟ น้ำร้อนลวก	0	0
9	ใช้สารเคมีมีพิษ น้ำกรด	0	0
10	วางยา มอมยา	0	0
11	ข่มขู่ คุกคาม	0	0
12	อื่นๆ	0	0
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตารางที่ 5.36 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของการใช้อาวุธในการก่อเหตุ

ลำดับที่	ลักษณะของการใช้อาวุธ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ปืนปากกา	0	0
2	อาวุธสงคราม/วัตถุระเบิด	0	0
3	ของมีคม เช่น มีด ขวาน กรรไกร เหล็กชุดชาร์ป	1	8.33
4	ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป้น้ำ หิน	2	16.67
5	อาวุธอื่น ๆ เช่น ด้ามปืน ขวดแก้ว	2	16.67
6	ไม่ใช้อาวุธ	6	50.00
7	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	1	8.33
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตอนที่ 5.2.1.2 ความเสียหายที่ได้รับ

ตารางที่ 5.37 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการก่อเหตุเป็นเหตุให้เสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บ

ลำดับที่	การเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เสียชีวิต	0	0
2	บาดเจ็บ	12	100.00
3	ไม่บาดเจ็บ	0	0
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตารางที่ 5.38 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุอาการบาดเจ็บจากเหตุที่เกิดขึ้น

(เฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บ)

ลำดับที่	อาการบาดเจ็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	มีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก	11	91.67
2	มีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคม บาด/ศีรษะแตก/ฟันหัก	1	8.33
3	ได้รับอันตรายต่อจิตใจจนต้องเข้ารับการรักษาทางจิต	0	0
4	กระดูกหัก	0	0
5	บาดเจ็บอวัยวะภายใน	0	0
6	แท้งลูก	0	0
7	บาดแผลจากอาวุธปืนยิง หรือวัตถุระเบิด	0	0
8	เสียโฉม/พิการ/ทุพพลภาพ	0	0
9	อื่นๆ	0	0
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตารางที่ 5.39 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุระยะเวลาในการพักรักษาตัว
(เฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บ)

ลำดับที่	ระยะเวลาในการพักรักษาตัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว	9	75.00
2	รักษาตัวไม่เกิน 7 วัน	3	25.00
3	รักษาตัว 8-20 วัน	0	0
4	รักษาตัวเกินกว่า 20 วัน (สาหัส)	0	0
5	เสียชีวิต พิการ หรือทุพพลภาพเป็นการถาวร	0	0
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตารางที่ 5.40 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสถานที่ได้รับการรักษาพยาบาล

(เฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บต้องพักรักษาตัว และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สถานที่ได้รับการรักษาพยาบาล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ	0	0
2	พักรักษาตัวที่บ้าน หรือบ้านพักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก	2	66.70
3	หน่วยพยาบาลในสถานที่ทำงาน โรงเรียน สถานศึกษา หรือหน่วยรักษาพยาบาลเบื้องต้นอื่นๆ	0	0
4	สถานีอนามัย/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	0	0
5	คลินิกเอกชน	0	0
6	ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล	0	0
7	โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยนอก	1	33.30
8	โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยใน	0	0
9	อื่นๆ	0	0

ตารางที่ 5.41 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเกิดความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

(เฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บ)

ลำดับที่	ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย	1	8.33
2	ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น	7	58.34
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	4	33.33
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตารางที่ 5.42 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ลักษณะความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล (รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการผ่าตัด ดูแล ผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล)	1	100.00
2	กรณีอาการบาดเจ็บเป็นเหตุให้ต้องหยุดงานหรือขาดรายได้ เหตุที่ต้องหยุดงานมีผลให้ผู้เสียหายขาด	0	0
3	วันที่หยุดงานคุณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินคดีนับรวมเข้าไปด้วย	0	0
4	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล	0	0
5	ค่าใช้จ่ายในการติดต่อทนายความ บริษัทประกันภัย หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชน	0	0
6	ทรัพย์สินเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น	0	0

หมายเหตุ

มูลค่าความเสียหายเฉลี่ย 2,800 บาท

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0

มูลค่าความเสียหายต่ำสุด 2,800 บาท

มูลค่าความเสียหายมากที่สุด 2,800 บาท

ตารางที่ 5.43 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผู้รับผิดชอบความสูญเสีย / ค่าเสียหาย
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหาย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	รับผิดชอบเองทั้งหมด	3	33.33
2	ผู้กระทำผิดรับผิดชอบทั้งหมด	1	11.11
3	รับผิดชอบเองบางส่วน และผู้กระทำผิดรับผิดชอบบางส่วน	1	11.11
4	สวัสดิการของรัฐ เช่น หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประกันสังคม สวัสดิการข้าราชการ	5	55.56
5	บริษัทประกันชีวิต ประกันการรักษาพยาบาล	0	0
6	อื่นๆ	0	0

หมายเหตุ มูลค่าที่รับผิดชอบเฉลี่ย 1,233.33 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 153.73
 มูลค่ารับผิดชอบต่ำสุด 200 บาท มูลค่ารับผิดชอบมากที่สุด 3,000 บาท

ตอนที่ 5.2.1.3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ตารางที่ 5.44 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ลำดับที่	การแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	แจ้ง	2	16.67
2	ไม่แจ้ง	10	83.33
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตารางที่ 5.45 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ
(เฉพาะตัวอย่างที่ระบุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สาเหตุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่เกิดความเสียหาย	1	10.00
2	เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย	4	40.00
3	เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด	2	20.00
4	ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน	0	0
5	มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือใกล้เคียงสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้	1	10.00
6	ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง	1	10.00
7	กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง	1	10.00
8	เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด	0	0
9	เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง	0	0
10	สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด	0	0
11	ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล	7	70.00
12	ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่	0	0
13	ขาดพยานหลักฐาน	0	0
14	คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้	0	0
15	มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่	0	0
16	ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	0	0
17	ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีอิทธิพล	0	0
18	อื่นๆ	0	0

ตารางที่ 5.46 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุ

ลำดับที่	ทราบตัวผู้กระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ทราบ	4	33.33
2	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	8	66.67
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตารางที่ 5.47 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุหลังจากเกิดเหตุ ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่ คุกคามให้เกรงกลัว

ลำดับที่	ผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	มี	1	8.33
2	ไม่มี	9	75.00
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	2	16.67
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตารางที่ 5.48 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการจับกุม / ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์

ลำดับที่	มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	มี	0	0
2	ไม่มี	11	91.67
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	1	8.33
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตารางที่ 5.49 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาล

ลำดับที่	การนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ	1	8.30
2	มี	7	58.30
3	ไม่มี	1	8.30
4	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	3	25.10
5	เป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล	0	0
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตารางที่ 5.50 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด

ลำดับที่	การตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	มี และสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้	8	66.67
2	มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้	4	33.33
3	ไม่มี	0	0
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตารางที่ 5.51 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคล
(เฉพาะตัวอย่างที่ระบุมีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	การตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ดำเนินการด้วยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิด	6	75.00
2	ผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ	2	25.00
3	เจ้าหน้าที่ตำรวจ	1	12.50
4	เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง (นายอำเภอ ปลัดอำเภอ)	0	0
5	หน่วยงานยุติธรรมชุมชน ผู้แทนหรืออาสาสมัครยุติธรรมชุมชนในพื้นที่	0	0
6	มีการไกล่เกลี่ยคดีในระหว่างการดำเนินคดีผ่านการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนโดยเจ้าหน้าที่	0	0
7	มีการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นศาล	0	0
8	หน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ	0	0
9	อื่นๆ	0	0

ตารางที่ 5.52 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตาม
กฎหมาย

ลำดับที่	ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่ได้รับการลงโทษ	10	83.33
2	ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย	0	0
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	2	16.67
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตารางที่ 5.53 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษ
(เฉพาะตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษ)

ลำดับที่	ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี	6	60.00
2	ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด	0	0
3	รู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี	1	10.00
4	จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่ผู้กระทำผิดหลบหนีระหว่างถูกดำเนินคดี (หลังถูกจับกุม)	0	0
5	จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี	0	0
6	ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับปล่อยตัวเนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอหรือศาลยกฟ้อง	0	0
7	มีการตกลงยอมความกันได้	3	30.00
8	อื่นๆ	0	0
รวมทั้งสิ้น		10	100.00

ตารางที่ 5.54 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ด้าน
กระบวนการยุติธรรม นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ย
กับผู้กระทำผิดแล้ว

ลำดับที่	การได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่มี	12	100.00
2	มี	0	0
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตารางที่ 5.55 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจาก
หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม

ลำดับที่	ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานใน กระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่ต้องการ	11	91.67
2	ต้องการ	1	8.33
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตารางที่ 5.56 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสิ่งที่ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจาก
หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับ ที่	สิ่งที่ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจาก หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ	0	0
2	ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดเชยทรัพย์สินที่เสียหาย กลับคืนมา	0	0
3	การดำเนินการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก	1	100.00
4	จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดให้มีการชดเชยค่าเสียหาย	0	0
5	การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการ ยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล	0	0
6	การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี	0	0
7	การให้การบริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม เช่น การให้ คำปรึกษา การฟื้นฟู เยียวยาสภาพจิตใจ	0	0
8	การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิด	0	0
9	การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงานภาครัฐ	0	0
10	การให้ความคุ้มครองพยาน	0	0
11	การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล	0	0
12	การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำผิดซ้ำ	0	0
13	อื่นๆ	0	0
รวมทั้งสิ้น		1	100.00

ตอนที่ 5.2.2 การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ตอนที่ 5.2.2.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและลักษณะเหตุอาชญากรรม

ตารางที่ 5.57 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามกองบัญชาการ

ลำดับที่	กองบัญชาการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	กองบัญชาการตำรวจนครบาล	7	7.78
2	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1	12	13.33
3	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2	35	38.89
4	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3	2	2.22
5	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4	0	0
6	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5	6	6.67
7	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6	3	3.33
8	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7	14	15.56
9	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8	2	2.22
10	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9	6	6.67
11	ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้	3	3.33
รวมทั้งสิ้น		90	100.00

ตารางที่ 5.58 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเขตปกครองที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	เขตการปกครอง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เขตกรุงเทพมหานคร	7	7.78
2	เทศบาลเมือง/นคร	54	60.00
3	เทศบาลตำบล	0	0
4	องค์การบริหารส่วนตำบล	29	32.22
รวมทั้งสิ้น		90	100.00

ตารางที่ 5.59 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

ลำดับที่	จำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	1 ครั้ง	77	85.57
2	2 ครั้ง	4	4.44
3	3 ครั้ง	4	4.44
4	4 ครั้ง	4	4.44
5	5 ครั้ง	0	0.00
6	มากกว่า 5 ครั้ง	1	1.11
รวมทั้งสิ้น		90	100.00

ตารางที่ 5.60 จำนวนและร้อยละของจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี 2559

คติประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี 2559	
	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1. ถูกปล้น จี้ ชิงทรัพย์	20	15.75
2. ถูกวิ่งราวทรัพย์	7	5.51
3. ถูกล้วงกระเป๋า	3	2.36
4. ถูกขโมยหรือพยายามขโมยพาหนะ รวมถึงทรัพย์สินในพาหนะ	9	7.09
5. ถูกขโมยหรือพยายามขโมยโคกระบือหรือเครื่องมือการเกษตร	3	2.36
6. ถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศัย	72	56.70
7. ถูกขโมยทรัพย์หรือพยายามขโมยทรัพย์โดยวิธีอื่นๆ	11	8.66
8. ถูกริตเอาทรัพย์ (ถูกข่มขู่ว่าจะเปิดเผยข้อมูลความลับที่จะทำให้เสียหาย/อับอายเพื่อแลกเอาทรัพย์ เช่น แบล็กเมลล์ จะเผยแพร่ภาพลับ/คลิปลับ เป็นต้น)	-	-
9. ถูกกรรโชกทรัพย์ (ขู่เชื่อกว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต/ร่างกายทรัพย์สิน เพื่อแลกกับการเอาทรัพย์)	-	-
10. ทำให้เสียทรัพย์ (เช่น ทำลายทรัพย์สิน ยานพาหนะ)	2	1.57
11. ถูกบุกรุกทรัพย์สิน เช่น บ้าน ที่ดิน	-	-
รวมทั้งสิ้น	127	100.00

ตารางที่ 5.61 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเพศของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ชาย	35	38.89
2	หญิง	55	61.11
รวมทั้งสิ้น		90	100.00

ตารางที่ 5.62 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	แรกเกิด - 9 ปี	0	0
2	10 - 19	1	1.12
3	20 - 29	11	12.22
4	30 - 39	13	14.44
5	40 - 49	26	28.89
6	50 - 59	20	22.22
7	60 ปีขึ้นไป	19	21.11
รวมทั้งสิ้น		90	100.00

ตารางที่ 5.63 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุตามสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	สถานที่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	บ้านเรือน/ที่พักอาศัย	69	76.67
2	สถานประกอบการ	9	10.00
3	โรงเรียน/สถานศึกษา	1	1.11
4	สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง	9	10.00
5	ในพาหนะ	2	2.22
6	สถานที่อื่น ๆ	0	0
รวมทั้งสิ้น		90	100.00

ตารางที่ 5.64 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	ช่วงเวลา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	06.01 - 09.00 น.	6	6.67
2	09.01 - 12.00 น.	2	2.22
3	12.01 - 15.00 น.	6	6.67
4	15.01 - 18.00 น.	7	7.78
5	18.01 - 21.00 น.	9	10.00
6	21.01 - 24.00 น.	8	8.89
7	24.01 - 03.00 น.	16	17.78
8	03.01 - 06.00 น.	6	6.67
9	กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	9	10.00
10	กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	13	14.43
11	ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ	8	8.89
รวมทั้งสิ้น		90	100.00

ตารางที่ 5.65 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกิจกรรมที่กระทำอยู่ระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	กิจกรรมที่กระทำอยู่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน	17	18.90
2	กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบันกวดวิชา)	9	10.00
3	เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน	0	0
4	จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า	8	8.89
5	อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่ สันทนาการ เช่น สวนสาธารณะ	2	2.22
6	เล่นกีฬา ออกกำลังกาย	0	0
7	ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น ดู ภาพยนตร์ เทียวผับ/ บาร์	1	1.11
8	ระหว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท	1	1.11
9	นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)	28	31.11
10	ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดู โทรทัศน์ ทำงานบ้าน	20	22.22
11	อื่นๆ เช่น กลับบ้านต่างจังหวัด	4	4.44
รวมทั้งสิ้น		90	100.00

ตารางที่ 5.66 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ

ลำดับที่	การพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำ ผิดซึ่งหน้า	57	63.33
2	พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า	33	36.67
รวมทั้งสิ้น		90	100.00

ตารางที่ 5.67 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของผู้กระทำผิด (เฉพาะตัวอย่างที่พบเหตุตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากผู้ตอบทั้งหมด 31 คน)

ลำดับที่	ลักษณะของผู้กระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	กระทำผิดคนเดียว	25	75.76
2	กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป	7	21.21
3	เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย	11	33.33
4	เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเป็นหญิง	1	3.03
5	มีการรวมกลุ่ม ทั้งชายและหญิง	1	3.03
6	ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา	3	9.09
7	ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน	5	15.15
8	กระทำผิดโดยรวมตัวเป็นกลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง	0	0
9	กระทำผิดโดยองค์การอาชญากรรม ผู้มีอิทธิพล	0	0
10	ติดยาเสพติด หรือเสพสารเสพติด (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่)	1	3.03
11	มีคนใดคนหนึ่งเป็นชาวต่างชาติ	0	0
12	ส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อยหรือมีความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์	0	0

ตารางที่ 5.68 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด

ลำดับที่	ความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน	65	72.23
2	รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน	2	2.22
3	เป็นสามีหรือภรรยา	0	0
4	อดีตสามีภรรยา	0	0
5	คนรัก	0	0
6	อดีตคนรัก	0	0
7	เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย	3	3.33
8	เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน	0	0
9	เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน	1	1.11
10	เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน	4	4.44
11	กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่	3	3.33
12	เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน	0	0
13	เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน	0	0
14	เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน	0	0
15	เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ	0	0
16	เป็นคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต	0	0
17	ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด	12	13.34
รวมทั้งสิ้น		90	100.00

ตารางที่ 5.69 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเคยมีปัญหา / ข้อขัดแย้ง / โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน

ลำดับที่	การเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เคย	1	1.11
2	ไม่เคย	65	72.22
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	24	26.67
รวมทั้งสิ้น		90	100.00

ตารางที่ 5.70 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำความผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมีนเมาจากฤทธิ์ของสุรา / เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติดในขณะที่ก่อเหตุ

ลำดับที่	การพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่ดื่ม/ไม่เสพ	14	15.55
2	ดื่ม/เสพแต่ไม่ถึงกับมีนเมา	6	6.67
3	มีอาการมีนเมา	1	1.11
4	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	69	76.67
รวมทั้งสิ้น		90	100.00

ตารางที่ 5.71 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุที่เกิดขึ้นของอาชญากรรม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สาเหตุที่เกิดขึ้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ความประมาทเลินเล่อของตัวผู้เสียหาย	30	33.33
2	ความขัดแย้งภายในครอบครัว	0	0
3	ทรัพย์สินของผู้เสียหายล่อตาล่อใจ	30	33.33
4	ไม่ได้มีการระวังป้องกันภัยหรือการรักษาความปลอดภัยที่เพียงพอ	38	42.22
5	ผู้เสียหายมีอาการมีนเมา	0	0
6	ผู้กระทำความผิดเมาสุรา/ยาเสพติด	15	16.67
7	ความขัดแย้ง/สาเหตุโกรธเคืองกับผู้กระทำความผิด	1	1.11
8	ผู้กระทำความผิดประสงค์ต่อทรัพย์	32	35.56
9	ผู้กระทำความผิดยากจน	16	17.78
10	ความคึกคะนองของผู้กระทำความผิด	11	17.78
11	พฤติกรรมเลียนแบบ จากสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร ข่าวสาร อินเทอร์เน็ต	1	1.11
12	ความบกพร่องทางพฤติกรรมของผู้ก่อเหตุ เช่น นิยมความรุนแรง ขาดความอบอุ่น	1	1.11
13	ผู้กระทำความผิด ทำผิดเป็นนิสัย ชอบขโมย	10	11.11
14	โรคจิตเวช ความบกพร่องทางจิต	0	0
15	ผู้กระทำความผิดทำตามเพื่อน กลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง	2	22.22
16	อื่น ๆ เช่น ผู้กระทำความผิดโดนโกงจึงไม่มีเงินมาใช้	1	1.11
17	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	1	1.11

ตารางที่ 5.72 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุคนร้ายได้ทรัพย์สิน

ลำดับที่	คนร้ายได้ทรัพย์สินหรือไม่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ได้ทรัพย์สินไป	77	85.56
2	คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป	9	10.00
3	คนร้ายมีเจตนาทำลายทรัพย์สิน ไม่ได้ประสงค์ต่อทรัพย์สิน	1	1.11
4	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	3	3.33
รวมทั้งสิ้น		90	100.00

ตารางที่ 5.73 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุได้รับทรัพย์สินคืนมา
(เฉพาะที่ระบุว่าคนร้ายได้ทรัพย์สินไป)

ลำดับที่	รับทรัพย์สินคืนมา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่ได้ทรัพย์สินคืน	69	89.61
2	ได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาทั้งหมด	6	7.79
3	ได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วน	2	2.60
รวมทั้งสิ้น		77	100.00

ตารางที่ 5.74 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุได้รับทรัพย์สินคืนเนื่องจาก
(เฉพาะที่ระบุว่าได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วนหรือทั้งหมด)

ลำดับที่	รับทรัพย์สินคืนเนื่องจาก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ติดตามทรัพย์สินกลับมาด้วยตนเอง	1	12.50
2	เจ้าหน้าที่จับกุมคนร้ายแล้วได้ติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาให้	5	62.50
3	เจ้าหน้าที่ได้เบาะแสและติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาให้ แต่ไม่สามารถติดตามคนร้ายได้	1	12.50
4	คนร้ายคืนทรัพย์สินหรือชดเชยค่าเสียหายให้ด้วยการไกล่เกลี่ย	1	12.50
5	มีผู้นำทรัพย์สินมาวางกลับคืนไว้เอง	0	0
6	อื่น ๆ	0	0
รวมทั้งสิ้น		8	100.00

ตารางที่ 5.75 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกรณีหลักของสาเหตุที่เกิดขึ้น

ลำดับที่	สาเหตุที่เกิดขึ้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ก่อเหตุซึ่งหน้า โดยใช้กำลังทำร้ายร่างกายหรือข่มขู่เพื่อให้ได้ทรัพย์สิน	8	8.89
2	ก่อเหตุซึ่งหน้า แต่ไม่ได้ทำอันตรายหรือข่มขู่ผู้เสียหาย	12	13.33
3	ก่อเหตุลับหลัง ขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินโดยผู้เสียหายไม่รู้ตัว/ไม่ทราบเหตุขณะเกิดเหตุ	53	58.89
4	บุกรุกหรือพยายามบุกรุกเข้ามาในที่พักอาศัย ในเขตบ้าน หรือภายในรั้วบ้าน	17	18.89
5	ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สิน โดยไม่ประสงค์ต่อทรัพย์สิน	0	0
รวมทั้งสิ้น		90	100.00

ตารางที่ 5.76 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะการก่อเหตุความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ลำดับที่	ลักษณะการก่อเหตุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ปล้นจี้	5	5.56
2	วิ่งราวทรัพย์	7	7.78
3	ขโมยสิ่งของที่ตั้งวางขายในร้านค้า ห้างสรรพสินค้า มินิมาร์ท	15	16.67
4	ล้วงกระเป๋า/กรีดกระเป๋า	1	1.11
5	ขโมยรถยนต์/รถจักรยานยนต์	9	10.00
6	ขโมยทรัพย์สินภายในรถหรือยานพาหนะ	3	3.33
7	ขโมยเครื่องมือเกษตร วัว ควาย	2	2.22
8	ถูกรีดเอาทรัพย์ (ข่มขู่ว่าจะเปิดเผยข้อมูลความลับเพื่อเอาทรัพย์)	0	0
9	ถูกกรรโชกทรัพย์ (ขู่เชื้ญว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต/ร่างกาย/ ทรัพย์สินเพื่อแลกกับทรัพย์)	1	1.11
10	ลักลอบ/จัดแ่งเข้ามาขโมยทรัพย์สินในที่พักอาศัย	24	26.67
11	ลักลอบ/จัดแ่งเข้ามาขโมยทรัพย์สินในร้านค้า/ที่ทำงาน	9	10.00
12	ลักลอบ/จัดแ่งเข้ามาเอาทรัพย์สินในที่พักอาศัย ร้านค้า ที่ทำงาน (กรณีไม่ได้ทรัพย์สินไป)	3	3.33
13	ลูกจ้างขโมยทรัพย์สิน เช่น คนรับใช้ขโมยทรัพย์สินในบ้าน ลูกจ้าง ขโมยของในร้าน	1	1.11
14	เพื่อน/ญาติ/คนในบ้าน/คนรู้จักคุ้นเคย ขโมยทรัพย์สินขณะพัก อาศัยอยู่ด้วยกัน	0	0
15	หลงลืมวางทรัพย์สินทิ้งไว้แล้วสูญหาย ตั้งใจก่อความเสียหายแก่ ทรัพย์สินผู้อื่น	1	1.11
16	ลักษณะการก่อเหตุโดยวิธีอื่น ๆ เช่น แอบเข้ามาขโมยเงิน ขโมยล้อ รถยนต์ หลอกหลวงให้หลงเชื่อจากการขายสินค้า ปลอมมูลสัตว์ไหล ลงที่นาเป็นเหตุให้ข้าวตายจนทำให้เสียหาย ถีบรถจักรยานยนต์ ขโมยน้ำมันในการเกษตร	9	10.00
รวมทั้งสิ้น		90	100.00

ตารางที่ 5.77 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการวางระบบรักษาความปลอดภัย หรือการระวังป้องกันภัย

ลำดับที่	การรักษาความปลอดภัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่มี หรือ มีแต่ใช้การไม่ได้	68	75.56
2	มี	22	24.44
รวมทั้งสิ้น		90	100.00

ตารางที่ 5.78 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของการวางระบบรักษาความปลอดภัยหรือการระวังป้องกันภัย (เฉพาะที่ระบุว่ามีระบบรักษาความปลอดภัยและตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ลักษณะการรักษาความปลอดภัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	สัญญาณกันขโมย อุปกรณ์ตรวจจับผู้บุกรุก	3	13.64
2	ลิ้อคประตู หน้าต่าง ล้อรถ สิ่งของ/อุปกรณ์	9	40.91
3	รั้วแหลมหรือเหล็กตัดกันขโมย	3	13.64
4	เลี้ยงสุนัข	3	13.64
5	ยาม/เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย	1	4.55
6	กล้องวงจรปิด (CCTV)	10	45.45
7	ตั้งตู้แดง/สายตรวจ	0	0
8	อื่นๆ	0	0
9	ไม่มี หรือ มีแต่ใช้การไม่ได้	0	0

ตารางที่ 5.79 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุคนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตรายต่อผู้เสียหาย

ลำดับที่	ทำร้ายหรือทำอันตราย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่มีการทำร้าย	83	92.22
2	ทำร้าย	7	7.78
รวมทั้งสิ้น		90	100.00

ตารางที่ 5.80 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของการก่อเหตุหลักที่เกิดขึ้น
(เฉพาะที่ระบุว่าคนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย)

ลำดับที่	ลักษณะของการก่อเหตุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ใช้อาวุธปืนยิง/วัตถุระเบิดทำร้าย	0	0
2	จับขี้พาดหนะฟุ้งชน	0	0
3	แทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม	0	0
4	ทุบ ตี ทำร้ายด้วยไม้ หรืออาวุธอื่น	1	14.29
5	ขว้างปาสิ่งของใส่ ใช้สารเคมีมีพิษ น้ำกรด	0	0
6	ใช้ไฟ น้ำร้อนลวก วางยา มอมยา	0	0
7	ทำร้ายร่างกายโดยปราศจากอาวุธ เช่น ฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อย	4	57.13
8	กักขังหน่วงเหนี่ยว	0	0
9	ข่มขู่ คุกคาม	1	14.29
10	อื่นๆ	1	14.29
รวมทั้งสิ้น		7	100.00

ตารางที่ 5.81 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของการใช้อาวุธในการก่อเหตุ

ลำดับที่	ลักษณะของการใช้อาวุธ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ปืนปากกา	0	0
2	อาวุธสงคราม/วัตถุระเบิด	0	0
3	ของมีคม เช่น มีด ขวาน กรรไกร เหล็กขูดชาร์ป	2	16.67
4	ของไม่มีมีคม เช่น ไม้ แป้น้ำ หิน	1	8.33
5	อาวุธอื่นๆ	0	0
6	ไม่ใช้อาวุธ	6	50
7	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	3	25
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตอนที่ 5.2.2.2 ความเสียหายที่ได้รับ

ตารางที่ 5.82 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุทรัพย์สินได้รับความเสียหาย / สูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ทรัพย์สินที่เสียหาย/สูญเสีย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เงินสด	31	34.44
2	เอกสารสำคัญ เช่น โฉนด เอกสารสิทธิ์ต่างๆ	1	1.11
3	บัตรเครดิต สมุดเช็ค	1	1.11
4	กระเป๋าถือ กระเป๋าเอกสาร กระเป๋าสตางค์	4	4.44
5	รถยนต์	1	1.11
6	รถจักรยานยนต์	10	11.11
7	ชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ อะไหล่ (อุปกรณ์ภายนอก) เช่น ล้อ ยางอะไหล่ ไฟ	3	3.33
8	อุปกรณ์เสริมภายในรถ เช่น เครื่องเสียง เครื่องเล่น DVD ติดรถยนต์ อุปกรณ์นำทาง	0	0
9	จักรยาน/ชิ้นส่วนจักรยาน	2	2.22
10	อุปกรณ์กีฬา	0	0
11	น้ำมันเชื้อเพลิงรถยนต์ แก๊ส ไฟฟ้า พลังงานอื่นๆ	2	2.22
12	สินค้าอุปโภค บริโภค	13	14.44
13	เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ชุดชั้นใน รองเท้า แว่นตา นาฬิกา	3	3.33
14	เครื่องประดับ อัญมณี สร้อยคอ ทองคำ เพชรพลอย	5	5.56
15	โทรศัพท์มือถือ กล้องถ่ายภาพ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์พกพา เช่น IPAD Tablet เครื่องเล่น MP3	10	11.11
16	เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน เช่น โทรทัศน์ เครื่องเสียง เครื่อง เล่น DVD	5	5.56
17	เครื่องใช้ เครื่องเรือน เฟอร์นิเจอร์ ของใช้อื่นๆ ในบ้าน	8	8.89
18	ของเล่นเด็ก เครื่องใช้สำหรับเด็กอ่อน	0	0
19	หน้าต่าง ประตูบาน บานกระจก รั้วบ้าน โคมไฟรั้ว สนาม	5	5.56

ตารางที่ 5.82 (ต่อ)

ลำดับที่	ทรัพย์สินที่เสียหาย/สูญเสียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20	ของมีค่าสะสม เช่น พระเครื่อง	5	5.56
21	สัตว์เลี้ยง	1	1.11
22	ปศุสัตว์ ผลไม้ ต้นไม้ ผลผลิตทางการเกษตร	3	3.33
23	อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ทางการเกษตร เช่น รถไถ บั๊มน้ำ	1	1.11
24	อุปกรณ์หรือเครื่องมือก่อสร้าง	1	1.11
25	อื่นๆ เช่น พระเครื่อง	6	6.67

ตารางที่ 5.83 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการก่อเหตุเป็นเหตุให้เสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บ

ลำดับที่	การเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เสียชีวิต	0	0
2	บาดเจ็บ	5	5.56
3	ไม่บาดเจ็บ	85	94.44
รวมทั้งสิ้น		90	100.00

ตารางที่ 5.84 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุอาการบาดเจ็บจากเหตุที่เกิดขึ้น
(เฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บ)

ลำดับที่	อาการบาดเจ็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	มีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก	5	100
2	มีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคมบาด/ศีรษะแตก/ฟันหัก	0	0
3	ได้รับอันตรายต่อจิตใจจนต้องเข้ารับการรักษาทางจิต	0	0
4	กระดูกหัก	0	0
5	บาดเจ็บอวัยวะภายใน	0	0
6	แท้งลูก	0	0
7	บาดแผลจากอาวุธปืนยิง หรือวัตถุระเบิด	0	0
8	เสียโฉม/พิการ/ทุพพลภาพ	0	0
9	อื่นๆ	0	0
รวมทั้งสิ้น		5	100.00

ตารางที่ 5.85 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุระยะเวลาในการพักรักษาตัว

(เฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บ)

ลำดับที่	ระยะเวลาในการพักรักษาตัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว	4	80.00
2	รักษาตัวไม่เกิน 7 วัน	1	20.00
3	รักษาตัว 8-20 วัน	0	0
4	รักษาตัวเกินกว่า 20 วัน (สาหัส)	0	0
5	เสียชีวิต พิการ หรือทุพพลภาพเป็นการถาวร	0	0
รวมทั้งสิ้น		5	100.00

ตารางที่ 5.86 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสถานที่ได้รับการรักษาพยาบาล

(เฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บต้องพักรักษาตัว และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สถานที่ได้รับการรักษาพยาบาล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ	4	80.00
2	พักรักษาตัวที่บ้าน หรือบ้านพักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก	1	20.00
3	หน่วยพยาบาลในสถานที่ทำงาน โรงเรียน สถานศึกษา หรือหน่วยรักษาพยาบาลเบื้องต้นอื่นๆ	0	0
4	สถานีอนามัย/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	0	0
5	คลินิกเอกชน	0	0
6	ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล	0	0
7	โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยนอก	0	0
8	โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยใน	0	0
9	อื่นๆ	0	0
รวมทั้งสิ้น		5	100

ตารางที่ 5.87 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเกิดความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น
(เฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บ)

ลำดับที่	ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย	58	64.44
2	ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น	8	8.89
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	24	26.67
รวมทั้งสิ้น		90	100

ตารางที่ 5.88 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ลักษณะความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล (รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการผ่าตัด ดูแล ผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล)	0	0
2	กรณีอาการบาดเจ็บเป็นเหตุให้ต้องหยุดงานหรือขาดรายได้ เหตุที่ต้องหยุดงานมีผลให้ผู้เสียหายขาด	0	0
3	วันที่หยุดงานคุณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินคดีนับรวมเข้าไปด้วย	0	0
4	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล	0	0
5	ค่าใช้จ่ายในการติดต่อทนายความ บริษัทประกันภัย หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชน	0	0
6	ทรัพย์สินเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น	54	100
รวมทั้งสิ้น		54	100.00

หมายเหตุ มูลค่าความเสียหายเฉลี่ย 21,758.33 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 30,371.02
 มูลค่าความเสียหายต่ำสุด 300 บาท มูลค่าความเสียหายมากที่สุด 150,000 บาท

ตารางที่ 5.89 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผู้รับผิดชอบความสูญเสีย / ค่าเสียหาย
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหาย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	รับผิดชอบเองทั้งหมด	63	87.50
2	ผู้กระทำผิดรับผิดชอบทั้งหมด	3	4.17
3	รับผิดชอบเองบางส่วน และผู้กระทำผิดรับผิดชอบบางส่วน	1	1.39
4	สวัสดิการของรัฐ เช่น หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประกันสังคม สวัสดิการข้าราชการ	0	0
5	บริษัทประกันชีวิต ประกันการรักษาพยาบาล	0	0
6	อื่นๆ เช่น ไม่สามารถประเมินค่าได้ ได้ทรัพย์สินคืนโดนทางตำรวจ จับกุมได้	5	6.94
รวมทั้งสิ้น		72	100.00

หมายเหตุ มูลค่าที่รับผิดชอบเฉลี่ย 31,442.98 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 106,927.51
 มูลค่ารับผิดชอบต่ำสุด 300 บาท มูลค่ารับผิดชอบมากที่สุด 800,000 บาท

ตอนที่ 5.2.2.3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ตารางที่ 5.90 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ลำดับที่	การแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	แจ้ง	46	51.11
2	ไม่แจ้ง	44	48.89
รวมทั้งสิ้น		90	100.00

ตารางที่ 5.91 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ
(เฉพาะตัวอย่างที่ระบุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สาเหตุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่เกิดความเสียหาย	7	15.91
2	เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย	20	45.45
3	เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด	2	4.55
4	ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน	0	0
5	มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือใกล้เคียงสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้	2	4.55
6	ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง	0	0
7	กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง	0	0
8	เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด	1	2.27
9	เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง		0
10	สงสัย/เห็นใจผู้กระทำผิด	1	2.27
11	ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล	8	18.18
12	ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่	4	9.09
13	ขาดพยานหลักฐาน	7	15.91
14	คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้	10	22.73
15	มีความรู้สึกไม่ติดกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่	3	6.89
16	ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	8	18.18
17	ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีอิทธิพล	0	0
18	อื่นๆ	0	0

ตารางที่ 5.92 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุ

ลำดับที่	ทราบตัวผู้กระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ทราบ	15	16.67
2	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	75	83.33
รวมทั้งสิ้น		90	100.00

ตารางที่ 5.93 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุหลังจากเกิดเหตุ ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัว

ลำดับที่	ผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	มี	0	0
2	ไม่มี	84	93.33
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	6	6.67
รวมทั้งสิ้น		90	100.00

ตารางที่ 5.94 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการจับกุม / ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์

ลำดับที่	มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	มี	12	13.33
2	ไม่มี	64	71.11
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	14	15.56
รวมทั้งสิ้น		90	100.00

ตารางที่ 5.95 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการนำตัวผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาล (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุมีการจับกุม / ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัย)

ลำดับที่	การนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ	2	16.68
2	มี	4	33.33
3	ไม่มี	4	33.33
4	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	1	8.33
5	เป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล	1	8.33
รวมทั้งสิ้น		12	100.00

ตารางที่ 5.96 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด

ลำดับที่	การตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	มี และสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้	8	8.89
2	มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้	2	2.22
3	ไม่มี	80	88.89
รวมทั้งสิ้น		90	100.00

ตารางที่ 5.97 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคล

(เฉพาะตัวอย่างที่ระบุมีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	การตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ดำเนินการด้วยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิด	6	60.00
2	ผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ	3	30.00
3	เจ้าหน้าที่ตำรวจ	3	30.00
4	เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง (นายอำเภอ ปลัดอำเภอ)	0	0
5	หน่วยงานยุติธรรมชุมชน ผู้แทนหรืออาสาสมัครยุติธรรมชุมชนในพื้นที่	0	0
6	มีการไกล่เกลี่ยคดีในระหว่างการทำคดีผ่านการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนโดยเจ้าหน้าที่	0	0
7	มีการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นศาล	0	0
8	หน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ	0	0
9	อื่นๆ	0	0

ตารางที่ 5.98 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตาม

กฎหมาย

ลำดับที่	ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่ได้รับการลงโทษ	68	75.55
2	ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย	7	7.78
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	15	16.67
รวมทั้งสิ้น		90	100.00

ตารางที่ 5.99 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษ
(เฉพาะตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษ)

ลำดับที่	ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี	38	55.89
2	ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด	25	36.76
3	รู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี	2	2.94
4	จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่ผู้กระทำผิดหลบหนีระหว่างถูกดำเนินคดี (หลังถูกจับกุม)	0	0
5	จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี	0	0
6	ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับปล่อยตัวเนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอหรือศาลยกฟ้อง	0	0
7	มีการตกลงยอมความกันได้/	2	2.94
8	อื่นๆ เช่น ผู้กระทำผิดเสียชีวิต	1	1.47
รวมทั้งสิ้น		68	100.00

ตารางที่ 5.100 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ที่ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย)

ลำดับที่	โทษสูงสุดที่ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ถูกลงโทษปรับ	3	42.86
2	ให้รอการลงโทษ/ถูกคุมประพฤติ หรือให้ทำงานบริการสังคม	4	57.14
3	ถูกลงโทษจำคุก หรือต้องกักขัง	0	0
4	ประหารชีวิต	0	0
รวมทั้งสิ้น		7	100.00

ตารางที่ 5.101 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการได้รับการบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรม นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว

ลำดับที่	การได้รับการบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่มี	87	96.67
2	มี	3	3.33
รวมทั้งสิ้น		90	100.00

ตารางที่ 5.102 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุรูปแบบการได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ
(เฉพาะตัวอย่างที่ระบุได้รูปแบบการได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ และตอบได้
มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	รูปแบบการได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ที่ปรึกษากฎหมายจากหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานอัยการ หน่วยงานยุติธรรมจังหวัด ฝ่ายปกครอง	0	0
2	ที่ปรึกษากฎหมายเอกชน เช่น ทนายความ ทนายอาสา อาสาสมัคร สถาบันการศึกษา	1	33.33
3	สื่อมวลชน เฉพาะกรณีที่เป็นกรช่วยเหลือให้เปล่า ไม่ได้เป็นการ ว่าจ้าง	0	0
4	การให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา	0	0
5	การติดต่อแจ้งความคืบหน้าการดำเนินคดีทุกระยะจากหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	1	33.33
6	การให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับคดี และการติดต่อกับหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล หน่วยงานคุมประพฤติ	1	33.33
7	การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจาก หน่วยงานของรัฐ	0	0
8	การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงาน ภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ อาสาสมัคร	0	0
9	บริการให้เงินช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา	1	33.33
10	การคุ้มครองพยาน	0	0
11	อื่นๆ	0	0

ตารางที่ 5.103 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจาก
หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม

ลำดับที่	ต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานใน กระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ต้องการ	45	50.00
2	ไม่ต้องการ	45	50.00
รวมทั้งสิ้น		90	100.00

ตารางที่ 5.104 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสิ่งที่ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สิ่งที่ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีที่ได้รับการลงโทษ	23	51.11
2	ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดใช้ทรัพย์สินที่เสียหายกลับคืนมา	18	40.00
3	การดำเนินการป้องกันไม่ให้เกิดร้ายเกิดขึ้นอีก	28	62.22
4	จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดให้มีการชดใช้ค่าเสียหาย	2	4.44
5	การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล	1	2.22
6	การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี	9	20.00
7	การให้บริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม เช่น การให้คำปรึกษา การฟื้นฟู เยียวยาสภาพจิตใจ	1	2.22
8	การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิด	0	0
9	การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงานภาครัฐ	0	0
10	การให้ความคุ้มครองพยาน	0	0
11	การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล	0	0
12	การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำผิดซ้ำ	2	2.22
13	อื่นๆ เช่น แก้ปัญหาที่ต้นเหตุอย่างเช่น ปราบยาเสพติด	1	2.22

ตอนที่ 5.2.3 การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับเพศ

ตอนที่ 5.2.3.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและลักษณะเหตุอาชญากรรม

ตารางที่ 5.105 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามกองบัญชาการ

ลำดับที่	กองบัญชาการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	กองบัญชาการตำรวจนครบาล	0	0
2	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1	0	0
3	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2	0	0
4	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3	0	0
5	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4	0	0
6	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5	0	0
7	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6	0	0
8	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7	0	0
9	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8	1	50
10	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9	0	0
11	ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้	1	50
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 5.106 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเขตปกครองที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	เขตการปกครอง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เขตกรุงเทพมหานคร	0	0
2	เทศบาลเมือง/นคร	2	100
3	เทศบาลตำบล	0	0
4	องค์การบริหารส่วนตำบล	0	0
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 5.107 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

ลำดับที่	จำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	1 ครั้ง	2	100.00
2	2 ครั้ง	0	0.00
3	3 ครั้ง	0	0.00
4	4 ครั้ง	0	0.00
5	5 ครั้ง	0	0.00
6	มากกว่า 5 ครั้ง	0	0.00
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 5.108 จำนวนและร้อยละของจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี 2559

คดีกระทำทางเพศ	การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี 2559	
	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1. ถูกข่มขืนหรือพยายามจะข่มขืนกระทำชำเรา	-	-
2. ถูกกระทำอนาจาร หรือถูกลวนลามทางเพศ	-	-
3. ถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศ	2	100
รวมทั้งสิ้น	2	100.00

ตารางที่ 5.109 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเพศของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ชาย	0	100
2	หญิง	2	100
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 5.110 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	แรกเกิด - 9 ปี	0	0
2	10 - 19	1	50
3	20 - 29	0	0
4	30 - 39	1	50
5	40 - 49	0	0
6	50 - 59	0	0
7	60 ปีขึ้นไป	0	0
รวมทั้งสิ้น		2	100

ตารางที่ 5.111 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุตามสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	สถานที่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	บ้านเรือน/ที่พักอาศัย	0	0
2	สถานประกอบการ	1	50
3	โรงเรียน/สถานศึกษา	0	0
4	สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง	1	50
5	ในพาหนะ	0	0
6	สถานที่อื่น ๆ	0	0
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 5.112 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	ช่วงเวลา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	06.01 - 09.00 น.	1	50
2	09.01 - 12.00 น.	0	0
3	12.01 - 15.00 น.	0	0
4	15.01 - 18.00 น.	1	50
5	18.01 - 21.00 น.	0	0
6	21.01 - 24.00 น.	0	0
7	24.01 - 03.00 น.	0	0
8	03.01 - 06.00 น.	0	0
9	กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	0	0
10	กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	0	0
11	ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ	0	0
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 5.113 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกิจกรรมที่กระทำอยู่ระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	กิจกรรมที่กระทำอยู่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน	1	50
2	กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบันกวดวิชา)	0	0
3	เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน	0	0
4	จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า	0	0
5	อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่ สันทนาการ เช่น สวนสาธารณะ	0	0
6	เล่นกีฬา ออกกำลังกาย	0	0
7	ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น ดู ภาพยนตร์ เทียวผับ/ บาร์	1	50
8	ระหว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท	0	0
9	นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)	0	0
10	ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดู โทรทัศน์ ทำงานบ้าน	0	0
11	อื่นๆ	0	0
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 5.114 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ

ลำดับที่	การพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำ ผิดซึ่งหน้า	0	0
2	พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า	2	100
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 5.115 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของผู้กระทำผิด (เฉพาะตัวอย่างที่พบเหตุตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ลักษณะของผู้กระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	กระทำผิดคนเดียว	2	100
2	กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป	0	0
3	เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย	0	0
4	เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเป็นหญิง	0	0
5	มีการรวมกลุ่ม ทั้งชายและหญิง	0	0
6	ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา	0	0
7	ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน	0	0
8	กระทำผิดโดยรวมตัวเป็นกลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง	0	0
9	กระทำผิดโดยองค์กรอาชญากรรม ผู้มีอิทธิพล	0	0
10	ติดยาเสพติด หรือเสพสารเสพติด (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่)	0	0
11	มีคนใดคนหนึ่งเป็นชาวต่างชาติ	0	0
12	ส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อยหรือมีความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์	0	0
รวมทั้งสิ้น		2	100

ตารางที่ 5.116 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด

ลำดับที่	ความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน	0	0
2	รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน	1	50
3	เป็นสามีหรือภรรยา	0	0
4	อดีตสามีภรรยา	0	0
5	คนรัก	0	0
6	อดีตคนรัก	0	0
7	เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย	0	0
8	เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน	0	0
9	เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน	0	0
10	เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน	1	50
11	กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่	0	0
12	เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน	0	0
13	เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน	0	0
14	เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน	0	0
15	เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ	0	0
16	เป็นคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต	0	0
17	ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด	0	0
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 5.117 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเคยมีปัญหา / ข้อขัดแย้ง / โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน

ลำดับที่	การเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เคย	1	0
2	ไม่เคย	0	0
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	0	0
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 5.118 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำความผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมีนเมาจากฤทธิ์ของสุรา / เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติดในขณะก่อเหตุ

ลำดับที่	การพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่ดื่ม/ไม่เสพ	1	50
2	ดื่ม/เสพแต่ไม่ถึงกับมีนเมา	0	0
3	มีอาการมีนเมา	0	0
4	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	1	50
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 5.119 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะการก่อเหตุเกี่ยวกับเพศที่เกิดขึ้น

ลำดับที่	ลักษณะการก่อเหตุเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	คุกคามทางวาจา หรือแสดงกริยาทำที่อันเป็นการรบกวน เช่น ส่งข้อความ/คลิปลามก	0	0
2	ลอบติดตาม แอบมอง หรือ พยายามมาเบียดใกล้ซึ่งตนมีลักษณะก่อกวน	2	100
3	ข่มขู่ คุกคามด้วยวาจาว่าจะใช้กำลังข่มขืน หรือล่วงละเมิดทางเพศ (ไม่ถึงกับลงมือกระทำ)	0	0
4	กระทำอนาจารหรือล่วงเกินทางเพศโดยมีการสัมผัสร่างกายโดยผู้เสียหายไม่ยินยอม เช่น กอด/จูบ/ลูบไล้	0	0
5	บังคับขืนใจ	0	0
6	ล่อลวงให้ตกไปเป็นเหยื่อการค้าประเวณี	0	0
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 5.120 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุนอกจากกระทำข่มขืนหรือกระทำอนาจารคนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตรายต่อผู้เสียหาย

ลำดับที่	นอกจากกระทำเกี่ยวกับเพศมีการทำร้ายหรือทำอันตราย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่	2	100
2	ทำร้าย	0	0
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตอนที่ 5.2.3.2 ความเสียหายที่ได้รับ

ตารางที่ 5.121 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการก่อเหตุเป็นเหตุให้เสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บ

ลำดับที่	การเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เสียชีวิต	0	0
2	บาดเจ็บ	0	0
3	ไม่บาดเจ็บ	2	100
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 5.122 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเกิดความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

(เฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บ)

ลำดับที่	ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย	0	0
2	ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น	2	100
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	0	0
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตอนที่ 5.2.3.3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ตารางที่ 5.123 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ลำดับที่	การแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	แจ้ง	0	0
2	ไม่แจ้ง	2	100
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 5.124 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สาเหตุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่เกิดความเสียหาย	0	0
2	เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย	0	0
3	เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด	0	0
4	ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน	0	0
5	มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือไกล่เกลี่ยสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้	0	0
6	ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง	0	0
7	กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง	0	0
8	เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด	0	0
9	เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง	1	50.00
10	สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด	0	0
11	ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล	1	50.00
12	ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่	0	0
13	ขาดพยานหลักฐาน	0	0
14	คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้	1	50.00
15	มีความรู้สึกไม่ติดกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่	1	50.00
16	ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	0	0
17	ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีอิทธิพล	0	0

ตารางที่ 5.125 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุ

ลำดับที่	ทราบตัวผู้กระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ทราบ	1	50.00
2	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	1	50.00
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 5.126 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุหลังจากเกิดเหตุ ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัว

ลำดับที่	ผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	มี	0	0
2	ไม่มี	0	0
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	2	100.00
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 5.127 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการจับกุม / ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์

ลำดับที่	มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	มี	0	0
2	ไม่มี	2	100.00
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	0	0
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 5.128 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการนำตัวผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาล

ลำดับที่	การนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ	0	0
2	มี	0	0
3	ไม่มี	1	100.00
4	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	0	0
5	เป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล	0	0
รวมทั้งสิ้น		1	100.00

ตารางที่ 5.129 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด

ลำดับที่	การตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	มี และสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้	0	0
2	มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้	0	0
3	ไม่มี	2	100.00
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 5.130 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย

ลำดับที่	ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่ได้รับการลงโทษ	1	50.00
2	ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย	0	0
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	1	50.00
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 5.131 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษ (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษ)

ลำดับที่	ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี	1	100.00
2	ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด	0	0
3	รู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี	0	0
4	จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่ผู้กระทำผิดหลบหนีระหว่างถูกดำเนินคดี (หลังถูกจับกุม)	0	0
5	จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี	0	0
6	ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับปล่อยตัวเนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอหรือศาลยกฟ้อง	0	0
7	มีการตกลงยอมความกันได้	0	0
8	อื่นๆ	0	0
รวมทั้งสิ้น		1	100.00

ตารางที่ 5.132 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการได้รับการบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ด้าน
กระบวนการยุติธรรม นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ย
กับผู้กระทำผิดแล้ว

ลำดับที่	การได้รับการบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่มี	2	100.00
2	มี	0	0
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 5.133 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจาก
หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม

ลำดับที่	ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานใน กระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่ต้องการ	0	0
2	ต้องการ	2	100.00
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตารางที่ 5.134 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสิ่งที่ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจาก
หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สิ่งที่ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจาก หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ	1	50.00
2	ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดใช้ทรัพย์สินที่ เสียหายกลับคืนมา	0	0
3	การดำเนินการป้องกันไม่ให้เกิดร้ายเกิดขึ้นอีก	1	50.00
4	จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดให้มีการชดใช้ ค่าเสียหาย	0	0
5	การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ใน กระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล	0	0
6	การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี	0	0
7	การให้บริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม เช่น การให้คำปรึกษา การฟื้นฟู เยียวยาสภาพจิตใจ	0	0
8	การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิด	0	0
9	การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงาน ภาครัฐ	0	0
10	การให้ความคุ้มครองพยาน	0	0
11	การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล	0	0
12	การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำ ผิดซ้ำ	0	0
13	อื่นๆ	0	0
รวมทั้งสิ้น		2	100.00

ตอนที่ 5.2.4 การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับถูกหลอกลวงแอบอ้างใช้ข้อมูล

ตอนที่ 5.2.4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและลักษณะเหตุอาชญากรรม

ตารางที่ 5.135 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามกองบัญชาการ

ลำดับที่	กองบัญชาการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	กองบัญชาการตำรวจนครบาล	3	13.64
2	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1	2	9.09
3	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2	2	9.09
4	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3	3	13.64
5	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4	0	0
6	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5	0	0
7	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6	1	4.55
8	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7	7	31.82
9	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8	0	0
10	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9	4	18.17
11	ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้	0	0
รวมทั้งสิ้น		22	100.00

ตารางที่ 5.136 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเขตปกครองที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	เขตการปกครอง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เขตกรุงเทพมหานคร	3	13.64
2	เทศบาลเมือง/นคร	13	59.09
3	เทศบาลตำบล	0	0
4	องค์การบริหารส่วนตำบล	6	27.27
รวมทั้งสิ้น		22	100.00

ตารางที่ 5.137 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

ลำดับที่	จำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	1 ครั้ง	19	86.36
2	2 ครั้ง	2	9.09
3	3 ครั้ง	1	4.55
4	4 ครั้ง	0	0.00
5	5 ครั้ง	0	0.00
6	มากกว่า 5 ครั้ง	0	0.00
รวมทั้งสิ้น		22	100.00

ตารางที่ 5.138 จำนวนและร้อยละของจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

คดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	
	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1. แอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	4	15.38
2. ถูกหลอกลวงแชร์ลูกโซ่	4	15.38
3. ถูกหลอกลวงจัดหางานหรือให้ไปทำงานในประเทศ หรือต่างประเทศ	-	-
4. ถูกหลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารคนร้าย	3	11.54
5. ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้าย โดยมีการแสดงเอกสารเท็จให้หลงเชื่อ	5	19.23
6. ถูกหลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้ายด้วยวิธีการอื่นๆ	10	38.47
รวมทั้งสิ้น	26	100.00

ตารางที่ 5.139 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเพศของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ชาย	2	9.09
2	หญิง	20	90.91
รวมทั้งสิ้น		22	100.00

ตารางที่ 5.140 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	แรกเกิด - 9 ปี	0	0
2	10 - 19	1	4.55
3	20 - 29	4	18.18
4	30 - 39	5	27.27
5	40 - 49	2	9.09
6	50 - 59	2	9.09
7	60 ปีขึ้นไป	7	31.82
รวมทั้งสิ้น		22	100.00

ตารางที่ 5.141 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุช่องทางการทำกระทำความผิดที่ผู้กระทำผิดติดต่อกับผู้เสียหาย

ลำดับที่	ช่องทางการทำกระทำความผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ติดต่อผู้เสียหายโดยตรงด้วยตนเองหรือผ่านบุคคลอื่น	9	40.90
2	ใช้จดหมาย	2	9.09
3	โทรศัพท์	5	22.73
4	ส่งข้อความทางโทรศัพท์มือถือ	0	0
5	ส่งข้อความผ่านอีเมล เครือข่ายสังคมอินเทอร์เน็ต (Social Network)	4	18.18
6	โฆษณาผ่านเว็บไซต์	0	0
7	ใช้สื่อโฆษณา สื่อสิ่งพิมพ์ หรือช่องทางอื่นๆ	0	0
8	แอบนำข้อมูลส่วนตัวไปใช้ ไม่ทราบว่าเป็นวิธีใด	1	4.55
9	อื่น ๆ	1	4.55
รวมทั้งสิ้น		22	100.00

ตารางที่ 5.142 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของการกระทำผิด

ลำดับที่	ลักษณะของการกระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	นำข้อมูลในบัตรเครดิตไปใช้โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของบัตร	2	9.09
2	นำรหัสบัตรเอทีเอ็มไปใช้เบิกเงินสด	0	0
3	ลักลอบเบิกเงินสดจากบัญชีธนาคารโดยที่เจ้าของบัญชีไม่ทราบ/ไม่ยินยอม	1	4.55
4	แอบอ้างนำเอกสาร ข้อมูลส่วนตัวไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต แล้วก่อให้เกิดความเสียหาย	5	22.72
5	ถูกปลอมแปลงหรือถูกแอบอ้าง เอกสารราชการหรือเอกสารสำคัญ	1	4.55
6	หลอกลวงให้จ่ายเงินเป็นสมาชิกธุรกิจแล้วปิดบริษัทหลบหนีไป เช่น แชร์ลูกโซ่	3	13.63
7	หลอกลวงให้ร่วมลงทุน ซื้อหุ้น/หน่วยลงทุน หรือซื้อขายสินค้า ในธุรกิจที่ไม่มีอยู่จริง	0	0
8	หลอกลวงว่าจะจัดหางาน/ส่งไปทำงานต่างประเทศ	0	0
9	หลอกลวงว่าจะให้เลขรางวัลสลากกินแบ่ง/หวย	0	0
10	หลอกลวงว่าถูกรางวัลโดยขอเก็บค่าดำเนินการล่วงหน้า	0	0
11	หลอกให้หลงเชื่อให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของคนร้าย เช่น แก๊งค์คอลเซ็นเตอร์	2	9.09
12	หลอกประกาศขายสินค้า แต่ไม่จัดส่งสินค้าให้	2	9.09
13	หลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สิน เช่น ตกทอง หลอกขายสลากกินแบ่งถูกรางวัลปลอม	2	9.09
14	หลอกลวงว่าจะช่วยให้เข้าทำงานได้/สอบเข้าได้	1	4.55
15	หลอกลวงให้จ่ายเงิน (ใต้โต๊ะ/ค่าธรรมเนียมพิเศษ) เพื่อแลกกับการอำนวยความสะดวกหรือได้รับสิทธิพิเศษ	1	4.55
16	อื่น ๆ เช่น หลอกลวงว่าเป็นการทำบุญ	2	9.09
รวมทั้งสิ้น		22	100.00

ตารางที่ 5.143 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุตามสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	สถานที่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	บ้านเรือน/ที่พักอาศัย	14	63.63
2	สถานประกอบการ	2	9.09
3	โรงเรียน/สถานศึกษา	2	9.09
4	สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง	1	4.55
5	ในพาหนะ	1	4.55
6	สถานที่อื่นๆ	0	0
7	ไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัด	2	9.09
รวมทั้งสิ้น		22	100.00

ตารางที่ 5.144 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	ช่วงเวลา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	06.01 - 09.00 น.	0	0
2	09.01 - 12.00 น.	3	13.64
3	12.01 - 15.00 น.	3	13.64
4	15.01 - 18.00 น.	4	18.18
5	18.01 - 21.00 น.	1	4.55
6	21.01 - 24.00 น.	0	0
7	24.01 - 03.00 น.	0	0
8	03.01 - 06.00 น.	0	0
9	กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	4	18.18
10	กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	0	0
11	ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ	7	31.81
รวมทั้งสิ้น		22	100.00

ตารางที่ 5.145 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกิจกรรมที่กระทำอยู่ระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	กิจกรรมที่กระทำอยู่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน	6	27.26
2	กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบัน กวดวิชา)	1	4.55
3	เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทาง กลับบ้าน	0	0
4	จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่าน การค้า	0	0
5	อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจใน สถานที่สันทนาการ เช่น สวนสาธารณะ	0	0
6	เล่นกีฬา ออกกำลังกาย	0	0
7	ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น ดูภาพยนตร์ เทียวผับ/ บาร์	1	4.55
8	ระหว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท	0	0
9	นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)	3	13.64
10	ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน	8	36.36
11	อื่นๆ เช่น สมัครงาน	3	13.64
รวมทั้งสิ้น		22	100.00

ตารางที่ 5.146 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ

ลำดับที่	การพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำ ผิดซึ่งหน้า	14	63.64
2	พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า	8	36.36
รวมทั้งสิ้น		22	100.00

ตารางที่ 5.147 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะของผู้กระทำผิด

(เฉพาะตัวอย่างที่พบเหตุตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ลักษณะของผู้กระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	กระทำผิดคนเดียว	5	62.50
2	กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป	3	37.50
3	เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย	1	12.50
4	เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเป็นหญิง	0	0
5	มีการรวมกลุ่ม ทั้งชายและหญิง	2	25.00
6	ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา	0	0
7	ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน	0	0
8	กระทำผิดโดยรวมตัวเป็นกลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์ กวนเมือง	0	0
9	กระทำผิดโดยองค์กรอาชญากรรม ผู้มีอิทธิพล	0	0
10	ติดยาเสพติด หรือเสพสารเสพติด (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่)	0	0
11	มีคนใดคนหนึ่งเป็นชาวต่างชาติ	0	0
12	ส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อยหรือมีความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์	0	0

ตารางที่ 5.148 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด

ลำดับที่	ความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน	13	59.09
2	รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน	3	13.63
3	เป็นสามีหรือภรรยา	0	0
4	อดีตสามีภรรยา	0	0
5	คนรัก	0	0
6	อดีตคนรัก	0	0
7	เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย	1	4.55
8	เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน	0	0
9	เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน	1	4.55
10	เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน	0	0
11	กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่	0	0
12	เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน	1	4.55
13	เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน	0	0
14	เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน	0	0
15	เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ	3	13.63
16	เป็นคนที่ยังรู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต	0	0
17	ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด	0	0
รวมทั้งสิ้น		22	100.00

ตารางที่ 5.149 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเคยมีปัญหา / ข้อขัดแย้ง / โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน

ลำดับที่	การเคยมีปัญหา / ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เคย	0	0
2	ไม่เคย	20	90.91
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	2	9.09
รวมทั้งสิ้น		22	100.00

ตารางที่ 5.150 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุว่าเหตุที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากสาเหตุ
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สาเหตุการกระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ความประมาทเลินเล่อของตัวผู้เสียหาย	11	44.00
2	ความขัดแย้งภายในครอบครัว	0	0
3	ทรัพย์สินของผู้เสียหายล่อตาล่อใจ	0	0
4	ไม่ได้มีการระวังป้องกันภัยหรือการรักษาความปลอดภัยที่เพียงพอ	2	8.00
5	ผู้เสียหายมีอาการมีนเมา	0	0
6	ผู้กระทำผิดเมาสุรา/ยาเสพติด	1	4.00
7	ความขัดแย้ง/สาเหตุโกรธเคืองกับผู้กระทำผิด	0	0
8	ผู้กระทำผิดประสงค์ต่อทรัพย์สิน	6	24.00
9	ผู้กระทำผิดยากจน	2	8.00
10	ความคึกคะนองของผู้กระทำผิด	0	0
11	พฤติกรรมเลียนแบบ จากสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร ข่าวสาร อินเทอร์เน็ต	0	0
12	ความบกพร่องทางพฤติกรรมของผู้ก่อเหตุ เช่น นิยมความรุนแรง ขาดความอบอุ่น	0	0
13	ผู้กระทำผิด ทำผิดเป็นนิสัย ชอบขโมย	0	0
14	โรคจิตเวช ความบกพร่องทางจิต	0	0
15	ผู้กระทำผิดทำตามเพื่อน กลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง	2	8.00
16	อื่น ๆ	0	0
17	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	1	4.00

ตารางที่ 5.151 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุว่าทราบถึงการก่อเหตุในเรื่องนี้
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	การทราบถึงการก่อเหตุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่เคยใช้บริการ ไม่เคยทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินที่ถูกแอบอ้าง	2	9.09
2	ผู้กระทำผิดมีลักษณะพฤติกรรมที่ไม่น่าเชื่อถือ ไม่น่าไว้วางใจ	8	36.36
3	ทราบว่าถูกหลอกเมื่อพบว่าผู้กระทำผิดหลบหนีไป ไม่สามารถติดต่อได้	8	36.36
4	ตรวจพบทราบด้วยตนเองจากความผิดปกติของบัญชี	0	0
5	บัตรเครดิตถูกระงับ	0	0
6	ถูกปฏิเสธคำขอกู้เงิน หรือเปิดใช้บริการบัตรเครดิต	0	0
7	มีการติดต่อจากเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานของรัฐอื่น	2	9.09
8	มีการติดต่อจากเจ้าหน้าที่ธนาคาร สถาบันการเงิน ว่ามีความผิดปกติเกิดขึ้นกับบัญชี	0	0
9	ทราบจากข้อมูลแจ้งเตือนภัยจากเจ้าหน้าที่รัฐ	2	9.09
10	ทราบจากข้อมูลแจ้งเตือนภัยของสื่อมวลชน	2	9.09
11	ทราบจากข้อมูลแจ้งเตือนภัยของสถาบันการเงิน หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบการใช้ข้อมูลส่วนตัว	0	0
12	อื่น ๆ เช่น เลื่อนวันเริ่มงานออกไปเรื่อยๆ	3	13.64

ตารางที่ 5.152 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุเหตุที่เกิดขึ้นคนร้ายได้ทรัพย์สินไป

ลำดับที่	คนร้ายได้ทรัพย์สินไปหรือไม่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ได้ทรัพย์สินไป	15	68.18
2	คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป	5	22.73
3	คนร้ายมีเจตนาทำลายทรัพย์สิน ไม่ได้ประสงค์ต่อทรัพย์สิน	0	0
4	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	2	9.09
รวมทั้งสิ้น		22	100.00

ตารางที่ 5.153 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุที่ได้รับทรัพย์สินกลับคืนมา
(เฉพาะตัวอย่างที่ระบุคนร้ายได้ทรัพย์สินไป)

ลำดับที่	รับทรัพย์สินกลับคืนมาหรือไม่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่ได้ทรัพย์สินคืน	15	100.00
2	ได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาทั้งหมด	0	0
3	ได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วน	0	0
รวมทั้งสิ้น		15	100.00

ตารางที่ 5.154 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการใช้งานอินเทอร์เน็ตของผู้เสียหาย

ลำดับที่	การใช้งานอินเทอร์เน็ต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ใช้งานเป็นประจำทุกวัน/เกือบทุกวัน	12	54.55
2	ใช้งาน สัปดาห์ละ 2-4 วัน	1	4.55
3	ใช้งาน สัปดาห์ละวัน	0	0
4	ไม่ค่อยได้ใช้งาน น้อยกว่าสัปดาห์ละวัน	0	0
5	ไม่ได้ใช้งานอินเทอร์เน็ต	9	40.90
รวมทั้งสิ้น		22	100.00

ตารางที่ 5.155 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการดำเนินการระวังป้องกันภัย หรือได้รับการ
บริการป้องกันภัย

ลำดับที่	มีการระวังป้องกันภัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่มี	17	77.27
2	มี	5	22.73
รวมทั้งสิ้น		22	100.00

ตารางที่ 5.156 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะการระวังป้องกันภัยหรือได้รับการบริการ
ป้องกันภัย (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุมีการระวังป้องกันภัยหรือได้รับการบริการป้องกันภัย
และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	การใช้งานอินเทอร์เน็ต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ตรวจสอบความเคลื่อนไหวในบัญชีธนาคาร และรายการแจ้ง ค่าบริการต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ	0	0
2	มีการเปลี่ยนแปลงรหัสผ่านการใช้บัตรเครดิต หรือบัตร เครดิตบ่อยๆ	1	20.00
3	ไม่เปิดเผยรหัสผ่านให้ผู้อื่นรับทราบ	2	40.00
4	เปลี่ยนแปลงรหัสผ่านการใช้งานอินเทอร์เน็ตบ่อยๆ เช่น อีเมลล์ สมาชิกเครือข่ายสังคมออนไลน์	1	20.00
5	ไม่เข้าใช้งานเว็บไซต์หรือการเชื่อมต่อที่น่าสงสัย	1	20.00
6	ซื้อขายสินค้าและบริการผ่านเว็บไซต์ที่เชื่อถือได้เท่านั้น	1	20.00
7	หลีกเลี่ยงไม่ซื้อสินค้าโดยให้โอนเงินไปก่อน	0	0
8	ไม่ใช้บัตรเครดิต/บัตรเดบิตในการซื้อขายสินค้าทาง อินเทอร์เน็ต	0	0
9	ได้รับการแจ้งเตือนภัยหรือแจ้งข่าวสารประชาสัมพันธ์จาก เจ้าหน้าที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	0	0
10	ได้รับการแจ้งเตือนภัย แจ้งข่าวสารประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับ การกระทำผิดผ่านสื่อต่างๆ	3	60.00
11	ติดตามข่าวสาร การแจ้งเตือนภัย พฤติกรรมของคนร้ายจาก สื่อต่างๆ ด้วยตนเอง	3	60.00
12	อื่น ๆ	0	0

ตอนที่ 5.2.4.2 ความเสียหายที่ได้รับ

ตารางที่ 5.157 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความเสียหายทรัพย์สิน / สูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ลักษณะความเสียหาย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เงินสด	11	50.00
2	บัญชีบัตรเครดิตมีปัญหา ถูกระงับ หรือปฏิเสธการใช้ชั่วคราว	0	0
3	ถูกระงับการใช้บริการโทรศัพท์หรือบริการสาธารณูปโภคอื่นๆ	0	0
4	เงินในบัญชีสูญหาย	0	0
5	เป็นหนี้ธนาคาร	0	0
6	เป็นหนี้ค่าบริการของเอกชน หรือหนี้ส่วนบุคคลกับบุคคลอื่นที่ไม่ได้เป็นผู้กระทำผิด	6	27.27
7	เป็นหนี้ค่าบริการ ค่าสาธารณูปโภคต่างๆ หรือต้องจ่ายค่าปรับค่าบริการในอัตราที่สูงขึ้น	0	0
8	ต้องจ่ายค่าปรับหรือดอกเบี้ยบัตรเครดิตหรือดอกเบี้ยเงินกู้ในอัตราที่สูงขึ้น	0	0
9	ถูกข่มขู่ทวงหนี้/ทำร้ายร่างกาย/ทำลายสิ่งของ	0	0
10	ถูกดำเนินคดีละเมิดทางแพ่งสืบเนื่องจากเหตุที่เกิดขึ้น	0	0
11	ถูกดำเนินคดีอาญาสืบเนื่องจากเหตุที่เกิดขึ้น	0	0
12	อื่น ๆ	1	4.55
13	ไม่ได้รับความเสียหาย/สูญเสีย	4	18.18
รวมทั้งสิ้น		22	100.00

ตารางที่ 5.158 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการก่อเหตุเป็นเหตุให้เสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บ

ลำดับที่	การเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เสียชีวิต	0	0
2	บาดเจ็บ	0	0
3	ไม่บาดเจ็บ	22	100.00
รวมทั้งสิ้น		22	100.00

ตารางที่ 5.159 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเกิดความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น
(เฉพาะตัวอย่างที่ได้รับบาดเจ็บ)

ลำดับที่	ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย	17	77.27
2	ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น	4	18.18
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	1	4.55
รวมทั้งสิ้น		22	100.00

ตารางที่ 5.160 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ลักษณะความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล (รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการผ่าตัด) ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล)	0	0
2	กรณีอาการบาดเจ็บเป็นเหตุให้ต้องหยุดงานหรือขาดรายได้ เหตุที่ต้องหยุดงานมีผลให้ผู้เสียหายขาด	0	0
3	วันที่หยุดงานคุณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวม เวลาที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ ในการ ดำเนินคดีนับรวมเข้าไปด้วย	1	6.25
4	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงาน ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล	0	0
5	ค่าใช้จ่ายในการติดต่อทนายความ บริษัทประกันภัย หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชน	1	6.25
6	ทรัพย์สินเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น	16	100.00

ตารางที่ 5.161 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผู้รับผิดชอบความสูญเสีย / ค่าเสียหาย
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหาย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	รับผิดชอบเองทั้งหมด	11	78.57
2	ผู้กระทำผิดรับผิดชอบทั้งหมด	0	0
3	รับผิดชอบเองบางส่วน และผู้กระทำผิดรับผิดชอบบางส่วน	1	7.14
4	สวัสดิการของรัฐ เช่น หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประกันสังคม สวัสดิการข้าราชการ	0	0
5	บริษัทประกันชีวิต ประกันการรักษาพยาบาล	0	0
6	อื่น ๆ	2	14.29

ตอนที่ 5.2.4.3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ตารางที่ 5.162 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ลำดับที่	การแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	แจ้ง	3	13.64
2	ไม่แจ้ง	19	86.36
รวมทั้งสิ้น		22	100.00

ตารางที่ 5.163 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ
(เฉพาะตัวอย่างที่ระบุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สาเหตุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่เกิดความเสียหาย	4	16.00
2	เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย	9	36.00
3	เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด	0	0
4	ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน	0	0
5	มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือใกล้เคียงสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้	0	0
6	ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง	0	0
7	กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง	1	5.26
8	เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด	0	0
9	เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง	1	5.26
10	สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด	0	0
11	ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล	8	42.11
12	ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่	0	0
13	ขาดพยานหลักฐาน	2	10.53
14	คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้	0	0
15	มีความรู้สึกไม่ติดกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่	0	0
16	ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	0	0
17	ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีอิทธิพล	0	0
18	อื่นๆ	0	0

ตารางที่ 5.164 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุ

ลำดับที่	ทราบตัวผู้กระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ทราบ	5	22.73
2	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	17	77.27
รวมทั้งสิ้น		22	100.00

ตารางที่ 5.165 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุหลังจากเกิดเหตุ ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้
เกรงกลัว

ลำดับที่	ผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	มี	0	0
2	ไม่มี	21	95.45
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	1	4.55
รวมทั้งสิ้น		22	100

ตารางที่ 5.166 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการจับกุม / ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่
เกี่ยวข้องในเหตุการณ์

ลำดับที่	มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	มี	0	0
2	ไม่มี	14	63.64
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	8	36.36
รวมทั้งสิ้น		22	100.00

ตารางที่ 5.167 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการนำตัวผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย
ขึ้นฟ้องคดีต่อศาล

ลำดับที่	การนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ	1	4.55
2	มี	0	0
3	ไม่มี	17	77.27
4	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	4	18.18
5	เป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล	0	0
รวมทั้งสิ้น		22	100.00

ตารางที่ 5.168 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด

ลำดับที่	การตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	มี และสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้	1	4.55
2	มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้	1	4.55
3	ไม่มี	20	90.90
รวมทั้งสิ้น		22	100.00

ตารางที่ 5.169 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคล

(เฉพาะตัวอย่างที่ระบุมีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	การตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ดำเนินการด้วยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิด	1	100.00
2	ผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ	0	0
3	เจ้าหน้าที่ตำรวจ	0	0
4	เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง (นายอำเภอ ปลัดอำเภอ)	0	0
5	หน่วยงานยุติธรรมชุมชน ผู้แทนหรืออาสาสมัครยุติธรรมชุมชนในพื้นที่	0	0
6	มีการไกล่เกลี่ยคดีในระหว่างการดำเนินคดีผ่านการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนโดยเจ้าหน้าที่	0	0
7	มีการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นศาล	0	0
8	หน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ	0	0
9	อื่นๆ เช่น เทศบาล	1	100.00

ตารางที่ 5.170 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตาม

กฎหมาย

ลำดับที่	ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่ได้รับการลงโทษ	21	95.45
2	ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย	0	0
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	1	4.55
รวมทั้งสิ้น		22	100.00

ตารางที่ 5.171 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษ
(เฉพาะตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษ)

ลำดับที่	ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี	21	95.45
2	ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด	1	4.55
3	รู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี	0	0
4	จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่ผู้กระทำผิดหลบหนีระหว่างถูกดำเนินคดี (หลังถูกจับกุม)	0	0
5	จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี	0	0
6	ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับปล่อยตัวเนื่องจากพยานหลักฐานไม่ เพียงพอหรือศาลยกฟ้อง	0	0
7	มีการตกลงยอมความกันได้	0	0
8	อื่นๆ	0	0
รวมทั้งสิ้น		22	100.00

ตารางที่ 5.172 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ด้าน
กระบวนการยุติธรรม นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ย
กับผู้กระทำผิดแล้ว

ลำดับที่	การได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่มี	22	100.00
2	มี	0	0
รวมทั้งสิ้น		22	100.00

ตารางที่ 5.173 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจาก
หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม

ลำดับที่	ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานใน กระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่ต้องการ	13	59.09
2	ต้องการ	9	40.91
รวมทั้งสิ้น		22	100.00

ตารางที่ 5.174 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสิ่งที่ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจาก
หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สิ่งที่ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจาก หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ	2	22.22
2	ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดใช้ทรัพย์สินที่ เสียหายกลับคืนมา	1	11.11
3	การดำเนินการป้องกันไม่ให้เกิดร้ายเกิดขึ้นอีก	6	66.67
4	จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดให้มีการชดใช้ ค่าเสียหาย	1	11.11
5	การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ใน กระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล	0	0
6	การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี	1	11.11
7	การให้การบริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเยียวยาอาชญากรรม เช่น การให้คำปรึกษา การฟื้นฟู เยียวยาสภาพจิตใจ	0	0
8	การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิด	0	0
9	การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงาน ภาครัฐ	0	0
10	การให้ความคุ้มครองพยาน	0	0
11	การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล	0	0
12	การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำ ผิดซ้ำ	0	0
13	อื่นๆ เช่น ให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับกลไกต่างๆอย่าง สม่ำเสมอ หน่วยงานควรให้ความรู้เกี่ยวกับกลไกให้รวดเร็ว และทันกาล	2	22.22

ตอนที่ 5.2.5 การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ตอนที่ 5.2.5.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและลักษณะเหตุอาชญากรรม

ตารางที่ 5.175 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามกองบัญชาการ

ลำดับที่	กองบัญชาการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	กองบัญชาการตำรวจนครบาล	0	0
2	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1	0	0
3	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2	0	0
4	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3	1	16.70
5	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4	0	0
6	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5	0	0
7	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6	1	16.70
8	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7	0	0
9	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8	0	0
10	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9	4	66.60
11	ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้	0	0
รวมทั้งสิ้น		6	100

ตารางที่ 5.176 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเขตปกครองที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	เขตการปกครอง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เขตกรุงเทพมหานคร	0	0
2	เทศบาลเมือง/นคร	4	66.60
3	เทศบาลตำบล	0	0
4	องค์การบริหารส่วนตำบล	2	33.40
รวมทั้งสิ้น		6	100

ตารางที่ 5.177 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

ลำดับที่	จำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	1 ครั้ง	5	83.33
2	2 ครั้ง	1	16.67
3	3 ครั้ง	0	0.00
4	4 ครั้ง	0	0.00
5	5 ครั้ง	0	0.00
6	มากกว่า 5 ครั้ง	0	0.00
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตารางที่ 5.178 จำนวนและร้อยละของจำนวนครั้งที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี 2559

คดีอาชญากรรมรูปแบบใหม่	การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ในรอบปี 2559	
	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
1. ถูกเรียกสืบสวนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ	-	-
2. ตกเป็นเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม เช่น ถูกคุกคามหรือไม่ได้รับความเป็นธรรมจากคดีอาญา (แพะรับบาป)	-	-
3. ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ เช่น ถูกเข้าถึงโดยมิชอบ หรือถูกทำให้เสียหาย เผยแพร่ข้อมูลทางคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ	7	100.00
4. ถูกเลือกปฏิบัติโดยมิชอบ เช่น เพศ คนพิการ ศาสนา เชื้อชาติ	-	-
รวมทั้งสิ้น	7	100.00

ตารางที่ 5.179 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเพศของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ชาย	3	50.00
2	หญิง	3	50.00
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตารางที่ 5.180 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามอายุของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	แรกเกิด - 9 ปี	0	0
2	10 - 19	0	0
3	20 - 29	4	66.60
4	30 - 39	1	16.70
5	40 - 49	1	16.70
6	50 - 59	0	0
7	60 ปีขึ้นไป	0	0
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตารางที่ 5.181 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง ที่ระบุลักษณะการกระทำผิดเกี่ยวกับอาชญากรรม

รูปแบบใหม่

ลำดับที่	ลักษณะการกระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ	0	0
2	ตกเป็นเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม	0	0
3	ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์	6	100.00
4	ถูกเลือกปฏิบัติไม่เป็นธรรม อันเนื่องมาจากปัจจัยดังต่อไปนี้	0	0
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตารางที่ 5.182 จำนวนและร้อยละของตัวอย่าง ที่ระบุลักษณะการกระทำผิด
(เฉพาะตัวอย่างที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์)

ลำดับที่	ตกเป็นเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ถูกลักลอบเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์	1	25.00
2	ถูกล้วงรหัส पासเวิร์ดสำหรับระบบคอมพิวเตอร์ และนำไปเปิดเผย	0	0
3	ถูกล้วงข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์	0	0
4	ถูกดักข้อมูลคอมพิวเตอร์ (สปาย) ที่อยู่ระหว่างการส่งในระบบคอมพิวเตอร์	0	0
5	ข้อมูลคอมพิวเตอร์ถูกแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือทำให้เสียหาย	0	0
6	ได้รับมัลแวร์ อาทิ ไวรัส เวิร์ม ทำให้ระบบคอมพิวเตอร์เสียหายไม่สามารถใช้งานได้ตามปกติ	2	50.00
7	ได้รับสแปมซึ่งปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งที่มาของการส่งข้อมูล	2	50.00
8	ถูกนำภาพไปตัดต่อและเผยแพร่	1	25.00
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตารางที่ 5.183 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุตามสถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	สถานที่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	บ้านเรือน/ที่พักอาศัย	0	0
2	สถานประกอบการ	0	0
3	โรงเรียน/สถานศึกษา	0	0
4	สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง	1	16.70
5	ในพาหนะ เช่น ต่าน	1	16.70
6	สถานที่อื่นๆ	0	0
7	ไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัด	4	66.60
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตารางที่ 5.184 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุช่วงเวลาที่เกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	ช่วงเวลา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	06.01 - 09.00 น.	0	0
2	09.01 - 12.00 น.	0	0
3	12.01 - 15.00 น.	1	16.70
4	15.01 - 18.00 น.	0	0
5	18.01 - 21.00 น.	0	0
6	21.01 - 24.00 น.	0	0
7	24.01 - 03.00 น.	0	0
8	03.01 - 06.00 น.	1	16.70
9	กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	1	16.70
10	กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา	0	0
11	ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ	3	49.90
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตารางที่ 5.185 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุกิจกรรมที่กระทำอยู่ระหว่างเกิดเหตุอาชญากรรม

ลำดับที่	กิจกรรมที่กระทำอยู่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน	3	49.90
2	กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบันกวดวิชา)	0	0
3	เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน	2	33.40
4	จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า	0	0
5	อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่ สันทนาการ เช่น สวนสาธารณะ	0	0
6	เล่นกีฬา ออกกำลังกาย	0	0
7	ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น ดู ภาพยนตร์ เทียวผับ/ บาร์	0	0
8	ระหว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท	0	0
9	นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)	0	0
10	ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดู โทรทัศน์ ทำงานบ้าน	1	16.70
11	อื่นๆ	0	0
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตารางที่ 5.186 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ

ลำดับที่	การพบเหตุตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำ ผิดซึ่งหน้า	6	100.00
2	พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า	0	0
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตารางที่ 5.187 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด

ลำดับที่	ความสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน	6	100.00
2	รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน	0	0
3	เป็นสามีหรือภรรยา	0	0
4	อดีตสามีภรรยา	0	0
5	คนรัก	0	0
6	อดีตคนรัก	0	0
7	เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย	0	0
8	เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน	0	0
9	เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน	0	0
10	เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน	0	0
11	กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่	0	0
12	เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน	0	0
13	เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน	0	0
14	เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน	0	0
15	เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ	0	0
16	เป็นคนรู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต	0	0
17	ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด	0	0
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตารางที่ 5.188 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเคยมีปัญหา / ข้อขัดแย้ง / โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน

ลำดับที่	การเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เคย	0	0
2	ไม่เคย	2	33.30
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	4	66.70
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตารางที่ 5.189 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุที่เกิดขึ้นของอาชญากรรม

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สาเหตุที่เกิดขึ้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ความประมาทเลินเล่อของตัวผู้เสียหาย	2	33.33
2	ความขัดแย้งภายในครอบครัว	0	0
3	ทรัพย์สินของผู้เสียหายล่อตาล่อใจ	0	0
4	ไม่ได้มีการระวังป้องกันภัยหรือการรักษาความปลอดภัยที่เพียงพอ	2	33.33
5	ผู้เสียหายมีอาการมีนเมา	1	16.67
6	ผู้กระทำผิดเมาสุรา/ยาเสพติด	0	0
7	ความขัดแย้ง/สาเหตุโกรธเคืองกับผู้กระทำผิด	0	0
8	ผู้กระทำผิดประสงค์ต่อทรัพย์สิน	1	16.67
9	ผู้กระทำผิดยากจน	0	0
10	ความคึกคะนองของผู้กระทำผิด	1	16.67
11	พฤติกรรมเลียนแบบ จากสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร ข่าวสาร อินเทอร์เน็ต	0	0
12	ความบกพร่องทางพฤติกรรมของผู้ก่อเหตุ เช่น นิยมความรุนแรง ขาดความอบอุ่น	1	16.67
13	ผู้กระทำผิด ทำผิดเป็นนิสัย ชอบขโมย	0	0
14	โรคจิตเวช ความบกพร่องทางจิต	1	16.67
15	ผู้กระทำผิดทำตามเพื่อน กลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์ กวนเมือง	0	0
16	อื่น ๆ	0	0
17	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	0	0

ตารางที่ 5.190 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุคนร้ายได้ทรัพย์สิน

ลำดับที่	คนร้ายได้ทรัพย์สินหรือไม่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ได้ทรัพย์สินไป	0	0
2	คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป	0	0
3	คนร้ายมีเจตนาทำลายทรัพย์สิน ไม่ได้ประสงค์ต่อทรัพย์สิน	6	100.00
4	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	0	0
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตารางที่ 5.191 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผู้เสียหายได้รับทรัพย์สินกลับคืน

ลำดับที่	ผู้เสียหายได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาหรือไม่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่ได้ทรัพย์สินคืน	6	100.00
2	ได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาทั้งหมด	0	0
3	ได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วน	0	0
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตารางที่ 5.192 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุคนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตรายต่อผู้เสียหาย

ลำดับที่	ทำร้าย หรือทำอันตรายหรือไม่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่ทำร้าย	6	100.00
2	ทำร้าย	0	0
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตารางที่ 5.193 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะการใช้งานอินเทอร์เน็ต

ลำดับที่	การใช้งานอินเทอร์เน็ต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ใช้งานเป็นประจำทุกวัน/เกือบทุกวัน	6	100.00
2	ใช้งาน สัปดาห์ละ 2-4 วัน	0	0
3	ใช้งาน สัปดาห์ละวัน	0	0
4	ไม่ค่อยได้ใช้งาน น้อยกว่าสัปดาห์ละวัน	0	0
5	ไม่ได้ใช้งานอินเทอร์เน็ต	0	0
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตอนที่ 5.2.5.2 ความเสียหายที่ได้รับ

ตารางที่ 5.194 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุทรัพย์สินที่เสียหาย / สูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ทรัพย์สิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เงินสด	0	0
2	ไฟล์ข้อมูล	5	83.30
3	คอมพิวเตอร์/โน้ตบุ๊ก	0	0
4	อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์พกพา เช่น โทรศัพท์มือถือ IPAD	0	0
5	อื่น ๆ เช่น ไม่สามารถใช้งานอีเมลนั้นได้	1	16.70
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตารางที่ 5.195 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุได้ความเสียหายต่อชื่อเสียงจากเหตุการณ์

ลำดับที่	ความเสียหายต่อชื่อเสียง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เสียหาย	0	0
2	ไม่เสียหาย	6	100.00
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตารางที่ 5.196 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการก่อเหตุเป็นเหตุให้เสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บ

ลำดับที่	การเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เสียชีวิต	0	0
2	บาดเจ็บ	0	0
3	ไม่บาดเจ็บ	6	100.00
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตารางที่ 5.197 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเกิดความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

ลำดับที่	ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย	2	33.33
2	ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น	2	33.33
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	2	33.33
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตารางที่ 5.198 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ลักษณะความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล (รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการผ่าตัด) ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล)	0	0
2	กรณีอาการบาดเจ็บเป็นเหตุให้ต้องหยุดงานหรือขาดรายได้ เหตุที่ต้องหยุดงานมีผลให้ผู้เสียหายขาดรายได้	0	0
3	วันที่หยุดงานคุณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวม เวลาที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ ในการ ดำเนินคดีนับรวมเข้าไปด้วย	0	0
4	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงาน ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล	0	0
5	ค่าใช้จ่ายในการติดต่อทนายความ บริษัทประกันภัย หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชน	0	0
6	ทรัพย์สินเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น	2	100.00

หมายเหตุ มูลค่าความเสียหายเฉลี่ย 2,750 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 3,181.98
 มูลค่าความเสียหายต่ำสุด 500 บาท มูลค่าความเสียหายมากที่สุด 5,000 บาท

ตารางที่ 5.199 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผู้รับผิดชอบความสูญเสีย / ค่าเสียหาย
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหาย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	รับผิดชอบเองทั้งหมด	2	100.00
2	ผู้กระทำผิดรับผิดชอบทั้งหมด	0	0
3	รับผิดชอบเองบางส่วน และผู้กระทำผิดรับผิดชอบบางส่วน	0	0
4	สวัสดิการของรัฐ เช่น หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประกันสังคม สวัสดิการข้าราชการ	0	0
5	บริษัทประกันชีวิต ประกันการรักษาพยาบาล	0	0
6	อื่นๆ	0	0

หมายเหตุ มูลค่าความเสียหายเฉลี่ย 2,750 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 3,181.98
 มูลค่าความเสียหายต่ำสุด 500 บาท มูลค่าความเสียหายมากที่สุด 5,000 บาท

ตอนที่ 5.2.5.3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ตารางที่ 5.200 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ลำดับที่	การแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	แจ้ง	0	0
2	ไม่แจ้ง	6	100.00
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตารางที่ 5.201 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

(เฉพาะตัวอย่างที่ระบุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สาเหตุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่เกิดความเสียหาย	1	16.67
2	เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย	6	100.00
3	เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด	1	16.67
4	ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน	0	0
5	มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือไกล่เกลี่ยสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้	0	0
6	ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง	0	0
7	กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง	0	0
8	เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด	0	0
9	เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง	0	0
10	สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด	0	0
11	ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล	5	83.33
12	ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่	0	0
13	ขาดพยานหลักฐาน	1	16.67
14	คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้	3	50.00
15	มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่	0	0
16	ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	0	0
17	ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีอิทธิพล	0	0
18	อื่นๆ	0	0

ตารางที่ 5.202 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุ

ลำดับที่	ทราบตัวผู้กระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ทราบ	0	0
2	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	6	100.00
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตารางที่ 5.203 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุหลังจากเกิดเหตุ ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัว

ลำดับที่	ผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	มี	0	0
2	ไม่มี	6	100.00
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	0	0
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตารางที่ 5.204 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการจับกุม / ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์

ลำดับที่	มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	มี	0	0
2	ไม่มี	2	33.30
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	4	66.70
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตารางที่ 5.205 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการนำตัวผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาล

ลำดับที่	การนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ	0	0
2	มี	0	0
3	ไม่มี	6	100.00
4	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	0	0
5	เป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล	0	0
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตารางที่ 5.206 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด

ลำดับที่	การตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	มี และสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้	1	16.67
2	มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้	0	0
3	ไม่มี	5	83.33
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตารางที่ 5.207 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคล

(เฉพาะตัวอย่างที่ระบุมีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	การตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ดำเนินการด้วยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิด	0	0
2	ผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ	0	0
3	เจ้าหน้าที่ตำรวจ	1	100.00
4	เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง (นายอำเภอ ปลัดอำเภอ)	0	0
5	หน่วยงานยุติธรรมชุมชน ผู้แทนหรืออาสาสมัครยุติธรรมชุมชนในพื้นที่	0	0
6	มีการไกล่เกลี่ยคดีในระหว่างการดำเนินคดีผ่านการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนโดยเจ้าหน้าที่	0	0
7	มีการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นศาล	0	0
8	หน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ	0	0
9	อื่นๆ	0	0

ตารางที่ 5.208 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษ

ตามกฎหมาย

ลำดับที่	ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่ได้รับการลงโทษ	6	100.00
2	ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย	0	0
3	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ	0	0
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตารางที่ 5.209 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษ
(เฉพาะตัวอย่างที่ระบุผู้กระทำผิด / ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษ)

ลำดับที่	ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ไม่ได้รับการลงโทษ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี	4	66.60
2	ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด	1	16.70
3	รู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี	1	16.70
4	จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่ผู้กระทำผิดหลบหนีระหว่างถูกดำเนินคดี (หลังถูกจับกุม)	0	0
5	จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี	0	0
6	ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับปล่อยตัวเนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอหรือศาลยกฟ้อง	0	0
7	มีการตกลงยอมความกันได้	0	0
8	อื่นๆ	0	0
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตารางที่ 5.210 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุมีการได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ด้าน
กระบวนการยุติธรรม นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ย
กับผู้กระทำผิดแล้ว

ลำดับที่	การได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่มี	6	100.00
2	มี	0	0
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตารางที่ 5.211 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจาก
หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม

ลำดับที่	ต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานใน กระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่ต้องการ	5	83.30
2	ต้องการ	1	16.70
รวมทั้งสิ้น		6	100.00

ตารางที่ 5.212 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสิ่งที่ต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจาก
หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สิ่งที่ต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจาก หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ	0	0
2	ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดใช้ทรัพย์สินที่ เสียหายกลับคืนมา	0	0
3	การดำเนินการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก	0	0
4	จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดให้มีการชดใช้ ค่าเสียหาย	1	100.00
5	การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ใน กระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล	0	0
6	การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี	0	0
7	การให้บริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม เช่น การให้คำปรึกษา การฟื้นฟู เยียวยาสภาพจิตใจ	0	0
8	การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิด	0	0
9	การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงาน ภาครัฐ	0	0
10	การให้ความคุ้มครองพยาน	1	100.00
11	การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล	0	0
12	การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำ ผิดซ้ำ	1	100.00
13	อื่นๆ	0	0

สรุปผลการสำรวจข้อมูลการเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม พบว่า การเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี พ.ศ. 2559 จากการสำรวจจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ถูกบันทึกข้อมูลเกือบทั้งหมดคือร้อยละ 97.00 ไม่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบปี พ.ศ. 2559 มีจำนวนร้อยละ 3.00 ที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

เมื่อจำแนกตามกลุ่มคดี พบว่าอัตราการเคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ดังต่อไปนี้

- 1) ประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย มีผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 9.10 แบ่งเป็น
 - 1) ถูกฆ่า/ถูกพยายามฆ่า ร้อยละ 8.33
 - 2) ถูกทำร้าย หรือพยายามทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 91.67
 - 3) ถูกคุกคาม ลอบติดตาม ช่มชู้ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือจะฆ่า ร้อยละ 0.00
 - 4) กักขังหน่วงเหนี่ยว ร้อยละ 0.00
 - 5) ถูกลักพาตัว ร้อยละ 0.00
- 2) คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน มีผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 68.20 แบ่งเป็น
 - 1) ถูกปล้น จี้ ชิงทรัพย์ ร้อยละ 8.89
 - 2) ถูกชิงทรัพย์ ร้อยละ 7.77
 - 3) ถูกล้วงกระเป๋า ร้อยละ 1.11
 - 4) ถูกขโมยหรือพยายามขโมยพาหนะ รวมถึงทรัพย์สินในพาหนะ ร้อยละ 8.89
 - 5) ถูกขโมยหรือพยายามขโมยเครื่องมือนักการเกษตร ร้อยละ 3.33
 - 6) ถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศัย ร้อยละ 61.11
 - 7) ถูกขโมยทรัพย์หรือพยายามขโมยทรัพย์โดยวิธีอื่นๆ ร้อยละ 6.67
 - 8) ถูกริดเอาทรัพย์ ร้อยละ 0.00
 - 9) ถูกกรรโชกทรัพย์ ร้อยละ 0.00
 - 10) ทำให้เสียทรัพย์ ร้อยละ 2.22
 - 11) ถูกบุกรุกทรัพย์สิน ร้อยละ 0.00
- 3) คดีกระทำทางเพศ มีผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 1.50 แบ่งเป็น
 - 1) ถูกข่มขืนหรือพยายามจะข่มขืนกระทำชำเรา ร้อยละ 0.00
 - 2) ถูกกระทำอนาจาร หรือถูกลวนลามทางเพศ ร้อยละ 0.00
 - 3) ถูกข่มขู่หรือคุกคามทางเพศ ร้อยละ 100.00
- 4) คดีถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล / เอกสารส่วนตัว มีผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 16.70 แบ่งเป็น
 - 1) แอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว ร้อยละ 18.18
 - 2) ถูกหลอกลวงแชร์ลูกโซ่ ร้อยละ 13.64
 - 3) ถูกหลอกลวงจัดหางานหรือให้ไปทำงานในประเทศหรือต่างประเทศ ร้อยละ 0.00

4) ถูกหลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารคนร้าย	ร้อยละ 13.64
5) ถูกหลอกลวงให้สูญเสียชีวิตทรัพย์สินให้คนร้าย โดยมีการแสดงเอกสารเท็จให้หลงเชื่อ	ร้อยละ 22.72
6) ถูกหลอกลวงให้สูญเสียชีวิตทรัพย์สินให้คนร้ายด้วยวิธีการอื่นๆ	ร้อยละ 31.82
5) คดีอาชญากรรมรูปแบบใหม่ มีผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ร้อยละ 4.50 แบ่งเป็น	
1) ถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ	ร้อยละ 0.00
2) ตกเป็นเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม	ร้อยละ 0.00
3) ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์	ร้อยละ 100.00
4) ถูกเลือกปฏิบัติโดยมิชอบ เช่น เพศ คนพิการ ศาสนา เชื้อชาติ	ร้อยละ 0.00

5.3 การรับรู้ภัยอาชญากรรมในชุมชน

การสำรวจความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลจำนวน 4,400 คน โดยข้อคำถามเป็นมาตรวัด 10 ระดับ โดยมีคะแนน 0 – 10 คะแนน และใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 0.00 – 2.00	=	น้อย
ค่าเฉลี่ย 2.01 – 4.00	=	ค่อนข้างน้อย
ค่าเฉลี่ย 4.01 – 6.00	=	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 6.01 – 8.00	=	ค่อนข้างมาก
ค่าเฉลี่ย 8.01 – 10.00	=	มาก

ตารางที่ 5.213 คะแนนเฉลี่ยความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินและความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมในชุมชน

ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	MAX	MIN	ความหมาย
1. ความรู้สึกที่ชุมชนที่พักอาศัยมีปัญหาเล็กน้อยเพียงใด	1.65	1.49	10	1	น้อย
1.1) ปล้น จี้ ชิงทรัพย์ ชิงทรัพย์	1.64	2.22	10	0	น้อย
1.2) ขโมยพาหนะ (รถยนต์/รถจักรยานยนต์) หรือขโมยทรัพย์สินในพาหนะ	1.63	2.14	10	0	น้อย
1.3) ขโมยทรัพย์สินในบ้านเรือน/ที่พักอาศัย	1.63	1.97	10	0	น้อย
1.4) ขโมยโค-กระบือ ปศุสัตว์ ผลผลิตทางการเกษตร เครื่องมือการเกษตร	1.09	1.73	10	0	น้อย
1.5) เหตุล้วงละเมิดทางเพศ	0.93	1.62	10	0	น้อย
1.6) ทำร้ายร่างกาย หรือถูกข่มขู่คุกคามว่าจะทำอันตราย	1.26	1.71	10	0	น้อย
1.7) เมาสุราทะเลาะวิวาท	1.88	1.97	10	0	น้อย
1.8) ฉ้อโกง หลอกหลวงให้หลงเชื่อสูญเสียทรัพย์สิน	1.29	1.84	10	0	น้อย
1.9) ยาเสพติด	3.03	2.76	10	0	ค่อนข้างน้อย
1.10) การพนัน	2.18	2.22	10	0	ค่อนข้างน้อย
1.11) แหล่งมั่วสุม แหล่งอบายมุข สถานบันเทิง	1.80	2.17	10	0	น้อย
1.12) วัยรุ่นมั่วสุม	2.15	2.40	10	0	ค่อนข้างน้อย
1.13) ปัญหาที่เกิดจากแรงงานต่างด้าว	1.07	1.82	10	0	น้อย
2. ความรู้สึกที่ชุมชนที่พักอาศัยมีความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินมากน้อยเพียงใด	7.32	2.19	10	0	ค่อนข้างมาก

ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	MAX	MIN	ความหมาย
3. ความรู้สึกมั่นใจในการดูแลความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินจากหน่วยงานของรัฐมากน้อยเพียงใด	5.60	2.34	10	0	ปานกลาง
3.1) ตำรวจ	5.86	2.52	10	0	ปานกลาง
3.2) ฝ่ายปกครองระดับจังหวัด อำเภอ/เขต (ผู้ว่าราชการ จังหวัด นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ผู้ว่าฯ กทม./ ผู้อำนวยการเขต)	5.31	2.76	10	0	ปานกลาง
3.3) ฝ่ายปกครองระดับพื้นที่ (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ชุด รักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน ฯลฯ)	5.73	2.87	10	0	ปานกลาง
3.4) องค์การปกครองท้องถิ่น (อบต. เทศบาล อบจ. สก. สข.เมืองพัทยา)	5.54	2.76	10	0	ปานกลาง
4.ปัญหาอาชญากรรมในชุมชนที่พักอาศัยมีผลกระทบต่อ คุณภาพชีวิตมากน้อยเพียงใด	2.31	2.68	10	0	ค่อนข้างน้อย

การรับรู้ภัยอาชญากรรมในชุมชน พบว่า ความรู้สึกที่ชุมชนที่พักอาศัยมีปัญหาอาชญากรรมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ประชาชนมีความรู้สึกที่ชุมชนที่พักอาศัยมีปัญหาเสพติดมากที่สุด รองลงมา ปัญหาการพนัน และปัญหาวัยรุ่นนั่วสุ่ม ตามลำดับ

ความรู้สึกที่ชุมชนที่พักอาศัยมีความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ความรู้สึกมั่นใจในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินจากหน่วยงานของรัฐอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ประชาชนมีความรู้สึกมั่นใจในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินจากตำรวจมากที่สุด รองลงมา ฝ่ายปกครองระดับพื้นที่ (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน ฯลฯ) และองค์การปกครองท้องถิ่น (อบต. เทศบาล อบจ. สก. สข. เมืองพัทยา)

และปัญหาอาชญากรรมในชุมชนที่พักอาศัยมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

5.4 การเปรียบเทียบภาพรวมปัญหาอาชญากรรมในชุมชนเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า (ปี 2558)

ตารางที่ 5.214 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพรวมปัญหาอาชญากรรมในชุมชนที่พักอาศัย ปี พ.ศ. 2559 ว่าเพิ่มขึ้นหรือลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2558

ลำดับที่	ภาพรวมปัญหาอาชญากรรมในชุมชนที่พักอาศัย ปี พ.ศ. 2559 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2558	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	น้อยลงมาก	611	13.89
2	น้อยลง	1,149	26.11
3	ไม่แตกต่าง	2,418	54.96
4	เพิ่มขึ้น	195	4.43
5	เพิ่มขึ้นมาก	27	0.61
รวมทั้งสิ้น		4,400	100.00

ตารางที่ 5.215 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุเหตุที่ทำให้รับรู้ภาพรวมปัญหาอาชญากรรมในชุมชนที่พักอาศัยเพิ่มขึ้น (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่าภาพรวมปัญหาอาชญากรรมในปี พ.ศ. 2559 เพิ่มขึ้น/เพิ่มมากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2558 และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	เหตุที่รับรู้ภาพรวมปัญหาอาชญากรรมในชุมชนที่พักอาศัย ปี พ.ศ. 2559 เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2558	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เหตุเกิดขึ้นโดยตรง	48	22.54
2	เหตุเกิดขึ้นกับสมาชิกในครัวเรือน ญาติ หรือคนรู้จัก	29	13.62
3	คำบอกเล่าจากคนในชุมชน	113	53.05
4	รายงานข่าวสารจากสื่อมวลชน	83	38.97
5	รับทราบจากข้อมูล/สถิติอาชญากรรม	30	14.08
6	รับแจ้งเตือนภัยจากเจ้าหน้าที่	6	2.82
7	ป้ายประชาสัมพันธ์แจ้งข่าวอาชญากรรมในชุมชน	7	3.29
8	รายงานข่าวหรือการแจ้งเตือนภัยจากวิทยุชุมชน/เสียงตามสาย	11	5.16
9	อื่นๆ เช่น พบเห็นด้วยตนเองเป็นประจำ	1	0.47

ตารางที่ 5.216 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยเมื่อเดินในพื้นที่
พักอาศัยเพียงลำพัง

ลำดับที่	ปลอดภัยเมื่อเดินในพื้นที่พักอาศัยเพียงลำพัง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ใช่	4,081	92.75
2	ไม่ใช่	245	5.57
3	ไม่แน่ใจ	74	1.68
รวมทั้งสิ้น		4,400	100.00

ตารางที่ 5.217 แสดงการจัดอันดับ จำนวนและร้อยละสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในชุมชนที่พักอาศัย
(จากการให้เรียง 3 อันดับ)

ลำดับที่	สาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในชุมชนที่พักอาศัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	การแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่	2,110	17.13
2	ปัญหาเศรษฐกิจ/ความยากจนการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่	1,978	16.06
3	ไม่ได้รับการศึกษา	1,202	9.76
4	ปัญหาการว่างงาน	1,084	8.80
5	เมาสุราไม่ได้สติ	917	7.44
6	แหล่งอบายมุข/แหล่งมั่วสุม	854	6.93
7	ปัญหาการเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในครอบครัว	770	6.25
8	ปัญหาการพนัน/เสียงโศก/แทงบอล	564	4.58
9	เจ้าหน้าที่ตำรวจ/ฝ่ายปกครองให้การดูแลไม่จริงจัง/ไม่ทั่วถึง/ไม่ต่อเนื่อง	509	4.13
10	ไม่มีอะไรเป็นสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในชุมชน	450	3.65
11	ปัญหาหย่าร้าง/ครอบครัวแตกแยก	411	3.34
12	การเปลี่ยนแปลงค่านิยม สภาพสังคม (ความคิดวัตถุนิยม)	295	2.39
13	กลุ่มนักเลง/ผู้มีอิทธิพลในพื้นที่	284	2.31
14	อิทธิพลและการยั่วยุจากสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต	245	1.99
15	การแต่งกายที่ล่อแหลม/การสวมใส่ของมีค่า เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม	239	1.94
16	แรงงานต่างด้าว	198	1.61
17	การทุจริตคอร์ปชั่นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ	182	1.48
18	อื่น ๆ	26	0.21

ตารางที่ 5.218 แสดงการจัดอันดับ จำนวนและร้อยละของหน่วยงานภาครัฐควรรีความสำคัญด้าน

กระบวนการยุติธรรม (จากการให้เรียง 3 อันดับ)

ลำดับที่	หน่วยงานภาครัฐควรรีความสำคัญด้านกระบวนการยุติธรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	การเพิ่มบทลงโทษทางกฎหมาย	2,518	19.65
2	การติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย	2,367	18.47
3	การดำเนินคดีที่ถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม	2,103	16.41
4	การป้องกัน/การลดจำนวนเหตุร้ายที่เกิดขึ้นกับประชาชน	2,042	15.92
5	การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด ไม่ให้กลับมาก่อเหตุซ้ำ	743	5.80
6	การให้ความช่วยเหลือคุ้มครองผู้เสียหาย หรือพยาน ไม่ให้ได้รับอันตราย	689	5.38
7	การฟื้นฟูเยียวยาร่างกายและจิตใจผู้เสียหาย	620	4.84
8	การให้ความช่วยเหลือเรื่องทนายความ/การดำเนินคดี	594	4.63
9	การชดเชย/ชดใช้ค่าเสียหาย บรรเทาผลร้ายให้กับผู้เสียหาย	560	4.37
10	การเคารพต่อสิทธิและการปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหา/ผู้ต้องหา/จำเลย ด้วยความเป็นธรรม	505	3.94
11	อื่น ๆ	75	0.59

ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพรวมปัญหาอาชญากรรมในชุมชนที่พักอาศัยของประชาชนปี พ.ศ. 2559 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2558 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมในชุมชนที่พักอาศัยของประชาชนปี พ.ศ. 2559 ไม่แตกต่างจากปี พ.ศ. 2558 มากที่สุด ร้อยละ 54.96 รองลงมา น้อยลงจากปี พ.ศ. 2558 ร้อยละ 26.11 และน้อยลงมากจากปี พ.ศ. 2558 ร้อยละ 13.89 ตามลำดับ

สาเหตุที่ทำให้รับรู้ภาพรวมปัญหาอาชญากรรมในชุมชนที่พักอาศัยเพิ่มขึ้น พบว่า จากคำบอกเล่าของคนในชุมชนมากที่สุด ร้อยละ 53.05 รองลงมา จากรายงานข่าวสารของสื่อมวลชน ร้อยละ 38.97 และจากเหตุเกิดขึ้นกับประชาชนโดยตรง ร้อยละ 22.54 ตามลำดับ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยเมื่อเดินในพื้นที่พักอาศัยเพียงลำพัง พบว่า ปลอดภัยเมื่อเดินในพื้นที่พักอาศัยเพียงลำพังมากที่สุด ร้อยละ 92.75 รองลงมา ไม่ปลอดภัยเมื่อเดินในพื้นที่พักอาศัยเพียงลำพัง ร้อยละ 5.57 และไม่แน่ใจ 1.68 ตามลำดับ

3 อันดับแรกของสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในชุมชนที่พักอาศัย พบว่า อันดับ 1 คือ การแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ อันดับ 2 คือ ปัญหาเศรษฐกิจ/ความยากจนการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ และอันดับ 3 คือ ไม่ได้รับการศึกษา

3 อันดับแรกที่หน่วยงานภาครัฐควรให้ความสำคัญด้านกระบวนการยุติธรรม พบว่า อันดับ 1 คือ การเพิ่มบทลงโทษทางกฎหมาย อันดับ 2 คือ การติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย และอันดับ 3 คือ การดำเนินคดีที่ถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม

ตารางที่ 5.219 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

การแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
แจ้ง	51	38.63
ไม่แจ้ง	81	61.37
รวมทั้งสิ้น	132	100.00

ตารางที่ 5.220 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสาเหตุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

(เฉพาะตัวอย่างที่ระบุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สาเหตุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่เกิดความเสียหาย	13	9.56
2	เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย	39	28.68
3	เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด	5	3.68
4	ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน	0	0
5	มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือไกล่เกลี่ยสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้	3	2.21
6	ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง	1	0.74
7	กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง	2	1.47
8	เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด	1	0.74
9	เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง	2	1.47
10	สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด	1	0.74
11	ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล	29	21.32

ตารางที่ 5.220 (ต่อ)

ลำดับที่	สาเหตุไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
12	ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่	4	2.94
13	ขาดพยานหลักฐาน	10	7.35
14	คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้	14	10.29
15	มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่	4	2.94
16	ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	8	5.88
17	ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีอิทธิพล	0	0
18	อื่นๆ	0	0

ตารางที่ 5.221 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระงับการได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ด้าน

กระบวนการยุติธรรมนอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว

การได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มี	129	97.73
มี	3	2.27
รวมทั้งสิ้น	132	100

ตารางที่ 5.222 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุรูปแบบการได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ
(เฉพาะตัวอย่างที่ระบุได้รับรูปแบบการได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ และตอบได้
มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	รูปแบบการได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ที่ปรึกษากฎหมายจากหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงาน อัยการ หน่วยงานยุติธรรมจังหวัด ฝ่ายปกครอง	0	0
2	ที่ปรึกษากฎหมายเอกชน เช่น ทนายความ ทนายอาสา อาสาสมัคร สถาบันการศึกษา	1	25.00
3	สื่อมวลชน เฉพาะกรณีที่เป็นความช่วยเหลือให้เปล่า ไม่ได้เป็น การว่าจ้าง	0	0
4	การให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา	0	0
5	การติดต่อแจ้งความคืบหน้าการดำเนินคดีทุกระยะจาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1	25.00
6	การให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับคดี และการติดต่อกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล หน่วยงานคุม ประพฤติ	1	25.00
7	การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจาก หน่วยงานของรัฐ	0	0
8	การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจาก หน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ อาสาสมัคร	0	0
9	บริการให้เงินช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา	1	25.00
10	การคุ้มครองพยาน	0	0
11	อื่นๆ	0	0

ตารางที่ 5.223 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจาก
หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม

ต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานใน กระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต้องการ	74	56.06
ไม่ต้องการ	58	43.94
รวมทั้งสิ้น	132	100.00

ตารางที่ 5.224 จำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุสิ่งที่ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุที่ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	สิ่งที่ต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ	25	24.27
2	ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดเชยทรัพย์สินที่เสียหายกลับคืนมา	19	18.45
3	การดำเนินการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก	36	34.95
4	จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดให้มีการชดเชยค่าเสียหาย	4	3.88
5	การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล	1	0.97
6	การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี	10	9.71
7	การให้บริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม เช่น การให้คำปรึกษา การฟื้นฟู เยียวยาสภาพจิตใจ	1	0.97
8	การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิด	0	0
9	การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงานภาครัฐ	0	0
10	การให้ความคุ้มครองพยาน	1	0.97
11	การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล	0	0
12	การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำผิดซ้ำ	3	2.91
13	อื่นๆ เช่น แก้ปัญหาที่ต้นเหตุอย่างเช่น ปราบยาเสพติด	3	2.91

จากตารางที่ 5.219 – 5.224 พบว่า ตัวอย่างผู้ประสบเหตุอาชญากรรมไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจมากกว่าแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 61.36 และแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจร้อยละ 38.63 ตามลำดับ

โดยสาเหตุที่ไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจมากที่สุด คือ เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย ร้อยละ 28.68 รองลงมา คือ ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล ร้อยละ 21.32 และ คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้ ร้อยละ 10.29 ตามลำดับ

ได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมนอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้รับบริการ ร้อยละ 97.73 และได้รับบริการ ร้อยละ 2.27 ตามลำดับ

รูปแบบที่ได้รับบริการจากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมนอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว ได้แก่ 1) ที่ปรึกษากฎหมายเอกชน เช่น ทนายความ ทนายอาสา อาสาสมัคร สถาบันการศึกษา 2) การติดต่อแจ้งความสืบหน้าการดำเนินคดีทุกระยะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 3) การให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับคดี และการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล หน่วยงานคุมประพฤติ และ 4) บริการให้เงินช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา ร้อยละ 25.00

ส่วนใหญมีความต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม ร้อยละ 56.06 และไม่ต้องการ ร้อยละ 43.94 ตามลำดับ

โดยสิ่งที่ต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมมากที่สุด คือ การดำเนินการป้องกันไม่ให้เกิดุร้ายเกิดขึ้นอีก ร้อยละ 34.95 รองลงมา คือ ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ ร้อยละ 24.27 และติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดใช้ทรัพย์สินที่เสียหายกลับคืนมา ร้อยละ 18.45 ตามลำดับ

5.5 ผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ. 2559 มีผลการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนดังนี้

- ความเท่าเทียมกันทางเพศ
- ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- สังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก

ความเท่าเทียมกันทางเพศ

ในส่วนของเป้าหมายที่ 5 ความเท่าเทียมกันทางเพศ โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ. 2559 จะทำการศึกษาเพียงแค่เป้าประสงค์ที่ 5.2 ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงทั้งในที่สาธารณะและที่รโหฐาน รวมถึงการค้ามนุษย์ การกระทำทางเพศ และการแสวงประโยชน์ในรูปแบบอื่น ซึ่งในเป้าประสงค์นี้ประกอบไปด้วย 2 ตัวชี้วัดคือ

1. สัดส่วนของผู้หญิงและเด็กหญิงอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่เคยอยู่ร่วมกับคู่ของตนได้รับความรุนแรงทางร่างกาย ทางเพศ หรือทางจิตใจโดยคู่ของตนในปัจจุบัน หรือคู่ของตนก่อนหน้า ในช่วงเวลาอย่างน้อย 12 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามรูปแบบความรุนแรงและอายุ

จากการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ. 2559 พบว่า ไม่มีผู้หญิงและเด็กหญิงอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่เคยอยู่ร่วมกับคู่ของตนและได้รับความรุนแรงทางร่างกาย ทางเพศ หรือทางจิตใจโดยคู่ของตนในปัจจุบัน หรือคู่ของตนก่อนหน้า ในช่วงเวลาอย่างน้อย 12 เดือนที่ผ่านมา เรื่องความรุนแรงในครอบครัวหรือการถูกทำร้ายจากคนใกล้ชิด เป็นเรื่องที่คนในสังคมไทยไม่ค่อยพูดถึงหรือเล่าให้คนอื่นฟัง ในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้จึงอาจจะเป็นไปได้ว่า ผู้ที่ให้ข้อมูลไม่ต้องการเปิดเผยข้อมูลเหล่านี้ จึงได้ตอบแบบสอบถามว่าไม่มีเรื่องความรุนแรงในครอบครัวเกิดขึ้นในครัวเรือนของตนเอง

2. สัดส่วนของผู้หญิงและเด็กหญิงอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ได้รับความรุนแรงทางเพศจากบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่ครอง ในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามอายุและสถานที่เกิดเหตุ

จากการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ. 2559 พบว่า มีเพียง 2 กรณีเท่านั้น จากทั้งหมด 4,400 คน ที่มีการรายงานว่าตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศจากบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่ครอง กรณีแรกเป็นเด็กผู้หญิงอายุ 19 ปี อาศัยอยู่ที่จังหวัดสงขลา ซึ่งคนร้ายเป็นคนที่ไม่รู้จักกันมาก่อน เดินตามบริเวณลานจอดรถในห้างสรรพสินค้า เพื่อถ่ายรูปล้วนนำรูปมาวางไว้ที่หน้ารถ ทั้งนี้ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อไม่ได้แจ้งความที่สถานีตำรวจ เนื่องจากว่าไม่ทราบวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนของคนร้าย แต่มีความเชื่อโดยส่วนตัวว่าเป็นการคุกคามทางเพศ และกรณีที่สองเป็นผู้หญิงอายุ 35 ปี อาศัยอยู่ที่จังหวัดยะลา ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อรู้จักกับคนร้ายแต่ไม่ได้มีความ

สนิทสนมกัน โดยคนร้ายได้เข้ามาตีสนิทเพื่อที่จะทำมิดีมิร้ายในบ้านพักในชุมชนแออัด กรณีนี้ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อก็ไม่ได้แจ้งความต่อตำรวจ เนื่องจากว่ายังไม่ได้เกิดความเสียหาย

ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ในส่วนของเป้าหมายที่ 10 ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ. 2559 จะทำการศึกษาเพียงแค่เป้าประสงค์ที่ 10.3 สร้างหลักประกันว่าจะมีโอกาสที่เท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาคของผลลัพธ์ รวมถึงโดยการขจัดกฎหมาย นโยบาย และแนวทางปฏิบัติที่ปฏิบัติและส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบาย และการกระทำที่เหมาะสมในเรื่องนี้ ซึ่งในเป้าประสงค์นี้ประกอบไปด้วย 1 ตัวชี้วัดคือ

1. สัดส่วนของประชากรที่รายงานความรู้สึกถูกแบ่งแยกเชื้อชาติ หรือถูกข่มขืนใน 12 เดือนที่ผ่านมาตามข้อบัญญัติพื้นฐานของการห้ามเลือกปฏิบัติในการแบ่งแยกเชื้อชาติภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

จากการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ. 2559 พบว่า ไม่มีการรายงานว่ามีประชาชนคนใดหรือครั้งเรือนใดที่รู้สึกถูกแบ่งแยกเชื้อชาติ หรือถูกข่มขืนใน 12 เดือนที่ผ่านมาตามข้อบัญญัติพื้นฐานของการห้ามเลือกปฏิบัติในการแบ่งแยกเชื้อชาติภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ เรื่องความรู้สึกของการถูกแบ่งแยกเชื้อชาติ หรือการถูกเลือกปฏิบัติในการแบ่งแยกเชื้อชาติภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศเป็นเรื่องที่ค่อนข้างใหม่ในสังคมไทย และประชาชนยังไม่มี ความเข้าใจและความรู้ในเรื่องของสิทธิมนุษยชนดีนัก ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ที่ถูกเลือกปฏิบัติอาจจะไม่รู้ว่าตัวเองกำลังถูกเลือกปฏิบัติอยู่ และเมื่อถึงเวลาที่มีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องนี้ ประชาชนซึ่งไม่มีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ ก็จะตอบคำถามอย่างทันทีว่าไม่มีการถูกเลือกปฏิบัติในเรื่องของการแบ่งแยกเชื้อชาติ

สังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก

ในส่วนของเป้าหมายที่ 16 สังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ. 2559 จะทำการศึกษาทั้งหมด 4 เป้าประสงค์ด้วยกันคือ

16.1 ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่งให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งในเป้าประสงค์นี้จะมีตัวชี้วัดอยู่ด้วยกัน 4 ตัวชี้วัดคือ

1. จำนวนเหยื่อของการฆาตกรรมโดยเจตนาต่อจำนวนประชากร 100,000 คน จำแนกตามเพศและอายุ

จากการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ. 2559 พบว่า ไม่มีใครตกเป็นเหยื่อของการฆาตกรรมโดยเจตนาต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

2. การเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้ง ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน (จำแนกตามอายุ เพศ และสาเหตุการตาย)

จากการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ. 2559 พบว่า ไม่มีใครเสียชีวิตโดยมีสาเหตุมาจากความขัดแย้ง ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

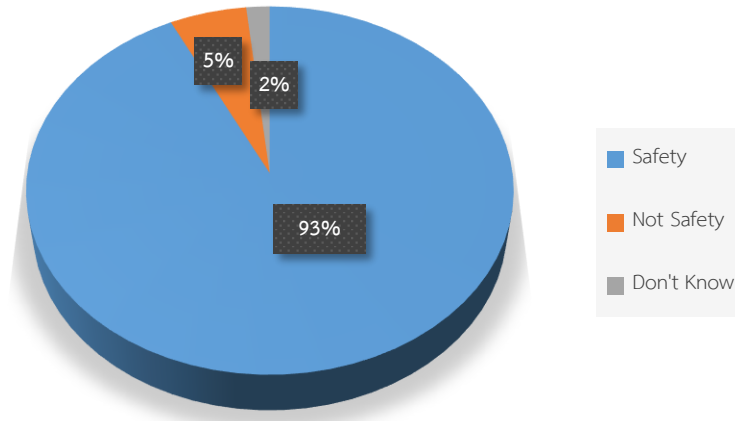
3. สัดส่วนของประชากรที่ได้รับความรุนแรงทางร่างกาย จิตใจ หรือทางเพศในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา

จากการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ. 2559 พบว่า มีเพียง 2 กรณีเท่านั้นที่มีการรายงานว่าถูกคุกคามทางเพศดังที่กล่าวไว้ในข้างต้นที่เป้าประสงค์ที่ 5.2 ตัวชี้วัดที่ 2

4. สัดส่วนประชากรที่รู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินบริเวณพื้นที่อาศัยเพียงลำพัง

จากการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ. 2559 พบว่า ประชาชนประมาณ 93% รายงานว่ารู้สึกปลอดภัยเมื่อต้องเดินในพื้นที่อยู่อาศัยเพียงลำพัง ดูได้จากภาพที่ 3 จะเห็นได้ว่ามีประชาชนเพียงแค่ 5.6% ที่รู้สึกไม่ปลอดภัยเมื่อต้องเดินในพื้นที่อยู่อาศัยเพียงลำพัง และมีประชาชนเพียงแค่ 2% ที่รู้สึกไม่แน่ใจว่าปลอดภัยหรือไม่ปลอดภัย

ภาพที่ 5.1 แสดงสัดส่วนของประชากรที่รู้สึกปลอดภัยหรือไม่
เมื่อเดินบริเวณพื้นที่ที่อาศัยเพียงลำพัง

16.2 ยุติการข่มเหง การใช้หาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์ และความรุนแรง และการ
ทรมาณทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก ซึ่งในเป้าประสงค์นี้จะมีตัวชี้วัดอยู่ด้วยกัน 2 ตัวชี้วัดคือ

1. ร้อยละของเด็กอายุ 1 – 17 ปี ที่เคยถูกทำร้ายร่างกาย และ/หรือข่มเหงทางจิตใจ โดยผู้ดูแล
ในเดือนที่ผ่านมา

ถึงแม้ว่าในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในครั้งนี้เป็นผู้ตอบ
คำถามหลักจะต้องมีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป แต่ในการเก็บข้อมูลทางคณะผู้วิจัยก็มีการถามถึง
สมาชิกที่อยู่อาศัยในครัวเรือนทุกคน รวมไปถึงคนที่เป็เด็กด้วย ซึ่งจากการสำรวจข้อมูล
สถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ. 2559 พบว่าไม่มีเด็กอายุ 1- 17 ปี ที่เคยถูกทำร้าย
ร่างกาย และ/หรือข่มเหงทางจิตใจ โดยผู้ดูแลในช่วงหนึ่งปีที่ผ่านมา

2. สัดส่วนของวัยรุ่นผู้หญิงชาย อายุ 18 – 24 ปี ที่เคยถูกระทำความรุนแรงทางเพศตั้งแต่อายุ
18 ปี

ในตัวชี้วัดนี้จะมีข้อจำกัดอยู่ที่ว่า การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี
พ.ศ. 2559 จะไม่มีการถามย้อนอดีตไปหลายๆปี อย่างเช่นว่าตั้งแต่อายุ 18 ปี เป็นต้น แต่
ทางคณะผู้วิจัยได้ทำการสำรวจว่า วัยรุ่นผู้หญิงผู้ชายที่อายุระหว่าง 18 – 24 ปี มีใครบ้างที่
เคยถูกระทำความรุนแรงทางเพศในปี พ.ศ. 2559 ซึ่งจากการสำรวจพบว่า ไม่มีเด็กผู้ชายที่
อายุระหว่าง 18 – 24 ปี ที่เคยถูกระทำความรุนแรงทางเพศในปีที่ผ่านมา ในขณะที่มี
เด็กผู้หญิงหนึ่งคนอายุ 19 ปีที่รายงานว่าคุณูกคามทางเพศดังที่กล่าวไว้ในข้างต้นที่
เป้าประสงค์ที่ 5.2 ตัวชี้วัดที่ 2

16.5 ลดการทุจริตและการรับสินบนทุกรูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งในเป้าประสงค์นี้จะประกอบไปด้วย 1 ตัวชี้วัดคือ

1. สัดส่วนของบุคคลที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างน้อย 1 ครั้ง เพื่อให้สินบนหรือถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา

จากการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ. 2559 พบว่า ไม่มีใครที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างน้อย 1 ครั้ง เพื่อให้สินบนหรือถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา เป็นที่น่าสังเกตว่า นี่เป็นการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับการให้สินบนหรือถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นครั้งแรก ซึ่งอาจจะทำให้ประชาชนยังคงไม่กล้าตอบเกี่ยวกับเรื่องนี้เพราะเกรงว่าอาจจะมีผลกระทบต่อตนเองในภายหลัง หรืออาจจะไม่กล้าเปิดเผยข้อมูลเหล่านี้ให้คนภายนอกทราบ จึงทำให้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ไม่พบเจอใครเลยที่ให้สินบนหรือถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่รัฐ

16.6 ส่งเสริมและบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งในเป้าประสงค์นี้จะประกอบไปด้วย 1 ตัวชี้วัดคือ

1. สัดส่วนของประชากรที่รายงานว่า รู้สึกถูกเลือกปฏิบัติ หรือถูกล่วงละเมิดในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา ตามข้อบัญญัติพื้นฐานของการห้ามเลือกปฏิบัติ ภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

อย่างที่กล่าวไว้ข้างต้นในเป้าประสงค์ที่ 10.3 ตัวชี้วัดที่ 1 ว่า ประชาชนยังไม่มีความรู้และความเข้าใจในเรื่องของการปฏิบัติในสังคมด้นัก ทำให้ในการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ. 2559 ไม่พบกรณีใดๆที่รู้สึกว่าถูกเลือกปฏิบัติในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา ตามข้อบัญญัติพื้นฐานของการห้ามเลือกปฏิบัติ ภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

บทที่ 6

สรุปผลการศึกษาโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรม ภาคประชาชน (Crime Victimization Surveys) ปี พ.ศ.2559

6.1 สรุปผลการศึกษาโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2559

โครงการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนเป็นการสำรวจข้อมูลจากมุมมองของเหยื่ออาชญากรรมซึ่งทำให้ได้รับข้อมูลในมุมที่แตกต่างจากข้อมูลที่ได้จากการสำรวจสถิติอาชญากรรมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ รวมทั้งข้อมูลที่ไม่ได้มีการรายงานให้หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบ (Dark Figure of Crime) ดังนั้น การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนจึงได้กลายมาเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ป้องกันอาชญากรรมในปัจจุบัน สำหรับโครงการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ. 2559 ซึ่งดำเนินการโดยวิทยาลัยรัฐกิจ พร้อมทั้งสถาบันรัฐประศาสนศาสตร์, สถาบันอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม และคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิตตลอดจนเครือข่ายทางวิชาการทั่วประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลอาชญากรรม, เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มอาชญากรรมตามข้อมูลที่สอดคล้องกับความเป็นจริงและทันสมัย และเพื่อนำเสนอและเผยแพร่ผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ทางผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมทั้งหมด 5 ประเภทโดยแบ่งเป็น 1. อาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย 2. อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน 3. อาชญากรรมเกี่ยวกับเพศ 4. อาชญากรรมเกี่ยวกับการถูกล่วงละเมิดหรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว 5. อาชญากรรมรูปแบบใหม่ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนทั่วประเทศจำนวน 4,400 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบเป็นระบบ (Systematic Sampling) โดยแบ่งออกเป็น 11 พื้นที่ตามการแบ่งพื้นที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประกอบด้วย กองบัญชาการตำรวจนครบาล, กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1-9 และศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งนี้การเก็บข้อมูลใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผ่านการพิจารณาโดยคณะวิจัยประกอบกับข้อมูลสำคัญจาก “โครงการทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปีพ.ศ.2557” จนกระทั่งได้ข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ. 2559 อันมีเนื้อหาสำคัญโดยสรุปดังนี้

1. จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่า มีจำนวน 132 คนที่ประสบเหตุอาชญากรรมจำนวนร้อยละ 3 ของตัวอย่างทั้งหมด โดยพบเหตุอาชญากรรมทั้งหมดจำนวน 174 ครั้ง โดยอาชญากรรมที่พบมากที่สุดได้แก่ อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน ส่วนรองลงมาได้แก่อาชญากรรมเกี่ยวกับการถูกล่วงละเมิดหรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว ทั้งนี้การขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศัยเป็นอาชญากรรมที่สำรวจพบมากที่สุด ในขณะที่การปล้นหรือจี้ชิงทรัพย์สินสำรวจพบเป็นจำนวนรองลงมา

2. เมื่อพิจารณาข้อมูลจากการสำรวจในแต่ละพื้นที่พบว่า ในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2 พบอาชญากรรมขึ้นมากที่สุด รองลงมาคือกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 นอกจากนั้นเมื่อพิจารณาโดยแบ่งตามเขตการปกครองพบเหตุอาชญากรรมในพื้นที่เทศบาลเมือง/นครมากที่สุด รองลงมาคือพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล

3. สำหรับการรับรู้ภัยอาชญากรรมในชุมชนนั้นจากการสำรวจพบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างรู้สึกว่ามีปัญหาอาชญากรรมอยู่ในระดับน้อย โดยปัญหายาเสพติดนั้นแม้ว่าค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับค่อนข้างน้อยแต่ก็เป็นปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างรู้สึกถึงมากที่สุด ส่วนรองลงมาได้แก่ปัญหาการพนันและวัยรุ่นมั่วสุม นอกจากนั้นกลุ่มตัวอย่างรู้สึกว่าชุมชนที่พสกาศัยมีความปลอดภัยในชีวิตอยู่ในระดับ โดยกลุ่มตัวอย่างรู้สึกมั่นใจในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินจากหน่วยงานของรัฐอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนหน่วยงานที่กลุ่มตัวอย่างรู้สึกมั่นใจในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินมากที่สุดคือ ตำรวจ และรองลงมาคือฝ่ายปกครองระดับพื้นที่ (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ชุติรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน ฯลฯ) และพบว่าปัญหาอาชญากรรมในชุมชนที่พสกาศัยมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

4. เมื่อพิจารณาภาพรวมของปัญหาอาชญากรรมในชุมชน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนมากเห็นว่าปัญหาอาชญากรรมใน พ.ศ. 2559 นั้นไม่แตกต่างจากเมื่อ พ.ศ. 2558 และเมื่อสอบถามความรู้สึกปลอดภัยของกลุ่มตัวอย่างเมื่อเดินในพื้นที่พสกาศัยเพียงลำพัง พบว่าเกือบทั้งหมดรู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินลำพังในพื้นที่พสกาศัย นอกจากนั้นเมื่อสอบถามถึงสามอันดับแรกของสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในชุมชนที่พสกาศัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเกิดจากการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่มากที่สุด ส่วนสาเหตุรองลงมาได้แก่ ปัญหาเศรษฐกิจและความยากจน สำหรับสาเหตุอันดับสุดท้ายคือการไม่ได้รับการศึกษา และเมื่อสอบถามกลุ่มตัวอย่างถึงกิจกรรมที่หน่วยงานภาครัฐด้านกระบวนการยุติธรรมควรให้ความสำคัญเป็นสามอันดับแรก พบว่ากลุ่มตัวอย่างต้องการให้มีการเพิ่มบทลงโทษทางกฎหมายเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือการติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษตามกฎหมายและการดำเนินคดีที่ถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม

5. จากการสำรวจพบว่าผู้ประสบเหตุอาชญากรรมไม่แจ้งเหตุอาชญากรรมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจมากกว่าผู้ที่แจ้งเหตุ โดยสาเหตุที่ไม่แจ้งเหตุอันดับแรกเนื่องจากเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือเกิดความเสียหายเพียงเล็กน้อย ลำดับรองลงมาเห็นว่ายุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ และไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล ทั้งนี้ผู้ประสบเหตุอาชญากรรมเกือบทั้งหมดไม่ได้รับบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม แต่ทว่าจากการสำรวจพบว่าผู้ประสบเหตุส่วนมากต้องการได้รับบริการหรือการดำเนินการจาก

หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติม โดยผู้ประสบเหตุส่วนมากต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก และรองลงมาคือการติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ

นอกจากการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นแล้ว ทางสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมเห็นว่าข้อมูลที่ได้จากการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมนั้นสามารถใช้ศึกษาปัจจัยที่นำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติได้อย่างครอบคลุมในสามประเด็นต่อไปนี้คือ 1. ความเท่าเทียมกันทางเพศ 2. ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และ 3. สังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก ซึ่งจากการนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจวิเคราะห์ตามสามประเด็นข้างต้นพบว่า

1. ในประเด็นความเท่าเทียมกันทางเพศนั้น ไม่พบว่ามีเหตุอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงและเด็กหญิงอายุ 15 ปีขึ้นไปได้รับความรุนแรงทางร่างกาย, เพศ หรือจิตใจโดยคู่ของตนในช่วงปีพ.ศ. 2559 อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาในส่วนของผู้หญิงและเด็กหญิงอายุ 15 ปีขึ้นไปซึ่งได้รับความรุนแรงทางเพศจากบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่ครองในช่วงปีพ.ศ. 2559 พบว่า มีเหตุดังกล่าวเกิดขึ้น 2 กรณีโดยมีลักษณะเป็นการคุกคามทางเพศแต่ทว่าไม่ก่อให้เกิดความเสียหายใด ๆ แก่ผู้ประสบเหตุ

2. ในประเด็นของการลดความเหลื่อมล้ำในสังคมนั้น ไม่พบว่ามีสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างใดที่ประสบเหตุอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการถูกแบ่งแยกเชื้อชาติหรือถูกข่มเหงเนื่องจากความแตกต่างทางด้านฐานะ

3. และสุดท้ายในประเด็นสังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก จากการสำรวจพบว่าในประเด็นเกี่ยวกับลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม รวมถึงการเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งนั้น จากการสำรวจไม่พบว่ามีเหยื่ออาชญากรรมผู้ใดเสียชีวิต นอกจากนี้กรณีที่ประชากรได้รับความรุนแรงทางร่างกาย จิตใจ หรือทางเพศ มีการพบกรณีที่เกี่ยวข้องเพียงเล็กน้อยเท่านั้น อีกทั้งยังพบว่าประชาชนเกือบทั้งหมดรู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินบริเวณพื้นที่อาศัยเพียงลำพัง ส่วนประเด็นเกี่ยวกับการลดการข่มเหง, การค้ามนุษย์ และการใช้ความรุนแรงต่อเด็กนั้นจากการสำรวจไม่พบว่ามีเด็กอายุ 1-17 ปีที่เคยถูกใช้ความรุนแรงทางด้านร่างกายหรือจิตใจ รวมถึงในกลุ่มวัยรุ่นหญิงชายอายุ 18-24ปีนั้น พบว่ามีเกิดขึ้นเพียงหนึ่งกรณีเท่านั้น สำหรับประเด็นเกี่ยวกับการลดการทุจริตและรับสินบนนั้นจากการสำรวจไม่พบว่ามีสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างใดที่เคยเกี่ยวข้องกับการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ และในประเด็นเกี่ยวกับการส่งเสริมและบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัตินั้นจากการสำรวจพบว่าไม่มีสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างใดที่ประสบเหตุเกี่ยวข้องกับการเลือกปฏิบัติ

ทั้งนี้จากการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมครั้งนี้ยังได้พบว่ามีข้อมูลประเด็นปัญหาและอุปสรรค รวมทั้งข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในหลายประเด็น ประเด็นหลัก ๆ เกี่ยวข้องกับการ

ประสานกับหน่วยงานที่เป็นผู้จัดทำข้อมูลที่สำคัญในการลงพื้นที่เก็บข้อมูล เช่น ข้อมูลลำดับบ้านเลขที่หรือแผนผังบ้านและโรงเรียน เป็นต้น ซึ่งแต่ละหน่วยมีระเบียบปฏิบัติในการขอข้อมูลหรือจัดทำข้อมูลแตกต่างกันทำให้เกิดความยุ่งยากหรือข้อมูลที่ได้มาไม่อาจนำไปใช้ได้จริง นอกจากนี้ยังมีประเด็นเกี่ยวกับความไว้วางใจของกลุ่มตัวอย่างต่อตัวผู้เก็บข้อมูล บางส่วนเชื่อว่าทีมวิจัยเป็นสายให้กับทางตำรวจส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างเกรงกลัวอันตรายที่อาจตามมา รวมถึงไม่ไว้วางใจที่จะให้เบอร์โทรศัพท์อีกด้วย ทั้งนี้ปัญหาเหล่านี้อาจแก้ไขได้โดยจัดให้มีการประสานงานล่วงหน้าให้ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่จัดทำข้อมูลที่สำคัญสำหรับการสำรวจรวมทั้งแจ้งกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการคัดเลือกให้ทราบล่วงหน้า เช่น การส่งหนังสือแจ้งอย่างเป็นทางการทางไปรษณีย์จากหน่วยงานที่น่าเชื่อถือ เป็นต้น นอกจากนี้อาจจัดให้มีกิจกรรมร่วมกับผู้นำชุมชนและกลุ่มตัวอย่างก่อนเข้าทำการสำรวจเพื่อสร้างความไว้วางใจให้กับประชาชนในพื้นที่นั้นก็มีความจำเป็นเช่นเดียวกัน ทั้งนี้อาจนำไปสู่ข้อมูลเชิงลึกมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการที่ผู้นำชุมชนอาจช่วยเหลือทีมวิจัยจากปัญหาความไม่ชำนาญพื้นที่และความไม่ไว้วางใจของกลุ่มตัวอย่างได้อีกทางหนึ่งด้วย

อย่างไรก็ตาม จากการดำเนินโครงการในครั้งนี้ ทีมวิจัยได้พบประเด็นสำคัญที่อาจนำไปใช้ในการดำเนินโครงการครั้งต่อไปในหลายประเด็น โดยข้อแรกจะเห็นได้จำนวนตัวอย่าง 4,400 ตัวอย่างทั่วประเทศนั้นอาจไม่เพียงพอที่จะนำมาหาข้อสรุปในประเด็นสำคัญได้ อีกทั้งเมื่อเปรียบเทียบกับ การสำรวจสถิติอาชญากรรมในประเทศอังกฤษและเวลส์ซึ่งมีจำนวนประชากรใกล้เคียงกับในประเทศไทย แต่ทว่ากลับมีกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 35,000 ตัวอย่าง ในปีค.ศ. 2013 อย่างไรก็ตามด้วยข้อจำกัดทางงบประมาณส่งผลให้การสำรวจในไทยนั้นไม่สามารถเก็บข้อมูลโดยการลงพื้นที่ได้ในจำนวนที่เพียงพอ ดังนั้นในการสำรวจครั้งต่อไปอาจต้องกำหนดให้มีจำนวนตัวอย่างให้มากขึ้น โดยอาจต้องขออนุมัติงบประมาณเพิ่มเติมหรืออาจนำเอาวิธีการสำรวจทางโทรศัพท์หรือรูปแบบอื่น ๆ ที่ประหยัด, มีประสิทธิภาพ และสามารถเก็บข้อมูลได้มากกว่าเดิมในงบประมาณที่จำกัด นอกจากนี้อาจจัดให้มีความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่ต้องการข้อมูลลักษณะเดียวกัน อย่างเช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติและหน่วยงานอื่น ๆ โดยอาจจัดให้มีการแบ่งหน้าที่และพื้นที่รับผิดชอบและใช้งบประมาณของแต่ละหน่วยงานในดำเนินโครงการ นอกจากนี้ในโครงการครั้งต่อไปการพัฒนาแบบสอบถามที่ใช้ในการสำรวจให้มีความทันสมัย, กระชับ และง่ายต่อการทำความเข้าใจ ย่อมทำให้ข้อมูลที่ได้รับมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

6.2 ปัญหา / อุปสรรคในการดำเนินโครงการ

จากการดำเนินการวิจัย “โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ. 2559” ทีมนักวิจัย พบปัญหา/อุปสรรคในการดำเนินการ และแนวทางที่ใช้ในการแก้ไขปัญหา ดังนี้

ก่อนเข้าพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลประเด็นปัญหา/อุปสรรค	แนวทางการแก้ไขปัญหา /อุปสรรค
1. การประสานขอข้อมูลลำดับเลขที่บ้าน	
เนื่องจากพื้นที่ตัวอย่างบางพื้นที่ยังไม่มีระบบทะเบียนราษฎรในพื้นที่ และ/หรือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานบางพื้นที่ไม่ไว้วางใจในการนำเอกสารดังกล่าวซึ่งเป็นเอกสารราชการไปใช้ อีกทั้งการขอเอกสารดังกล่าว มีขั้นตอนการปฏิบัติที่ค่อนข้างยุ่งยากและค่อนข้างใช้เวลานานกว่าจะได้รับข้อมูลครบถ้วน	- คณะนักวิจัย ประสานกับส่วนกลางเพื่อออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูล และประสานกับหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง เพื่อติดต่อรับเอกสารดังกล่าวในพื้นที่ตัวอย่าง
2. การประสานงานกับผู้นำชุมชนในพื้นที่	
ก่อนการเข้าพื้นที่คณะผู้วิจัยประสบปัญหาไม่ได้รับความไว้วางใจจากผู้นำชุมชนในพื้นที่ ซึ่งอาจเป็นผลจากสถานการณ์ทางการเมือง ซึ่งผู้นำชุมชนในพื้นที่บางพื้นที่ได้ประสานกับเจ้าหน้าที่ด้านความมั่นคงเพื่อรายงานและขอรับความเห็นจากฝ่ายความมั่นคงในการอนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่	- คณะนักวิจัย แนะนำตัว และใช้เอกสารที่เป็นคู่สำเนาการรับแจ้งการเก็บรวบรวมข้อมูลตามโครงการฯ รวมทั้งอธิบายความเป็นมา/วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูล และประโยชน์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นให้กับผู้นำชุมชนก่อนได้รับอนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูล และผู้นำชุมชนก็อำนวยความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวข้องซึ่งเกิดประโยชน์กับการเก็บรวบรวมข้อมูล
	- ขอความร่วมมือเครือข่ายในพื้นที่ อาทิ ปลัดอำเภอฯ ช่วยประสานงานเพื่อขออนุญาตเข้าพื้นที่ และขอความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประเด็นปัญหา/อุปสรรค	แนวทางการแก้ไขปัญหา /อุปสรรค
3. การประสานงานกับเจ้าหน้าที่ด้านความมั่นคง	
<p>เนื่องจากสถานการณ์ทางการเมืองอยู่ช่วงไม่ปกติ และการดำเนินการต่างๆในพื้นที่ อาจส่งผลกระทบต่อ บทบาท อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ด้านความมั่นคงในพื้นที่ เมื่อนักวิจัยประสานขอเข้าพื้นที่เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องแนะนำตัว แสดงเอกสารหลักฐานต่างๆ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ด้านความมั่นคงในพื้นที่ เชื่อโดยบริสุทธิ์ใจว่า การกระทำนั้นๆ จะไม่กระทบต่อความมั่นคง ความสงบสุขของประชาชนในพื้นที่ หรือเป็นการช่วยุ้ให้เกิดความขัดแย้งในพื้นที่</p>	<ul style="list-style-type: none"> - คณะนักวิจัย แนะนำตัว และใช้เอกสารที่เป็นคู่สำเนาการรับแจ้งการเก็บรวบรวมข้อมูลตามโครงการฯ รวมทั้งอธิบายความเป็นมา/วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูล และประโยชน์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นให้กับผู้นำชุมชน ก่อนได้รับอนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูล และผู้นำชุมชนก็อำนวยความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวข้องซึ่งเกิดประโยชน์กับการเก็บรวบรวมข้อมูล - ขอความร่วมมือเครือข่ายในพื้นที่ อาทิ ปลัดอำเภอฯ ช่วยประสานงานเพื่อขออนุญาตเข้าพื้นที่ และขอความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขณะเก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่

ประเด็นปัญหา/อุปสรรค	แนวทางการแก้ไขปัญหา /อุปสรรค
1. ความร่วมมือจากประชาชนในพื้นที่	
กลุ่มตัวอย่างไม่เคยรับรู้หรือได้ยินเกี่ยวกับโครงการนี้มาก่อน ทำให้ไม่กล้าให้ข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ มากนัก	- คณะนักวิจัย แนะนำตัว และใช้เอกสารที่เป็นคู่มือสำหรับการรับแจ้งการเก็บรวบรวมข้อมูลตามโครงการฯ รวมทั้งอธิบายความเป็นมา/วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูล และประโยชน์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นให้กับกลุ่มตัวอย่างรับทราบ
กลุ่มตัวอย่างไม่ค่อยเชื่อว่ามาจากหน่วยงานของสำนักกิจการยุติธรรม ทำให้ไม่กล้าให้สัมภาษณ์และให้ข้อมูลส่วนตัว อย่างเช่นเบอร์โทรศัพท์ เป็นต้น	- คณะนักวิจัย แนะนำตัว และใช้เอกสารที่เป็นคู่มือสำหรับการรับแจ้งการเก็บรวบรวมข้อมูลตามโครงการฯ รวมทั้งอธิบายความเป็นมา/วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูล และประโยชน์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นให้กับกลุ่มตัวอย่างรับทราบ
กลุ่มตัวอย่างบางคน ปฏิเสธที่จะให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล เพราะไม่เข้าใจในเป้าหมายการเก็บรวบรวมข้อมูล	- คณะนักวิจัยต้องแจ้งวัตถุประสงค์ในการขอข้อมูลอย่างชัดเจน ทั้งนี้รวมถึงให้ข้อมูลที่เป็นด้านบวกแก่ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีเวลาว่างที่จะตอบแบบสอบถามเนื่องจากเป็นเวลาทำงาน ประกอบกับเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ค่อนข้างมีความละเอียด ดังนั้นเวลาขอสัมภาษณ์จึงมักถูกปฏิเสธบ่อยครั้ง	- คณะนักวิจัยสอบถามช่วงเวลาของกลุ่มตัวอย่างสะดวกให้ข้อมูล และลงพื้นที่ซ้ำ
กลุ่มตัวอย่างบางส่วนยากแก่การเข้าถึง, ไม่สามารถให้ข้อมูลที่ครบถ้วน หรือไม่ยินดีให้ความร่วมมือ ในการลงพื้นที่จริง	- ใช้ภาคีเครือข่ายหรือคนที่ไว้วางใจในการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูล

ประเด็นปัญหา/อุปสรรค	แนวทางการแก้ไขปัญหา /อุปสรรค
2. ความไว้วางใจในการให้ข้อมูลเชิงลึกของครอบครัวกลุ่มตัวอย่าง	
<p>กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไว้วางใจคนแปลกหน้าที่เข้าไปเก็บข้อมูล มีท่าทีไม่ยอมให้ข้อมูล เกิดความกังวลใจกลัวในการถามเรื่องอาชญากรรม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - คณะนักวิจัยอธิบาย ทำความเข้าใจ และลงพื้นที่ซ้ำเพื่อสร้างความมั่นใจ ไว้วางใจ และอธิบายถึงกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล การเปิดเผยข้อมูล รวมทั้งนำเสนอผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในทางบวกจากการให้ข้อมูล - ใช้ภาคีเครือข่ายหรือคนที่ไว้วางใจในการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงลึก
<p>กลุ่มตัวอย่างที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ไม่กล้าเปิดเผยข้อมูลในเชิงลึก เพราะกลัวผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นตามมาจากการเปิดเผยข้อมูล และไม่มั่นใจในกระบวนการปกปิดข้อมูล อีกทั้งเรื่องที่สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่ยอมพูดถึงเนื่องจากมีผลต่อสภาพจิตใจ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - คณะนักวิจัยอธิบาย ทำความเข้าใจ และลงพื้นที่ซ้ำเพื่อสร้างความมั่นใจ ไว้วางใจ และอธิบายถึงกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล การเปิดเผยข้อมูล รวมทั้งนำเสนอผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในทางบวกจากการให้ข้อมูล - ใช้ภาคีเครือข่ายหรือคนที่ไว้วางใจในการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงลึก
<p>กลุ่มตัวอย่างไม่ค่อยให้ข้อมูลในการติดต่อกลับเท่าที่ควรเนื่องจากไม่มั่นใจในความปลอดภัย อีกทั้งเห็นว่าการให้เบอร์ส่วนตัวในการสอบถามอีกครั้งเป็นการละเมิดเวลาส่วนตัวในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างจึงไม่สะดวกใจในการให้เบอร์โทรศัพท์</p>	<ul style="list-style-type: none"> - คณะวิจัยต้องแจ้งวัตถุประสงค์ในการขอข้อมูลอย่างชัดเจน ทั้งนี้รวมถึงให้ข้อมูลที่เป็นด้านบวกแก่ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์
<p>กลุ่มตัวอย่างบางพื้นที่ไม่ยอมให้เบอร์โทรศัพท์ เพราะเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ เช่นที่ อบต.สบเปิง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - คณะวิจัยต้องแจ้งวัตถุประสงค์ในการขอข้อมูลอย่างชัดเจน ทั้งนี้รวมถึงให้ข้อมูลที่เป็นด้านบวกแก่ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ประเด็นปัญหา/อุปสรรค	แนวทางการแก้ไขปัญหา /อุปสรรค
3. ความแม่นยำของข้อมูล	
กลุ่มตัวอย่างบางท่าน ไม่สามารถจำให้รายละเอียดปลีกย่อยของข้อมูลบางส่วนได้ เช่น วันเดือนปีเกิดของสมาชิกในครอบครัว	- คณะนักวิจัยตรวจสอบข้อมูลซ้ำจากผู้นำชุมชนและฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร
ตัวแทนครัวเรือนในพื้นที่ชนบทส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ ทีมนักวิจัยที่ดำเนินการสำรวจต้องใช้เวลาและความชำนาญอย่างสูงในการอธิบายข้อคำถามให้ตัวแทนครัวเรือนกลุ่มนี้เข้าใจอย่างชัดเจนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์และครบถ้วน	ส่วนกลางจัดการอบรมทีมงานนักวิจัยในประเด็นต่างๆ ที่สำคัญเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในหลักการเก็บข้อมูลและตัวแบบสอบถามอย่างชัดเจน รวมทั้งการประสานเบื้องต้นกับหัวหน้าชุมชนหรือกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่เพื่อสร้างความไว้วางใจอาจเป็นขั้นตอนที่มีความจำเป็นและนำไปสู่ข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
ในพื้นที่ชนบทส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเป็นชุมชนแบบเครือญาติ หรือลักษณะชุมชนปิด จึงไม่มีปัญหาอาชญากรรม กรณี เต็ดมะพริ้ว หักยอดกระทินข้างบ้าน ลงปลาในไร่นา กลุ่มตัวอย่างจึงมองว่าไม่ใช่ปัญหาอาชญากรรมแต่เป็นการแบ่งปันมากกว่า	คณะวิจัยต้องอธิบายและทำความเข้าใจในประเด็นต่างๆ ให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจในประเด็นอย่างชัดเจนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง

ประเด็นปัญหา/อุปสรรค	แนวทางการแก้ไขปัญหา /อุปสรรค
4. แบบสอบถาม	
<p>ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาในแบบสอบถาม เนื่องจากเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยความรู้พื้นฐานด้านกฎหมายบางส่วน ดังนั้นเมื่ออ่านข้อความให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามจึงไม่ค่อยเข้าใจซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามพยายามที่จะยุติการสัมภาษณ์</p>	<ul style="list-style-type: none"> - คณะวิจัยต้องอธิบายและทำความเข้าใจในประเด็นต่างๆให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจในประเด็นอย่างชัดเจนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง
5. ฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรไม่ตรงกับสภาพพื้นที่จริง	
<p>การสุ่มสำรวจตามลำดับเลขที่บ้านที่กำหนด ในทางปฏิบัติมีความยุ่งยาก เพราะเลขที่บ้านไม่ได้เรียงกัน อีกทั้งบ้านแต่ละหลังอยู่ไกลจากกันมาก และบางหลังก็เป็นพื้นที่ที่เข้าถึงลำบาก อีกทั้งเวลาลงพื้นที่จริงเลขที่บ้านดังกล่าวไม่มีคนอยู่อาศัยซึ่งทำให้ไม่ได้ข้อมูล</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ทีมนักวิจัยประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอแผนผังบ้านและโรงเรียนจากพื้นที่ - ทีมนักวิจัยว่าจ้างบุรุษไปรษณีย์นำทางในการลงบางพื้นที่
<p>ในพื้นที่ต่างจังหวัด โดยเฉพาะในท้องที่ที่ค่อนข้างห่างไกล บ้านหนึ่งหลังค่อนข้างห่างกันเยอะ ทำให้ใช้เวลาค่อนข้างเยอะในการเก็บข้อมูลให้ครบตามจำนวนที่ต้องการในแต่ละท้องที่</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ทีมนักวิจัยประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอแผนผังบ้านและโรงเรียนจากพื้นที่ และวางแผนในการลงพื้นที่สำรวจ
6. ช่วงเวลาในการเก็บข้อมูล	
<p>ช่วงเวลาในการเก็บข้อมูลไม่ตรงกันกับเวลาว่างของกลุ่มตัวอย่าง เช่น ในวันธรรมดาค่อนข้างเก็บข้อมูลได้ลำบากเพราะกลุ่มตัวอย่างออกไปทำงาน อีกทั้งระยะเวลาที่เก็บข้อมูลค่อนข้างน้อย</p>	<p>ทีมวิจัยต้องลงพื้นที่หลายรอบ และต้องจ้างทีมงานเพิ่มเพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลได้ทันตามกำหนดระยะเวลา</p>

บทที่ 7

สรุปผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนโดยใช้โทรศัพท์

นอกจากการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Surveys) ปี พ.ศ. 2559 ด้วยวิธีการสำรวจแบบเผชิญหน้า (Face to Face) แล้วนั้น คณะผู้วิจัยได้ทำการทดลองสำรวจข้อมูลทางโทรศัพท์ (Computer-Assisted Telephone Interview: CATI) เพื่อจุดประสงค์ในการทดลองแนวทางการเก็บข้อมูลที่ประหยัดงบประมาณมากขึ้น และเพื่อเป็นการสำรวจข้อมูลการเกิดอาชญากรรมเพิ่มเติมระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2560 ถึงวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ.2560 เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์พิจารณาถึงความเป็นไปได้สำหรับการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทางโทรศัพท์ที่จะเข้ามาแทนที่การสำรวจแบบเผชิญหน้าในการสำรวจครั้งต่อไปโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 7.1 ที่มาของการทดลองสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนโดยใช้โทรศัพท์
- 7.2 สรุปผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนโดยใช้โทรศัพท์
- 7.3 ประสิทธิภาพและความเหมาะสมของการใช้วิธีการสำรวจข้อมูลทางโทรศัพท์

7.1 ที่มาของการทดลองสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนโดยโทรศัพท์

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นว่าการจัดทำรายงานสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Survey) โดยสำนักงานกิจการยุติธรรมนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 นั้น ได้นำเอาแนวทางวิธีการรวมถึงเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บมาจากการสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติ (National Crime Victimization Survey) ของสหรัฐอเมริกาและแนวทางการสำรวจในปัจจุบันของการสำรวจข้อมูลเหยื่ออาชญากรรมแห่งชาติในประเทศสหรัฐอเมริกาจะใช้การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์เป็นหลักในการเก็บข้อมูล โดยในการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์จะในปัจจุบันเรียกว่า Computer-Assisted Telephone Interviewing (CATI) ซึ่งจะมีการเก็บข้อมูลผ่านศูนย์ข้อมูลกลาง และใช้ระบบคอมพิวเตอร์ในศูนย์ข้อมูล Computer-Assisted Telephone Interviewing (CATI) ในการเก็บข้อมูล ในปัจจุบันการเก็บข้อมูลของ NCVS จะใช้การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เว้นแต่การเก็บข้อมูลเหยื่อรายนั้นๆเป็นครั้งแรกเท่านั้นที่จะเป็นการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว ด้วยเหตุนี้การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Surveys) ในปี พ.ศ.2559 นอกจากจะทำการสำรวจแบบเผชิญหน้า (Face to Face) แล้วนั้น คณะผู้วิจัยจึงได้ทำการทดลองสำรวจข้อมูลทางโทรศัพท์ร่วมด้วย เพื่อจุดประสงค์ในการทดลองแนวทางการเก็บข้อมูลที่ประหยัดงบประมาณมากขึ้น ดังมีผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนโดยใช้โทรศัพท์ดังต่อไปนี้

7.2 สรุปผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนโดยโทรศัพท์

ในส่วนของ การสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนโดยโทรศัพท์นั้น คณะผู้วิจัยได้ทำการจัดเก็บข้อมูลหมายเลขโทรศัพท์ควบคู่ไปกับการทำการสำรวจแบบเผชิญหน้าที่มีการลงพื้นที่เก็บข้อมูลโดยในเบื้องต้นได้รับข้อมูลหมายเลขโทรศัพท์จากผู้ยินดีให้ข้อมูลตามจำนวนดังต่อไปนี้

ตารางที่ 7.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ให้เบอร์โทรศัพท์

ลำดับ ที่	ส่วนป้องกันและปราบปราม อาชญากรรม	จำนวน (คน)	จำนวนผู้ให้เบอร์โทรศัพท์ (คน)	ร้อยละ
1	กองบัญชาการตำรวจนครบาล	400	279	69.75
2	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1	400	16	9.00
3	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2	400	186	46.50
4	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3	400	96	24.00
5	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4	400	260	65.00
6	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5	400	237	59.25
7	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6	400	329	82.25
8	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7	400	219	54.75
9	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8	400	60	15.00
10	กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9	400	94	23.50
11	ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัด ชายแดนภาคใต้	400	89	22.25
รวมทั้งสิ้น		4,400	1,865	42.40

จากผลการสำรวจพบว่า มีผู้ยินดีให้ข้อมูลหมายเลขโทรศัพท์จำนวนน้อยกว่าครึ่ง (ร้อยละ 42.40) จากการสำรวจทั้งหมด 4,400 คน ซึ่งคณะผู้วิจัยมีความเห็นว่ามีจำนวนไม่เพียงพอต่อการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมในอนาคต ในส่วนของการโทรติดตามผู้วิจัยได้ทำการสำรวจโดยแบ่งผลการติดตามออกเป็น โทรติดตามและให้ข้อมูล, โทรติดตามแต่ไม่มีคนรับ, โทรติดตามแต่ไม่ประสงค์ให้ข้อมูล, และโทรแล้วไม่ติด ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 7.2 จำนวนและร้อยละของการติดตามข้อมูลทางโทรศัพท์

ส่วนป้องกัน และ ปราบปราม อาชญากรรม	จำนวนเบอร์ โทรศัพท์ที่ได้ (หมายเลข)	โทรติด และให้ข้อมูล		โทรติด แต่ไม่มีคนรับ		โทรติด แต่ไม่ประสงค์ ให้ข้อมูล เพิ่มเติม		โทรแล้ว ไม่ติด	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กองบัญชาการ ตำรวจนคร บาล	279	137	49.10	38	13.60	72	25.80	32	11.50
กองบัญชาการ ตำรวจภูธร ภาค 1	16	10	62.50	2	12.50	1	6.30	3	18.70
กองบัญชาการ ตำรวจภูธร ภาค 2	186	110	59.10	32	17.20	16	8.60	28	15.10
กองบัญชาการ ตำรวจภูธร ภาค 3	96	36	37.50	17	17.70	9	9.40	34	35.40
กองบัญชาการ ตำรวจภูธร ภาค 4	260	186	71.50	29	11.20	28	10.80	17	6.50
กองบัญชาการ ตำรวจภูธร ภาค 5	237	196	82.70	24	10.10	-	-	17	7.20
กองบัญชาการ ตำรวจภูธร ภาค 6	329	15	4.60	36	10.90	251	76.30	27	8.20

ตารางที่ 7.2 (ต่อ)

ส่วนป้องกัน และ ปราบปราม อาชญากรรม	จำนวนเบอร์ โทรศัพท์ที่ได้ (หมายเลข)	โทรติด และให้ข้อมูล		โทรติด แต่ไม่มีคนรับ		โทรติด แต่ไม่ประสงค์ ให้ข้อมูล เพิ่มเติม		โทรแล้ว ไม่ติด	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กองบัญชาการ ตำรวจภูธร ภาค 7	219	174	79.40	30	13.70	-	-	15	6.90
กองบัญชาการ ตำรวจภูธร ภาค 8	60	25	41.70	11	18.30	7	11.70	17	28.30
กองบัญชาการ ตำรวจภูธร ภาค 9	94	36	38.30	21	22.30	6	6.40	31	33.00
ศูนย์ ปฏิบัติการ ตำรวจจังหวัด ชายแดน ภาคใต้	89	33	37.10	20	22.50	9	10.10	27	30.30
รวมทั้งสิ้น	1,865	958	51.40	260	13.90	399	21.40	248	13.30

จากผลการเก็บข้อมูลพบว่าจากจำนวนเบอร์โทรศัพท์ที่ได้ 1,865 หมายเลข สามารถติดต่อผู้ให้ข้อมูลได้ 958 หมายเลข คิดเป็นร้อยละ 51.40 ไม่มีคนรับ 260 หมายเลข (ร้อยละ 13.90) ไม่ประสงค์ให้ข้อมูล 399 หมายเลข (ร้อยละ 21.40) และไม่สามารถติดต่อได้ 248 หมายเลข (ร้อยละ 13.30) ลำดับต่อไปคณะผู้วิจัยจะนำเสนอจำนวนและร้อยละของการสำรวจเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นเพิ่มเติมทางโทรศัพท์ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 7.3 จำนวน และร้อยละของการสำรวจเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นเพิ่มเติมทางโทรศัพท์

ส่วนป้องกันและปราบปราม อาชญากรรม	จำนวนเบอร์ โทรศัพท์ ที่โทรติด และให้ข้อมูล	ไม่มี เหตุอาชญากรรม เกิดขึ้นเพิ่มเติม		มี เหตุอาชญากรรม เกิดขึ้นเพิ่มเติม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กองบัญชาการตำรวจนครบาล	137	137	14.30	-	-
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1	10	10	1.00	-	-
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 2	110	102	10.60	8	0.90
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 3	36	36	3.80	-	-
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 4	186	186	19.40	-	-
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 5	196	196	20.50	-	-
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 6	15	15	1.60	-	-
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7	174	174	18.20	-	-
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 8	25	25	2.60	-	-
กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 9	36	36	3.80	-	-
ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดน ภาคใต้	33	31	3.20	2	0.10
รวม	958	948	99.00	10	1.00

จากจำนวนผู้ยินดีให้ข้อมูลทั้งหมด 958 หมายเลขพบว่า มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นเพิ่มเติมระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2560 ถึงวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ.2560 เพียง 10 รายหรือคิดเป็นร้อยละ 1 เท่านั้น โดยมีรายละเอียดของผู้ตกเป็นเหยื่อเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

ตารางที่ 7.4 จำนวน และร้อยละของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพิ่มเติมจำแนกตามเพศ

ลำดับที่	เพศของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพิ่มเติม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ชาย	3	30.00
2	หญิง	7	70.00
รวมทั้งสิ้น		10	100.00

ตารางที่ 7.5 จำนวนและร้อยละของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพิ่มเติม จำแนกตามอายุ

ลำดับที่	อายุของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพิ่มเติม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	แรกเกิด – 9 ปี	-	-
2	10 – 19	1	10.00
3	20 – 29	3	30.00
4	30 – 39	1	10.00
5	40 – 49	1	10.00
6	50 – 59	2	20.00
7	60 ปีขึ้นไป	2	20.00
รวมทั้งสิ้น		10	100.00

ตารางที่ 7.6 จำนวนและร้อยละของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพิ่มเติม จำแนกตามกลุ่มคดีที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

ลำดับที่	กลุ่มคดีอาชญากรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	1	10.00
2	ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	9	90.00
3	กระทำทางเพศ	-	-
4	ถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว	-	-
5	อาชญากรรมรูปแบบใหม่	-	-
รวมทั้งสิ้น		10	100.00

ตารางที่ 7.7 จำนวน และร้อยละของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพิ่มเติม จำแนกตามประเภทความผิดที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย

ลำดับที่	คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ถูกฆ่า/ถูกพยายามฆ่า	-	-
2	ถูกทำร้าย หรือพยายามทำร้ายร่างกาย	1	100.00
3	ถูกคุกคาม ลอบติดตาม ช่มชู้ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือจะฆ่า	-	-
4	กักขังหน่วงเหนี่ยว	-	-
5	ถูกลักพาตัว	-	-
รวมทั้งสิ้น		1	100.00

ตารางที่ 7.8 จำนวนและร้อยละของผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพิ่มเติม จำแนกตามประเภทความผิดที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

ลำดับที่	คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ถูกปล้น จี้ ชิงทรัพย์	1	11.10
2	ถูกชิงทรัพย์	1	11.10
3	ถูกขโมยหรือพยายามขโมยพาหนะ รวมถึงทรัพย์สินในพาหนะ	3	33.30
4	ถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินในบ้าน/ที่พักอาศัย	4	44.50
รวมทั้งสิ้น		9	100.00

จากการสำรวจเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นเพิ่มเติมทางโทรศัพท์ ส่วนใหญ่ไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นเพิ่มเติมหลังจากการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Surveys) ปี พ.ศ. 2559 มีเพียงร้อยละ 1.00 ที่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นเพิ่มเติม ซึ่งเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นเพิ่มเติมส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคดีอาชญากรรมประทุษร้ายต่อทรัพย์สินจำนวน 9 ราย และกลุ่มคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายจำนวน 1 ราย เหยื่อเป็นเพศชายจำนวน 3 ราย เป็นเพศหญิงจำนวน 7 ราย และมีช่วงอายุที่หลากหลายกระจายตัวทุกช่วงอายุ

7.3 ประสิทธิภาพและความเหมาะสมของการใช้วิธีการสำรวจข้อมูลทางโทรศัพท์

จากการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Surveys) ปี พ.ศ.2559 จำนวน 4,400 ครั้วเรือน มีจำนวนครั้วเรือนที่ให้เบอร์โทรศัพท์สำหรับการสำรวจข้อมูลทางโทรศัพท์ จำนวน 1,865 หมายเลข หรือคิดเป็นร้อยละ 42.40 และจากจำนวนเบอร์โทรศัพท์ 1,865 หมายเลขดังกล่าวสามารถติดต่อผู้ให้ข้อมูลได้ 958 หมายเลขซึ่งนับว่าน่าพอใจสำหรับการทำการสำรวจทางโทรศัพท์ในครั้งแรก สาเหตุที่ประชาชนไม่ยินดีให้ข้อมูลหมายเลขโทรศัพท์นั้น มีความเป็นไปได้ว่าผู้ให้ข้อมูลแต่ละครั้วเรือนไม่มีความไว้วางใจเพียงพอต่อนักวิจัยผู้เก็บข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยมิได้มีเอกสารจากทางราชการที่ชัดเจน ไม่มีบัตรประจำตัวนักวิจัยในโครงการฯ เพื่อใช้แสดงตนให้ชัดเจนและสร้างความไว้วางใจให้แก่ผู้ให้ข้อมูล สาเหตุอีกประการเชื่อได้ว่าในปัจจุบัน ทางธุรกิจมีการนำเอาข้อมูลหมายเลขโทรศัพท์ของประชาชนไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการตลาดเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในธุรกิจประกันภัย ส่งผลให้ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ยินดีที่จะรับสายจากหมายเลขโทรศัพท์ที่แปลกปลอม ดังนั้นกล่าวได้ว่าข้อเสนอในการเก็บข้อมูลครั้งต่อไป เมื่อผู้วิจัยทำการขอหมายเลขข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลแต่ละครั้วเรือนแล้วนั้น คณะผู้วิจัยควรที่จะให้ผู้ให้ข้อมูลแต่ละครั้วเรือนบันทึกหมายเลขโทรศัพท์ของผู้เก็บข้อมูลไว้ และในภายหลังผู้เก็บข้อมูลควรที่จะใช้เลขหมายนั้นในการติดต่อกลับเพื่อสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมเพิ่มเติมในอนาคต

บทที่ 8

ข้อเสนอแนะโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ. 2559

จากผลการการเก็บข้อมูลตามโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ.2559 และผลการทดลองสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนโดยใช้โทรศัพท์ คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่อการจัดทำโครงการดังต่อไปนี้

- 8.1 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ
- 8.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
- 8.3 ข้อเสนอแนะเชิงพัฒนาวิชาการ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ภายหลังจากการเก็บข้อมูลพบว่าปัญหาสำคัญในเชิงปฏิบัติการมีดังนี้

1. **ความไม่ไว้วางใจของผู้ให้ข้อมูลต่อนักวิจัย** ดังนั้นในการลงพื้นที่สำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในครั้งต่อไป ควรที่จะมีการประสานงานในระดับกระทรวงเพื่อให้ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดเตรียมข้อมูลที่จำเป็นในการสำรวจและเตรียมความพร้อมที่จะอำนวยความสะดวกในการลงพื้นที่แก่นักวิจัย รวมทั้งกำหนดให้สำรวจในพื้นที่ที่พร้อมให้ความร่วมมือหรือมีความสามารถในการจัดทำข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนั้น เนื่องจากการที่กลุ่มตัวอย่างไม่เชื่อว่าคณะผู้วิจัยมาจากหน่วยงานของสำนักกิจการยุติธรรม ส่งผลให้ผู้ให้ข้อมูลให้ไม่กล้าให้สัมภาษณ์และไม่กล้าให้ข้อมูลส่วนตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลหมายเลขโทรศัพท์ ซึ่งทางคณะผู้วิจัยทุกท่านควรที่จะมีเอกสารจากสำนักกิจการยุติธรรม เช่น บัตรประจำตัวนักวิจัยในโครงการฯ เพื่อใช้แสดงตนให้ชัดเจน และสร้างความไว้วางใจให้แก่ผู้ให้ข้อมูล
2. **กลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งเชื่อว่าคณะผู้วิจัยเป็นสายลับให้ตำรวจ และบางส่วนกล่าวว่าไม่อยากยุ่งเกี่ยวกับเรื่องอาชญากรรมเนื่องจากเกรงกลัวอันตรายที่ตามมา** จะเห็นว่า ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความไว้วางใจเช่นกัน ซึ่งความไว้วางใจย่อมเป็นส่วนสำคัญที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของข้อมูลที่ได้รับ ดังนั้น คณะผู้วิจัยร่วมกับสำนักงานกิจการยุติธรรมควรที่จะประสานงานกับหัวหน้าชุมชนในพื้นที่เพื่อสร้างความไว้วางใจ หรือขอความร่วมมือเครือข่ายในพื้นที่ อาทิ ปลัดอำเภอฯ อบต. อบจ. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น เพื่อให้ช่วยประสานงานเพื่อขออนุญาตเข้าพื้นที่และขอความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งคณะผู้วิจัยเชื่อว่าเป็นขั้นตอนที่มีความจำเป็นและนำไปสู่ข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. การสุ่มตัวอย่างจากบ้านเลขที่ในทะเบียนราษฎร์ พบว่า ในทางปฏิบัติมีความยุ่งยาก สืบเนื่องมาจากการที่เลขที่บ้านในแต่ละพื้นที่ไม่ได้ถูกเรียงอย่างเป็นระบบ อีกทั้งบ้านแต่ละหลังอยู่ไกลจากกันมาก และบางหลังก็เป็นพื้นที่ที่เข้าถึงลำบาก และเมื่อถึงเวลาลงพื้นที่จริงเลขที่บ้านดังกล่าวไม่มีคนอยู่อาศัยซึ่งทำให้ไม่ได้ข้อมูล ทีมนักวิจัยเห็นว่า การจัดเตรียมข้อมูลในการสุ่มตัวอย่างควรคำนึงถึงสภาพการลงพื้นที่จริง ควรมีการจัดกลุ่มบ้านที่เป็นตัวอย่างโดยคำนึงถึงระยะทางและการลงพื้นที่เก็บข้อมูลจริง นอกจากนี้คณะผู้วิจัยมีความเห็นว่าการลงพื้นที่เก็บข้อมูลควรมอบหมายให้เป็นภารกิจของกรมคุมประพฤติ เนื่องจากกรมคุมประพฤตินี้มีหน่วยงานประจำอยู่ในทุกเขตพื้นที่ เจ้าหน้าที่ที่มีความคุ้นเคยกับสภาพปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่และยังมีความรู้ความชำนาญในประเด็นต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับข้อคำถามในแบบสอบถาม อีกทั้งยังสามารถแก้ไขปัญหาเรื่องงบประมาณไม่เพียงพอได้อีกด้วย

8.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ.2559 พบว่า ราชความผิดที่เกิดขึ้นกับเหยื่อสูงที่สุดยังคงเป็นคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ซึ่งสอดคล้องตรงกันกับการสำรวจที่ผ่านมา แต่อย่างไรก็ตาม การสำรวจในครั้งนี้เป็นการสำรวจทั่วประเทศครั้งแรกที่มีการปรับเปลี่ยนแนวทางการเก็บข้อมูลใหม่ จึงทำให้ไม่สามารถเปรียบเทียบจำนวนครั้งของการกระทำความผิดกับปีที่ผ่านมา (พ.ศ.2551 และ พ.ศ.2555) ได้ แต่อย่างไรก็ตามหากวิเคราะห์แยกตามราชความผิดโดยเฉพาะในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้พบว่า

1. **ด้านความผิดเกี่ยวกับทรัพย์** ความผิดที่โดดเด่นที่สุดคือปัญหาการขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินภายในบ้านหรือที่พักอาศัย ซึ่งมีจำนวนการเกิดมากถึงร้อยละ 61.11 ของคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ทั้งหมด ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจควรเพิ่มความสนใจและให้ความสำคัญกับความผิดประเภทนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย สำหรับความผิดเกี่ยวกับขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินในที่ที่พักอาศัยที่สำคัญที่สุดคือ การปรับปรุงการเก็บข้อมูลทางคดีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือคดีอาญา 4 กลุ่มที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งยังคงไม่มีการจัดเก็บแบบแยกประเภทความผิดที่เกิดในเคสสถานกับความผิดภายนอกเคสสถานออกจากกัน และเนื่องจากแนวทางการจัดการกับปัญหาอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สองลักษณะนี้จะต้องใช้แนวทางการป้องกันแก้ไขที่แตกต่างกัน

ทั้งนี้ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจแต่ละพื้นที่ คณะผู้วิจัยเห็นว่าควรที่จะเริ่มต้นแบ่งข้อมูลความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สองอย่างนี้ออกจากกัน เพื่อนำไปสู่การวางแผนเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหานี้ได้อย่างเป็นระบบ

2. **ด้านฐานความผิดคดีอาชญากรรมรุนแรง เช่นกรณีถูกฆ่า/พยายามฆ่า** พบว่ามีผู้ตกเป็นเหยื่อในจำนวนน้อย และไม่พบผู้ตกเป็นเหยื่อในคดีถูกข่มขืนหรือพยายามจะข่มขืนกระทำชำเรา ถูกกระทำอนาจารหรือถูกลวนลามทางเพศ สาเหตุที่ไม่สามารถตรวจพบการตกเป็นเหยื่อเบื้องต้นอาจเป็นเพราะจำนวนกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลลักษณะนี้มีน้อยจนเกินไป แต่หากมองในแง่ดีก็กล่าวได้ว่ารัฐสามารถควบคุมอาชญากรรมร้ายแรงให้ลดลงอยู่ในระดับที่เหมาะสมได้สำเร็จ

ข้อเสนอเชิงนโยบายสำหรับอาชญากรรมรุนแรง จึงเห็นควรให้รัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องบังคับใช้กฎหมายและดำเนินนโยบายคงไว้ตามเดิมสำหรับการจัดการกับความผิดในประเภทดังกล่าวนี้

3. **ด้านปัญหาคดีการถูกลอกลวง** พบว่า จำนวนกลุ่มผู้ตกเป็นเหยื่อในกลุ่มคดีกลุ่มนี้มีจำนวนสูงเป็นลำดับสองรองจากคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินทั่วไป รวมถึงการตกเป็นเหยื่อในอาชญากรรมพิเศษซึ่งมีความเชื่อมโยงกับความผิดลักษณะนี้ในกลุ่มคดีอาชญากรรมรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้น ในกรณีนี้กล่าวได้ว่าเมื่อประเทศไทยมีการใช้อินเตอร์เน็ตมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มผู้สูงอายุ การถูกลอกลวง เช่น หลอกลวงด้วยกลฉ้อฉลให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารคนร้าย, ถูกลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินโดยมีการแสดงเอกสารเท็จให้หลงเชื่อ, หรือถูกลอกลวงให้สูญเสียทรัพย์สินให้คนร้ายด้วยวิธีการอื่นๆ จะเพิ่มมากขึ้นตามมา

ข้อเสนอเชิงนโยบายสำหรับปัญหาการถูกลอกลวง เห็นว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในด้านดังกล่าวนี้ให้มากยิ่งขึ้นเพื่อเตรียมพร้อมรับมือกับรูปแบบอาชญากรรมที่เปลี่ยนแปลงไปจากการกระทำความผิดในลักษณะอาชญากรรมพื้นฐาน (Street Crime) เป็นการกระทำความผิดทางเทคโนโลยี (Cyber Crime) มากขึ้นในอนาคตอันใกล้

4. **ข้อเสนอแนะต่อปัญหาการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจของผู้ประสบเหตุอาชญากรรม** พบว่า ผู้ประสบเหตุอาชญากรรมไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจมากกว่าแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยไม่แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้อยละ 61.36 นับว่าการไม่แจ้งเหตุยังคงอยู่ในระดับที่สูงเท่าเดิม (2 ใน 3 ของเหตุที่เกิดไม่ถูกแจ้งต่อเจ้าหน้าที่) นับตั้งแต่มีการสำรวจข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทั่วประเทศตั้งแต่ปี พ.ศ.2551 ปัญหาตรงส่วนนี้ยังคงไม่ถูกแก้ไข เนื่องจากประชาชนไม่ไว้วางใจต่อกระบวนการยุติธรรม รู้สึกว่าการเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมเป็นสิ่งที่ยุ่งยาก และยังคงเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีได้ สิ่งเหล่านี้แสดงถึงความไม่ไว้วางใจต่อกระบวนการยุติธรรมของประชาชน ซึ่งแม้ว่าหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมจะดำเนินการทางนโยบายเพียงใดก็ตาม

จากผลการสำรวจครั้งนี้กล่าวได้ว่า การกระทำที่ผ่านมายังคงไม่ประสบความสำเร็จ บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมที่ต้องสัมผัสเกี่ยวข้องกับเหยื่ออาชญากรรมเช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ ทนายความ อัยการ ศาล บุคลากรเหล่านี้ยังถูกวางไว้ในตำแหน่งทางสังคมที่ “อยู่สูงกว่าประชาชน” ไม่ใช่เป็น “ผู้รับใช้ประชาชน” ตามที่กำหนดไว้ในอุดมคติ การแจ้งความของประชาชนยังคงต้องการคนรู้จัก ยังคงมีระบบการฝากให้คนรู้จักช่วยเหลืออำนาจความสะดวก สิ่งเหล่านี้ยังคงมีอยู่ในสังคมไทย ตราบใดที่ยังคงปรับทัศนคตินี้จากประชาชนและบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมไม่สำรวจ ปัญหาสำคัญในจุดนี้จะไม่ถูกแก้ไขอย่างแน่นอน

5. ผลการสำรวจการรับรู้ภัยอาชญากรรมในชุมชน ในด้านความหวาดกลัวอาชญากรรม (Fear of Crime) พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินในพื้นที่พักอาศัยเพียงลำพัง แสดงให้เห็นว่าการป้องกันอาชญากรรมพื้นฐาน (Street Crime) ของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมยังคงทำได้ดี แต่อย่างไรก็ตามพบว่าสิ่งที่ประชาชนเชื่อว่าเป็นปัญหาอาชญากรรมที่สำคัญที่สุดคือปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ ซึ่งแม้ว่าปัญหาดังกล่าวจะไม่กระทบต่อความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของประชาชน แต่ก็ยังเป็นปัญหาสำคัญที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องปรับปรุงแนวทางแก้ไขปัญหานี้

การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมด้วยการบังคับใช้กฎหมายเพียงอย่างเดียวดังที่กระทำมา อาจจะไม่ใช้หนทางแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่ถูกต้อง การจับกุมผู้กระทำความผิดรายย่อยไม่ได้ทำให้ปัญหาอาชญากรรมลดลง กลับเพิ่มปัญหาให้กับหน่วยงาน เช่นกรมราชทัณฑ์ ที่จะต้องแบกรับผู้ต้องขังรายย่อยจำนวนมาก เป็นภาระต่อรัฐ และไม่สามารถแก้ปัญหาได้ตรงจุด

รัฐควรที่จะมุ่งจับกุมเฉพาะผู้กระทำความผิดรายใหญ่ ตัดเครือข่ายในเรือนจำ โดยเฉพาะการตัดสัญญาณโทรศัพท์ในเรือนจำ และให้โอกาสผู้เสพ ผู้ใช้ รายย่อย ให้กลับเข้าสู่สังคมได้ตามปกติ เป็นต้น

6. ข้อเสนออื่นๆ ที่ประชาชนเห็นว่าหน่วยงานภาครัฐควรให้ความสำคัญด้านกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ การเพิ่มบทลงโทษทางกฎหมาย, การติดตามตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย, และการดำเนินคดีที่ถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม

8.3 ข้อเสนอแนะเชิงพัฒนาวิชาการ

ในด้านข้อเสนอแนะเชิงพัฒนาวิชาการคณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ตัวอย่างสำหรับในแต่ละพื้นที่กองบัญชาการ จำนวน 400 ตัวอย่าง รวมถึงตัวอย่างทั่วประเทศที่ 4,400 ตัวอย่างนั้นอาจไม่เพียงพอสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีนัยสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากจำนวนตัวอย่างน้อยเกินไปอาจส่งผลให้

ตัวอย่างไม่ได้มาจากทุกกลุ่มของประชากรในพื้นที่และข้อมูลที่ได้อาจเกิดความคลาดเคลื่อนมากกว่าที่คาดการณ์ไว้ ทำให้การวิเคราะห์ประเด็นสำคัญและข้อสรุปที่ได้อาจคลาดเคลื่อนได้ ประกอบกับเมื่อพิจารณาถึงแนวทางการสำรวจสถิติอาชญากรรมในประเทศอังกฤษและเวลส์ซึ่งมีจำนวนประชากรใกล้เคียงกับในประเทศไทย แต่ทว่ากลับมีกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวนถึง 35,000 ตัวอย่าง ในปี ค.ศ. 2013 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่มากพอจะทำให้นักวิจัยสามารถวิเคราะห์ประเด็นต่างๆ ได้ง่ายและมีความคลาดเคลื่อนน้อยกว่า

อย่างไรก็ตามด้วยข้อจำกัดทางงบประมาณของการเก็บข้อมูลในประเทศไทยส่งผลให้ไม่สามารถเก็บข้อมูลโดยการลงพื้นที่กับตัวอย่างในจำนวนมากได้เท่ากับประเทศอื่นๆ ดังนั้นในการสำรวจครั้งต่อไปอาจต้องกำหนดให้มีจำนวนตัวอย่างมากกว่าเดิมโดยอาจต้องขออนุมัติงบประมาณเพิ่มเติมเพื่อให้เหมาะสมกับจำนวนตัวอย่างข้างต้น

2. **การประสานข้อมูลกับหน่วยงานต่าง ๆ** แม้ว่าการสำรวจข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมนั้นจะเป็นสิ่งที่จำเป็นและเกิดประโยชน์ แต่ลำพังเพียงข้อมูลจากการสำรวจภาคประชาชนอาจไม่เพียงพอสำหรับนำมาสร้างหรือปรับปรุงนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรมได้ ดังนั้นการประสานข้อมูลกับทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

นอกจากนั้นในการสำรวจครั้งต่อไปควรวางแผนให้ชัดเจนว่าจะนำข้อมูลไปสร้างและพัฒนาผลผลิตอะไรบ้าง ยกตัวอย่างเช่นการจัดทำแผนที่อาชญากรรม (Crime Mapping) ซึ่งจะสามารถนำเอาข้อมูลจากการสำรวจมาทำการวิเคราะห์ในเชิงพื้นที่ได้ว่าพื้นที่ใดเกิดอาชญากรรมบ้าง, อาชญากรรมที่เกิดมีลักษณะแบบไหน และส่วนมากเกิดในเวลาใด หลังจากนั้นให้ทำการเผยแพร่ข้อมูลออกสู่ประชาชนซึ่งการนำเสนอข้อมูลจากการสำรวจในลักษณะดังกล่าวจะเป็นปัจจัยสำคัญในการแก้ปัญหาอาชญากรรมหรือลดเหตุอาชญากรรมอย่างมีนัยสำคัญได้

3. **การนำเสนอผลการสำรวจ** คณะผู้วิจัยเห็นว่าผลการสำรวจในครั้งนี้นอกจากที่จะนำไปเผยแพร่ในมุมมองของการนำเสนอผลงานทางวิชาการแล้ว ควรที่จะเผยแพร่ต่อสื่อมวลชนในรูปแบบที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจของประชาชน เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพปัญหาอาชญากรรมในประเทศไทยที่สอดคล้องกับความเป็นจริง

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- ก่อเกียรติ วุฒิจำนงค์. (2560). *การเปรียบเทียบรูปแบบการจัดทำสถิติอาชญากรรม : กรณีศึกษาาระหว่างสถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและสถิติอาชญากรรมในประเทศอังกฤษและเวลส์*. ดุษฎีนิพนธ์, ปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาอาชญาวิทยา การบริหารงานยุติธรรมและสังคม, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- คณะนิติศาสตร์ปรีดี พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. (2554). *รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์: โครงการศึกษาแนวทางการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา*. สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม.
- จอมเดช ตรีเมฆ. (2558). *ความเป็นไปได้ในการจัดทำโครงการสำรวจสถานภาพอาชญากรรมโดยมหาวิทยาลัยรังสิต*. *วารสารกระบวนการยุติธรรม*, 8(1), 67-85.
- เทวินทร์ อินทรจำนงค์. (2558). *การสรุปผลการศึกษาทบทวนและเตรียมความพร้อมเพื่อการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2557*. *วารสารกระบวนการยุติธรรม*, 8(2), 97-124.
- ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2557). *สถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม*. ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง, สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2560). *สถิติความผิดในคดีอาญาที่สำคัญ*. ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง, สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- สำนักงานกิจการยุติธรรม.(2550) *รายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2548*. สำนักงานกิจการยุติธรรม, กระทรวงยุติธรรม.
- สำนักงานกิจการยุติธรรม.(2551) *รายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนในจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2549*. สำนักงานกิจการยุติธรรม, กระทรวงยุติธรรม.
- สำนักงานกิจการยุติธรรม.(2552) *รายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศ พ.ศ. 2550*. สำนักงานกิจการยุติธรรม, กระทรวงยุติธรรม.
- สำนักงานกิจการยุติธรรม.(2555) *รายงานประมวลสถานการณ์อาชญากรรมสำคัญและวิเคราะห์ตามแนวโน้มกระบวนการยุติธรรมทางอาญาประเทศไทย*. สำนักงานกิจการยุติธรรม, กระทรวงยุติธรรม.
- อาภาศิริ สุวรรณานนท์ และคณะ.(2556) *โครงการวิเคราะห์และจัดทำรายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนทั่วประเทศ (ภายใต้โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนปี พ.ศ. 2555)*. *วารสารกระบวนการยุติธรรม*, 6(3), 81-95.

ภาษาอังกฤษ

Bureau of Justice Statistic. (2015). *Data Collection: National Crime Victimization Survey (NCVS)*.

Retrieved from <https://www.bjs.gov/index.cfm?ty=dcdetail&iid=245>

Department of Justice. (2016). *Criminal Victimization, 2015*. Retrieved from

<https://www.bjs.gov/content/pub/pdf/cv15.pdf>

Department of Justice.(2004). *Uniform Crime Reporting Handbook*. Retrieved from

http://www.fbi.gov/about-us/cjis/ucr/additional-ucr-publications/ucr_handbook.pdf.

Department of Justice.(2004). *Crime in the United States in 2004*. Retrieved from

http://www2.fbi.gov/ucr/cius_04/appendices/appendix_04.html.

Hobbes, M. (2015, 9 September 2015). The Millennium Development Goals were bullsh*t and that's okay Retrieved 2017, 22 April, from http://www.huffingtonpost.com/michael-hobbes/the-millennium-development-goals-were-bullshit_b_8114410.html

Home Office Counting Rules for Recorded Crime. (2014). *General Rules*. Retrieved from

<https://www.google.co.th/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=0CCMQFjAA&url=https%3A%2F%2Fwww.gov.uk%2Fgovernment%2Fpublications%2Fcounting-rules-for-recorded-crime&ei=6vweVKadA5PbuQSKh4GABQ&usq=AFQjCNFfv9mLazPhPBukS7Dp8atpnjix9A&bvm=bv.75775273,d.c2E>

Leedy, P.D. and Ormrod, J.E. (2013) *Practical Research: Planning and Design* (10th Edition), Boston: Pearson Education International.

McNabb, D. E. (2004) *Research Methods for Political Science: quantitative and qualitative methods*, New York: M.E. Sharp.

Office for National Statistics. (2012). *Crime in England and Wales, Quarterly First Release to December 2011*. Retrieved from http://www.ons.gov.uk/ons/dcp171778_263244.pdf.

Office for National Statistics. (2014). *User Guide to Crime Statistics for England and Wales*.

Retrieved from [file:///C:/Users/Administrator/Downloads/userguideoct2015_tcm77-263393%20\(2\).pdf](file:///C:/Users/Administrator/Downloads/userguideoct2015_tcm77-263393%20(2).pdf).

Robson, C. (2011) *Real World Research* (3rd Edition), Chichester: John Wiley and Sons Ltd.

Simmons, J., Legg, C. & Hosking, R. (2003). *National Crime Recording Standard (NCRS): an Analysis of the Impact on Recorded Crime. Companion Volume to Crime in England and Wales 2002/2003*. Home Office Online Reports 31/03 & 32/03. London: Home Office.

- Trimek, J. (2014). Urban Crime in Western and Eastern Societies (Chicago, London and Bangkok). *Rangsit Journal of Social Sciences and Humanities*, 1(1), 69 – 80.
- Truman, J.L.& Langton, L. (2014). *Criminal Victimization*. Retrieved from <https://www.bjs.gov/content/pub/pdf/cv14.pdf>
- Uniform Crime Report. (2011). Crime in the United States. Retrieved from https://ucr.fbi.gov/crime-in-the-u.s/2011/crime-in-the-u.s.-2011/11offensedefinitions_final.pdf
- United Nations. (2016, 18 July 2016). SDGs: A people - powered agenda - Leave no one behind Retrieved 22 April, 2017, from <https://sdgactioncampaign.org/2016/07/18/sdgsexhibition/>
- United Nations Development Programme. (2017a). Millennium Development Goals Retrieved 20 April, 2017, from http://www.undp.org/content/undp/en/home/sdgooverview/mdg_goals.html
- United Nations Development Programme. (2017b). Sustainable Development Goals Retrieved 20 April, 2017, from <http://www.undp.org/content/undp/en/home/sustainable-development-goals.html>

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1

คู่มือแนะนำวิธีการเก็บข้อมูล

คู่มือแนะนำวิธีการเก็บข้อมูล

โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ.2559

ส่วนที่ 1

การลงพื้นที่ และการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชนประกอบด้วย

1. แบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 5 ชุดย่อย ได้แก่
 - 1) แบบ สอญ.1 ใช้สอบถามตัวแทนครัวเรือนเรื่องประสบการณ์ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม
 - 2) แบบ สอญ.2-1 ใช้สอบถามผู้ถูกกระทำประเภทที่ 1 ชีวิตและร่างกาย
 - 3) แบบ สอญ.2-2 ใช้สอบถามผู้ถูกกระทำประเภทที่ 2 ทรัพย์สินของตนเอง/ครอบครัว
 - 4) แบบ สอญ.2-3 ใช้สอบถามผู้ถูกกระทำประเภทที่ 3 ถูกกระทำทางเพศ
 - 5) แบบ สอญ.2-4 ใช้สอบถามผู้ถูกกระทำประเภทที่ 4 ความผิดเกี่ยวกับการถูกลอกกลางแอบอ้างใช้ข้อมูล
 - 6) แบบ สอญ. 2-5 ใช้สอบถามผู้ถูกกระทำประเภทที่ 5 ความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

2. แผ่นไขว้การ์ด ตัวเลือกคำตอบ

หมายเหตุ รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก

การเตรียมการก่อนลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูล

1. การอบรมเพื่อสร้างความเข้าใจในวัตถุประสงค์การสำรวจ และแบบสอบถาม พนักงานเก็บข้อมูลจำเป็นต้องศึกษาแบบสอบถามเป็นอย่างดี มีความเข้าใจในประเด็นที่สอบถามอย่างลึกซึ้ง สามารถปรับวิธีถามเพื่อให้ได้รับข้อมูลที่ถูกต้องตรงความเป็นจริง ก่อนการสำรวจพนักงานเก็บข้อมูลจึงจำเป็นต้องผ่านการอบรมให้เกิดความรู้ความเข้าใจทั้งในเนื้อหาคำถาม วิธีการถาม การบันทึกคำตอบ และข้อสังเกตต่างๆ ที่ถูกต้องแม่นยำ

2. ศึกษาสภาพพื้นที่ก่อนปฏิบัติงาน ได้แก่ แผนที่การเดินทาง สภาพภูมิประเทศ สภาพภูมิอากาศ สภาพสังคมวัฒนธรรม ของพื้นที่ที่จะเก็บข้อมูล ยกตัวอย่างเช่น

- หมู่บ้านนี้ ตั้งอยู่บนเขา เส้นทางเข้าหมู่บ้านเป็นถนนลูกรัง ฤดูฝนจะต้องใช้รถยนต์ขับเคลื่อนสี่ล้อเท่านั้น หรือวางแผนวันลงพื้นที่เก็บข้อมูลไม่ให้อยู่ในช่วงฤดูฝนที่จะเป็นอุปสรรคต่อการลงพื้นที่
- หมู่บ้านนี้อากาศตอนเช้าหนาวจัด จะต้องเตรียมเสื้อกันหนาวไปด้วย

- หมู่บ้านนี้เป็นสังคมเกษตรกรรม ในช่วงฤดูทำนา ตอนกลางวันจะไม่ค่อยมีคนอยู่บ้าน จะต้องวางแผนลงพื้นที่เก็บข้อมูลตอนเย็น หรือวางแผนเลือกเก็บข้อมูลไม่ให้ตกอยู่ในช่วงฤดูทำนา
- บล๊อคนี้อยู่ในเขตเทศบาล ช่วงวันจันทร์-ศุกร์ คนส่วนใหญ่จะออกไปทำงานนอกบ้าน จะต้องวางแผนลงพื้นที่เก็บข้อมูลตอนเย็น หรือเลือกลงพื้นที่ในวันหยุดราชการ (เสาร์-อาทิตย์) แทน
- หมู่บ้านนี้เป็นชาวมุสลิมพูดภาษายาวี จะต้องใช้พนักงานเก็บข้อมูลที่สามารถสื่อสารด้วยภาษายาวีได้

3. แต่งกายให้เหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศ/ภูมิอากาศ เป็นชุดที่สุภาพ มิดชิด รัดกุม และไม่ควรรวมใส่เครื่องประดับที่มีราคาแพงล่อตาล่อใจ เพื่อป้องกันเหตุอันตรายต่างๆ

4. เตรียมความพร้อมในเรื่องของหลักฐานยืนยันสถานะของพนักงานเก็บข้อมูล เช่น บัตรประจำตัวพนักงาน จดหมายชี้แจงขออนุญาตเก็บข้อมูล เป็นต้น

5. เตรียมความพร้อมในเรื่องของอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล เช่น พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง เครื่องเขียน โทรศัพท์มือถือ ร่วมกันฝน

6. เตรียมความพร้อมในเรื่องของสุขภาพร่างกาย ไม่ให้เกิดอาการเจ็บป่วยในขณะปฏิบัติงาน

ขั้นตอนการเก็บข้อมูลครัวเรือน

1. ติดต่อประสานงานผู้นำชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล เพื่อแจ้งให้ทราบถึงจุดประสงค์ในการลงพื้นที่เก็บข้อมูล และขอข้อมูลจำนวนครัวเรือนเพื่อใช้เป็นกรอบตัวอย่างสำหรับการสุ่มตัวอย่าง

2. สสำรวจสภาพพื้นที่และจำนวน “ครัวเรือน” ทั้งหมดของหมู่บ้าน/บล๊อคนั้น

3. ให้ลำดับที่ของ “ครัวเรือน” ที่อยู่ในหมู่บ้าน/บล๊อค ดังกล่าว

4. เข้าถึงครัวเรือนตัวอย่าง ตามหลักการสุ่มตัวอย่าง

ข้อยกเว้น สถานที่ที่ไม่เข้าข่ายของครัวเรือน ไม่สามารถนับรวมได้ คือ สถานที่ที่มีลักษณะการอยู่รวมกันเชิงอื่นที่ไม่ใช่ลักษณะของครอบครัว เช่น วัด โรงเรียน สถานที่ราชการ หอพัก ร้านค้า/อาคารพาณิชย์ที่ไม่มีการพักอาศัย เป็นต้น

ขั้นตอนการเข้าสัมภาษณ์

1. การขอเข้าพบตัวอย่างเพื่อสัมภาษณ์ ควรแนะนำตัว ทักทายอย่างเหมาะสมและชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเข้าพบเพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีก่อนการสัมภาษณ์ โดยพยายามสื่อสารให้เกิดความเข้าใจสูงสุด เพื่อหลีกเลี่ยงความเข้าใจคลาดเคลื่อน

2. สังเกตสภาพทั่วไปก่อนสัมภาษณ์และวางแผนการสัมภาษณ์ให้เหมาะสม ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับพื้นที่ รวมถึงลักษณะกิจกรรมที่สมาชิกครัวเรือนกำลังปฏิบัติ เพื่อวางแผนการสัมภาษณ์ให้ราบรื่น มีสัมพันธภาพที่ดีและได้ข้อมูลที่ถูกต้อง

3. เนื่องจากแบบสอบถามมีข้อความบางข้อที่เป็นประเด็นละเอียดอ่อน เพื่อให้ตัวอย่างตอบข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริงที่สุด ดังนั้นบริเวณจุดที่ทำการสัมภาษณ์ควรมีความเป็นส่วนตัว หลีกเลี่ยงไม่ให้มีบุคคลอื่นๆ เช่น คนรู้จักเพื่อนบ้านใกล้เคียง ช่างราชการท้องถิ่น คนแปลกหน้า อยู่ในบริเวณดังกล่าว
4. กรณีมีข้อความบางข้อที่ตัวอย่างไม่ยินดีที่จะตอบ ควรอธิบายชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์ เพื่อที่จะนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการแก้ปัญหาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้จะรายงานผลโดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และจะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบเป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย หากชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์แล้วตัวอย่างยังคงยืนยันที่จะไม่ตอบ ก็ไม่ควรคาดหวังหรือคะยั้นคะยอให้ตอบ
5. ตรวจสอบความครบถ้วนของการสัมภาษณ์ที่เสร็จสิ้นไปแล้ว หากพบว่ามีบางส่วนไม่ครบถ้วน ให้ขออนุญาตถามซ้ำ
6. ปิดการสัมภาษณ์ โดยกล่าวขอบคุณตัวอย่างที่เสียสละเวลาตอบข้อความ

ส่วนที่ 2

การบันทึกแบบสอบถาม

การบันทึกแบบสอบถาม สอญ.1

เป็นแบบสอบถามในระดับครัวเรือน มุ่งเก็บข้อมูลเรื่องประสบการณ์ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของสมาชิกทั้งหมดในครัวเรือนตัวอย่าง ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2559)

คำชี้แจง

1. ผู้ตอบคำถามชุดนี้ จะต้องเป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนหัวหน้าครัวเรือนซึ่งมีอายุ 15 ปีขึ้นไป และมีชื่อในทะเบียนบ้านที่ทำการสำรวจ
2. “สมาชิกครัวเรือน” ในที่นี้หมายถึงบุคคลที่อาศัยอยู่ในบ้านหรือที่พักอาศัยแห่งเดียวกันที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ซึ่งสมาชิกในครัวเรือนที่สนใจศึกษาในที่นี้ให้รวมถึงสมาชิกที่อาศัยอยู่ในที่พักอาศัยแห่งนี้ ในปัจจุบัน หรือที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน (อาศัยอยู่ที่อื่น) แต่มีความสัมพันธ์กันเป็นสมาชิกของครัวเรือนและมีชื่อในทะเบียนบ้านแห่งนี้

แบบสอบถาม สอญ.1 ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ส่วน มีข้อชี้แจงในการใช้/บันทึกแบบสอบถาม ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการเจ็บป่วยและพื้นที่สัมผัสตัวอย่าง

แบบสอบถามข้อ 12.

1. “การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม” คือ 1) ถูกประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย (เช่น ฆ่า/พยายามฆ่า ทำร้ายร่างกาย คุกคามข่มขู่ว่าจะทำร้าย กักขัง ลักพาตัว) 2) ถูกประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (เช่น ถูกจี้ชิงปล้น วิ่งราวทรัพย์สิน ล้วงกระเป๋า ข่มขู่/กรรโชกเอาทรัพย์สิน ถูกขโมยยานพาหนะ ทรัพย์สินในยานพาหนะ/ในบ้าน เครื่องมือ อุปกรณ์การเกษตร ถูกทำลายข้าวของ/ทรัพย์สิน ถูกบุกรุกทรัพย์สิน) 3) ถูกกระทำทางเพศ (เช่น ข่มขืน ข้ำเรา อนาจาร ข่มขู่/คุกคามทางเพศ) 4) ถูกหลอกลวงแอบอ้างใช้ข้อมูล (เช่น แอบอ้าง/ใช้ข้อมูลเอกสาร หลอกลวงหางาน หลอกลวงทางอินเทอร์เน็ต แשרลูกโซ่ หลอกให้โอนเงินเข้าบัญชี หลอกลวงทำให้เสียทรัพย์สินด้วยวิธีต่างๆ) และ 5) อาชญากรรมรูปแบบใหม่
2. การนับข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมให้รวมกรณีที่มีการพยายามกระทำผิดแต่คนร้ายกระทำการไม่สำเร็จ หรือกรณีผู้เสียหายไม่หลงเชื่อเข้าไปด้วย
3. ข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้นในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา คือช่วงระหว่าง 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2559
4. กรณีที่มีคนในครัวเรือนตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมพร้อมกัน (มีเหยื่อมากกว่า 1 คน) จากการกระทำครั้งเดียวกัน ให้เลือกนับผู้ที่ตกเป็นเหยื่อเพียง 1 คน (เช่น ถูกทำร้าย ถูกล้วงละเมิด ถูกขโมยทรัพย์สินพร้อมกันมากกว่า 1 คน ให้เลือกนับผู้ถูกระทำคนใดคนหนึ่งเพียงคนเดียว)

5. ผู้ถูกสัมภาษณ์สามารถตอบข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับตัวเองและที่เกิดขึ้นกับสมาชิกในครัวเรือน

6. จังหวัดที่พักอาศัยเป็นส่วนใหญ่ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาคือช่วงระหว่าง 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2559)

แบบสอบถาม ข้อ 13.

กรณีในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา มีสมาชิกในครัวเรือนตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจนถึงขั้นเสียชีวิตให้บันทึกรายละเอียดลงในแบบสอบถามตารางข้อ 4 โดยระบุเป็นสมาชิกครัวเรือนลำดับที่ 11, 12, 13 ... (กรณีเสียชีวิตมากกว่า 1 คน)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของสมาชิกในครัวเรือน

แบบสอบถาม ข้อ 2.1

1. กรอกข้อมูลเฉพาะสมาชิกในครัวเรือนที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาเท่านั้น

2. ถ้าสมาชิกในครัวเรือนถูกกระทำในครั้งเดียวกันมากกว่า 1 ความผิดให้พิจารณาดังนี้

1) ให้นับเพียง 1 ความผิด กรณีที่เป็นผลการกระทำโดยเจตงดังนี้

- ถูกกระทำผิดต่อร่างกายและต่อเพศ ให้นับเฉพาะ "เพศ" อย่างเดียว

- ถูกการกระทำผิดต่อร่างกายและต่อทรัพย์สิน ให้นับเฉพาะ "ทรัพย์สิน" อย่างเดียว

2) ให้นับแยกจากกันเป็น 2 ความผิด กรณีที่เป็นเจตนาแยกกระทำจากกันดังนี้

- กรณีถูกกระทำผิดต่อเพศและต่อทรัพย์สิน ให้นับเป็น 2 ความผิด

- กรณีถูกหลอกลวงก่อน แล้วถูกกระทำผิดอย่างอื่นร่วมตามมา ได้แก่ ทำผิดต่อร่างกาย ต่อทรัพย์สิน และต่อเพศ ให้นับเป็น 2 ความผิด

3. กรณีการถูกกระทำที่เกิดจากเหตุจราจลวินาศกรรมในเหตุการณ์เฉพาะ เช่น ความวุ่นวายทางการเมืองเฉพาะครั้ง ให้ถือเป็นข้อยกเว้นไม่นับรวมในข้อมูลนี้

ส่วนที่ 3 แบบประเมินความรับรู้ภัยอาชญากรรมในชุมชน

แบบสอบถาม ข้อ 3.3

ตอบเฉพาะเฉพาะผู้ที่ตอบ “เพิ่มขึ้น/เพิ่มขึ้นมาก” ในข้อ 3.2

การบันทึกแบบสอบถาม สอญ.2-1

เป็นแบบสอบถามที่บันทึกรายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือนที่เคยถูกกระทำต่อ “ชีวิตร่างกาย” ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2559 - 31 ธันวาคม 2559)

คำชี้แจง

ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2559 - 31 ธันวาคม 2559) จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “ชีวิตร่างกาย”

แบบสอบถาม สอญ.2-1 ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ส่วน มีข้อชี้แจงในการใช้/บันทึกแบบสอบถาม ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

แบบสอบถาม ข้อ 1.3

กรณีไม่ทราบข้อมูลของสถานที่เกิดเหตุให้ระบุว่า “ไม่ทราบ” ในแต่ละข้อคำถาม

แบบสอบถาม ข้อ 1.11

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกลักษณะการก่อเหตุที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม ข้อ 1.12

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกอาวุธที่ใช้ก่อเหตุที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความเสียหายที่ได้รับ

แบบสอบถาม ข้อ 2.1

กรณีไม่ได้รับบาดเจ็บ ให้ข้ามไปตอบข้อ 2.5

แบบสอบถาม ข้อ 2.2

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกลักษณะอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม ข้อ 2.3

“ระยะเวลาที่ใช้ในการพักรักษาตัว” ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ

แบบสอบถาม ข้อ 2.5

1. กรณีเกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ให้นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหายจนถึงปัจจุบัน
2. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน “ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล” ให้รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเฝ้าไข้ ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล
3. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน “รายได้ที่สูญเสียจากการหยุดงาน” กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอน ให้นับจำนวนวันที่หยุดงานคูณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อรักษาอาการบาดเจ็บ และที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ

ส่วนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

แบบสอบถาม ข้อ 3.4

กรณีตอบ “ไม่มี” หรือ “ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ” ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.6

แบบสอบถาม ข้อ 3.6

กรณีตอบ “ไม่มี” ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.8

แบบสอบถาม ข้อ 3.8

กรณี “ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย” ให้ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกโทษที่สูงสุดเป็นหลัก

การบันทึกแบบสอบถาม สอญ.2-2

เป็นแบบสอบถามที่บันทึกรายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือนที่เคยถูกกระทำต่อ “ทรัพย์สิน” ในรอบ 1 ปี ที่ผ่านมา (1 มกราคม 2559 - 31 ธันวาคม 2559)

คำชี้แจง

ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2559 - 31 ธันวาคม 2559) จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “ทรัพย์สิน”

แบบสอบถาม สอญ.2-2 ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ส่วน มีข้อชี้แจงในการใช้/บันทึกแบบสอบถาม ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

แบบสอบถาม ข้อ 1.3

กรณีไม่ทราบข้อมูลของสถานที่เกิดเหตุให้ระบุว่า “ไม่ทราบ” ในแต่ละข้อคำถาม

แบบสอบถาม ข้อ 1.12

กรณีตอบ “คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป” หรือ “คนร้ายมีเจตนาทำลายทรัพย์สิน ไม่ได้ประสงค์ต่อทรัพย์สิน” หรือ “ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ” ให้ข้ามไปตอบข้อ 1.15

แบบสอบถาม ข้อ 1.13

กรณีตอบ “ไม่ได้ทรัพย์สินคืน” ให้ข้ามไปตอบข้อ 1.15

แบบสอบถาม ข้อ 1.18

1. กรณีตอบ “ไม่” ให้ข้ามไปตอบตอนที่ 2

2. กรณีตอบ “ถูกทำร้ายร่างกาย” ให้ตอบเพียงข้อเดียว โดยเลือกลักษณะการก่อเหตุที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม ข้อ 1.19

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกอาวุธที่ใช้ก่อเหตุที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความเสียหายที่ได้รับ

แบบสอบถาม ข้อ 2.2

กรณีไม่ได้รับบาดเจ็บ ให้ข้ามไปตอบข้อ 2.6

แบบสอบถาม ข้อ 2.3

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกลักษณะอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม ข้อ 2.4

“ระยะเวลาที่ใช้ในการพักรักษาตัว” ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ

แบบสอบถาม ข้อ 2.6

1. กรณีเกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ให้นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหายจนถึงปัจจุบัน
2. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน “ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล” ให้รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเฝ้าไข้ ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล
3. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน “รายได้ที่สูญเสียจากการหยุดงาน” กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอน ให้นับจำนวนวันที่หยุดงานคูณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อรักษาอาการบาดเจ็บ และที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ

ส่วนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

แบบสอบถาม ข้อ 3.4

กรณีตอบ “ไม่มี” หรือ “ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ” ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.6

แบบสอบถาม ข้อ 3.6

กรณีตอบ “ไม่มี” ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.8

แบบสอบถาม ข้อ 3.8

กรณี “ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย” ให้ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกโทษที่สูงสุดเป็นหลัก

การบันทึกแบบสอบถาม สอญ.2-3

เป็นแบบสอบถามที่บันทึกรายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือนที่เคยถูกระทำ “ทางเพศ” ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2559 - 31 ธันวาคม 2559)

คำชี้แจง

ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2559 - 31 ธันวาคม 2559) จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “เพศ”

แบบสอบถาม สอญ.2-3 ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ส่วน มีข้อชี้แจงในการใช้/บันทึกแบบสอบถาม ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

แบบสอบถาม ข้อ 1.3

กรณีไม่ทราบข้อมูลของสถานที่เกิดเหตุให้ระบุว่า “ไม่ทราบ” ในแต่ละข้อคำถาม

แบบสอบถาม ข้อ 1.11

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกกรณีที่น่าร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม ข้อ 1.12

1. กรณีตอบ “ไม่” ให้ข้ามไปตอบตอนที่ 2

2. กรณีตอบ “ถูกทำร้ายร่างกาย” ให้ตอบเพียงข้อเดียว โดยเลือกลักษณะการก่อเหตุที่น่าร้ายแรงที่สุดเป็น

หลัก

แบบสอบถาม ข้อ 1.13

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกอาวุธที่ใช้ก่อเหตุที่น่าร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความเสียหายที่ได้รับ

แบบสอบถาม ข้อ 2.1

กรณีไม่ได้รับบาดเจ็บ ให้ข้ามไปตอบข้อ 2.5

แบบสอบถาม ข้อ 2.2

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกลักษณะอาการบาดเจ็บที่น่าร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม ข้อ 2.3

“ระยะเวลาที่ใช้ในการพักรักษาตัว” ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ

แบบสอบถาม ข้อ 2.5

1. กรณีเกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ให้นำรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหายจนถึงปัจจุบัน
2. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน “ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล” ให้รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการผ่าตัด ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล
3. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน “รายได้ที่สูญเสียจากการหยุดงาน” กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นำจำนวนวันที่หยุดงานคูณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นำรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อรักษาอาการบาดเจ็บ และที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ

ส่วนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

แบบสอบถาม ข้อ 3.4

กรณีตอบ “ไม่มี” หรือ “ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ” ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.6

แบบสอบถาม ข้อ 3.6

กรณีตอบ “ไม่มี” ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.8

แบบสอบถาม ข้อ 3.8

กรณี “ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย” ให้ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกโทษที่สูงสุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม สอญ.2-4

เป็นแบบสอบถามที่บันทึกรายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือนที่เคยถูกรบกวนโดย “แอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว” ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2559 - 31 ธันวาคม 2559)

คำชี้แจง

ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2559 - 31 ธันวาคม 2559) จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “การแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสารส่วนตัว”

แบบสอบถาม สอญ.2-4 ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ส่วน มีข้อชี้แจงในการใช้/บันทึกแบบสอบถาม ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

แบบสอบถาม ข้อ 1.3

1. กรณีไม่ทราบข้อมูลของสถานที่เกิดเหตุให้ระบุ “ไม่ทราบ” ในแต่ละข้อคำถาม
2. กรณีผู้กระทำความผิดลอบลงซึ่งหน้า ให้ระบุโดยใช้สถานที่เกิดเหตุ
3. กรณีไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัดเนื่องจากการลอบลงโดยผู้กระทำความผิดไม่ได้กระทำการซึ่งหน้าให้ระบุสถานที่ที่รับทราบว่ามีการลอบลงครั้งแรกเป็นสถานที่เกิดเหตุ เช่น
 - กรณีผู้กระทำความผิดลอบลงทางจดหมาย ให้ใช้สถานที่รับจดหมาย
 - กรณีผู้กระทำความผิดลอบลงทางอินเทอร์เน็ต ให้ใช้สถานที่ที่เปิดใช้อินเทอร์เน็ต
 - กรณีแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวให้ระบุสถานที่ซึ่งมีการนำข้อมูลไปใช้
 - กรณีแอบอ้างใช้ข้อมูลเอกสารราชการ เช่น บัตรประจำตัวประชาชน ให้ระบุสถานที่ซึ่งมีการนำข้อมูลไปใช้ เช่น สำนักงานเขต สำนักงานที่ดิน ธนาคาร
 - กรณีแอบอ้างใช้ข้อมูลบัตรเครดิตไปซื้อสินค้า/บริการ ให้ระบุสถานที่ที่ขายสินค้า/บริการ

แบบสอบถาม ข้อ 1.6

กรณีเป็นการลอบลงโดยผู้กระทำความผิด ไม่ได้กระทำการซึ่งหน้าเช่น ผ่านทางอีเมล จดหมาย โทรศัพท์ หรือแอบลักลอบเอาข้อมูลส่วนตัวของท่านไปใช้ ให้ระบุว่าไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัด

แบบสอบถาม ข้อ 1.14

กรณีตอบ “คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป” หรือ “คนร้ายมีเจตนาทำลายทรัพย์สิน ไม่ได้ประสงค์ต่อทรัพย์สิน” หรือ “ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ” ให้ข้ามไปตอบข้อ 1.17

แบบสอบถาม ข้อ 1.15

กรณีตอบ “ไม่ได้ทรัพย์สินคืน” ให้ข้ามไปตอบข้อ 1.17

แบบสอบถาม ข้อ 1.17

นับรวมการใช้บริการอินเทอร์เน็ต เครือข่ายสังคมออนไลน์ผ่าน โทรศัพท์มือถือ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความเสียหายที่ได้รับ

แบบสอบถาม ข้อ 2.2

กรณีไม่ได้รับบาดเจ็บ ให้ข้ามไปตอบข้อ 2.6

แบบสอบถาม ข้อ 2.3

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกลักษณะอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม ข้อ 2.4

“ระยะเวลาที่ใช้ในการพักรักษาตัว” ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ

แบบสอบถาม ข้อ 2.6

1. กรณีเกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ให้นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหายจนถึงปัจจุบัน
2. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน “ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล” ให้รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเฝ้าไข้ ดูแล ผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล
3. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน “รายได้ที่สูญเสียจากการหยุดงาน” กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอน ให้นับจำนวนวันที่หยุดงานคูณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อรักษาอาการบาดเจ็บ และที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ

ส่วนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

แบบสอบถาม ข้อ 3.4

กรณีตอบ “ไม่มี” หรือ “ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ” ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.6

แบบสอบถาม ข้อ 3.6

กรณีตอบ “ไม่มี” ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.8

แบบสอบถาม ข้อ 3.8

กรณี “ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย” ให้ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกโทษที่สูงที่สุดเป็นหลัก

การบันทึกแบบสอบถาม สอญ.2-5

เป็นแบบสอบถามที่บันทึกรายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือนที่เคยถูกระทำ “ทางเพศ” ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2559 - 31 ธันวาคม 2559)

คำชี้แจง

ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2559 - 31 ธันวาคม 2559) จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “อาชญากรรมรูปแบบใหม่”

แบบสอบถาม สอญ.2-5 ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ส่วน มีข้อชี้แจงในการใช้/บันทึกแบบสอบถาม ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

แบบสอบถาม ข้อ 1.3

กรณีไม่ทราบข้อมูลของสถานที่เกิดเหตุให้ระบุว่า “ไม่ทราบ” ในแต่ละข้อคำถาม

แบบสอบถาม ข้อ 1.12

กรณีตอบ “คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป” หรือ “คนร้ายมีเจตนาทำลายทรัพย์สิน ไม่ได้ประสงค์ต่อทรัพย์สิน” หรือ “ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ” ให้ข้ามไปตอบข้อ 1.15

แบบสอบถาม ข้อ 1.13

กรณีตอบ “ไม่ได้ทรัพย์สินคืน” ให้ข้ามไปตอบข้อ 1.15

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความเสียหายที่ได้รับ

แบบสอบถาม ข้อ 2.3

กรณีไม่ได้รับบาดเจ็บ ให้ข้ามไปตอบข้อ 2.7

แบบสอบถาม ข้อ 2.4

ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกลักษณะอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก

แบบสอบถาม ข้อ 2.5

“ระยะเวลาที่ใช้ในการพักรักษาตัว” ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ

แบบสอบถาม ข้อ 2.7

1. กรณีเกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ให้นำรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหายจนถึงปัจจุบัน
2. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน “ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล” ให้รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการผ่าตัด ดูแล ผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล
3. ความสูญเสีย/ค่าเสียหาย ด้าน “รายได้ที่สูญเสียจากการหยุดงาน” กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นำจำนวนวันที่หยุดงานคูณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นำรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อรักษาอาการบาดเจ็บ และที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ

ส่วนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

แบบสอบถาม ข้อ 3.4

กรณีตอบ “ไม่มี” หรือ “ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ” ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.6

แบบสอบถาม ข้อ 3.6

กรณีตอบ “ไม่มี” ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.8

แบบสอบถาม ข้อ 3.8

กรณี “ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย” ให้ตอบได้เพียงข้อเดียว โดยเลือกโทษที่สูงสุดเป็นหลัก

ภาคผนวก 2

แบบสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ.2559

สำนักงานกิจการยุติธรรม

ดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ.2559 (แบบ สอญ.1)

การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการแก้ปัญหาาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลในการศึกษาคั้งนี้ จะรายงานผล โดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และจะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบ เป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย

คำชี้แจง:

- 1) ผู้ตอบคำถามชุดนี้ จะต้องเป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนหัวหน้าครัวเรือนซึ่งมีอายุ 15 ปีขึ้นไป และ อยู่อาศัยในบ้านที่ทำการสำรวจห้วง พ.ศ.2559 มากกว่า 6 เดือนขึ้นไป
- 2) “สมาชิกครัวเรือน” ในที่นี้ หมายถึงบุคคลที่อาศัยอยู่ในบ้านหรือที่พักอาศัยแห่งเดียวกันที่มีความ เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ซึ่งสมาชิกในครัวเรือนที่สนใจศึกษาในที่นี้ ให้หมายถึงเฉพาะสมาชิกที่อยู่อาศัยใน บ้านแห่งนี้ห้วง พ.ศ.2559 มากกว่า 6 เดือนขึ้นไป เท่านั้น

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมืตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการแฉงนับและพื้นที่สุ่มตัวอย่าง

1. พื้นที่

☐ (1) กรุงเทพมหานคร	☐ (2) จังหวัดอื่นๆ (ระบุ).....
เขต.....	อำเภอ.....
แขวง.....	ตำบล.....
สถานีตำรวจนครบาล.....	อบต./ท.ตำบล/ท.เมือง/ท.นคร.....
บ้านเลขที่.....	บ้านเลขที่.....

2. การให้ความร่วมมือในการสำรวจซ้ำ

2.1 ช่องทางการติดต่อสื่อสาร

- (1) โทรศัพท์บ้าน..... (2) โทรศัพท์เคลื่อนที่.....
- (3) อีเมล.....

2.2 ความยินยอมในการให้ข้อมูลนี้ในการสำรวจซ้ำ สำหรับโครงการนี้

- (1) ยินยอม (2) ไม่ยินยอม เนื่องจาก.....

- 2) ถูกประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (เช่น ถูกจี้ ชิงปล้น ชิงทรัพย์ ล้วงกระเป๋า ข่มขู่/กรรโชกเอาทรัพย์สิน ถูกขโมย ยานพาหนะ ทรัพย์สิน ในยานพาหนะ/ในบ้าน เครื่องมืออุปกรณ์การเกษตร ถูกทำลายข้าวของ/ทรัพย์สิน ถูกบุกรุกทรัพย์สิน)
 - 3) ถูกกระทำทางเพศ (เช่น ข่มขืน ขำเรา อนาจาร ข่มขู่/คุกคามทางเพศ)
 - 4) ถูกหลอกลวงแอบอ้างใช้ข้อมูล (เช่น แอบอ้างใช้ข้อมูลเอกสาร หลอกลวงหางาน แชร้ลูกโซ่ หลอกให้โอนเงิน เข้าบัญชี หลอกลวงทำให้เสียทรัพย์สินด้วยวิธีต่างๆ)
 - 5) อาชญากรรมรูปแบบใหม่ (เช่น การเรียกรับสินบน การส่งสแปมโดยปกปิดแหล่งที่มา การเผยแพร่ภาพตัดต่อ)
2. การนับข้อมูลการเป็นเหยื่ออาชญากรรม ให้รวมกรณีที่มีการพยายามกระทำผิดแต่คนร้ายกระทำการไม่สำเร็จ หรือกรณีผู้เสียหายไม่หลงเชื่อเข้าไปด้วย
 3. ข้อมูลการเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้นในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาคือช่วงระหว่าง 1 มกราคม 2559 ถึง 31 ธันวาคม 2559
 4. กรณีที่มีคนในครัวเรือนตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมพร้อมกัน (มีเหยื่อมากกว่า 1 คน) จากการกระทำครั้งเดียวกัน ให้เลือกนับผู้ที่ตกเป็นเหยื่อเพียง 1 คน (เช่น ถูกทำร้าย ถูกล้วงละเมิด ถูกขโมยทรัพย์สินพร้อมกันมากกว่า 1 คน ให้เลือกนับผู้ถูกกระทำคนใดคนหนึ่งเพียงคนเดียว)
 5. ผู้ถูกสัมภาษณ์สามารถตอบข้อมูลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับตัวเอง และที่เกิดขึ้นกับสมาชิกในครัวเรือน

ประเภทความผิด	ลำดับที่สมาชิกในครัวเรือน (เฉพาะผู้ที่เคยประสบเหตุเท่านั้น)									
	ลำดับที่.....		ลำดับที่.....		ลำดับที่.....		ลำดับที่.....		ลำดับที่.....	
	เคย	จำนวน ครั้ง	เคย	จำนวน ครั้ง	เคย	จำนวน ครั้ง	เคย	จำนวน ครั้ง	เคย	จำนวน ครั้ง
5.4 ถูกเลือกปฏิบัติโดยมิชอบ อันเนื่องมาจาก เพศ ความพิการ ศาสนา และเชื้อชาติ เป็นต้น										
5.5 อื่นๆ ระบุ										
5.5.1.....										
5.5.2.....										
5.5.3.....										

หมายเหตุ :

1. ถ้าถูกกระทำในครั้งเดียวกันมากกว่า 1 ความผิดให้พิจารณาดังนี้
 - 1.1 ให้นับเพียง 1 ความผิด กรณีที่เป็นผลการกระทำโดยเจตนาดังนี้
 - 1) กระทำผิดต่อร่างกายและต่อเพศ ให้นับเฉพาะ "เพศ" อย่างเดียว
 - 2) การกระทำผิดต่อร่างกายและต่อทรัพย์สิน ให้นับเฉพาะ "ทรัพย์สิน" อย่างเดียว
 - 1.2 ให้นับแยกจากกันเป็น 2 ความผิด กรณีที่เป็นเจตนาแยกกระทำจากกันดังนี้
 - 1) กรณีความผิดต่อเพศและต่อทรัพย์สิน ให้นับเป็น 2 ความผิด
 - 2) กรณีกระทำการหลอกลวงก่อน แล้วกระทำผิดอย่างอื่นร่วมตามมา ได้แก่ ทำผิดต่อร่างกาย ต่อทรัพย์สิน และต่อเพศ ให้นับเป็น 2 ความผิด
2. กรณีการกระทำที่เกิดจากเหตุจลาจลวินาศกรรมในเหตุการณ์เฉพาะ เช่น ความวุ่นวายทางการเมืองเฉพาะครั้ง ให้ถือเป็นข้อยกเว้นไม่นับรวมในข้อมูลนี้

3.2 ในรอบปี 2559 ที่ผ่านมา (1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2559) ท่านคิดว่าในภาพรวมแล้วปัญหา
อาชญากรรมในชุมชนที่พักอาศัยของท่านเพิ่มขึ้นหรือลดลง เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า (ปี 2558)

- (1) น้อยลงมาก (2) น้อยลง (3) ไม่แตกต่าง (4) เพิ่มขึ้น (5) เพิ่มขึ้นมาก

3.3 เฉพาะผู้ที่ตอบ “เพิ่มขึ้น/เพิ่มขึ้นมาก” ในข้อ 3.2 ท่านรับรู้สภาพปัญหาอาชญากรรมดังกล่าวจากอะไร
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (1) เหตุเกิดขึ้นกับท่านโดยตรง (2) เหตุเกิดขึ้นกับสมาชิกในครัวเรือน ญาติ หรือคนรู้จัก
 (3) คำบอกเล่าจากคนในชุมชน (4) รายงานข่าวสารจากสื่อมวลชน
 (5) รับทราบจากข้อมูล/สถิติอาชญากรรม (6) รับแจ้งเตือนภัยจากเจ้าหน้าที่
 (7) ป้ายประชาสัมพันธ์แจ้งข่าวอาชญากรรมในชุมชน
 (8) รายงานข่าวหรือการแจ้งเตือนภัยจากวิทยุชุมชน/เสียงตามสาย
 (9) อื่นๆ (ระบุ).....

3.4 ท่านรู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินในพื้นที่พักอาศัยเพียงลำพังหรือไม่

- (1) ใช่ (2) ไม่ใช่

3.5 ท่านคิดว่าอะไรคือสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในชุมชนที่พักอาศัยของท่าน **(เรียงลำดับ สามอันดับแรก โดยระบุหมายเลข 1, 2, และ 3 ตามลำดับความสำคัญ)**

- (1) ไม่ได้รับการศึกษา (2) ปัญหาเศรษฐกิจ/ความยากจน
 (3) การแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ (4) ปัญหาหย่าร้าง/ครอบครัวแตกแยก
 (5) ปัญหาการเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนในครอบครัว
 (6) ปัญหาการพนัน/เสียงไซค/แทงบอล (7) แหล่งอบายมุข/แหล่งมั่วสุม
 (8) เมาสุราไม่ได้สติ (9) การทุจริตคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ
 (10) เจ้าหน้าที่ตำรวจ/ฝ่ายปกครองให้การดูแลไม่จริงจัง/ไม่ทั่วถึง/ไม่ต่อเนื่อง
 (11) กลุ่มนักเลง/ผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ (12) ปัญหาการว่างงาน
 (13) แรงงานต่างด้าว
 (14) การแต่งกายที่ล่อแหลม/การสวมใส่ของมีค่า เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม
 (15) การเปลี่ยนแปลงค่านิยม สภาพสังคม (ความคิดวัตถุนิยม)
 (16) อิทธิพลและการยั่วยุจากสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต
 (17) อื่นๆ (ระบุ)
- (18) ไม่มีอะไรเป็นสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมในชุมชน

3.6 ท่านคิดว่าหน่วยงานภาครัฐควรให้ความสำคัญด้านกระบวนการยุติธรรมใดต่อไปนี้มากที่สุด สามอันดับแรก (โดยระบุหมายเลข 1, 2, และ 3 ตามลำดับความสำคัญ)

- (1) การติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย
- (2) การเพิ่มบทลงโทษทางกฎหมาย
- (3) การป้องกัน/การลดจำนวนเหตุร้ายที่เกิดขึ้นกับประชาชน
- (4) การให้ความช่วยเหลือเรื่องทนายความ/การดำเนินคดี
- (5) การให้ความช่วยเหลือคุ้มครองผู้เสียหาย หรือพยาน ไม่ให้ได้รับอันตราย
- (6) การฟื้นฟูเยียวยาร่างกายและจิตใจผู้เสียหาย
- (7) การชดเชย/ชดใช้ค่าเสียหาย บรรเทาผลร้ายให้กับผู้เสียหาย
- (8) การดำเนินคดีที่ถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม
- (9) การเคารพต่อสิทธิและการปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหา/ผู้ต้องหา/จำเลย ด้วยความเป็นธรรม
- (10) การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด ไม่ให้กลับมากระทำผิดซ้ำ
- (11) อื่นๆ (ระบุ).....

สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

ดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ.2559

การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการแก้ปัญหาาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลในการศึกษาค้างนี้ จะรายงานผลโดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และจะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบเป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย

คำชี้แจง: ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2559 ถึง 31 ธันวาคม 2559) จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “ชีวิตร่างกาย”

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

แบบ สอญ.2-1 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

1.1 เพศ (1) ชาย (2) หญิง

1.2 อายุ ปี

1.3 สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุว่า “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)

(1) กรุงเทพมหานคร (2) จังหวัดอื่น (ระบุ).....
เขต..... อำเภอ.....
แขวง..... ตำบล.....
สถานีตำรวจนครบาล..... อบต./ท.ตำบล/ท.เมือง/ท.นคร.....

1.4 ประเภทของสถานที่เกิดเหตุ

1) บ้านเรือน/ที่พักอาศัย

1.1) ประเภทที่พักอาศัย

- (1) หมู่บ้านจัดสรร (มี รปภ.) (2) หมู่บ้านจัดสรร (ไม่มี รปภ.)
 (3) บ้านเดี่ยว/ทาวน์เฮ้าส์ที่ไม่ได้อยู่ในโครงการจัดสรร
 (4) บ้านพักในชุมชนแออัด
 (5) บ้านเรือนที่อยู่ในเรือกสวนไร่นา
 (6) บ้านพักสวัสดิการข้าราชการ
 (7) อาคารพาณิชย์/สถานที่ประกอบการค้า/ร้านค้าในส่วนที่จัดไว้เป็นที่พักอาศัย
 (8) ห้องชุด/อพาร์ทเมนต์/คอนโดมิเนียม
 (9) บ้านพักตากอากาศ/บ้านพักหลังอื่นที่เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เสียหายที่ไม่ได้พักอาศัยประจำ

- (10) หอพักในสถานศึกษา (11) หอพักเอกชน (12) ห้องแถว
 (13) บ้านพักคนงานก่อสร้าง/บ้านพักคนงาน (14) อื่นๆ (ระบุ).....

1.2) การเป็นเจ้าของ

- (1) ที่พักอาศัยของผู้เสียหาย
 (2) ที่พักอาศัยที่ผู้เสียหายเช่าอยู่/สวัสดิการพนักงาน
 (3) ที่พักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก
 (4) ที่พักอาศัยของคนที่ไม่รู้จัก
 (5) อื่นๆ (ระบุ).....

2) สถานที่ประกอบการ

- (1) ร้านอาหาร (2) ร้านค้า/ร้านสะดวกซื้อ (3) ผับ/บาร์/ไนท์คลับ
 (4) สถานค้าประเวณี (5) โรงแรม/ม่านรูด (6) อาบอบนวด
 (7) นวดแผนไทย/สปา (8) สถานพยาบาลของรัฐ (9) สถานพยาบาลเอกชน
 (10) หน่วยงานราชการ (11) สำนักงาน/บริษัทเอกชน (12) โรงงาน
 (13) สถานีบริการน้ำมัน (14) สपोर्टคลับ/ฟิตเนส/สนามกีฬาเอกชน
 (15) อื่นๆ (ระบุ).....

3) ภายในโรงเรียน/สถานศึกษา

- (1) โรงเรียน (2) วิทยาลัยอาชีวศึกษา/เทคนิค
 (3) มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา (4) สถาบันกวดวิชา

4) สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง

- (1) ลานจอดรถ/อาคารจอดรถสาธารณะ (2) ถนน/ตรอก/ซอย/ทางเท้า
 (3) บริเวณรกร้าง/พงหญ้า/ตึกร้าง/สถานที่เปลี่ยว (4) เรือกสวนไร่นา
 (5) สถานีขนส่ง/สถานีรถไฟ/สนามบินพาณิชย์ (6) สะพานลอย/อุโมงค์
 (7) สถานีรถไฟ (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน) (8) ท่าเรือโดยสาร/ป้ายหยุดรถประจำทาง
 (9) สวนสาธารณะ/สนามเด็กเล่น/สนามกีฬา (10) ห้างสรรพสินค้า ศูนย์แสดงสินค้า
 (11) ตลาด/ย่านการค้า
 (12) บริเวณรอบๆ โรงเรียนหรือสถานศึกษา
 (13) งานวัด มหรสพ งานกาชาด
 (14) วินมอเตอร์ไซด์/วินรถตู้/วินรถประจำทาง
 (15) อื่นๆ (ระบุ).....

5) ในพาหนะ

- (1) พาหนะส่วนบุคคล (2) รถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ มอเตอร์ไซด์รับจ้าง
 (3) รถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน (4) ขบวนรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน)

6) สถานที่อื่นๆ (ระบุ).....

1.5 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด

- (1) 06.01 - 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)
 (2) 09.01 - 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึงเที่ยงวัน)
 (3) 12.01 - 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง บ่ายสามโมง)
 (4) 15.01 - 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)
 (5) 18.01 - 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)
 (6) 21.01 - 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน)
 (7) 24.01 - 03.00 น. (หลังจากเที่ยงคืน ถึง ตีสาม)
 (8) 03.01 - 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า)
 (9) กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา
 (10) กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา
 (11) ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ

1.6 ขณะเกิดเหตุ ผู้เสียหายอยู่ระหว่าง

- (1) ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน
 (2) กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบันกวดวิชา)
 (3) เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน
 (4) จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า
 (5) อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่สันทนาการ เช่น สวนสาธารณะ
 (6) เล่นกีฬา ออกกำลังกาย
 (7) ว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น ดูภาพยนตร์ เทียวผับ/ บาร์
 (8) ว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท
 (9) นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)
 (10) ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน
 (11) อื่นๆ (ระบุ)

1.7 ผู้เสียหายพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่

1) ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า

2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า โดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ **(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)**

☐ (1) กระทำผิดคนเดียว	☐ (2) กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป
☐ (3) เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย	☐ (4) เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเป็นหญิง
☐ (5) มีการรวมกลุ่ม ทั้งชายและหญิง	☐ (6) ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา
☐ (7) ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน (คะเนว่ามีอายุไม่เกิน 18 ปี)	
☐ (8) กระทำผิดโดยรวมตัวเป็นกลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง	
☐ (9) กระทำผิดโดยองค์กรอาชญากรรม ผู้มีอิทธิพล	
☐ (10) ติดยาเสพติด หรือเสพสารเสพติด (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่)	
☐ (11) มีคนใดคนหนึ่งเป็นชาวต่างชาติ	
☐ (12) ส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อยหรือมีความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์ (เช่น ม้ง อาข่า กะเหรี่ยง)	

1.8 ขณะเกิดเหตุผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับผู้เสียหาย

☐ (1) ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน	☐ (2) รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน
☐ (3) เป็นสามีหรือภรรยา	☐ (4) อดีตสามีภรรยา
☐ (5) คนรัก	☐ (6) อดีตคนรัก
☐ (7) เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย	
☐ (8) เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน	
☐ (9) เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน	
☐ (10) เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน	
☐ (11) กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่	☐ (12) เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน
☐ (13) เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน	☐ (14) เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน
☐ (15) เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ	☐ (16) เป็นคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต
☐ (17) ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด	

1.9 ผู้เสียหายเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อนหรือไม่

☐ (1) ใช่	☐ (2) ไม่ใช่	☐ (3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.10 ผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมีนเมาจากฤทธิ์ของสุรา/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติด
ขณะก่อเหตุหรือไม่

- (1) ไม่ดื่ม/ไม่เสพ (2) ดื่ม/เสพ แต่ไม่ถึงกับมีนเมา
 (3) มีอาการมีนเมา (4) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.11 กรณีเหตุที่เกิดขึ้น เป็นกรณีใดเป็นหลัก

- (1) จ้างวานฆ่า/จ้างทำร้าย (2) นักเรียนตีกัน
 (3) เหตุทะเลาะวิวาทภายในครอบครัว (4) เมาสุราทะเลาะวิวาท
 (5) มีสาเหตุโกรธเคืองกันส่วนตัว (6) หึงหวง
 (7) ช่มชู้ คุกคาม (8) ชัดแย้งผลประโยชน์
 (9) เขม่น/กระทบกระทั่งกันเฉพาะหน้า (10) ก่อการร้าย
 (11) ผู้ก่อเหตุมีอาการทางจิต
 (12) เกี่ยวข้องกับกลุ่มอิทธิพล/กลุ่มอันธพาล/แก๊งค์กวนเมือง
 (13) สืบเนื่องมาจากความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์/ชนกลุ่มน้อย
ความแตกต่างทางความเชื่อศาสนา
 (14) อื่นๆ (ระบุ) (15) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.12 ลักษณะการก่อเหตุใดเป็นหลัก **(ตอบได้เพียงข้อเดียว ที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)**

- (1) ใช้อาวุธปืนยิง/วัตถุระเบิดทำร้าย (2) ขว้างปาสิ่งของใส่
 (3) แทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม (4) ทูป ตี ทำร้ายด้วยไม้ หรืออาวุธอื่น
 (5) ทำร้ายร่างกาย เช่น ฉุด กระทบ ผลัก ตบตี ต่อย (6) กักขังหน่วงเหนี่ยว
 (7) ขับขี่พาหนะพุ่งชน (8) ใช้ไฟ น้ำร้อนลวก (9) ใช้สารเคมีมีพิษ น้ำกรด
 (10) วางยา มอมยา (11) ช่มชู้ คุกคาม (12) อื่นๆ (ระบุ).....

1.13 ใช้อาวุธใดเป็นหลัก **(ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาวุธที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)**

- (1) ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ปืนปากกา (2) อาวุธสงคราม/วัตถุระเบิด
 (3) ของมีคม เช่น มีด ขวาน กรรไกร เหล็กชุดซาร์ป
 (4) ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป้น้ำ หิน
 (5) อาวุธอื่นๆ (ระบุ).....
 (6) ไม่ใช้อาวุธ
 (7) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ

2.1 จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บหรือไม่

- (1) เสียชีวิต (2) บาดเจ็บ (3) ไม่บาดเจ็บ (ข้ามไปตอบข้อ 2.5)

2.2 กรณี 'บาดเจ็บ' อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

- (1) มีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก
 (2) มีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคมบาด/ศีรษะแตก/ฟันหัก
 (3) ได้รับอันตรายต่อจิตใจจนต้องเข้ารับการรักษาทางจิต
 (4) กระดูกหัก (5) บาดเจ็บอวัยวะภายใน
 (6) แขนงูถูก (7) บาดแผลจากอาวุธปืนยิง หรือวัตถุระเบิด
 (8) เสียโฉม/พิการ/ทุพพลภาพ (9) อื่นๆ (ระบุ).....

2.3 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว (ให้เน้นระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ)

- (1) ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว (ข้ามไปตอบข้อ 2.5)
 (2) รักษาตัวไม่เกิน 7 วัน (3) รักษาตัว 8-20 วัน
 (4) รักษาตัวเกินกว่า 20 วัน (สาเหตุ) (5) เสียโฉม พิการ หรือทุพพลภาพเป็นการถาวร

2.4 กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ผู้เสียหายได้รับการรักษาพยาบาลที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (1) ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ
 (2) พักรักษาตัวที่บ้าน หรือบ้านพักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก
 (3) หน่วยพยาบาลในสถานที่ทำงาน โรงเรียน สถานศึกษา หรือหน่วยรักษาพยาบาลเบื้องต้นอื่นๆ
 (4) สถานีอนามัย/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล
 (5) คลินิกเอกชน
 (6) ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล
 (7) โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยนอก
 (8) โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยใน (พักรักษาตัวในโรงพยาบาล)
 (9) อื่นๆ (ระบุ)

2.5 ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

- 1) เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย (นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหาย และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- (1) ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล (รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเฝ้าไข้ ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล) จำนวน บาท
- (2) กรณีอาการบาดเจ็บเป็นเหตุให้ต้องหยุดงานหรือขาดรายได้ เหตุที่ต้องหยุดงานมีผลให้ผู้เสียหาย ขาดรายได้โดยประมาณ..... บาท (กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นับจำนวน)
- (3) วันที่หยุดงานคุณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินคดีนับรวมเข้าไปด้วย)
- (4) ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล จำนวน บาท
- (5) ค่าใช้จ่ายในการติดต่อทนายความ บริษัทประกันภัย หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชนจำนวน บาท
- (6) ทรัพย์สินเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น จำนวน บาท
- 2) ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น
- 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ไม่สามารถประเมินความสูญเสีย/ค่าเสียหายได้

2.6 จากเหตุที่เกิดขึ้น ใครเป็นผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหายบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1) รับผิดชอบเองทั้งหมด เป็นมูลค่า..... บาท
- 2) ผู้กระทำผิดรับผิดชอบทั้งหมด เป็นมูลค่า..... บาท
- 3) รับผิดชอบเองบางส่วน และผู้กระทำผิดรับผิดชอบบางส่วน
- โดย (1) รับผิดชอบเอง เป็นมูลค่า บาท
- (2) บุคคลอื่นรับผิดชอบ เป็นมูลค่า..... บาท
- 4) สวัสดิการของรัฐ เช่น หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประกันสังคม สวัสดิการข้าราชการ
- 5) บริษัทประกันชีวิต ประกันการรักษาพยาบาล
- 6) อื่นๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

3.1 มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่

- 1) แจ้ง
- 2) ไม่แจ้ง เนื่องจาก **(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)**
- (1) ไม่เกิดความเสียหาย
 - (2) เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย
 - (3) เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด
 - (4) ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน
 - (5) มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือไกล่เกลี่ยสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้
 - (6) ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง
 - (7) กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง
 - (8) เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด
 - (9) เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง
 - (10) สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด (เนื่องจากผู้กระทำผิดเป็นเด็ก/พิการ/ยากจน เป็นต้น)
 - (11) ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล
 - (12) ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่
 - (13) ขาดพยานหลักฐาน
 - (14) คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้
 - (15) มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่
 - (16) ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
 - (17) ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีอิทธิพล (รวมถึงลูกหลาน/ญาติ/คนใกล้ชิด)
 - (18) อื่นๆ (ระบุ).....

3.2 ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุหรือไม่ เช่น เป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน

- (1) ทราบ (2) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.3 หลังจากเกิดเหตุแล้ว ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่

- (1) มี (2) ไม่มี (3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.4 มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่

- (1) มี (2) ไม่มี **(ข้ามไปตอบข้อ 3.6)** (3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ **(ข้ามไปตอบข้อ 3.6)**

3.5 มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่

- (1) คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ (2) มี
 (3) ไม่มี (4) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (5) เป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล

3.6 มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่

- (1) มี และสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้ (2) มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้
 (3) ไม่มี **(ข้ามไปตอบข้อ 3.8)**

3.7 หากมีการไกล่เกลี่ยตามข้อ 3.6 เป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคลใด **(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)**

- (1) ดำเนินการด้วยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิด
 (2) ผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ
 (3) เจ้าหน้าที่ตำรวจ
 (4) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง (นายอำเภอ ปลัดอำเภอ)
 (5) หน่วยงานยุติธรรมชุมชน ผู้แทนหรืออาสาสมัครยุติธรรมชุมชนในพื้นที่
 (6) มีการไกล่เกลี่ยคดีในระหว่างการดำเนินคดีผ่านการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนโดยเจ้าหน้าที่
 (7) มีการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นศาล
 (8) หน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ
 (9) อื่นๆ (ระบุ).....

3.8 ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่

- 1) ไม่ได้รับการลงโทษ เนื่องจาก
 (1) ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี
 (2) ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด
 (3) รู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี
 (4) จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่ผู้กระทำผิดหลบหนีระหว่างถูกดำเนินคดี (หลังถูกจับกุม)
 (5) จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี
 (6) ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับปล่อยตัวเนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอหรือศาลยกฟ้อง
 (7) มีการตกลงยอมความกันได้
 (8) อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย **(ตอบได้เพียงข้อเดียวโดยเลือกโทษสูงสุด)**
 (1) ถูกลงโทษปรับ (2) ให้ออกรงโทษ/ถูกคุมประพฤติ หรือให้ทำงานบริการสังคม
 (3) ถูกลงโทษจำคุก หรือต้องกักขัง (4) ประหารชีวิต

3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.9 จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว ผู้เสียหายได้ติดต่อ หรือได้รับบริการ จากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมหรือไม่

1) ไม่มี

2) มี ได้แก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (1) ที่ปรึกษากฎหมายจากหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานอัยการ หน่วยงานยุติธรรมจังหวัด ฝ่ายปกครอง
- (2) ที่ปรึกษากฎหมายเอกชน เช่น ทนายความ ทนายอาสา อาสาสมัคร สถาบันการศึกษา
- (3) สื่อมวลชน เฉพาะกรณีที่เป็นความช่วยเหลือให้เปล่า ไม่ได้เป็นการว่าจ้าง
- (4) การให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา
- (5) การติดต่อแจ้งความคืบหน้าการดำเนินคดีทุกระยะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- (6) การให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับคดี และการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล หน่วยงานคุมประพฤติ
- (7) การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานของรัฐ
- (8) การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ อาสาสมัคร
- (9) บริการให้เงินช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา
- (10) การคุ้มครองพยาน
- (11) อื่นๆ (ระบุ).....

3.10 จากเหตุที่เกิดขึ้น ผู้เสียหายต้องการได้รับการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมหรือไม่

1) ไม่ต้องการ

2) ต้องการ ระบุสิ่งที่ต้องการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (1) ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ
- (2) ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดใช้ทรัพย์สินที่เสียหายกลับคืนมา
- (3) การดำเนินการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก
- (4) จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดให้มีการชดใช้ค่าเสียหาย
- (5) การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล
- (6) การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี

- (7) การให้บริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม เช่น การให้คำปรึกษา การฟื้นฟู
 เยียวยาสภาพจิตใจ
- (8) การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิด
- (9) การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงานภาครัฐ
- (10) การให้ความคุ้มครองพยาน
- (11) การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล
- (12) การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำผิดซ้ำ
- (13) อื่นๆ (ระบุ)

สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

ดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ.2559

การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการแก้ปัญหาาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลในการศึกษาคั้งนี้ จะรายงานผลโดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และจะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบเป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย

คำชี้แจง: ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2559 ถึง 31 ธันวาคม 2559) จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “ทรัพย์สิน”

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

แบบ สอญ.2-2 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

1.1 เพศ (1) ชาย (2) หญิง

1.2 อายุ ปี

1.3 สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุ “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)

☐ (1) กรุงเทพมหานคร	☐ (2) จังหวัดอื่นๆ (ระบุ).....
เขต.....	อำเภอ.....
แขวง.....	ตำบล.....
สถานีตำรวจนครบาล.....	อบต./ท.ตำบล/ท.เมือง/ท.นคร.....

1.4 ประเภทของสถานที่เกิดเหตุ

1) บ้านเรือน/ที่พักอาศัย

1.1) ประเภทที่พักอาศัย

☐ (1) หมู่บ้านจัดสรร (มี รพภ.)	☐ (2) หมู่บ้านจัดสรร (ไม่มี รพภ.)
☐ (3) บ้านเดี่ยว/ทาวน์เฮ้าส์ที่ไม่ได้อยู่ในโครงการจัดสรร	
☐ (4) บ้านพักในชุมชนแออัด	
☐ (5) บ้านเรือนที่อยู่ในเรือกสวนไร่นา	
☐ (6) บ้านพักสวัสดิการข้าราชการ	
☐ (7) อาคารพาณิชย์/สถานที่ประกอบการค้า/ร้านค้าในส่วนที่จัดไว้เป็นที่พักอาศัย	
☐ (8) ห้องชุด/อพาร์ทเมนต์/คอนโดมิเนียม	
☐ (9) บ้านพักตากอากาศ/บ้านพักหลังอื่นที่เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เสียหายที่ไม่ได้พักอาศัยประจำ	

- (10) หอพักในสถานศึกษา
- (11) หอพักเอกชน
- (12) ห้องแถว
- (13) บ้านพักคนงานก่อสร้าง/บ้านพักคนงาน
- (14) อื่นๆ (ระบุ).....

1.2) การเป็นเจ้าของ

- (1) ที่พักอาศัยของผู้เสียหาย
- (2) ที่พักอาศัยที่ผู้เสียหายเช่าอยู่/สวัสดิการพนักงาน
- (3) ที่พักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก
- (4) ที่พักอาศัยของคนที่ไม่รู้จัก
- (5) อื่นๆ (ระบุ).....

2) สถานประกอบกิจการ

- (1) ร้านอาหาร
- (2) ร้านค้า/ร้านสะดวกซื้อ
- (3) ผับ/บาร์/ไนท์คลับ
- (4) สถานค้าประเวณี
- (5) โรงแรม/ม่านรูด
- (6) อาบอบนวด
- (7) นวดแผนไทย/สปา
- (8) สถานพยาบาลของรัฐ
- (9) สถานพยาบาลเอกชน
- (10) หน่วยงานราชการ
- (11) สำนักงาน/บริษัทเอกชน
- (12) โรงงาน
- (13) สถานีบริการน้ำมัน
- (14) สपोर्टคลับ/ฟิตเนส/สนามกีฬาเอกชน
- (15) อื่นๆ (ระบุ).....

3) ภายในโรงเรียน/สถานศึกษา

- (1) โรงเรียน
- (2) วิทยาลัยอาชีวศึกษา/เทคนิค
- (3) มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา
- (4) สถาบันกวดวิชา

4) สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง

- (1) ลานจอดรถ/อาคารจอดรถสาธารณะ
- (2) ถนน/ตรอก/ซอย/ทางเท้า
- (3) บริเวณรกร้าง/พงหญ้า/ตึกร้าง/สถานที่เปลี่ยว
- (4) เรือกสวนไร่นา
- (5) สถานีขนส่ง/สถานีรถไฟ/สนามบินพาณิชย์
- (6) สะพานลอย/อุโมงค์
- (7) สถานีรถไฟ (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน)
- (8) ท่าเรือโดยสาร/ป้ายหยุดรถประจำทาง
- (9) สวนสาธารณะ/สนามเด็กเล่น/สนามกีฬา
- (10) ห้างสรรพสินค้า ศูนย์แสดงสินค้า
- (11) ตลาด/ย่านการค้า
- (12) บริเวณรอบๆ โรงเรียนหรือสถานศึกษา
- (13) งานวัด มหรสพ งานกาชาด
- (14) วินมอเตอร์ไซด์/วินรถตู้/วินรถประจำทาง
- (15) อื่นๆ (ระบุ).....

5) ในพาหนะ

- (1) พาหนะส่วนบุคคล (2) รถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ มอเตอร์ไซด์รับจ้าง
 (3) รถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน (4) ขบวนรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน)

6) สถานที่อื่นๆ (ระบุ).....

1.5 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด

- (1) 06.01 - 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)
 (2) 09.01 - 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึงเที่ยงวัน)
 (3) 12.01 - 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง บ่ายสามโมง)
 (4) 15.01 - 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)
 (5) 18.01 - 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)
 (6) 21.01 - 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน)
 (7) 24.01 - 03.00 น. (หลังจากเที่ยงคืน ถึง ตีสาม)
 (8) 03.01 - 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า)
 (9) กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา
 (10) กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา
 (11) ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ

1.6 ขณะเกิดเหตุ ผู้เสียหายอยู่ระหว่าง

- (1) ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน
 (2) กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบันกวดวิชา)
 (3) เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน
 (4) จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า
 (5) อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่สันทนาการ เช่น สวนสาธารณะ
 (6) เล่นกีฬา ออกกำลังกาย
 (7) ว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น ดูภาพยนตร์ เทียวผับ/ บาร์
 (8) ว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท
 (9) นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)
 (10) ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน
 (11) อื่นๆ (ระบุ)

1.7 ผู้เสียหายพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่

- 1) ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า
- 2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า โดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- (1) กระทำผิดคนเดียว (2) กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป
- (3) เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย (4) เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเป็นหญิง
- (5) มีการรวมกลุ่ม ทั้งชายและหญิง (6) ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา
- (7) ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน (คะเนว่ามีอายุไม่เกิน 18 ปี)
- (8) กระทำผิดโดยรวมตัวเป็นกลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง
- (9) กระทำผิดโดยองค์กรอาชญากรรม ผู้มีอิทธิพล
- (10) ดิถยาเสพติด หรือเสพสารเสพติด (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่)
- (11) มีคนใดคนหนึ่งเป็นชาวต่างชาติ
- (12) ส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อยหรือมีความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์ (เช่น ม้ง อาข่า กะเหรี่ยง)

1.8 ขณะเกิดเหตุผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับผู้เสียหาย

- (1) ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน (2) รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน
- (3) เป็นสามีหรือภรรยา (4) อดีตสามีภรรยา
- (5) คนรัก (6) อดีตคนรัก
- (7) เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย
- (8) เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน
- (9) เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน (10) เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน
- (11) กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่ (12) เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน
- (13) เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน (14) เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน
- (15) เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ (16) เป็นคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต
- (17) ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด

1.9 ผู้เสียหายเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อนหรือไม่

- (1) ใช่ (2) ไม่ใช่ (3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.10 ผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมึนเมาจากฤทธิ์ของสุรา/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติดขณะก่อเหตุหรือไม่

- (1) ไม่ดื่ม/ไม่เสพ (2) ดื่ม/เสพ แต่ไม่ถึงกับมึนเมา
- (3) มีอาการมึนเมา (4) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.11 ผู้เสียหายคิดว่าเหตุที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากสาเหตุใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (1) ความประมาทเลินเล่อของตัวผู้เสียหาย
- (2) ความขัดแย้งภายในครอบครัว
- (3) ทรัพย์สินของผู้เสียหายล่อตาล่อใจ
- (4) ไม่ได้มีการระวังป้องกันภัยหรือการรักษาความปลอดภัยที่เพียงพอ
- (5) ผู้เสียหายมีอาการมีนเมา (6) ผู้กระทำผิดเมาสุรา/ยาเสพติด
- (7) ความขัดแย้ง/สาเหตุโกรธเคืองกับผู้กระทำผิด (8) ผู้กระทำผิดประสงค์ต่อทรัพย์สิน
- (9) ผู้กระทำผิดยากจน (10) ความคึกคะนองของผู้กระทำผิด
- (11) พฤติกรรมเลียนแบบ จากสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร ข่าวสาร อินเทอร์เน็ต
- (12) ความบกพร่องทางพฤติกรรมของผู้ก่อเหตุ เช่น นิยมความรุนแรง ขาดความอบอุ่น
- (13) ผู้กระทำผิด ทำผิดเป็นนิสัย ชอบขโมย
- (14) โรคจิตเวช ความบกพร่องทางจิต
- (15) ผู้กระทำผิดทำตามเพื่อน กลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง
- (16) อื่นๆ (ระบุ) (17) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.12 กรณีเหตุที่เกิดขึ้น คนร้ายได้ทรัพย์สินไปหรือไม่

- (1) ได้ทรัพย์สินไป
- (2) คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป (ข้ามไปตอบข้อ 1.15)
- (3) คนร้ายมีเจตนาทำลายทรัพย์สิน ไม่ได้ประสงค์ต่อทรัพย์สิน (ข้ามไปตอบข้อ 1.15)
- (4) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบข้อ 1.15)

1.13 จนถึงขณะนี้ ผู้เสียหายได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาหรือไม่

- (1) ไม่ได้ทรัพย์สินคืน (ข้ามไปตอบข้อ 1.15)
- (2) ได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาทั้งหมด
- (3) ได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วน

1.14 กรณีได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วนหรือทั้งหมด เป็นกรณีใด

- (1) ติดตามทรัพย์สินกลับมาด้วยตนเอง
- (2) เจ้าหน้าที่จับกุมคนร้ายแล้วได้ติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาให้
- (3) เจ้าหน้าที่ได้เบาะแสและติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาให้ แต่ไม่สามารถติดตามคนร้ายได้
- (4) คนร้ายคืนทรัพย์สินหรือชดเชยค่าเสียหายให้ด้วยการไถ่เกลี้ย
- (5) มีผู้นำทรัพย์สินมาวางกลับคืนไว้เอง
- (6) อื่นๆ (ระบุ)

1.15 กรณีเหตุที่เกิดขึ้น เป็นกรณีใดเป็นหลัก

- (1) ก่อเหตุซึ่งหน้า โดยใช้กำลังทำร้ายร่างกายหรือข่มขู่เพื่อให้ได้ทรัพย์สิน
- (2) ก่อเหตุซึ่งหน้า แต่ไม่ได้ทำอันตรายหรือข่มขู่ผู้เสียหาย
- (3) ก่อเหตุลับหลัง ขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สินโดยผู้เสียหายไม่รู้ตัว/ไม่ทราบเหตุขณะเกิดเหตุ
- (4) บุกรุกหรือพยายามบุกรุกเข้ามาในที่พักอาศัย ในเขตบ้าน หรือภายในรั้วบ้าน
- (5) ตั้งใจก่อความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สิน โดยไม่ประสงค์ต่อทรัพย์สิน

1.16 ลักษณะการก่อเหตุ

- (1) ปล้นจี้ (2) วิ่งราวทรัพย์
- (3) ขโมยสิ่งของที่ตั้งวางขายในร้านค้า ห้างสรรพสินค้า มินิมาร์ท
- (4) ล้วงกระเป๋า/กรีดกระเป๋า (5) ขโมยรถยนต์/รถจักรยานยนต์
- (6) ขโมยทรัพย์สินภายในรถหรือยานพาหนะ (7) ขโมยเครื่องมือเกษตร วัว ควาย
- (8) ถูกริดเอาทรัพย์ (ข่มขู่ว่าจะเปิดเผยข้อมูลความลับเพื่อเอาทรัพย์)
- (9) ถูกกรรโชกทรัพย์ (ขู่เชื่อว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต/ร่างกาย/ทรัพย์สินเพื่อแลกกับทรัพย์)
- (10) ลักลอบ/จัดแฉะเข้ามาขโมยทรัพย์สินในที่พักอาศัย
- (11) ลักลอบ/จัดแฉะเข้ามาขโมยทรัพย์สินในร้านค้า/ที่ทำงาน
- (12) ลักลอบ/จัดแฉะเข้ามาเอาทรัพย์สินในที่พักอาศัย ร้านค้า ที่ทำงาน (กรณีไม่ได้ทรัพย์สินไป)
- (13) ลูกจ้างขโมยทรัพย์สิน เช่น คนรับใช้ขโมยทรัพย์สินในบ้าน ลูกจ้างขโมยของในร้าน
- (14) เพื่อน/ญาติ/คนในบ้าน/คนรู้จักคุ้นเคย ขโมยทรัพย์สินขณะพักอาศัยอยู่ด้วยกัน
- (15) หลงลืมวางทรัพย์สินทิ้งไว้แล้วสูญหาย ตั้งใจก่อความเสียหายแก่ทรัพย์สินผู้อื่น
- (16) ลักษณะการก่อเหตุโดยวิธีอื่นๆ (ระบุ)

1.17 ในที่เกิดเหตุขณะเกิดเหตุมีการวางระบบรักษาความปลอดภัยหรือการระวังป้องกันภัยต่อไปนี้หรือไม่

- 1) ไม่มี หรือ มีแต่ใช้การไม่ได้
- 2) มี (**ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ**)
 - (1) สัญญาณกันขโมย อุปกรณ์ตรวจจับผู้บุกรุก
 - (2) ล็อคประตู หน้าต่าง ล้อรถ สิ่งของ/อุปกรณ์
 - (3) รั้วแหลมหรือเหล็กดัดกันขโมย (4) เล็งงสุนัข
 - (5) ยาม/เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย (6) กล้องวงจรปิด (CCTV)
 - (7) ตั้งตู้แดง/สายตรวจ (8) อื่นๆ (ระบุ)

1.18 คนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตรายต่อผู้เสียหายหรือไม่

- 1) ไม่ (*ข้ามไปตอบตอนที่ 2*)
- 2) ทำร้าย โดย (ตอบได้เพียงข้อเดียว ที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)
 - (1) ใช้อาวุธปืนยิง/วัตถุระเบิดทำร้าย (2) ขับขี่พาหนะพุ่งชน
 - (3) แทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม (4) ทบ ตี ทำร้ายด้วยไม้ หรืออาวุธอื่น
 - (5) ขว้างปาสิ่งของใส่ ใช้สารเคมีมีพิษ น้ำกรด (6) ใช้ไฟ น้ำร้อนลวก วางยา มอมยา
 - (7) ทำร้ายร่างกายโดยปราศจากอาวุธ เช่น ฉุด กระชาก ผลัก ตบตี ต่อย
 - (8) กักขังหน่วงเหนี่ยว (9) ช่มชู้ คุกคาม (10) อื่นๆ (ระบุ)

1.19 ใช้อาวุธใดเป็นหลัก (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาวุธที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

- (1) ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ปืนปากกา (2) อาวุธสงคราม/วัตถุระเบิด
- (3) ของมีคม เช่น มีด ขวาน กรรไกร เหล็กขูดชาร์ป (4) ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป้น้ำ หิน
- (5) อาวุธอื่นๆ (ระบุ)..... (6) ไม่ใช้อาวุธ (7) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ

2.1 ทรัพย์สินที่เสียหาย/สูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (1) เงินสด (2) เอกสารสำคัญ เช่น โฉนด เอกสารสิทธิ์ต่างๆ
- (3) บัตรเครดิต สมุดเช็ค (4) กระเป๋าถือ กระเป๋าเอกสาร กระเป๋าสตางค์
- (5) รถยนต์ (6) รถจักรยานยนต์
- (7) ชิ้นส่วนต่างๆ ของยานพาหนะ อะไหล่ (อุปกรณ์ภายนอก) เช่น ล้อ ยางอะไหล่ ไฟ
- (8) อุปกรณ์เสริมภายในรถ เช่น เครื่องเสียง เครื่องเล่น DVD ดิจิตอลรถยนต์ อุปกรณ์นำทาง
- (9) จักรยาน/ชิ้นส่วนจักรยาน
- (10) อุปกรณ์กีฬา
- (11) น้ำมันเชื้อเพลิงรถยนต์ แก๊ส ไฟฟ้า พลังงานอื่นๆ
- (12) สินค้าอุปโภค บริโภค
- (13) เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ชุดชั้นใน รองเท้า แว่นตา นาฬิกา
- (14) เครื่องประดับ อัญมณี สร้อยคอ ทองคำ เพชรพลอย
- (15) โทรศัพท์มือถือ กล้องถ่ายภาพ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์พกพา เช่น IPAD Tablet เครื่องเล่น MP3
- (16) เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน เช่น โทรทัศน์ เครื่องเสียง เครื่องเล่น DVD
- (17) เครื่องใช้ เครื่องเรือน เฟอร์นิเจอร์ ของใช้อื่นๆ ในบ้าน
- (18) ของเล่นเด็ก เครื่องใช้สำหรับเด็กอ่อน

- (19) หน้าต่าง ประตูบ้าน บานกระจก รั้วบ้าน โคมไฟรั้ว สนาม
- (20) ของมีค่าสะสม เช่น พระเครื่อง (21) สัตว์เลี้ยง
- (22) ปศุสัตว์ ผลไม้ ต้นไม้ ผลผลิตทางการเกษตร
- (23) อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ทางการเกษตร เช่น รถไถ ปั่นน้ำ
- (24) อุปกรณ์หรือเครื่องมือก่อสร้าง (25) อื่นๆ (ระบุ)

2.2 จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บหรือไม่

- (1) เสียชีวิต (2) บาดเจ็บ (3) ไม่บาดเจ็บ (ข้ามไปตอบข้อ 2.6)

2.3 กรณี 'บาดเจ็บ' อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร **(ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)**

- (1) มีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก
- (2) มีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคมบาด/ศีรษะแตก/ฟันหัก
- (3) ได้รับอันตรายต่อจิตใจจนต้องเข้ารับการรักษาทางจิต
- (4) กระดูกหัก (5) บาดเจ็บอวัยวะภายใน
- (6) แห้งลูก (7) บาดแผลจากอาวุธปืนยิง หรือวัตถุระเบิด
- (8) เสียโฉม/พิการ/ทุพพลภาพ (9) อื่นๆ (ระบุ)

2.4 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว (ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ)

- (1) ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว (ข้ามไปตอบข้อ 2.6)
- (2) รักษาตัวไม่เกิน 7 วัน (3) รักษาตัว 8-20 วัน
- (4) รักษาตัวเกินกว่า 20 วัน (สัปดาห์) (5) เสียโฉม พิการ หรือทุพพลภาพเป็นการถาวร

2.5 กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ผู้เสียหายได้รับการรักษาพยาบาลที่ใด **(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)**

- (1) ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ
- (2) พักรักษาตัวที่บ้าน หรือบ้านพักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก
- (3) หน่วยพยาบาลในสถานที่ทำงาน โรงเรียน สถานศึกษา หรือหน่วยรักษาพยาบาลเบื้องต้นอื่นๆ
- (4) สถานีอนามัย/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล
- (5) คลินิกเอกชน
- (6) ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล
- (7) โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยนอก
- (8) โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยใน (พักรักษาตัวในโรงพยาบาล)
- (9) อื่นๆ (ระบุ)

2.6 ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

- 1) เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย (นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหาย และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- (1) ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล (รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการผ่าตัด ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล) จำนวน บาท
- (2) กรณีอาการบาดเจ็บเป็นเหตุให้ต้องหยุดงานหรือขาดรายได้ เหตุที่ต้องหยุดงานมีผลให้ผู้เสียหายขาดรายได้โดยประมาณ บาท (กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นับจำนวน)
- (3) วันที่หยุดงานคุณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินคดีนับรวมเข้าไปด้วย)
- (4) ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล จำนวน บาท
- (5) ค่าใช้จ่ายในการติดต่อทนายความ บริษัทประกันภัย หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชนจำนวน บาท
- (6) ทรัพย์สินเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น จำนวน บาท
- 2) ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น
- 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ไม่สามารถประเมินความสูญเสีย/ค่าเสียหายได้

2.7 จากเหตุที่เกิดขึ้น ใครเป็นผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหายบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (1) รับผิดชอบเองทั้งหมด เป็นมูลค่า บาท
- (2) ผู้กระทำผิดรับผิดชอบทั้งหมด เป็นมูลค่า บาท
- (3) รับผิดชอบเองบางส่วน และผู้กระทำผิดรับผิดชอบบางส่วน
- โดย รับผิดชอบเอง เป็นมูลค่า บาท
- บุคคลอื่นรับผิดชอบ เป็นมูลค่า..... บาท
- (4) สวัสดิการของรัฐ เช่น หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประกันสังคม สวัสดิการข้าราชการ
- (5) บริษัทประกันชีวิต ประกันการรักษาพยาบาล
- (6) อื่นๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

3.1 มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่

- 1) แจ้ง
- 2) ไม่แจ้ง เนื่องจาก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - (1) ไม่เกิดความเสียหาย
 - (2) เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย
 - (3) เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด
 - (4) ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน
 - (5) มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือไกล่เกลี่ยสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้
 - (6) ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง
 - (7) กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง
 - (8) เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด
 - (9) เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง
 - (10) สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด (เนื่องจากผู้กระทำผิดเป็นเด็ก/พิการ/ยากจน เป็นต้น)
 - (11) ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล
 - (12) ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่
 - (13) ขาดพยานหลักฐาน
 - (14) คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้
 - (15) มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่
 - (16) ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
 - (17) ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีอิทธิพล (รวมถึงลูกหลาน/ญาติ/คนใกล้ชิด)
 - (18) อื่นๆ (ระบุ)

3.2 ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุหรือไม่ เช่น เป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน

- (1) ทราบ (2) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.3 หลังจากเกิดเหตุแล้ว ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่

- (1) มี (2) ไม่มี (3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.4 มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่

- (1) มี (2) ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.6) (3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบข้อ 3.6)

3.5 มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่

- (1) คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ (2) มี
 (3) ไม่มี (4) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (5) เป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล

3.6 มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่

- (1) มี และสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้ (2) มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้
 (3) ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.8)

3.7 หากมีการไกล่เกลี่ยตามข้อ 3.6 เป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคลใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (1) ดำเนินการด้วยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิด
 (2) ผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ
 (3) เจ้าหน้าที่ตำรวจ
 (4) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง (นายอำเภอ ปลัดอำเภอ)
 (5) หน่วยงานยุติธรรมชุมชน ผู้แทนหรืออาสาสมัครยุติธรรมชุมชนในพื้นที่
 (6) มีการไกล่เกลี่ยคดีในระหว่างการดำเนินคดีผ่านการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนโดยเจ้าหน้าที่
 (7) มีการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นศาล
 (8) หน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ
 (9) อื่นๆ (ระบุ)

3.8 ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่

- 1) ไม่ได้รับการลงโทษ เนื่องจาก
 (1) ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี
 (2) ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด
 (3) รู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี
 (4) จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่ผู้กระทำผิดหลบหนีระหว่างถูกดำเนินคดี (หลังถูกจับกุม)
 (5) จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี
 (6) ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับปล่อยตัวเนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอหรือศาลยกฟ้อง
 (7) มีการตกลงยอมความกันได้
 (8) อื่นๆ (ระบุ)
- 2) ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย (ตอบได้เพียงข้อเดียวโดยเลือกโทษสูงสุด)
 (1) ถูกลงโทษปรับ (2) ให้รอกการลงโทษ/ถูกคุมประพฤติ หรือให้ทำงานบริการสังคม
 (3) ถูกลงโทษจำคุก หรือต้องกักขัง (4) ประหารชีวิต
- 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.9 จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว ผู้เสียหายได้ติดต่อ หรือได้รับบริการ จากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมหรือไม่

- 1) ไม่มี
- 2) มี ได้แก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - (1) ที่ปรึกษากฎหมายจากหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานอัยการ หน่วยงานยุติธรรมจังหวัด ฝ่ายปกครอง
 - (2) ที่ปรึกษากฎหมายเอกชน เช่น ทนายความ ทนายอาสา อาสาสมัคร สถาบันการศึกษา
 - (3) สื่อมวลชน เฉพาะกรณีที่เป็นความช่วยเหลือให้เปล่า ไม่ได้เป็นการว่าจ้าง
 - (4) การให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา
 - (5) การติดต่อแจ้งความคืบหน้าการดำเนินคดีทุกระยะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - (6) การให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับคดี และการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล หน่วยงานคุมประพฤติ
 - (7) การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานของรัฐ
 - (8) การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ อาสาสมัคร
 - (9) บริการให้เงินช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา
 - (10) การคุ้มครองพยาน
 - (11) อื่นๆ (ระบุ).....

3.10 จากเหตุที่เกิดขึ้น ผู้เสียหายต้องการได้รับการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมหรือไม่

- 1) ไม่ต้องการ
- 2) ต้องการ ระบุสิ่งที่ต้องการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - (1) ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ
 - (2) ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดเชยทรัพย์สินที่เสียหายกลับคืนมา
 - (3) การดำเนินการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก
 - (4) จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดให้มีการชดเชยค่าเสียหาย
 - (5) การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล
 - (6) การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี

- (7) การให้บริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม เช่น การให้คำปรึกษา การฟื้นฟูเยียวยาสภาพจิตใจ
- (8) การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิด
- (9) การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงานภาครัฐ
- (10) การให้ความคุ้มครองพยาน
- (11) การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล
- (12) การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำผิดซ้ำ
- (13) อื่นๆ (ระบุ)

สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

ดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ.2559

การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการแก้ปัญหาาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลในการศึกษาค้างนี้ จะรายงานผลโดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และจะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบเป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย

คำชี้แจง: ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2559 ถึง 31 ธันวาคม 2559) จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “เพศ”

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

แบบ สอญ.2-3 ความผิดเกี่ยวกับเพศ

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

1.1 เพศ (1) ชาย (2) หญิง

1.2 อายุ ปี

1.3 สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุ “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)

☐ (1) กรุงเทพมหานคร	☐ (2) จังหวัดอื่นๆ (ระบุ).....
เขต.....	อำเภอ.....
แขวง.....	ตำบล.....
สถานีตำรวจนครบาล.....	อบต./ท.ตำบล/ท.เมือง/ท.นคร.....

1.4 ประเภทของสถานที่เกิดเหตุ

1) บ้านเรือน/ที่พักอาศัย

1.1) ประเภทที่พักอาศัย

☐ (1) หมู่บ้านจัดสรร (มี รปภ.)	☐ (2) หมู่บ้านจัดสรร (ไม่มี รปภ.)
☐ (3) บ้านเดี่ยว/ทาวน์เฮ้าส์ที่ไม่ได้อยู่ในโครงการจัดสรร	☐ (4) บ้านพักในชุมชนแออัด
☐ (5) บ้านเรือนที่อยู่ในเรือกสวนไร่นา	☐ (6) บ้านพักสวัสดิการข้าราชการ
☐ (7) อาคารพาณิชย์/สถานที่ประกอบการค้า/ร้านค้าในส่วนที่จัดไว้เป็นที่พักอาศัย	
☐ (8) ห้องชุด/อพาร์ทเมนต์/คอนโดมิเนียม	
☐ (9) บ้านพักตากอากาศ/บ้านพักหลังอื่นที่เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เสียหายที่ไม่ได้พักอาศัยประจำ	
☐ (10) หอพักในสถานศึกษา	☐ (11) หอพักเอกชน ☐ (12) ห้องแถว
☐ (13) บ้านพักคนงานก่อสร้าง/บ้านพักคนงาน	☐ (14) อื่นๆ (ระบุ).....

1.2) การเป็นเจ้าของ

- (1) ที่พักอาศัยของผู้เสียหาย (2) ที่พักอาศัยที่ผู้เสียหายเช่าอยู่/สวัสดิการพนักงาน
 (3) ที่พักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก (4) ที่พักอาศัยของคนที่ไม่รู้จัก
 (5) อื่นๆ (ระบุ).....

2) สถานที่ประกอบการ

- (1) ร้านอาหาร (2) ร้านค้า/ร้านสะดวกซื้อ (3) ผับ/บาร์/ไนท์คลับ
 (4) สถานค้าประเวณี (5) โรงแรม/ม่านรูด (6) อาบอบนวด
 (7) นวดแผนไทย/สปา (8) สถานพยาบาลของรัฐ (9) สถานพยาบาลเอกชน
 (10) หน่วยงานราชการ (11) สำนักงาน/บริษัทเอกชน (12) โรงงาน
 (13) สถานีบริการน้ำมัน (14) สपोर्टคลับ/ฟิตเนส/สนามกีฬาเอกชน
 (15) อื่นๆ (ระบุ).....

3) ภายในโรงเรียน/สถานศึกษา

- (1) โรงเรียน (2) วิทยาลัยอาชีววะ/เทคนิค
 (3) มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา (4) สถาบันกวดวิชา

4) สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง

- (1) ลานจอดรถ/อาคารจอดรถสาธารณะ (2) ถนน/ตรอก/ซอย/ทางเท้า
 (3) บริเวณรกร้าง/พงหญ้า/ตึกร้าง/สถานที่เปลี่ยว (4) เรือกสวนไร่นา
 (5) สถานีขนส่ง/สถานีรถไฟ/สนามบินพาณิชย์ (6) สะพานลอย/อุโมงค์
 (7) สถานีรถไฟ (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน) (8) ท่าเรือโดยสาร/ป้ายหยุดรถประจำทาง
 (9) สวนสาธารณะ/สนามเด็กเล่น/สนามกีฬา (10) ห้างสรรพสินค้า ศูนย์แสดงสินค้า
 (11) ตลาด/ย่านการค้า (12) บริเวณรอบๆ โรงเรียนหรือสถานศึกษา
 (13) งานวัด มหรสพ งานกาชาด
 (14) วินมอเตอร์ไซด์/วินรถตู้/วินรถประจำทาง
 (15) อื่นๆ (ระบุ).....

5) ในพาหนะ

- (1) พาหนะส่วนบุคคล (2) รถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ มอเตอร์ไซด์รับจ้าง
 (3) รถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน (4) ขบวนรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน)

6) สถานที่อื่นๆ (ระบุ).....

1.5 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด

- (1) 06.01 - 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)
- (2) 09.01 - 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึงเที่ยงวัน)
- (3) 12.01 - 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง บ่ายสามโมง)
- (4) 15.01 - 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)
- (5) 18.01 - 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)
- (6) 21.01 - 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน)
- (7) 24.01 - 03.00 น. (หลังจากเที่ยงคืน ถึง ตีสาม)
- (8) 03.01 - 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า)
- (9) กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา (10) กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา
- (11) ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ

1.6 ขณะเกิดเหตุ ผู้เสียหายอยู่ระหว่าง

- (1) ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน
- (2) กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบันกวดวิชา)
- (3) เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน
- (4) จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า
- (5) อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่สันทนาการ เช่น สวนสาธารณะ
- (6) เล่นกีฬา ออกกำลังกาย
- (7) ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น ดูภาพยนตร์ เที่ยวผับ/ บาร์
- (8) ระหว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท
- (9) นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)
- (10) ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน
- (11) อื่นๆ (ระบุ)

1.7 ผู้เสียหายพบเห็นตัวผู้กระทำความผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่

- 1) ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำความผิดซึ่งหน้า
- 2) พบเห็นตัวผู้กระทำความผิดซึ่งหน้า โดยผู้กระทำความผิดมีลักษณะดังนี้ **(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)**
 - (1) กระทำความผิดคนเดียว (2) กระทำความผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป
 - (3) เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย (4) เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเป็นหญิง
 - (5) มีการรวมกลุ่ม ทั้งชายและหญิง (6) ผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา
 - (7) ผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน (คะเนว่ามีอายุไม่เกิน 18 ปี)

- (8) กระทบผิดโดยรวมตัวเป็นกลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง
- (9) กระทบผิดโดยองค์กรอาชญากรรม ผู้มีอิทธิพล
- (10) ติดยาเสพติด หรือเสพสารเสพติด (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่)
- (11) มีคนใดคนหนึ่งเป็นชาวต่างชาติ
- (12) ส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อยหรือมีความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์ (เช่น ม้ง อาข่า กะเหรี่ยง)

1.8 ขณะเกิดเหตุผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับผู้เสียหาย

- (1) ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน
- (2) รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน
- (3) เป็นสามีหรือภรรยา
- (4) อดีตสามีภรรยา
- (5) คนรัก
- (6) อดีตคนรัก
- (7) เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย
- (8) เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน
- (9) เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน
- (10) เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน
- (11) กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่
- (12) เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน
- (13) เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน
- (14) เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน
- (15) เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ
- (16) เป็นคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต
- (17) ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด

1.9 ผู้เสียหายเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อนหรือไม่

- (1) ใช่
- (2) ไม่ใช่
- (3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.10 ผู้กระทำผิดคนใดคนหนึ่งมีอาการมีนเมาจากฤทธิ์ของสุรา/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสารเสพติด ขณะก่อเหตุหรือไม่

- (1) ไม่ดื่ม/ไม่เสพ
- (2) ดื่ม/เสพ แต่ไม่ถึงกับมีนเมา
- (3) มีอาการมีนเมา
- (4) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.11 เหตุที่เกิดขึ้นเป็นกรณีใด **(ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกกรณีที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)**

- (1) คุกคามทางวาจา หรือแสดงกริยาทำที่อันเป็นการรบกวน เช่น ส่งข้อความ/คลิปลามก
- (2) ลอบติดตาม แอบมอง หรือ พยายามมาเบียดใกล้ชิดจนมีลักษณะก่อกวน
- (3) ช่มชู้ คุกคามด้วยวาจาว่าจะใช้กำลังช่มชู้ หรือล่วงละเมิดทางเพศ (ไม่ถึงกับลงมือกระทำ)
- (4) กระทำอนาจารหรือล่วงเกินทางเพศโดยมีการสัมผัสร่างกายโดยผู้เสียหายไม่ยินยอม เช่น กอด/จูบ/ ลูบไล้

(5) บังคับขึ้นใจ

โดย (5.1) พยายามข่มขึ้น แต่ไม่สำเร็จ

(5.2) ข่มขึ้นกระทำซ้ำเรา (มีผู้กระทำผิดคนเดียว)

(5.3) ข่มขึ้นกระทำซ้ำเราในลักษณะรุมโถม (มีผู้กระทำผิดหลายคน)

ด้วยการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

(1) ล่อลวงโดยผู้รู้จักคุ้นเคย หรือรู้จักกันมาก่อน

(2) ล่อลวงโดยคนแปลกหน้า เข้ามาตีสนิทแล้วล่อลวง

(3) ดักจุดหรือลอบติดตามไปในสถานที่เปลี่ยวหรือที่ลับตาคน

(4) บุกเข้ามาในที่พักอาศัย

(5) ใช้กำลังบังคับหรือข่มขู่ว่าจะทำอันตรายขณะอยู่ในรถรับจ้างสาธารณะ

(6) แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจผิดว่าเป็นเรื่องของสามีภรรยา/แฟน/คู่รัก

(7) ถูกกระทำขณะมีนม ไม่ได้สติ

(8) ถูกมอมยา วางยา มอมสุรา โดยเจตนาจากผู้กระทำผิด

(9) อื่นๆ (ระบุ)

(6) ล่อลวงให้ตกไปเป็นเหยื่อการค้าประเวณี

1.12 นอกจากการกระทำข่มขึ้นหรือกระทำอนาจารคนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตรายต่อผู้เสียหายหรือไม่

(1) ไม่ (ข้ามไปตอบตอนที่ 2)

(2) ทำร้าย โดย (ตอบได้เพียงข้อเดียว ที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

(1) ใช้อาวุธปืนยิง/วัตถุระเบิดทำร้าย (2) ขับขี่พาหนะพุ่งชน

(3) แทง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม (4) ทบตี ทำร้ายด้วยไม้ หรืออาวุธอื่น

(5) ขว้างปาสิ่งของใส่ ใช้สารเคมีมีพิษ น้ำกรด (6) ใช้ไฟ น้ำร้อนลวก วางยา มอมยา

(7) ทำร้ายร่างกายโดยปราศจากอาวุธ เช่น ฉุด กระทบ ผลัก ตบตี ต่อย

(8) กักขังหน่วงเหนี่ยว (9) ข่มขู่ คุกคาม

(10) อื่นๆ (ระบุ)

1.13 ใช้อาวุธใดเป็นหลัก (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาวุธที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

(1) ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ปืนปากกา (2) อาวุธสงคราม/วัตถุระเบิด

(3) ของมีคม เช่น มีด ขวาน กรรไกร เหล็กชุดชาร์ป (4) ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป้น้ำ หิน

(5) อาวุธอื่นๆ (ระบุ)..... (6) ไม่ใช้อาวุธ (7) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ

2.1 จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บหรือไม่

- (1) เสียชีวิต (2) บาดเจ็บ (3) ไม่บาดเจ็บ (ข้ามไปตอบข้อ 2.5)

2.2 กรณี 'บาดเจ็บ' อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

- (1) มีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก
 (2) มีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคมบาด/ศีรษะแตก/ฟันหัก
 (3) ได้รับอันตรายต่อจิตใจจนต้องเข้ารับการรักษาทางจิต
 (4) กระดูกหัก (5) บาดเจ็บอวัยวะภายใน
 (6) แห้งลูก (7) บาดแผลจากอาวุธปืนยิง หรือวัตถุระเบิด
 (8) เสียโฉม/พิการ/ทุพพลภาพ (9) อื่นๆ (ระบุ).....

2.3 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว (ให้นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ)

- (1) ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว (ข้ามไปตอบข้อ 2.5)
 (2) รักษาตัวไม่เกิน 7 วัน (3) รักษาตัว 8-20 วัน
 (4) รักษาตัวเกินกว่า 20 วัน (สัปดาห์) (5) เสียโฉม พิการ หรือทุพพลภาพเป็นการถาวร

2.4 กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ผู้เสียหายได้รับการรักษาพยาบาลที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (1) ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ
 (2) พักรักษาตัวที่บ้าน หรือบ้านพักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก
 (3) หน่วยพยาบาลในสถานที่ทำงาน โรงเรียน สถานศึกษา หรือหน่วยรักษาพยาบาลเบื้องต้นอื่นๆ
 (4) สถานีอนามัย/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล
 (5) คลินิกเอกชน
 (6) ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล
 (7) โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยนอก
 (8) โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยใน (พักรักษาตัวในโรงพยาบาล)
 (9) อื่นๆ (ระบุ)

2.5 ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

- 1) เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย (นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหาย และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- (1) ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล (รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการผ่าตัด ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล) จำนวน บาท
- (2) กรณีอาการบาดเจ็บเป็นเหตุให้ต้องหยุดงานหรือขาดรายได้ เหตุที่ต้องหยุดงานมีผลให้ผู้เสียหายขาดรายได้โดยประมาณ บาท
(กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นับจำนวน)
- (3) วันที่หยุดงานคุณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินคดีนับรวมเข้าไปด้วย)
- (4) ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล จำนวน บาท
- (5) ค่าใช้จ่ายในการติดต่อทนายความ บริษัทประกันภัย หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชนจำนวน บาท
- (6) ทรัพย์สินเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น จำนวน..... บาท
- 2) ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น
- 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ไม่สามารถประเมินความสูญเสีย/ค่าเสียหายได้

2.6 จากเหตุที่เกิดขึ้น ใครเป็นผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหายบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1) รับผิดชอบเองทั้งหมด เป็นมูลค่า..... บาท
- 2) ผู้กระทำผิดรับผิดชอบทั้งหมด เป็นมูลค่า..... บาท
- 3) รับผิดชอบเองบางส่วน และผู้กระทำผิดรับผิดชอบบางส่วน
- โดย (1) รับผิดชอบเอง เป็นมูลค่า บาท
- (2) บุคคลอื่นรับผิดชอบ เป็นมูลค่า..... บาท
- 4) สวัสดิการของรัฐ เช่น หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประกันสังคม สวัสดิการข้าราชการ
- 5) บริษัทประกันชีวิต ประกันการรักษาพยาบาล
- 6) อื่นๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

3.1 มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่

- 1) แจ้ง
- 2) ไม่แจ้ง เนื่องจาก **(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)**
- (1) ไม่เกิดความเสียหาย
 - (2) เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย
 - (3) เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด
 - (4) ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน
 - (5) มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือไกล่เกลี่ยสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้
 - (6) ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง
 - (7) กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง
 - (8) เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด
 - (9) เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง
 - (10) สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด (เนื่องจากผู้กระทำผิดเป็นเด็ก/พิการ/ยากจน เป็นต้น)
 - (11) ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล
 - (12) ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่
 - (13) ขาดพยานหลักฐาน
 - (14) คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้
 - (15) มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่
 - (16) ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
 - (17) ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีอิทธิพล (รวมถึงลูกหลาน/ญาติ/คนใกล้ชิด)
 - (18) อื่นๆ (ระบุ).....

3.2 ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุหรือไม่ เช่น เป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน

- (1) ทราบ (2) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.3 หลังจากเกิดเหตุแล้ว ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่

- (1) มี (2) ไม่มี (3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.4 มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่

- (1) มี (2) ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.6)
- (3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบข้อ 3.6)

3.5 มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่

- (1) คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ (2) มี
 (3) ไม่มี (4) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (5) เป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล

3.6 มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่

- (1) มี และสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้ (2) มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้
 (3) ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.8)

3.7 หากมีการไกล่เกลี่ยตามข้อ 3.6 เป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคลใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (1) ดำเนินการด้วยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิด
 (2) ผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ
 (3) เจ้าหน้าที่ตำรวจ
 (4) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง (นายอำเภอ ปลัดอำเภอ)
 (5) หน่วยงานยุติธรรมชุมชน ผู้แทนหรืออาสาสมัครยุติธรรมชุมชนในพื้นที่
 (6) มีการไกล่เกลี่ยคดีในระหว่างการดำเนินคดีผ่านการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนโดยเจ้าหน้าที่
 (7) มีการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นศาล
 (8) หน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ
 (9) อื่นๆ (ระบุ).....

3.8 ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่

- 1) ไม่ได้รับการลงโทษ เนื่องจาก
- (1) ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี
 (2) ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด
 (3) รู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี
 (4) จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่ผู้กระทำผิดหลบหนีระหว่างถูกดำเนินคดี (หลังถูกจับกุม)
 (5) จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี
 (6) ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับปล่อยตัวเนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอหรือศาลยกฟ้อง
 (7) มีการตกลงยอมความกันได้
 (8) อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย (ตอบได้เพียงข้อเดียวโดยเลือกโทษสูงสุด)
- (1) ถูกลงโทษปรับ (2) ให้ออกการลงโทษ/ถูกคุมประพฤติ หรือให้ทำงานบริการสังคม
 (3) ถูกลงโทษจำคุก หรือต้องกักขัง (4) ประหารชีวิต
- 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.9 จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว ผู้เสียหายได้ติดต่อ หรือได้รับบริการ จากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมหรือไม่

1) ไม่มี

2) มี ได้แก่ **(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)**

- (1) ที่ปรึกษากฎหมายจากหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานอัยการ หน่วยงานยุติธรรมจังหวัด ฝ่ายปกครอง
- (2) ที่ปรึกษากฎหมายเอกชน เช่น ทนายความ ทนายอาสา อาสาสมัคร สถาบันการศึกษา
- (3) สื่อมวลชน เฉพาะกรณีที่เป็นกรช่วยเหลือให้เปล่า ไม่ได้เป็นการว่าจ้าง
- (4) การให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา
- (5) การติดต่อแจ้งความคืบหน้าการดำเนินคดีทุกระยะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- (6) การให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับคดี และการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล หน่วยงานคุมประพฤติ
- (7) การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานของรัฐ
- (8) การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ อาสาสมัคร
- (9) บริการให้เงินช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา
- (10) การคุ้มครองพยาน
- (11) อื่นๆ (ระบุ).....

3.10 จากเหตุที่เกิดขึ้น ผู้เสียหายต้องการได้รับการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมหรือไม่

1) ไม่ต้องการ

2) ต้องการ ระบุสิ่งที่ต้องการ **(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)**

- (1) ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ
- (2) ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดใช้ทรัพย์สินที่เสียหายกลับคืนมา
- (3) การดำเนินการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก
- (4) จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดให้มีการชดใช้ค่าเสียหาย
- (5) การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล
- (6) การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี

- (7) การให้บริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม เช่น การให้คำปรึกษา การฟื้นฟู
เยียวยาสภาพจิตใจ
- (8) การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิด
- (9) การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงานภาครัฐ
- (10) การให้ความคุ้มครองพยาน
- (11) การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล
- (12) การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำผิดซ้ำ
- (13) อื่นๆ (ระบุ)

สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

ดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ.2559

การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการแก้ปัญหาาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะรายงานผลโดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และจะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบเป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย

คำชี้แจง: ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2559 ถึง 31 ธันวาคม 2559) จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “การถูกลอกหลวงแอบอ้างใช้ข้อมูล”

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

แบบ สอญ.2-4 ความผิดเกี่ยวกับการถูกลอกหลวงแอบอ้างใช้ข้อมูล

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

1.1 เพศ (1) ชาย (2) หญิง

1.2 อายุ ปี

1.3 สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุ “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)

1) ในประเทศ

(1) กรุงเทพมหานคร

เขต.....

แขวง.....

สถานีตำรวจนครบาล.....

(2) จังหวัดอื่นๆ (ระบุ).....

อำเภอ.....

ตำบล.....

อบต./ท.ตำบล/ท.เมือง/ท.นคร.....

2) ต่างประเทศ (ระบุ).....

- กรณีผู้กระทำผิดหลอกหลวงซึ่งหน้า ให้ระบุโดยใช้สถานที่เกิดเหตุ
- กรณีไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัดเนื่องจากเป็นการหลอกหลวงโดยผู้กระทำผิดไม่ได้กระทำการซึ่งหน้า ให้ระบุสถานที่ที่รับทราบว่ามีการหลอกหลวงครั้งแรกเป็นสถานที่เกิดเหตุ เช่น
 - กรณีผู้กระทำผิดหลอกหลวงทางจดหมาย ให้ใช้สถานที่รับจดหมาย
 - กรณีผู้กระทำผิดหลอกหลวงทางอินเทอร์เน็ต ให้ใช้สถานที่ที่เปิดใช้อินเทอร์เน็ต
 - กรณีแอบอ้างใช้ข้อมูลส่วนตัวให้ระบุสถานที่ซึ่งมีการนำข้อมูลไปใช้
 - กรณีแอบอ้างใช้ข้อมูลเอกสารราชการ เช่น บัตรประจำตัวประชาชน ให้ระบุสถานที่ซึ่งมีการนำข้อมูลไปใช้ เช่น สำนักงานเขต สำนักงานที่ดิน ธนาคาร
 - กรณีแอบอ้างใช้ข้อมูลบัตรเครดิตไปซื้อสินค้า/บริการ ให้ระบุสถานที่ที่ขายสินค้า/บริการ

1.4 ผู้กระทำผิดติดต่อกับผู้เสียหายผ่านช่องทางใด

- (1) ติดต่อผู้เสียหายโดยตรงด้วยตนเองหรือผ่านบุคคลอื่น (2) ใช้จดหมาย
- (3) โทรศัพท์ (4) ส่งข้อความทางโทรศัพท์มือถือ
- (5) ส่งข้อความผ่านอีเมลล์ เครือข่ายสังคมอินเทอร์เน็ต (Social Network)
- (6) โฆษณาผ่านเว็บไซต์ (7) ใช้สื่อโฆษณา สื่อสิ่งพิมพ์ หรือช่องทางอื่นๆ
- (8) แอบนำข้อมูลส่วนตัวไปใช้ ไม่ทราบว่าเป็นวิธีใด
- (9) อื่นๆ (ระบุ).....

1.5 ลักษณะการกระทำผิด

- (1) นำข้อมูลในบัตรเครดิตไปใช้โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของบัตร
- (2) นำรหัสบัตรเอทีเอ็มไปใช้เบิกเงินสด
- (3) ลักลอบเบิกเงินสดจากบัญชีธนาคารโดยที่เจ้าของบัญชีไม่ทราบ/ไม่ยินยอม
- (4) แอบอ้างนำเอกสาร ข้อมูลส่วนตัวไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตแล้วก่อให้เกิดความเสียหาย เช่น นำไปขอบัตรเครดิต กู้เงิน เปิดบริการโทรศัพท์ หรือก่อกวนผู้กพันอื่นๆ
- (5) ถูกปลอมแปลงหรือถูกแอบอ้าง เอกสารราชการหรือเอกสารสำคัญ
- (6) หลอกหลวงให้จ่ายเงินเป็นสมาชิกธุรกิจแล้วปิดบริษัทหลบหนีไป เช่น แชร์ลูกโซ่
- (7) หลอกหลวงให้ร่วมลงทุน ซื้อหุ้น/หน่วยลงทุน หรือซื้อขายสินค้าในธุรกิจที่ไม่มีอยู่จริง
- (8) หลอกหลวงว่าจะจัดหางาน/ส่งไปทำงานต่างประเทศ
- (9) หลอกหลวงว่าจะให้เลขรางวัลสลากกินแบ่ง/หวย
- (10) หลอกหลวงว่าถูกรางวัลโดยขอเก็บค่าดำเนินการล่วงหน้า
- (11) หลอกให้หลงเชื่อให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของคนร้าย เช่น แก๊งค์คอลเซ็นเตอร์
- (12) หลอกประกาศขายสินค้า แต่ไม่จัดส่งสินค้าให้
- (13) หลอกหลวงให้สูญเสียทรัพย์สิน เช่น ตกทอง หลอกขายสลากกินแบ่งถูกรางวัลปลอม
- (14) หลอกหลวงว่าจะช่วยให้เข้าทำงานได้/สอบเข้าได้
- (15) หลอกหลวงให้จ่ายเงิน (ใต้โต๊ะ/ค่าธรรมเนียมพิเศษ) เพื่อแลกกับการอำนวยความสะดวก หรือได้รับสิทธิพิเศษ
- (16) อื่นๆ (ระบุ).....

1.6 กรณีผู้กระทำผิดมาติดต่อกับผู้เสียหายโดยตรงด้วยตนเอง สถานที่เกิดเหตุเป็น

(กรณีเป็นการลอบกลวงโดยผู้กระทำผิด ไม่ได้กระทำการซึ่งหน้าเช่น ผ่านทางอีเมล จดหมาย โทรศัพท์ หรือแอบลักลอบเอาข้อมูลส่วนตัวของผู้เสียหายไปใช้ ให้ระบุว่าไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัด)

1) บ้านเรือน/ที่พักอาศัย

1.1) ประเภทที่พักอาศัย

- (1) หมู่บ้านจัดสรร (มี รพภ.)
- (2) หมู่บ้านจัดสรร (ไม่มี รพภ.)
- (3) บ้านเดี่ยว/ทาวน์เฮ้าส์ที่ไม่ได้อยู่ในโครงการจัดสรร
- (4) บ้านพักในชุมชนแออัด
- (5) บ้านเรือนที่อยู่ในเรือกสวนไร่นา
- (6) บ้านพักสวัสดิการข้าราชการ
- (7) อาคารพาณิชย์/สถานที่ประกอบการค้า/ร้านค้าในส่วนที่จัดไว้เป็นที่พักอาศัย
- (7) ห้องชุด/อพาร์ทเมนต์/คอนโดมีเนียม
- (9) บ้านพักตากอากาศ/บ้านพักหลังอื่นที่เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เสียหายที่ไม่ได้พักอาศัยประจำ
- (10) หอพักในสถานศึกษา (11) หอพักเอกชน
- (12) ห้องแถว (13) บ้านพักคนงานก่อสร้าง/บ้านพักคนงาน
- (14) อื่นๆ (ระบุ).....

1.2) การเป็นเจ้าของ

- (1) ที่พักอาศัยของผู้เสียหาย (2) ที่พักอาศัยที่ผู้เสียหายเช่าอยู่/สวัสดิการพนักงาน
- (3) ที่พักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก (4) ที่พักอาศัยของคนที่ไม่รู้จัก
- (5) อื่นๆ (ระบุ).....

2) สถานที่ประกอบกิจการ

- (1) ร้านอาหาร (2) ร้านค้า/ร้านสะดวกซื้อ (3) ผับ/บาร์/ไนท์คลับ
- (4) สถานค้าประเวณี (5) โรงแรม/ม่านรูด (6) อาบอบนวด
- (7) นวดแผนไทย/สปา (8) สถานพยาบาลของรัฐ (9) สถานพยาบาลเอกชน
- (10) หน่วยงานราชการ (11) สำนักงาน/บริษัทเอกชน (12) โรงงาน
- (13) สถานีบริการน้ำมัน (14) สपोर्टคลับ/ฟิตเนส/สนามกีฬาเอกชน
- (15) อื่นๆ (ระบุ).....

3) ภายในโรงเรียน/สถานศึกษา

- (1) โรงเรียน (2) วิทยาลัยอาชีววะ/เทคนิค
 (3) มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา (4) สถาบันกวดวิชา

4) สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง

- (1) ลานจอดรถ/อาคารจอดรถสาธารณะ (2) ถนน/ตรอก/ซอย/ทางเท้า
 (3) บริเวณรกร้าง/พงหญ้า/ตึกร้าง/สถานที่เปลี่ยว (4) เรือกสวนไร่นา
 (5) สถานีขนส่ง/สถานีรถไฟ/สนามบินพาณิชย์ (6) สะพานลอย/อุโมงค์
 (7) สถานีรถไฟฟ้ (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน) (8) ท่าเรือโดยสาร/ป้ายหยุดรถประจำทาง
 (9) สวนสาธารณะ/สนามเด็กเล่น/สนามกีฬา (10) ห้างสรรพสินค้า ศูนย์แสดงสินค้า
 (11) ตลาด/ย่านการค้า (12) บริเวณรอบๆ โรงเรียนหรือสถานศึกษา
 (13) งานวัด มหรสพ งานกาชาด (14) วินมอเตอร์ไซด์/วินรถตู้/วินรถประจำทาง
 (15) อื่นๆ (ระบุ).....

5) ในพาหนะ

- (1) พาหนะส่วนบุคคล (2) รถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ มอเตอร์ไซด์รับจ้าง
 (3) รถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน (4) ขบวนรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน)

6) สถานที่อื่นๆ (ระบุ).....

7) ไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัด

1.7 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด

- (1) 06.01 - 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)
 (2) 09.01 - 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึงเที่ยงวัน)
 (3) 12.01 - 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง บ่ายสามโมง)
 (4) 15.01 - 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)
 (5) 18.01 - 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)
 (6) 21.01 - 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน)
 (7) 24.01 - 03.00 น. (หลังจากเที่ยงคืน ถึง ตีสาม)
 (8) 03.01 - 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า)
 (9) กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา
 (10) กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา
 (11) ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ

1.8 ขณะเกิดเหตุ ผู้เสียหายอยู่ระหว่าง

- (1) ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน
- (2) กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบันกวดวิชา)
- (3) เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน
- (4) จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า
- (5) อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่สันทนาการ เช่น สวนสาธารณะ
- (6) เล่นกีฬา ออกกำลังกาย
- (7) ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น ดูภาพยนตร์ เทียวผับ/ บาร์
- (8) ระหว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท
- (9) นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)
- (10) ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน
- (11) อื่นๆ (ระบุ)

1.9 ผู้เสียหายพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่

- 1) ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า
- 2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า โดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ **(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)**
 - (1) กระทำผิดคนเดียว
 - (2) กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป
 - (3) เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย
 - (4) เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเป็นหญิง
 - (5) มีการรวมกลุ่ม ทั้งชายและหญิง
 - (6) ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา
 - (7) ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน (คะเนว่ามีอายุไม่เกิน 18 ปี)
 - (8) กระทำผิดโดยรวมตัวเป็นกลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง
 - (9) กระทำผิดโดยองค์กรอาชญากรรม ผู้มีอิทธิพล
 - (10) ดิทยาเสพติด หรือเสพสารเสพติด (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่)
 - (11) มีคนใดคนหนึ่งเป็นชาวต่างชาติ
 - (12) ส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อยหรือมีความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์ (เช่น ม้ง อาข่า กะเหรี่ยง)

1.10 ขณะเกิดเหตุผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับผู้เสียหาย

- (1) ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน
- (2) รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน
- (3) เป็นสามีหรือภรรยา
- (4) อดีตสามีภรรยา
- (5) คนรัก
- (6) อดีตคนรัก
- (7) เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย
- (8) เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน

- (9) เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน
- (10) เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน
- (11) กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่
- (12) เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน
- (13) เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน
- (14) เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน
- (15) เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ
- (16) เป็นคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต
- (17) ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด

1.11 ผู้เสียหายเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อนหรือไม่

- (1) ใช่
- (2) ไม่ใช่
- (3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.12 ผู้เสียหายคิดว่าเหตุที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากสาเหตุใด **(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)**

- (1) ความประมาทเลินเล่อของตัวผู้เสียหาย
- (2) ความขัดแย้งภายในครอบครัว
- (3) ทรัพย์สินของผู้เสียหายล่อตาล่อใจ
- (4) ไม่ได้มีการระวังป้องกันภัยหรือการรักษาความปลอดภัยที่เพียงพอ
- (5) ผู้เสียหายมีอาการมึนเมา
- (6) ผู้กระทำผิดเมาสุรา/ยาเสพติด
- (7) ความขัดแย้ง/สาเหตุโกรธเคืองกับผู้กระทำผิด
- (8) ผู้กระทำผิดประสงค์ต่อทรัพย์สิน
- (9) ผู้กระทำผิดยากจน
- (10) ความคึกคะนองของผู้กระทำผิด
- (11) พฤติกรรมเลียนแบบ จากสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร ข่าวสาร อินเทอร์เน็ต
- (12) ความบกพร่องทางพฤติกรรมของผู้ก่อเหตุ เช่น นิยมความรุนแรง ขาดความอบอุ่น
- (13) ผู้กระทำผิด ทำผิดเป็นนิสัย ชอบขโมย
- (14) โรคจิตเวช ความบกพร่องทางจิต
- (15) ผู้กระทำผิดทำตามเพื่อน กลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง
- (16) อื่นๆ (ระบุ)
- (17) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.13 ผู้เสียหายทราบว่ามีการก่อเหตุในเรื่องนี้ได้อย่างไร **(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)**

- (1) ไม่เคยใช้บริการ ไม่เคยทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินที่ถูกแอบอ้าง
- (2) ผู้กระทำผิดมีลักษณะพฤติกรรมที่ไม่น่าเชื่อถือ ไม่น่าไว้วางใจ
- (3) ทราบว่าถูกหลอกเมื่อพบว่าผู้กระทำผิดหลบหนีไป ไม่สามารถติดต่อได้
- (4) ตรวจพบทราบด้วยตนเองจากความผิดปกติของบัญชี
- (5) บัตรเครดิตถูกระงับ
- (6) ถูกปฏิเสธคำขอกู้เงิน หรือเปิดใช้บริการบัตรเครดิต
- (7) มีการติดต่อจากเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานของรัฐอื่น
- (8) มีการติดต่อจากเจ้าหน้าที่ธนาคาร สถาบันการเงิน ว่ามีความผิดปกติเกิดขึ้นกับบัญชี
- (9) ทราบจากข้อมูลแจ้งเตือนภัยจากเจ้าหน้าที่รัฐ
- (10) ทราบจากข้อมูลแจ้งเตือนภัยของสื่อมวลชน

- (11) ทราบจากข้อมูลแจ้งเดือนภัยของสถาบันการเงิน หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบการใช้ข้อมูลส่วนตัว
- (12) อื่นๆ (ระบุ)

1.14 กรณีเหตุที่เกิดขึ้น คนร้ายได้ทรัพย์สินไปหรือไม่

- (1) ได้ทรัพย์สินไป
- (2) คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป (ข้ามไปตอบข้อ 1.17)
- (3) คนร้ายมีเจตนาทำลายทรัพย์สิน ไม่ได้ประสงค์ต่อทรัพย์สิน (ข้ามไปตอบข้อ 1.17)
- (4) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบข้อ 1.17)

1.15 จนถึงขณะนี้ ผู้เสียหายได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาหรือไม่

- (1) ไม่ได้ทรัพย์สินคืน (ข้ามไปตอบข้อ 1.17)
- (2) ได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาทั้งหมด
- (3) ได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วน

1.16 กรณีได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วนหรือทั้งหมด เป็นกรณีใด

- (1) ติดตามทรัพย์สินกลับมาด้วยตนเอง
- (2) เจ้าหน้าที่จับกุมคนร้ายแล้วได้ติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาให้
- (3) เจ้าหน้าที่ได้เบาะแสและติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาให้ แต่ไม่สามารถติดตามคนร้ายได้
- (4) คนร้ายคืนทรัพย์สินหรือชดเชยค่าเสียหายให้ด้วยการไกล่เกลี่ย
- (5) มีผู้นำทรัพย์สินมาวางกลับคืนไว้เอง
- (6) อื่นๆ (ระบุ)

1.17 ผู้เสียหายมีการใช้งานอินเทอร์เน็ตเป็นประจำหรือไม่ (นับรวมการใช้งานอินเทอร์เน็ต เครือข่ายสังคมออนไลน์ผ่าน โทรศัพท์มือถือ)

- (1) ใช้งานเป็นประจำทุกวัน/เกือบทุกวัน
- (2) ใช้งาน สัปดาห์ละ 2-4 วัน
- (3) ใช้งาน สัปดาห์ละวัน
- (4) ไม่ค่อยได้ใช้งาน น้อยกว่าสัปดาห์ละวัน
- (5) ไม่ได้ใช้งานอินเทอร์เน็ต

1.18 ผู้เสียหายได้ดำเนินการระวังป้องกันภัยหรือได้รับการบริการป้องกันภัยต่อไปนี้หรือไม่

- 1) ไม่มี
- 2) มี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - (1) ตรวจสอบความเคลื่อนไหวในบัญชีธนาคาร และรายการแจ้งค่าบริการต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ
 - (2) มีการเปลี่ยนแปลงรหัสผ่านการใช้งานบัตรธนาคาร หรือบัตรเครดิตบ่อยๆ
 - (3) ไม่เปิดเผยรหัสผ่านให้ผู้อื่นรับทราบ
 - (4) เปลี่ยนแปลงรหัสผ่านการใช้งานอินเทอร์เน็ตบ่อยๆ เช่น อีเมล สมาชิกเครือข่ายสังคมออนไลน์

- (5) ไม่เข้าใช้งานเว็บไซต์หรือการเชื่อมต่อที่น่าสงสัย
- (6) ซื้อขายสินค้าและบริการผ่านเว็บไซต์ที่เชื่อถือได้เท่านั้น
- (7) หลีกเลี่ยงไม่ซื้อสินค้าโดยให้โอนเงินไปก่อน
- (8) ไม่ใช้บัตรเครดิต/บัตรเดบิตในการซื้อขายสินค้าทางอินเทอร์เน็ต
- (9) ได้รับการแจ้งเตือนภัยหรือแจ้งข่าวสารประชาสัมพันธ์จากเจ้าหน้าที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- (10) ได้รับการแจ้งเตือนภัย แจ้งข่าวสารประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการกระทำผิดผ่านสื่อต่างๆ
- (11) ติดตามข่าวสาร การแจ้งเตือนภัย พฤติกรรมของคนร้ายจากสื่อต่างๆ ด้วยตนเอง
- (12) อื่นๆ (ระบุ)

ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ

2.1 ความเสียหาย ทรัพย์สินที่เสียหาย/สูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (1) เงินสด
- (2) บัญชีบัตรเครดิตมีปัญหา ถูกระงับ หรือปฏิเสธการใช้ชั่วคราว
- (3) ถูกระงับการใช้บริการโทรศัพท์หรือบริการสาธารณูปโภคอื่นๆ
- (4) เงินในบัญชีสูญหาย
- (5) เป็นหนี้ธนาคาร
- (6) เป็นหนี้ค่าบริการของเอกชน หรือหนี้ส่วนบุคคลกับบุคคลอื่นที่ไม่ได้เป็นผู้กระทำผิด
- (7) เป็นหนี้ค่าบริการ ค่าสาธารณูปโภคต่างๆ หรือต้องจ่ายค่าปรับ ค่าบริการในอัตราที่สูงขึ้น
- (8) ต้องจ่ายค่าปรับหรือดอกเบี้ยบัตรเครดิตหรือดอกเบี้ยเงินกู้ในอัตราที่สูงขึ้น
- (9) ถูกข่มขู่ทวงหนี้/ทำร้ายร่างกาย/ทำลายสิ่งของ
- (10) ถูกดำเนินคดีละเมิดทางแพ่งสืบเนื่องจากเหตุที่เกิดขึ้น
- (11) ถูกดำเนินคดีอาญาสืบเนื่องจากเหตุที่เกิดขึ้น
- (12) อื่นๆ (ระบุ)
- (13) ไม่ได้รับความเสียหาย/สูญเสีย

2.2 จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บหรือไม่

- (1) เสียชีวิต (2) บาดเจ็บ (3) ไม่บาดเจ็บ (ข้ามไปตอบข้อ 2.6)

2.3 กรณี ‘บาดเจ็บ’ อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

- (1) มีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก
- (2) มีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคมบาด/ศีรษะแตก/ฟันหัก

- (3) ได้รับความอันตรายต่อจิตใจจนต้องเข้ารับการรักษาทางจิต
- (4) กระดูกหัก
- (5) บาดเจ็บอวัยวะภายใน
- (6) แผลลึก
- (7) บาดแผลจากอาวุธปืนยิง หรือวัตถุระเบิด
- (8) เสียโฉม/พิการ/ทุพพลภาพ
- (9) อื่นๆ (ระบุ)

2.4 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว (ให้**นับระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัว**จากอาการบาดเจ็บสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ)

- (1) ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว (ข้ามไปตอบข้อ 2.6)
- (2) รักษาตัวไม่เกิน 7 วัน
- (3) รักษาตัว 8-20 วัน
- (4) รักษาตัวเกินกว่า 20 วัน (สาหัส)
- (5) เสียโฉม พิการ หรือทุพพลภาพเป็นการถาวร

2.5 กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ผู้เสียหายได้รับการรักษาพยาบาลที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (1) ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ
- (2) พักรักษาตัวที่บ้าน หรือบ้านพักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก
- (3) หน่วยพยาบาลในสถานที่ทำงาน โรงเรียน สถานศึกษา หรือหน่วยรักษาพยาบาลเบื้องต้นอื่นๆ
- (4) สถานีอนามัย/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล
- (5) คลินิกเอกชน
- (6) ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล
- (7) โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยนอก
- (8) โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยใน (พักรักษาตัวในโรงพยาบาล)
- (9) อื่นๆ (ระบุ)

2.6 ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

- 1) เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย (นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหาย และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - (1) ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล (รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเฝ้าไข้ ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล) จำนวน บาท
 - (2) กรณีอาการบาดเจ็บเป็นเหตุให้ต้องหยุดงานหรือขาดรายได้ เหตุที่ต้องหยุดงานมีผลให้ผู้เสียหายขาดรายได้โดยประมาณ บาท (กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นับจำนวน)
 - (3) วันที่หยุดงานคุณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินคดีนับรวมเข้าไปด้วย)
 - (4) ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล จำนวน บาท

(5) ค่าใช้จ่ายในการติดต่อทนายความ บริษัทประกันภัย หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ
เอ็นจีโอ สื่อมวลชนจำนวน บาท

(6) ทรัพย์สินเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น จำนวน บาท

2) ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น

3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ไม่สามารถประเมินความสูญเสีย/ค่าเสียหายได้

2.7 จากเหตุที่เกิดขึ้น ใครเป็นผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหายบ้าง **(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)**

1) รับผิดชอบเองทั้งหมด เป็นมูลค่า..... บาท

2) ผู้กระทำผิดรับผิดชอบทั้งหมด เป็นมูลค่า..... บาท

3) รับผิดชอบเองบางส่วน และผู้กระทำผิดรับผิดชอบบางส่วน

โดย (1) รับผิดชอบเอง เป็นมูลค่า บาท

(2) บุคคลอื่นรับผิดชอบ เป็นมูลค่า..... บาท

4) สวัสดิการของรัฐ เช่น หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประกันสังคม สวัสดิการข้าราชการ

5) บริษัทประกันชีวิต ประกันการรักษาพยาบาล

6) อื่นๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

3.1 มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ หรือไม่

1) แจ้ง

2) ไม่แจ้ง เนื่องจาก **(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)**

(1) ไม่เกิดความเสียหาย

(2) เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย

(3) เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด

(4) ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน

(5) มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือไกล่เกลี่ยสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้

(6) ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง

(7) กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง

(8) เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด

(9) เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง

(10) สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด (เนื่องจากผู้กระทำผิดเป็นเด็ก/พิการ/ยากจน เป็นต้น)

(11) ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล

- (12) ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่
- (13) ขาดพยานหลักฐาน
- (14) คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้
- (15) มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่
- (16) ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
- (17) ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีอิทธิพล (รวมถึงลูกหลาน/ญาติ/คนใกล้ชิด)
- (18) อื่นๆ (ระบุ)

3.2 ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะเกิดเหตุหรือไม่ เช่น เป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน

- (1) ทราบ
- (2) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.3 หลังจากเกิดเหตุแล้ว ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่

- (1) มี
- (2) ไม่มี
- (3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.4 มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่

- (1) มี
- (2) ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.6)
- (3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบข้อ 3.6)

3.5 มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่

- (1) คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ
- (2) มี
- (3) ไม่มี
- (4) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ
- (5) เป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล

3.6 มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่

- (1) มี และสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้
- (2) มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้
- (3) ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.8)

3.7 หากมีการไกล่เกลี่ยตามข้อ 3.6 เป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคลใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (1) ดำเนินการด้วยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิด
- (2) ผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ
- (3) เจ้าหน้าที่ตำรวจ
- (4) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง (นายอำเภอ ปลัดอำเภอ)
- (5) หน่วยงานยุติธรรมชุมชน ผู้แทนหรืออาสาสมัครยุติธรรมชุมชนในพื้นที่
- (6) มีการไกล่เกลี่ยคดีในระหว่างการดำเนินคดีผ่านการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนโดยเจ้าหน้าที่
- (7) มีการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นศาล
- (8) หน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ
- (9) อื่นๆ (ระบุ)

3.8 ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่

- 1) ไม่ได้รับการลงโทษ เนื่องจาก
 - (1) ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี
 - (2) ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด
 - (3) รู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี
 - (4) จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่ผู้กระทำผิดหลบหนีระหว่างถูกดำเนินคดี (หลังถูกจับกุม)
 - (5) จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี
 - (6) ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับปล่อยตัวเนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอหรือศาลยกฟ้อง
 - (7) มีการตกลงยอมความกันได้
 - (8) อื่นๆ (ระบุ)
- 2) ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย (ตอบได้เพียงข้อเดียวโดยเลือกโทษสูงสุด)
 - (1) ถูกลงโทษปรับ (2) ให้ออกการลงโทษ/ถูกคุมประพฤติ หรือให้ทำงานบริการสังคม
 - (3) ถูกลงโทษจำคุก หรือต้องกักขัง (4) ประหารชีวิต
- 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.9 จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว ผู้เสียหายได้ติดต่อ หรือได้รับบริการ จากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมหรือไม่

- 1) ไม่มี
- 2) มี ได้แก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - (1) ที่ปรึกษากฎหมายจากหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานอัยการ หน่วยงานยุติธรรมจังหวัด ฝ่ายปกครอง
 - (2) ที่ปรึกษากฎหมายเอกชน เช่น ทนายความ ทนายอาสา อาสาสมัคร สถาบันการศึกษา
 - (3) สื่อมวลชน เฉพาะกรณีที่เป็นการช่วยเหลือให้เปล่า ไม่ได้เป็นการว่าจ้าง
 - (4) การให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา
 - (5) การติดต่อแจ้งความคืบหน้าการดำเนินคดีทุกระยะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - (6) การให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับคดี และการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล หน่วยงานคุมประพฤติ
 - (7) การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานของรัฐ
 - (8) การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ อาสาสมัคร
 - (9) บริการให้เงินช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา

(10) การคุ้มครองพยาน

(11) อื่นๆ (ระบุ).....

3.10 จากเหตุที่เกิดขึ้น ผู้เสียหายต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มเติมหรือไม่

1) ไม่ต้องการ

2) ต้องการ ระบุสิ่งที่ต้องการ **(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)**

(1) ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ

(2) ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดใช้ทรัพย์สินที่เสียหายกลับคืนมา

(3) การดำเนินการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก

(4) จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดให้มีการชดใช้ค่าเสียหาย

(5) การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล

(6) การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี

(7) การให้บริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม เช่น การให้คำปรึกษา การฟื้นฟูเยียวยาสภาพจิตใจ

(8) การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิด

(9) การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงานภาครัฐ

(10) การให้ความคุ้มครองพยาน

(11) การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล

(12) การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำผิดซ้ำ

(13) อื่นๆ (ระบุ)

สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

ดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน พ.ศ.2559

การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาใช้กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการแก้ปัญหาาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลในการศึกษาค้างนี้ จะรายงานผลโดยภาพรวม ไม่ระบุผลเป็นรายบุคคลหรือบ่งบอกว่าผู้ตอบนั้นเป็นใคร และจะเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบเป็นความลับสูงสุดตามจรรยาบรรณของนักวิจัย

คำชี้แจง: ผู้ตอบจะต้องเป็นผู้เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (1 มกราคม 2559 ถึง 31 ธันวาคม 2559) จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ “อาชญากรรมรูปแบบใหม่”

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

แบบ สอญ.2-5 ความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมรูปแบบใหม่

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของอาชญากรรม

1.1 เพศ (1) ชาย (1) หญิง

1.2 อายุ ปี

1.3 สถานที่เกิดเหตุ (กรณีไม่ทราบข้อมูลโปรดระบุ “ไม่ทราบ” ท้ายข้อในแต่ละหัวข้อ)

1) ในประเทศ

(1) กรุงเทพมหานคร

เขต.....

แขวง.....

สถานีตำรวจนครบาล.....

(2) จังหวัดอื่นๆ (ระบุ).....

อำเภอ.....

ตำบล.....

อบต./ท.ตำบล/ท.เมือง/ท.นคร.....

2) ต่างประเทศ (ระบุ).....

- กรณีผู้กระทำผิดกระทำความผิดซึ่งหน้า ให้ระบุโดยใช้สถานที่เกิดเหตุ
- กรณีไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัดเนื่องจากเป็นการกระทำความผิดโดยผู้กระทำผิดไม่ได้กระทำการซึ่งหน้า ให้ระบุสถานที่ที่รับทราบว่ามีการกระทำความผิดครั้งแรกเป็นสถานที่เกิดเหตุ เช่น กรณีผู้กระทำความผิดกระทำความผิดทางอินเทอร์เน็ต ให้ใช้สถานที่ที่เปิดใช้อินเทอร์เน็ต

1.4 ลักษณะการกระทำผิด

1.4.1 ถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ

- (1) ถูกเจ้าหน้าที่รัฐเรียกรับเงินโดยการขู่เข็ญ หากขัดขืนจะหาเรื่องให้ถูกลงโทษ
- (2) ถูกเจ้าหน้าที่รัฐเรียกรับเงินเพื่อแลกกับการพินิจ เป็นการตอบแทนเพื่อไม่ให้มีการฟ้องร้อง
- (3) ถูกเจ้าหน้าที่รัฐเรียกรับเงินเพื่อแลกกับการอำนวยความสะดวก เช่น ตำแหน่งหน้าที่ หรือโครงการจัดซื้อจัดจ้างต่างๆ

1.4.2 ตกเป็นเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม

- (1) ถูกเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมคุกคาม/รังควาน/ข่มขู่
- (2) ตกเป็นแพะรับบาปในคดีที่ตนไม่ใช่ผู้กระทำความผิด
- (3) ถูกเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมประวิงเวลาให้ช้าเกินกว่าปกติ
- (4) ถูกเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมละเมิดสิทธิ หรือกระทำเกินกว่าเหตุ

1.4.3 ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์

- (1) ถูกลักลอบเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์
- (2) ถูกลวงรู้รหัสเวิร์ดสำหรับระบบคอมพิวเตอร์ และนำไปเปิดเผย
- (3) ถูกล้วงข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์
- (4) ถูกดักข้อมูลคอมพิวเตอร์ (สปาย) ที่อยู่ระหว่างการส่งในระบบคอมพิวเตอร์
- (5) ข้อมูลคอมพิวเตอร์ถูกแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือทำให้เสียหาย
- (6) ได้รับมัลแวร์ อาทิ ไวรัส เวิร์ม ทำให้ระบบคอมพิวเตอร์เสียหายไม่สามารถใช้งานได้ตามปกติ
- (7) ได้รับสแปมซึ่งปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งที่มาของการส่งข้อมูล
- (8) ถูกนำภาพไปตัดต่อและเผยแพร่

1.4.4 ถูกเลือกปฏิบัติไม่เป็นธรรม อันเนื่องมาจากปัจจัยดังต่อไปนี้

- (1) เพศ (2) ศาสนา (3) เชื้อชาติ (4) ความพิการ
- (5) ถิ่นที่อยู่ (6) รายได้ (7) อายุ

1.5 สถานที่เกิดเหตุ

1) บ้านเรือน/ที่พักอาศัย

1.1) ประเภทที่พักอาศัย

- (1) หมู่บ้านจัดสรร (มี รพก.) (2) หมู่บ้านจัดสรร (ไม่มี รพก.)
- (3) บ้านเดี่ยว/ทาวน์เฮ้าส์ที่ไม่ได้อยู่ในโครงการจัดสรร (4) บ้านพักในชุมชนแออัด
- (5) บ้านเรือนที่อยู่ในเรือกสวนไร่นา (6) บ้านพักสวัสดิการข้าราชการ
- (7) อาคารพาณิชย์/สถานที่ประกอบการค้า/ร้านค้าในส่วนที่จัดไว้เป็นที่พักอาศัย

- (8) ห้องชุด/อพาร์ทเมนต์/คอนโดมิเนียม
- (9) บ้านพักตากอากาศ/บ้านพักหลังอื่นที่เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เสียหายที่ไม่ได้พักอาศัยประจำ
- (10) หอพักในสถานศึกษา (11) หอพักเอกชน (12) ห้องแถว
- (13) บ้านพักคนงานก่อสร้าง/บ้านพักคนงาน (14) อื่นๆ (ระบุ).....

1.2) การเป็นเจ้าของ

- (1) ที่พักอาศัยของผู้เสียหาย (2) ที่พักอาศัยที่ผู้เสียหายเช่าอยู่/สวัสดิการพนักงาน
- (3) ที่พักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก (4) ที่พักอาศัยของคนที่ไม่รู้จัก
- (5) อื่นๆ (ระบุ).....

2) สถานที่ประกอบกิจการ

- (1) ร้านอาหาร (2) ร้านค้า/ร้านสะดวกซื้อ (3) ผับ/บาร์/ไนท์คลับ
- (4) สถานค้าประเวณี (5) โรงแรม/ม่านรูด (6) อาบอบนวด
- (7) นวดแผนไทย/สปา (8) สถานพยาบาลของรัฐ (9) สถานพยาบาลเอกชน
- (10) หน่วยงานราชการ (11) สำนักงาน/บริษัทเอกชน (12) โรงงาน
- (13) สถานีบริการน้ำมัน (14) สपोर्टคลับ/ฟิตเนส/สนามกีฬาเอกชน
- (15) อื่นๆ (ระบุ).....

3) ภายในโรงเรียน/สถานศึกษา

- (1) โรงเรียน (2) วิทยาลัยอาชีวศึกษา/เทคนิค
- (3) มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา (4) สถาบันกวดวิชา

4) สถานที่สาธารณะ/ถนนหนทาง/บริเวณพื้นที่เปิดโล่ง

- (1) ลานจอดรถ/อาคารจอดรถสาธารณะ (2) ถนน/ตรอก/ซอย/ทางเท้า
- (3) บริเวณรกร้าง/พงหญ้า/ตึกร้าง/สถานที่เปลี่ยว (4) เรือกสวนไร่นา
- (5) สถานีขนส่ง/สถานีรถไฟ/สนามบินพาณิชย์ (6) สะพานลอย/อุโมงค์
- (7) สถานีรถไฟ (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน) (8) ท่าเรือโดยสาร/ป้ายหยุดรถประจำทาง
- (9) สวนสาธารณะ/สนามเด็กเล่น/สนามกีฬา (10) ห้างสรรพสินค้า ศูนย์แสดงสินค้า
- (11) ตลาด/ย่านการค้า (12) บริเวณรอบๆ โรงเรียนหรือสถานศึกษา
- (13) งานวัด มหรสพ งานกาชาด (14) วินมอเตอร์ไซด์/วินรถตู้/วินรถประจำทาง
- (15) อื่นๆ (ระบุ).....

5) ในพาหนะ

- (1) พาหนะส่วนบุคคล (2) รถรับจ้างสาธารณะ เช่น รถแท็กซี่ มอเตอร์ไซด์รับจ้าง
 (3) รถประจำทาง เรือโดยสาร รถไฟ เครื่องบิน (4) ขบวนรถไฟฟ้า (BTS, รถไฟฟ้าใต้ดิน)

6) สถานที่อื่นๆ (ระบุ).....

7) ไม่ทราบที่เกิดเหตุแน่ชัด

1.6 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุคือเวลาใด

- (1) 06.01 - 09.00 น. (หลังจากหกโมงเช้า ถึง เก้าโมง)
 (2) 09.01 - 12.00 น. (หลังจากเก้าโมงเช้า ถึงเที่ยงวัน)
 (3) 12.01 - 15.00 น. (หลังจากเที่ยงวัน ถึง ป่ายสามโมง)
 (4) 15.01 - 18.00 น. (หลังจากบ่ายสามโมง ถึง หกโมงเย็น)
 (5) 18.01 - 21.00 น. (หลังจากหกโมงเย็น ถึง สามทุ่ม)
 (6) 21.01 - 24.00 น. (หลังจากสามทุ่ม ถึง เที่ยงคืน)
 (7) 24.01 - 03.00 น. (หลังจากเที่ยงคืน ถึง ตีสาม)
 (8) 03.01 - 06.00 น. (หลังจากตีสาม ถึง หกโมงเช้า)
 (9) กลางวันแต่ไม่ทราบช่วงเวลา (10) กลางคืนแต่ไม่ทราบช่วงเวลา
 (11) ไม่ทราบช่วงเวลาเกิดเหตุ

1.7 ขณะเกิดเหตุ ผู้เสียหายอยู่ระหว่าง

- (1) ทำงาน หรืออยู่ที่ทำงาน
 (2) กำลังเรียนหนังสือ หรืออยู่ในสถานศึกษา (รวมถึงสถาบันกวดวิชา)
 (3) เดินทางไปสถานศึกษา ไปทำงาน ไปทำธุระ หรือเดินทางกลับบ้าน
 (4) จับจ่ายเลือกซื้อสินค้า เดินห้างสรรพสินค้า ตลาด ย่านการค้า
 (5) อยู่ระหว่างเดินทางท่องเที่ยว หรือพักผ่อนหย่อนใจในสถานที่สันทนาการ เช่น สวนสาธารณะ
 (6) เล่นกีฬา ออกกำลังกาย
 (7) ระหว่างออกไปดำเนินกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจนอกบ้าน เช่น ดูภาพยนตร์ เที่ยวผับ/ บาร์
 (8) ระหว่างอยู่ในที่พักของโรงแรม รีสอร์ท
 (9) นอนหลับในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น)
 (10) ทำกิจกรรมต่างๆ ในที่พักอาศัย (ทั้งของตนเองและผู้อื่น) เช่น ดูโทรทัศน์ ทำงานบ้าน
 (11) อื่นๆ (ระบุ)

1.8 ผู้เสียหายพบเห็นตัวผู้กระทำผิดขณะก่อเหตุซึ่งหน้าหรือไม่

- 1) ไม่ได้พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า
- 2) พบเห็นตัวผู้กระทำผิดซึ่งหน้า โดยผู้กระทำผิดมีลักษณะดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - (1) กระทำผิดคนเดียว (2) กระทำผิดเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป
 - (3) เป็นชาย/ทั้งกลุ่มเป็นชาย (4) เป็นหญิง/ทั้งกลุ่มเป็นหญิง
 - (5) มีการรวมกลุ่ม ทั้งชายและหญิง (6) ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา
 - (7) ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน (คะเนว่ามีอายุไม่เกิน 18 ปี)
 - (8) กระทำผิดโดยรวมตัวเป็นกลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง
 - (9) กระทำผิดโดยองค์กรอาชญากรรม ผู้มีอิทธิพล
 - (10) ตัดยาเสพติด หรือเสพสารเสพติด (ไม่รวมเหล้า/บุหรี่)
 - (11) มีคนใดคนหนึ่งเป็นชาวต่างชาติ
 - (12) ส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อยหรือมีความแตกต่างทางเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์ (เช่น ม้ง อาข่า กะเหรี่ยง)

1.9 ขณะเกิดเหตุผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์อันใดกับผู้เสียหาย

- (1) ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน (2) รู้จักแต่ไม่เคยสนิทสนมกันมาก่อน
- (3) เป็นสามีหรือภรรยา (4) อดีตสามีภรรยา
- (5) คนรัก (6) อดีตคนรัก
- (7) เป็นเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักสนิทสนมคุ้นเคย
- (8) เป็นสมาชิกของครอบครัวเดียวกันหรือพักอาศัยอยู่ด้วยกัน
- (9) เป็นญาติแต่ไม่ได้พักอาศัยอยู่ด้วยกัน
- (10) เป็นเพื่อนบ้านหรืออาศัยอยู่ในละแวกเดียวกัน
- (11) กลุ่มเด็กวัยรุ่นในพื้นที่ (12) เป็นเพื่อนร่วมงานหรือทำงานที่เดียวกัน
- (13) เป็นนักเรียน/นักศึกษาสถาบันเดียวกัน (14) เป็นเพื่อนหรือคนรู้จักคุ้นเคยกัน
- (15) เป็นลูกค้า/ผู้ใช้บริการหรือรู้จักกันทางธุรกิจ (16) เป็นคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต
- (17) ไม่ทราบตัวผู้กระทำผิด

1.10 ผู้เสียหายเคยมีปัญหา/ข้อขัดแย้ง/โกรธเคืองกับผู้กระทำผิดมาก่อนหรือไม่

- (1) ใช่ (2) ไม่ใช่ (3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.11 ผู้เสียหายคิดว่าเหตุที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากสาเหตุใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (1) ความประมาทเลินเล่อของผู้เสียหาย
- (2) ความขัดแย้งภายในครอบครัว
- (3) ทริพย์สินของผู้เสียหายล่อตาล่อใจ

- (4) ไม่ได้มีการระวังป้องกันภัยหรือการรักษาความปลอดภัยที่เพียงพอ
- (5) ผู้เสียหายมีอาการมีนเมา (6) ผู้กระทำผิดเมาสุรา/ยาเสพติด
- (7) ความขัดแย้ง/สาเหตุโกรธเคืองกับผู้กระทำผิด (8) ผู้กระทำผิดประสงค์ต่อทรัพย์
- (9) ผู้กระทำผิดยากจน (10) ความศึคคะนองของผู้กระทำผิด
- (11) พฤติกรรมเลียนแบบ จากสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร ข่าวสาร อินเทอร์เน็ต
- (12) ความบกพร่องทางพฤติกรรมของผู้ก่อเหตุ เช่น นิยมความรุนแรง ขาดความอบอุ่น
- (13) ผู้กระทำผิด ทำผิดเป็นนิสัย ชอบขโมย (14) โรคจิตเวช ความบกพร่องทางจิต
- (15) ผู้กระทำผิดทำตามเพื่อน กลุ่มแก๊งค์ กลุ่มอันธพาล หรือแก๊งค์กวนเมือง
- (16) อื่นๆ (ระบุ) (17) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.12 กรณีเหตุที่เกิดขึ้น คนร้ายได้ทรัพย์สินไปหรือไม่

- (1) ได้ทรัพย์สินไป
- (2) คนร้ายพยายามจะก่อเหตุ แต่ไม่ได้ทรัพย์สินไป (ข้ามไปตอบข้อ 1.15)
- (3) คนร้ายมีเจตนาทำลายทรัพย์สิน ไม่ได้ประสงค์ต่อทรัพย์สิน (ข้ามไปตอบข้อ 1.15)
- (4) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบข้อ 1.15)

1.13 จนถึงขณะนี้ ผู้เสียหายได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาหรือไม่

- (1) ไม่ได้ทรัพย์สินคืน (ข้ามไปตอบข้อ 1.15)
- (2) ได้รับทรัพย์สินกลับคืนมาทั้งหมด
- (3) ได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วน

1.14 กรณีได้รับทรัพย์สินคืนมาบางส่วนหรือทั้งหมด เป็นกรณีใด

- (1) ติดตามทรัพย์สินกลับมาด้วยตนเอง
- (2) เจ้าหน้าที่จับกุมคนร้ายแล้วได้ติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาให้
- (3) เจ้าหน้าที่ได้เบาะแสและติดตามทรัพย์สินกลับคืนมาให้ แต่ไม่สามารถติดตามคนร้ายได้
- (4) คนร้ายคืนทรัพย์สินหรือชดเชยค่าเสียหายให้ด้วยการไกล่เกลี่ย
- (5) มีผู้นำทรัพย์สินมาวางกลับคืนไว้เอง
- (6) อื่นๆ (ระบุ)

1.15 คนร้ายได้ใช้กำลังทำร้าย หรือทำอันตรายต่อผู้เสียหายหรือไม่

- 1) ไม่ (ข้ามไปตอบข้อ 1.17)
- 2) ทำร้าย โดย (ตอบได้เพียงข้อเดียว ที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)
 - (1) ใช้อาวุธปืนยิง/วัตถุระเบิดทำร้าย (2) ขับขี่พาหนะพุ่งชน
 - (3) แหวง ปาด กรีด ตัด ด้วยมีด หรือของมีคม (4) ทูป ติ ทำร้ายด้วยไม้ หรืออาวุธอื่น

- (5) ขว้างปาสิ่งของใส่ ใช้สารเคมีมีพิษ น้ำกรด (6) ใช้ไฟ น้ำร้อนลวก วางยา มอมยา
- (7) ทำร้ายร่างกายโดยปราศจากอาวุธ เช่น ฉุด กระทบ ผลัก ตบตี ต่อย
- (8) กักขังหน่วงเหนี่ยว (9) ช่มชู้ คุกคาม
- (10) อื่นๆ (ระบุ)

1.16 ใช้อาวุธใดเป็นหลัก (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาวุธที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

- (1) ปืนพก ปืนลูกซอง ปืนลม ปืนปากกา (2) อาวุธสงคราม/วัตถุระเบิด
- (3) ของมีคม เช่น มีด ขวาน กรรไกร เหล็กขูดชาร์ป (4) ของไม่มีคม เช่น ไม้ แป้น้ำ หิน
- (5) อาวุธอื่นๆ (ระบุ)..... (6) ไม่ใช้อาวุธ (7) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

1.17 ผู้เสียหายมีการใช้งานอินเทอร์เน็ตเป็นประจำหรือไม่ (นับรวมการให้บริการอินเทอร์เน็ต เครือข่ายสังคมออนไลน์ผ่าน โทรศัพท์มือถือ)

- (1) ใช้งานเป็นประจำทุกวัน/เกือบทุกวัน (2) ใช้งาน สัปดาห์ละ 2-4 วัน
- (3) ใช้งาน สัปดาห์ละวัน (4) ไม่ค่อยได้ใช้งาน น้อยกว่าสัปดาห์ละวัน
- (5) ไม่ได้ใช้งานอินเทอร์เน็ต

ตอนที่ 2 ความเสียหายที่ได้รับ

2.1 ทรัพย์สินที่เสียหาย/สูญหายจากเหตุที่เกิดขึ้น (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (1) เงินสด (2) ไฟล์ข้อมูล
- (3) คอมพิวเตอร์/โน้ตบุ๊ก (4) อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์พกพา เช่น โทรศัพท์มือถือ IPAD
- (5) อื่นๆ (ระบุ)

2.2 จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงของท่านหรือไม่

- (1) เสียหาย (2) ไม่เสียหาย

2.3 จากเหตุที่เกิดขึ้น เป็นเหตุให้เกิดการเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บหรือไม่

- (1) เสียชีวิต (2) บาดเจ็บ (3) ไม่บาดเจ็บ (ข้ามไปตอบข้อ 2.7)

2.4 กรณี ‘บาดเจ็บ’ อาการบาดเจ็บที่ได้รับเป็นอย่างไร (ตอบได้เพียงข้อเดียว เลือกอาการบาดเจ็บที่ร้ายแรงที่สุดเป็นหลัก)

- (1) มีรอยฟกช้ำ/บวม/รอยถลอกบนผิวหนัง/เล็บฉีกหัก
- (2) มีบาดแผลหรือแผลแตกจากการทุบตีด้วยของแข็งหรือถูกของมีคมบาด/ศีรษะแตก/ฟันหัก
- (3) ได้รับอันตรายต่อจิตใจจนต้องเข้ารับการรักษาทางจิต
- (4) กระดูกหัก (5) บาดเจ็บอวัยวะภายใน (6) แท้งลูก
- (7) บาดแผลจากอาวุธปืนยิง หรือวัตถุระเบิด (8) เสียโฉม/พิการ/ทุพพลภาพ
- (9) อื่นๆ (ระบุ)

2.5 ระยะเวลาในการพักรักษาตัว (ให้ระบุระยะเวลาที่ต้องหยุดพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนสามารถกลับไปทำงานหรือไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ)

- (1) ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องรักษาตัว (ข้ามไปตอบข้อ 2.7)
- (2) รักษาตัวไม่เกิน 7 วัน (3) รักษาตัว 8-20 วัน
- (4) รักษาตัวเกินกว่า 20 วัน (สาหัส) (5) เสียโฉม พิการ หรือทุพพลภาพเป็นการถาวร

2.6 กรณีได้รับบาดเจ็บถึงกับต้องพักรักษาตัว ท่านได้รับการรักษาพยาบาลที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (1) ปฐมพยาบาลในสถานที่เกิดเหตุ
- (2) พักรักษาตัวที่บ้าน หรือบ้านพักอาศัยของญาติ เพื่อน หรือคนรู้จัก
- (3) หน่วยพยาบาลในสถานที่ทำงาน โรงเรียน สถานศึกษา หรือหน่วยรักษาพยาบาลเบื้องต้นอื่นๆ
- (4) สถานีอนามัย/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (5) คลินิกเอกชน
- (6) ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล (7) โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยนอก
- (8) โรงพยาบาล โดยรับรักษาตัวเป็นผู้ป่วยใน (พักรักษาตัวในโรงพยาบาล)
- (9) อื่นๆ (ระบุ)

2.7 ความสูญเสียจากเหตุที่เกิดขึ้น

- 1) เกิดความสูญเสีย/ค่าเสียหาย (นับรวมจำนวนเงินทั้งหมดที่เสียหาย และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- (1) ค่ายา/ค่ารักษาพยาบาล (รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเผ่าไข้ ดูแลผู้ได้รับบาดเจ็บในการรักษาพยาบาล) จำนวน บาท
- (2) กรณีอาการบาดเจ็บเป็นเหตุให้ต้องหยุดงานหรือขาดรายได้ เหตุที่ต้องหยุดงานมีผลให้ผู้เสียหายขาดรายได้โดยประมาณ บาท (กรณีไม่ได้รับเงินเดือนเป็นรายได้แน่นอนให้นับจำนวน)
- (3) วันที่หยุดงานคุณกับรายได้เฉลี่ยโดยประมาณ โดยให้นับรวมเวลาที่หยุดงานเพื่อดำเนินการติดต่อหน่วยงานต่างๆ ในการดำเนินคดีนับรวมเข้าไปด้วย)
- (4) ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการติดต่อหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล จำนวน บาท
- (5) ค่าใช้จ่ายในการติดต่อทนายความ บริษัทประกันภัย หน่วยงานเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ สื่อมวลชนจำนวน บาท
- (6) ทรัพย์สินเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น จำนวน บาท
- 2) ไม่มีความสูญเสีย/ค่าเสียหายจากเหตุที่เกิดขึ้น
- 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ไม่สามารถประเมินความสูญเสีย/ค่าเสียหายได้

2.8 จากเหตุที่เกิดขึ้น ใครเป็นผู้รับผิดชอบความสูญเสีย/ค่าเสียหายบ้าง **(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)**

- 1) รับผิดชอบเองทั้งหมด เป็นมูลค่า บาท
- 2) ผู้กระทำผิดรับผิดชอบทั้งหมด เป็นมูลค่า บาท
- 3) รับผิดชอบเองบางส่วน และผู้กระทำผิดรับผิดชอบบางส่วน
โดย (1) รับผิดชอบเอง เป็นมูลค่า บาท
(2) บุคคลอื่นรับผิดชอบ เป็นมูลค่า..... บาท
- 4) สวัสดิการของรัฐ เช่น หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ประกันสังคม สวัสดิการข้าราชการ
- 5) บริษัทประกันชีวิต ประกันการรักษาพยาบาล
- 6) อื่นๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 3 การติดต่อและบริการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

3.1 มีการแจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่

- 1) แจ้ง
- 2) ไม่แจ้ง เนื่องจาก **(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)**
 - (1) ไม่เกิดความเสียหาย
 - (2) เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นเล็กน้อย
 - (3) เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตกลงกับผู้กระทำผิด
 - (4) ได้แจ้งเหตุต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องแล้ว เช่น ฝ่ายรักษาความปลอดภัย หัวหน้างาน
 - (5) มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือไกล่เกลี่ยสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้
 - (6) ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง
 - (7) กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง
 - (8) เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด
 - (9) เป็นเหตุการณ์ที่น่าอับอาย กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง
 - (10) สงสาร/เห็นใจผู้กระทำผิด (เนื่องจากผู้กระทำผิดเป็นเด็ก/พิการ/ยากจน เป็นต้น)
 - (11) ยุ่งยาก ไม่อยากเป็นคดีความ ไม่อยากขึ้นโรงขึ้นศาล
 - (12) ไม่สะดวก ไม่มีเวลาแจ้งเหตุกับเจ้าหน้าที่
 - (13) ขาดพยานหลักฐาน
 - (14) คิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีได้
 - (15) มีความรู้สึกไม่ดีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่
 - (16) ไม่เชื่อมั่นในประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

(17) ผู้กระทำผิดเป็นเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้มีอิทธิพล (รวมถึงลูกหลาน/ญาติ/คนใกล้ชิด)

(18) อื่นๆ (ระบุ)

3.2 ทราบตัวผู้กระทำผิดในขณะที่เกิดเหตุหรือไม่ เช่น เป็นใคร ชื่ออะไร อยู่ที่ไหน

(1) ทราบ (2) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.3 หลังจากเกิดเหตุแล้ว ฝ่ายผู้กระทำผิดมีการข่มขู่คุกคามให้เกรงกลัวหรือใช้อิทธิพลหรือไม่

(1) มี (2) ไม่มี (3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.4 มีการจับกุม/ตั้งข้อหาผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องสงสัยที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์หรือไม่

(1) มี (2) ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.6) (3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (ข้ามไปตอบข้อ 3.6)

3.5 มีการนำตัวผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยขึ้นฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่

(1) คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ (2) มี

(3) ไม่มี (4) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ (5) เป็นคดีเล็กน้อยไม่ถึงกับต้องขึ้นศาล

3.6 มีการตกลงไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดหรือไม่

(1) มี และสามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้ (2) มี แต่ไม่สามารถตกลงกับผู้กระทำผิดได้

(3) ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 3.8)

3.7 หากมีการไกล่เกลี่ยตามข้อ 3.6 เป็นการดำเนินการโดยหน่วยงานหรือบุคคลใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

(1) ดำเนินการด้วยตนเองหรือครอบครัว/คนใกล้ชิด

(2) ผู้แทนชุมชน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้นำชุมชน หรือบุคคลที่ตนนับถือ

(3) เจ้าหน้าที่ตำรวจ

(4) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง (นายอำเภอ ปลัดอำเภอ)

(5) หน่วยงานยุติธรรมชุมชน ผู้แทนหรืออาสาสมัครยุติธรรมชุมชนในพื้นที่

(6) มีการไกล่เกลี่ยคดีในระหว่างการดำเนินคดีผ่านการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนโดยเจ้าหน้าที่

(7) มีการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นศาล

(8) หน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ

(9) อื่นๆ (ระบุ)

3.8 ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัย ได้รับการลงโทษตามกฎหมายหรือไม่

1) ไม่ได้รับการลงโทษ เนื่องจาก

(1) ไม่ได้แจ้งความดำเนินคดี

(2) ไม่รู้ตัวผู้กระทำผิด กำลังสืบสวนหาตัวผู้กระทำผิด

(3) รู้ตัวผู้กระทำผิด แต่ไม่สามารถจับกุมตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดี

(4) จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่ผู้กระทำผิดหลบหนีระหว่างถูกดำเนินคดี (หลังถูกจับกุม)

- (5) จับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ แต่อยู่ระหว่างดำเนินคดี ยังไม่ทราบผลคดี
- (6) ผู้กระทำผิด/ผู้ต้องสงสัยได้รับปล่อยตัวเนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอหรือศาลยกฟ้อง
- (7) มีการตกลงยอมความกันได้
- (8) อื่นๆ (ระบุ)
- 2) ได้รับการลงโทษตามกฎหมาย (ตอบได้เพียงข้อเดียวโดยเลือกโทษสูงสุด)
 - (1) คุกลงโทษปรับ (2) ให้ออกการลงโทษ/ถูกคุมประพฤติ หรือให้ทำงานบริการสังคม
 - (3) คุกลงโทษจำคุก หรือต้องกักขัง (4) ประหารชีวิต
- 3) ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ

3.9 จากเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากการติดตามผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีและการตกลงไกล่เกลี่ยกับผู้กระทำผิดแล้ว ท่านได้ติดต่อ หรือได้รับบริการ จากหน่วยงานอื่นๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมหรือไม่

- 1) ไม่มี
- 2) มี ได้แก่ **(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)**
 - (1) ที่ปรึกษากฎหมายจากหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานอัยการ หน่วยงานยุติธรรมจังหวัด ฝ่ายปกครอง
 - (2) ที่ปรึกษากฎหมายเอกชน เช่น ทนายความ ทนายอาสา อาสาสมัคร สถาบันการศึกษา
 - (3) สื่อมวลชน เฉพาะกรณีที่มีการช่วยเหลือให้เปล่า ไม่ได้เป็นการว่าจ้าง
 - (4) การให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายในคดีอาญา
 - (5) การติดต่อแจ้งความคืบหน้าการดำเนินคดีทุกระยะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - (6) การให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับคดี และการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล หน่วยงานคุมประพฤติ
 - (7) การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานของรัฐ
 - (8) การสงเคราะห์ ช่วยเหลือ บำบัดฟื้นฟูเหยื่ออาชญากรรมจากหน่วยงานภาคเอกชน เช่น มูลนิธิ เอ็นจีโอ อาสาสมัคร
 - (9) บริการให้เงินช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญา
 - (10) การคุ้มครองพยาน
 - (11) อื่นๆ (ระบุ).....

3.10 จากเหตุที่เกิดขึ้น ท่านต้องการได้รับการบริการหรือการดำเนินการจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม
เพิ่มเติมหรือไม่

1) ไม่ต้องการ

2) ต้องการ ระบุสิ่งที่ต้องการ **(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)**

(1) ติดตามตัวผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีให้ได้รับการลงโทษ

(2) ติดตามเอาทรัพย์สินที่สูญหาย หรือให้มีการชดใช้ทรัพย์สินที่เสียหายกลับคืนมา

(3) การดำเนินการป้องกันไม่ให้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นอีก

(4) จัดให้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยกับฝ่ายผู้กระทำผิดให้มีการชดใช้ค่าเสียหาย

(5) การให้คำปรึกษาในการติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม เช่น
ตำรวจ อัยการ ศาล

(6) การติดตามรายงานความคืบหน้าของคดี

(7) การให้บริการสงเคราะห์ช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรม เช่น การให้คำปรึกษา
การฟื้นฟู เยียวยาสภาพจิตใจ

(8) การจัดที่พักพิงให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิด

(9) การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายจากหน่วยงานภาครัฐ

(10) การให้ความคุ้มครองพยาน

(11) การให้ความช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล

(12) การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไม่ให้ผู้กระทำผิดคนเดิมกลับมากระทำผิดซ้ำ

(13) อื่นๆ (ระบุ)

ภาคผนวก 3

การอบรมการจัดเก็บและบันทึกข้อมูล

“โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2559”

การอบรมการจัดเก็บและบันทึกข้อมูล

“โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2559”

หลักการและเหตุผล

ตามที่ วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต โดยสถาบันรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม และคณะรัฐศาสตร์ ได้รับว่าจ้างให้เป็นที่ปรึกษาโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2559 ซึ่งได้กำหนดให้มีการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงจากประชาชนที่ประสบเหตุอาชญากรรมโดยตรง (ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม) ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการบริหารจัดการให้มีความเหมาะสมต่อบรรยากาศสถานการณ์ของสังคมที่เปลี่ยนไป

เพื่อให้การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต ได้กำหนดให้มีการอบรมให้แก่นักวิจัย ผู้เก็บข้อมูล และผู้เกี่ยวข้อง โดยได้จัดการอบรม จำนวน 2 ครั้ง ดังนี้

1. การอบรมก่อนทำการสำรวจข้อมูล เพื่อสร้างความเข้าใจในวัตถุประสงค์ในการสำรวจ แนวทางการเก็บข้อมูล และแบบสอบถาม เพื่อให้ให้เกิดความรู้ความเข้าใจทั้งในเนื้อหาคำถาม วิธีการถาม การบันทึกคำตอบ และข้อสังเกตต่างๆ ที่ถูกต้องแม่นยำ โดยจัดขึ้น ในวันพุธที่ 18 มกราคม 2560 ระหว่างเวลา 10.00 – 16.00 น. ณ ห้อง 1-702 อาคารอาทิตย์ อุไรรัตน์ มหาวิทยาลัยรังสิต
2. การอบรมการจัดเก็บและบันทึกข้อมูลวิจัย เพื่อให้การบันทึกข้อมูลการสำรวจเป็นไปอย่างถูกต้อง ครบถ้วน และง่ายต่อการนำไปใช้ประมวลผล รวมทั้งเป็นการติดตามความคืบหน้าในการเก็บข้อมูลของทีมงานในแต่ละพื้นที่ โดยจัดขึ้น ในวันพุธที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560 ระหว่างเวลา 10.00 – 16.00 น. ณ ห้องสัมมนา 02 อาคารจอร์จทาวน์ 5 สถาบันพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม

รายชื่อผู้เข้าร่วมอบรมเพื่อสร้างความเข้าใจในการเก็บข้อมูล
“โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2559”

วันพุธที่ 18 มกราคม 2560 เวลา 10.00 – 16.00 น.

ณ ห้อง 1-702 อาคารอาทิตย์ อุไรรัตน์ มหาวิทยาลัยรังสิต

ลำดับที่	ชื่อ-นามสกุล	พื้นที่รับผิดชอบ
1	นางนวลลักษณ์ แสงเพิ่ม	กองบัญชาการ ตำรวจนครบาล
2	นายวิทวัส แสงเพิ่ม	กองบัญชาการ ตำรวจนครบาล
3	ผศ.ดร.ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 1
4	นายปิยะนันต์ จันทร์แหกหล้า	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 1
5	นายปริญญา สิริอิตตะกุล	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 2
6	นายภาณุพงศ์ แก้วด้วง	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 2
7	ผช.วันวิชิต บุญโปร่ง	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 3
8	นายณัฐพงษ์ ราชมี	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 4
9	นางสาวภิญญาพัชญ์ วังงูงา	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 4
10	นางสาวอมรัตน์ โชติกะมงคล	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 5
11	นางสาวเป็ล่งศรี ทองอ่อน	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 5
12	ดร.อรุณี กาสยานนท์	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 6
13	นางสาวกฤติมา อินทะกุล	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 6
14	นายกิตติศักดิ์ เจริญสิทธิประเสริฐ	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 7
15	นายอรรถสิทธิ์ เรืองศิลป์	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 7
16	นางสาวกุลนรี มณีโชติ	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 7
17	ดร.ศศิภัทรา ศิริวาโท	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 8
18	ดร.ศุภกร ปุญญฤทธิ์	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 9
19	ร.ต.อ. ดร.จอมเดช ตรีเมฆ	ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้
20	นางสาวพัชณัฐิศา ศิริโรจนสิทธิ์	ประสานงานส่วนกลาง

รายชื่อผู้เข้าร่วมอบรมเพื่อสร้างความเข้าใจในการเก็บข้อมูล
“โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2559”

วันพุธที่ 15 กุมภาพันธ์ 2560 เวลา 10.00 – 16.00 น.

ณ ห้องสัมมนา 01 วิทยาลัยกิจการยุติธรรม ชั้น 5 อาคารจอตถ

สำนักงานกิจการยุติธรรม ศูนย์ราชการแจ้งวัฒนะ อาคารบี

ลำดับที่	ชื่อ-นามสกุล	พื้นที่รับผิดชอบ
1	นางนวลลักษณ์ แสงเพิ่ม	กองบัญชาการ ตำรวจนครบาล
2	ผศ.ดร.ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 1
3	นายปิยะนันต์ จันทร์แหกหล้า	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 1
4	นายปริญญา สิริอรรถกุล	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 2
5	นายภาณุพงศ์ แก้วด้วง	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 2
6	ผศ.วันวิชาติ บุญโปร่ง	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 3
7	นายณัฐพงษ์ ราชมณี	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 4
8	นางสาวภิญญาพัชญ์ วังภูงา	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 4
9	นายชัชรินทร์ ชัยดี	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 4
10	นางสาวอมรัตน์ โชติกะมงคล	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 5
11	นางสาวเปล่งศรี ทองอ่อน	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 5
12	ดร.อรุณี กาสยานนท์	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 6
13	นางสาวกฤติมา อินทะกุล	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 6
14	นายกิตติศักดิ์ เจริญสิทธิประเสริฐ	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 7
15	นายอรรถสิทธิ์ เรืองศิลป์	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 7
16	นายชนุตร์ นาคทรานันท์	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 7
17	นางสาวกุลนรี มณีโชติ	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 7
18	ดร.ศศิภัทรา ศิริวาโท	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 8
19	ดร.ศุภกร ปุญญฤทธิ์	กองบัญชาการ ตำรวจภูธรภาค 9
20	ร.ต.อ. ดร.จอมเดช ตรีเมฆ	ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้
21	นางสาวพัชณีย์สิดา ศิริโรจนสิทธิ์	ประสานงานส่วนกลาง

ภาคผนวก 4

การสัมมนาเผยแพร่ผลการศึกษา

“โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2559”

การสัมมนาเผยแพร่ผลการศึกษา

“โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2559”

หลักการและเหตุผล

ตามที่ วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต โดยสถาบันรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม และคณะรัฐศาสตร์ ได้รับว่าจ้างให้เป็นที่ปรึกษาโครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2559 ซึ่งได้กำหนดให้มีการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงจากประชาชนที่ประสบเหตุอาชญากรรมโดยตรง (ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม) ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย และแนวทางการบริหารจัดการให้มีความเหมาะสมตอบรับกับสถานการณ์ของสังคมที่เปลี่ยนไป

ทั้งนี้ วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต จึงได้จัดสัมมนาเผยแพร่ผลการศึกษา โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2559 ในวันพุธที่ 7 มิถุนายน 2560 เวลา 13.00 – 16.00 น. ณ ห้องสัมมนา 01 วิทยาลัยกิจการยุติธรรม ชั้น 5 อาคารจอตลอด สำนักงานกิจการยุติธรรม ศูนย์ราชการแจ้งวัฒนะ อาคารบี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโครงการให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับทราบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโครงการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความเป็นมาของโครงการ วัตถุประสงค์ พื้นที่ศึกษา ขอบเขตการศึกษา รวมทั้งรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับโครงการ โดยข้อมูลและข้อสังเกตที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการจะนำไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาเพื่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันต่อประเทศต่อไป

ข้อเสนอแนะจากการสัมมนาเผยแพร่ผลการศึกษา

หลังจากเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอาชญากรรมเสร็จสิ้นแล้ว ทางสำนักงานกิจการยุติธรรมร่วมกับคณะวิจัยได้จัดให้มีการประชุมสัมมนาเพื่อนำเสนอผลการสำรวจข้อมูลอาชญากรรม พ.ศ. 2559 โดยให้ผู้ดำเนินการสำรวจในพื้นที่ต่าง ๆ ร่วมกันรายงานผลการสำรวจ พร้อมทั้งนำเสนอปัญหาและข้อเสนอแนะทั้งในมุมมองของการเก็บข้อมูลและมุมมองเชิงนโยบาย ทั้งนี้คณะวิจัยยังร่วมอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เข้าร่วมจากหน่วยงานต่าง ๆ เช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, สำนักงานอัยการสูงสุด, สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, กระทรวงยุติธรรม, สำนักงานสถิติแห่งชาติ และหน่วยงานศาล เพื่อนำเอาข้อเสนอแนะและข้ออภิปรายจากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องมาประกอบรายงานฉบับสมบูรณ์โดยการประชุมสัมมนามีเนื้อหาโดยสรุปดังนี้

1. การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นและเกิดประโยชน์อย่างแน่นอน แต่ลำพังเพียงข้อมูลจากการสำรวจภาคประชาชนอาจไม่เพียงพอสำหรับนำมาสร้างหรือปรับปรุงนโยบายป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ดังนั้นการประสานข้อมูลกับทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ในการสำรวจครั้งต่อไปควรวางแนวทางให้ชัดเจนว่าจะนำข้อมูลไปสร้างและพัฒนาผลผลิตอะไรบ้าง อย่างเช่นการจัดทำ Crime Map ซึ่งเป็นการนำเอาข้อมูลจากการสำรวจมาทำการวิเคราะห์ในเชิงพื้นที่ว่าพื้นที่ใดเกิดอาชญากรรมบ้าง, อาชญากรรมที่เกิดมีลักษณะแบบไหน และส่วนมากเกิดในเวลาใด หลังจากนั้นให้ทำการเผยแพร่ข้อมูลออกสู่ประชาชน กระบวนการนำข้อมูลจากการสำรวจมาพัฒนาดังกล่าวอาจเป็นปัจจัยสำคัญในการแก้ปัญหาอาชญากรรมหรือลดเหตุอาชญากรรมก็เป็นได้

2. นอกเหนือจากข้อมูลอาชญากรรมภาคประชาชนและข้อมูลอาชญากรรมอย่างเป็นทางการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติแล้ว ข้อมูลอื่น ๆ อย่างเช่น บันทึกประจำวันของสถานีตำรวจหรือการแจ้งเหตุทางวิทยุนั้นเป็นข้อมูลที่ไม่ได้ถูกนับรวมไปในข้อมูลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ นอกจากนี้ยังมีประชาชนบางส่วนเมื่อประสบเหตุอาชญากรรมแล้วเลือกที่จะลงบันทึกประจำวันแทนการแจ้งความดำเนินคดี ส่งผลให้ข้อมูลบางส่วนขาดหายไป ดังนั้นการเข้าไปสำรวจข้อมูลจากบันทึกประจำวันเพื่อนำมาประกอบกับข้อมูลอื่น ๆ อาจเพิ่มเติมข้อมูลอาชญากรรมให้ครบถ้วนสมบูรณ์ได้

3. ในส่วนของการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้เข้าร่วมสัมมนามีความเห็นที่ว่าด้วยสภาพสังคมไทยนั้น การที่จะได้รับข้อมูลที่มีความเป็นจริงนั้นค่อนข้างยากลำบาก อาจเนื่องด้วยความคิดเห็นของประชาชนถูกชักนำโดยสื่อหรือประชาชนไม่กล้าให้ข้อมูลจริงเพราะเกรงกลัวผู้มีอิทธิพล ดังนั้นการพัฒนาแบบสอบถามรวมถึงวิธีการเก็บข้อมูลจึงต้องพัฒนาไปอย่างต่อเนื่องเพื่อลดผลกระทบจากปัญหาข้างต้นให้ได้มากที่สุด อย่างเช่นการแบ่งประเภทอาชญากรรมอาจต้องพิจารณาให้สอดคล้องและสะท้อนสภาพอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงให้มากขึ้น ข้อคำถามอาจต้องง่ายต่อการทำความเข้าใจโดยประชาชนทั่วไปและหลีกเลี่ยงประเด็นที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความกังวล อีกทั้งการลงพื้นที่เก็บข้อมูลควรมอบหมายให้เป็นภารกิจของกรมคุมประพฤติ เนื่องจากกรมคุมประพฤติมีหน่วยงานประจำอยู่ในทุกเขตพื้นที่ เจ้าหน้าที่ที่มีความคุ้นเคยกับสภาพปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่และยังมีความรู้ความชำนาญในประเด็นต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับข้อคำถาม

ในแบบสอบถาม นอกจากนั้นผู้เข้าร่วมสัมมนา ยังเสนอว่าให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมมือกันดำเนินโครงการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมโดยกำหนดให้เป็นภารกิจสำคัญซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและการบูรณาการข้อมูลอาชญากรรมได้แล้ว ยังสามารถแก้ไขปัญหาเรื่องงบประมาณไม่เพียงพอได้อีกด้วย

นอกจากนี้ยังมีข้อเสนออื่น ๆ อย่างเช่น การทำความเข้าใจกับสื่อเกี่ยวกับสภาพปัญหาอาชญากรรมในประเทศไทยที่สอดคล้องกับความเป็นจริงตามหลักฐานเชิงประจักษ์ เนื่องจากในปัจจุบันสื่อบางสำนักรายงานข่าวโดยอาศัยความรู้สึกและปราศจากหลักฐานยืนยัน อีกทั้งเน้นย้ำรายงานข่าวในคดีที่มีความรุนแรงสะเทือนขวัญประชาชนอันอาจส่งผลความรู้สึกของประชาชนต่อการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมในอนาคตได้ อีกประเด็นสำคัญคือข้อเสนอเกี่ยวกับการกระจายจำนวนตัวอย่างที่มองว่าการกระจาย 11 พื้นที่ในจำนวนที่เท่ากันนั้นอาจไม่สอดคล้องกับจำนวนประชากรในพื้นที่จริง เนื่องด้วยในบางพื้นที่ อย่างเช่น กรุงเทพมหานครหรือเมืองใหญ่อื่น ๆ นั้นล้วนมีประชากรแฝงอยู่เป็นจำนวนมาก หากปรับจำนวนตัวอย่างในส่วนนี้อาจทำให้การกระจายตัวอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนั้นยังมีการเสนอให้ทำการสำรวจในพื้นที่โรงพักบางโรงพักที่สถิติต่างเป็นทางการแสดงให้เห็นว่าในพื้นที่โรงพักนั้นมีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นบ่อยครั้งและนำเอาข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์เพิ่มเติม และสุดท้ายเนื่องจากปัญหาอาชญากรรมในปัจจุบันนั้นมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบและวิธีการไปอย่างรวดเร็ว การสำรวจข้อมูลอาชญากรรมโดยมุ่งเน้นไปยังปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่หรือกลุ่มบุคคลอย่างเฉพาะเจาะจง อย่างเช่น การสำรวจข้อมูลในอาคารชุดและการสำรวจข้อมูลโดยเน้นกลุ่มผู้สูงอายุอาจนำมาซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ นอกเหนือจากการสำรวจในรูปแบบเดิม

รายชื่อผู้เข้าร่วมสัมมนาเผยแพร่ผลการศึกษา
“โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2559”

วันพุธที่ 7 มิถุนายน 2560 เวลา 13.00 – 16.00 น.

ณ ห้องสัมมนา 01 วิทยาลัยกิจการยุติธรรม ชั้น 5 อาคารจอตรด

สำนักงานกิจการยุติธรรม ศูนย์ราชการแจ้งวัฒนะ อาคารบี

ลำดับที่	ชื่อ-นามสกุล	หน่วยงาน
1	นางนรินทิพย์ ศิริวาณิชย์	สถาบันพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม สำนักกิจการยุติธรรม
2	นางสาวจันทวลัย จาตุรงค์	สถาบันพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม สำนักกิจการยุติธรรม
3	นายไชยสุวัฒน์ ฤงเงิน	กองงานคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรม แห่งชาติ สำนักกิจการยุติธรรม
4	นายสาคร บุญประชุม	สำนักกิจการยุติธรรม
5	พ.ต.ต. ชวนส์ถ์ เจนการ	ศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักกิจการยุติธรรม
6	นายณัฐวุฒิ อินทร์นคร	ศูนย์พัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม สำนักกิจการยุติธรรม
7	นางสาว ปณิตา เทียมสอาด	สำนักงานศาลยุติธรรม
8	พ.ต.ท. ประเคน วรธงไชย	กองบัญชาการตำรวจนครบาล
9	นายโกมล พรหมเพ็ง	สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม
10	นางสาวเพ็ญไพลิน บุญโพธิ์งาม	สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม
11	นายณัฐพงษ์ สุวรรณพานิชย์	สำนักงานอัยการสูงสุด
12	นางสาวศิริภาณี วงศ์ณะบุรณ์	กรมสอบสวนคดีพิเศษ
13	นางสาวสุกัลลักษณ์ ประเสริฐ สังข์	สำนักงานอัยการพิเศษ ฝ่ายสารสนเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด
14	พ.ต.อ. ลำพันธ์ ทรธนประเทศ	กองวิจัย สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ
15	นายสมพงษ์ วัฒนาชัยยงกุล	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
16	พ.ต.อ. ธีระวุฒิ กิ่งวรรณ	กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ

ลำดับที่	ชื่อ-นามสกุล	หน่วยงาน
17	นางสาวยศวี ทิพยมงคลอุดม	สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน)
18	พ.ต.ท. งามพล บุญลิ่มเต็ง	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ กระทรวงยุติธรรม (ป.ป.ท.)
19	นายอาทิตย์ เย็นขัน	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ กระทรวงยุติธรรม (ป.ป.ท.)
20	พ.ต.ต. ก่อเกียรติ วุฒิจำนงค์	กองบังคับการปราบปราม กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
21	นางสวณัฏฐา จันทร์แก้ว	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
22	นางสาวทวิรัตน์ กรทอง	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
23	พ.ต.ต. วันเผด็จ หงษ์ทอง	สถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก กองบัญชาการตำรวจนครบาล
24	รตอ.ดร.จอมเดช ตรีเมฆ	มหาวิทยาลัยรังสิต
25	ดร.ศุภกร ปุญญฤทธิ	มหาวิทยาลัยรังสิต
26	ดร. ศศิภัทรา ศิริวาโท	มหาวิทยาลัยรังสิต
27	นายปริญญา สิริอิตตะกุล	สมาคมรัฐศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
28	นายอรรถสิทธิ์ เรืองศิลป์	สมาคมรัฐศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
29	นางสาวพัชณัฐิศา ศิริโรจนสิทธิ์	สมาคมรัฐศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รูปภาพการสัมมนาเผยแพร่ผลการศึกษา
“โครงการสำรวจข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ปี พ.ศ. 2559”

วันพุธที่ 7 มิถุนายน 2560 เวลา 13.00 – 16.00 น.
ณ ห้องสัมมนา 01 วิทยาลัยกิจการยุติธรรม ชั้น 5 อาคารจอดรถ
สำนักงานกิจการยุติธรรม ศูนย์ราชการแจ้งวัฒนะ อาคารบี

